

ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย

Reflection of Homosexual in society through Thai motion picture

ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย

Reflection of Homosexual in society through Thai motion picture

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2560

© 2561

วราภคณา สุขม่วาง

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

เรื่อง ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย

ผู้วิจัย วรางคณา สุขม่วง

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.องอาจ สิงห์ลำพอง)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ดร.วิโรจน์ สุทธิสีมา)

(ดร.สุชาติ เจริญพันธุ์ศิริกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

12 พฤษภาคม 2561

วรารัณ สุขม่ง. ปริญญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์, พฤษภาคม 2561, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย (155 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.องอาจ สิงห์ลำพอง

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย รวมถึงเพื่อศึกษาภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย โดยคัดเลือกตัวแทนภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย และภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง ประเภทละ 3 เรื่อง ในช่วงระหว่างปีพ.ศ.2555-2560 การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิเคราะห์เนื้อหาด้วยตัวบท อาศัยแนวคิดต่างๆเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ซึ่งได้แก่ แนวคิดภาพสะท้อน แนวคิดเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน แนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ ทฤษฎีสัญญัตติวิทยา และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมาย ในภาพยนตร์ที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน เป็นไปตามตามแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักที่สื่อถึงชายรักชาย หรือตัวละครหลักที่สื่อถึงหญิงรักหญิงก็ยังคงมีโครงสร้างการเล่าเรื่องที่เหมือนกัน คือมีตัวโครงเรื่อง จุดขัดแย้ง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉากสถานที่และมุมมองการเล่าเรื่องในการถ่ายทอดเรื่องราวในภาพยนตร์ไทยเมื่อศึกษาถึงในเรื่องของภาพสะท้อนของคนรักเพศเดียวกันผ่านสื่อภาพยนตร์จะเห็นได้จากมุมมองของตัวละคร วิถีชีวิตและทัศนคติจะกล่าวได้ว่า สอดคล้องกับแนวคิดคนรักเพศเดียวกันที่มีรูปแบบที่แตกต่างกัน สิ่งที่จะสะท้อนออกมาจากตัวละครชายรักชายจะแบ่งออกเป็น ยอมรับตัวเอง ไม่แน่ใจตัวเอง และไม่ยอมรับตัวเอง ภาพที่ถูกสะท้อนออกมาถึงแม้ว่าสังคมจะยอมรับเป็นวงกว้าง แต่ขณะที่ครอบครัวยังขาดการยอมรับ ส่วนภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรัก สิ่งที่จะสะท้อนออกมาจากตัวละครหญิงรักหญิงจะแบ่งออกเป็น ยอมรับตัวเอง จะเป็น ทอมดี เลสเบี้ยนและกลุ่มที่ไม่แน่ใจตัวเอง ภาพที่ถูกสะท้อนออกมาว่าสังคมหญิงรักหญิงอาจจะไม่ได้เปิดกว้างแต่ต้องการได้รับความมั่นคงและการยอมรับจากครอบครัว

คำสำคัญ: ภาพสะท้อน, คนรักเพศเดียวกัน, การเล่าเรื่องในภาพยนตร์

Sukmoung,W. M. Com. Arts (Strategic Communication), May 2018, Graduate School, Bangkok University.

Reflection of Homosexual in society through Thai motion picture (155 pp.)

Adviser: Ong-Aaj Singhlampong, Ph.D.

ABSTRACT

The purpose of this paper is to study the narrative structure to communicate homosexual in the Thai motion picture or films as well as studying its reflection about homosexual of society appearing in the films. To get that point, Learner picks sample films that leading characters acted as male homosexual and the one leading character that acted as female homosexual, each three films during 2002-2017. This study and research using a process of qualitative research by using dialogue to analysis main substance, also employing many concepts as a tool for analysis, namely of the concept of reflection, the concept of homosexuality, the concept of narrative structure, the theory of semiology and relevant research documents.

The research found that the methods to narrate for communication in the homosexual are according with narrative structure in male and female homosexual films, both having the same narrative structure consisting of plot, conflict, theme, characters, setting and point of view. These convey stories in Thai films as studying about the reflection of homosexual through films and being shown by point of view of characters, way of life and attitude, so it may be said it is according to the concept of homosexual but in a different way. Reflections of male homosexual namely self-acknowledge, get confused and non-acknowledge. Their come out is accepted by society widely, but their families. Female homosexual films have reflected such as self-acknowledge including lesbians and ones that not be sure of themselves. Female homosexual may not be open, but they need firmness and an acceptance from their families.

Keywords: Reflection, Homosexual, Narrative Structure

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้จาก ดร.องอาจ สิงห์ลำพอง อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระซึ่งได้ให้ความรู้ การชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องในงาน ตลอดจนให้คำปรึกษาซึ่งเป็นผลประโยชน์ในการวิจัยงานวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนสำเร็จไปได้ด้วยดี รวมถึงอาจารย์ท่านอื่นๆที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ และสามารถนำวิชาการต่างๆมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้เขียนตำรา เอกสาร บทความต่างๆ คณะผู้จัดทำภาพยนตร์ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าและนำมาอ้างอิงในงานค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ขอขอบคุณ คณะผู้ใหญ่ที่บริษัทให้การสนับสนุนการศึกษา คุณเกรียงศักดิ์ จุโนนยางค์ ที่ให้คำปรึกษาทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อนพี่น้องเจ้าหน้าที่รับภาพและรับข่าวคอยเป็นกำลังใจ กลุ่มเด็กหลังห้อง กลุ่มเด็กอินดี้ที่สู้กันมาตลอดโดยไม่ย่อท้อ เพื่อนร่วมห้องที่อยู่ด้วยกันมา ตลอดจนครอบครัวอันเป็นที่รักที่คอยสนับสนุนในทุกๆเรื่อง ทำให้การค้นคว้าอิสระสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นอกจากนี้ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สถาบันแห่งการเรียนรู้ ที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ให้แก่นิสิตนักศึกษา

วรางคณา สุขม่วง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	6
1.4 คำถามของงานวิจัย	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดภาพสะท้อน (Reflective Approach)	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน (Homosexual)	11
2.3 แนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ (Narration of Film)	15
2.4 ทฤษฎีสัญญัตติวิทยา (Semiology)	23
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
2.6 กรอบแนวความคิด	30
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	31
3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	36
3.3 การนำเสนอผลการวิจัย	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 กลวิธีการเล่าเรื่องคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย	
4.1 ข้อมูลเบื้องต้นที่มีตัวละครหลักคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย	37
4.2 เรื่องย่อและโครงสร้างการเล่าเรื่องคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย	38
4.3 สรุปโครงสร้างการเล่าเรื่องคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย	111
บทที่ 5 วิเคราะห์ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันจากภาพยนตร์ไทย	
5.1 การสะท้อนลักษณะของคน	121
5.2 การสะท้อนวิถีชีวิต	125
5.3 การสะท้อนทัศนคติ	131
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
6.1 สรุปผลการวิจัย	136
6.2 อภิปรายผลการวิจัย	139
6.3 ข้อจำกัด	143
6.4 ข้อเสนอแนะทั่วไป	143
6.5 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจจะนำงานวิจัยนี้ไป พัฒนาต่อในอนาคต	144
บรรณานุกรม	145
ภาคผนวก	148
ประวัติผู้เขียน	155
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการขออนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1: จำนวนภาพยนตร์ไทยจำแนกตามปีที่เข้าฉาย	32
ตารางที่ 3.2: รายชื่อภาพยนตร์คนรักเพศเดียวกันจำแนกตามปีที่ฉาย	32
ตารางที่ 3.3: จำแนกรายชื่อภาพยนตร์ไทยที่มีฉากตัวละครหลักชายรักชายและหญิงรักหญิง	34
ตารางที่ 4.1: รายชื่อภาพยนตร์และรายละเอียดภาพยนตร์	37
ตารางที่ 4.2: โครงสร้างการเล่าเรื่อง	112
ตารางที่ 5.1: การสะท้อนลักษณะของคนในคนรักเพศเดียวกันภาพยนตร์ไทย	121

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1: ภาพโครงสร้างการเล่าเรื่องรูปตัว วี ของ กุสตาฟ เพร์ยแท้ก	17
ภาพที่ 2.2: แสดงกระบวนการสร้างความหมายของสัญลักษณ์	22
ภาพที่ 2.3: กรอบแนวคิดการวิจัย	30
ภาพที่ 4.1: ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด	38
ภาพที่ 4.2: โอ้ม(คนซ้าย) และ บีม(คนขวา)ในตอนวัยรุ่น	39
ภาพที่ 4.3: พล(ชื่อเดิมคือโอ้ม)	39
ภาพที่ 4.4: บีม(คนขวา)ในตอนเป็นผู้ใหญ่	39
ภาพที่ 4.5: บอย	39
ภาพที่ 4.6: พลเลี้ยงดูชายป่วย	40
ภาพที่ 4.7: ความสัมพันธ์ระหว่างพลและบอยที่ก่อตัวขึ้น	40
ภาพที่ 4.8: การเล่นเกมแชทออนไลน์ในเด็กวัยรุ่น	41
ภาพที่ 4.9: ความเป็นเพื่อนสนิทของโอ้มและบีม	42
ภาพที่ 4.10: ความสับสนที่เกิดขึ้นระหว่างโอ้มและบีม	42
ภาพที่ 4.11: บอยบอกรักพล	43
ภาพที่ 4.12: พลปฏิเสธบอยความรู้สึกบอย	44
ภาพที่ 4.13: บอยรู้ความจริงถึงรักแท้ของพล	44
ภาพที่ 4.14: พลยังคงดูแลชายที่รักอยู่เหมือนเดิม	44
ภาพที่ 4.15: โอ้มเด็กชายในวันนั้นคือพลในวันนี้ที่มีรักแท้ต่อบีม	45
ภาพที่ 4.16: โอ้ม	46
ภาพที่ 4.17: พลคือโอ้มในวัยเด็ก	46
ภาพที่ 4.18: บีมตอนวัยรุ่น	47
ภาพที่ 4.19: บีมตอนโต	47
ภาพที่ 4.20: บอย	47
ภาพที่ 4.21: ฉากสถานที่ในวัยเด็กของตัวละครหลักโอ้มและบีม	48
ภาพที่ 4.22: ฉากสถานที่โฮมสเตย์ริมน้ำต่างจังหวัด	48

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.23: ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว	49
ภาพที่ 4.24: เจนท์ (คนซ้าย) และนานา (คนขวา)	49
ภาพที่ 4.25: บาส (คนซ้าย) และบอย (คนขวา)	50
ภาพที่ 4.26: เต้ (คนซ้าย) และนนท์ (คนขวา)	50
ภาพที่ 4.27: นานาแอบรักเจนท์อยู่ห่างๆ	50
ภาพที่ 4.28: บาสและบอลเพื่อนสนิทที่อยู่ข้างกันไม่ห่าง	51
ภาพที่ 4.29: เต้ขายบริการให้กับนนท์จนเกิดเป็นความรักและผูกพัน	51
ภาพที่ 4.30: การปรากฏตัวของนานา	52
ภาพที่ 4.31: นานาและเจนท์กับเดินทางไปเรียนยามเช้าด้วยกันทุกวัน	52
ภาพที่ 4.32: เจนท์ทำคะแนนสอบได้ดีเพราะการช่วยเหลือจากนานา	53
ภาพที่ 4.33: แพรารู้ว่านานาแอบชอบเจนท์	53
ภาพที่ 4.34: ความสัมพันธ์ระหว่างเจนท์กับนานา	54
ภาพที่ 4.35: เจนท์ต่อว่านานาที่โพสรูประหว่างตนลงโซเชียล	54
ภาพที่ 4.36: เจนท์ตัดขาดความสัมพันธ์นานาต่างคนต่างไม่ยุ่งเกี่ยวกันอีก	55
ภาพที่ 4.37: นานาหัวใจที่พังทลายลงท่ามกลางสายฝน	55
ภาพที่ 4.38: บาสและบอลเพื่อนสนิทที่อยู่ข้างกันไม่ห่าง	56
ภาพที่ 4.39: บอยอยู่ข้างบาสไม่ห่าง	56
ภาพที่ 4.40: บาสกับความจริงที่พ่อเป็นกะเทย	57
ภาพที่ 4.41: บาสและบอยกับการเปิดเผยความรู้สึกภายใน	57
ภาพที่ 4.42: ความรักของบาสและบอย	58
ภาพที่ 4.43: เต้พยายามหาเงินใช้หนี้	59
ภาพที่ 4.44: เต้ติดต่อเกย์เพื่อขายตัวใช้หนี้	59
ภาพที่ 4.45: นนนท์ติดต่อเต้ให้มาหาที่บ้าน	60
ภาพที่ 4.46: นนนท์และเต้กับความขัดแย้งในความสัมพันธ์	60
ภาพที่ 4.47: เต้กับนนท์ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน	61

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.48: เต้และนนท์ในความสัมพันธ์ครั้งแรก	62
ภาพที่ 4.49: นนท์เห็นภาพฝ่ายผู้หญิงที่เต้แอบคบอยู่	62
ภาพที่ 4.60: ฝนที่ตกลงมากับปัญหาความเสียใจที่เต้ต้องเผชิญ	63
ภาพที่ 4.61: นานา	65
ภาพที่ 4.62: เจนท์	66
ภาพที่ 4.63: บาส	66
ภาพที่ 4.64: บอย	67
ภาพที่ 4.65: เต้	67
ภาพที่ 4.66: นนท์	68
ภาพที่ 4.67: ฉากริมน้ำเป็นสถานที่ถ่ายทอดเรื่องราวความรักและ ถ่ายทอดจุด วิกฤติของเต้กับนนท์	68
ภาพที่ 4.68: ฉากรถแดงสองแถวที่เป็นจุดเริ่มต้นความรักของนานา	69
ภาพที่ 4.69: ฉากโรงเรียนประจำจังหวัด	69
ภาพที่ 4.70: ฉากงานวัดที่ทำให้ความรักของนานาสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น	70
ภาพที่ 4.71: ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว	71
ภาพที่ 4.72: เต้ย(คนขาย) และโอ๊ต(คนขา)	71
ภาพที่ 4.73: การเจอกันครั้งแรกของเต้ยและโอ๊ต	72
ภาพที่ 4.74: ความผูกพันที่ก่อตัวขึ้นระหว่างเต้ยและโอ๊ต	72
ภาพที่ 4.75: เต้ยเดินทางมาถึงเมืองฮิคาซึคะวะประเทศญี่ปุ่น	73
ภาพที่ 4.76: เต้ยถูกไหมแพนสาวบอกเลิก	73
ภาพที่ 4.77: โอ๊ตชายแปลกหน้ามาขอความช่วยเหลือ	74
ภาพที่ 4.78: โอ๊ตได้ชวนเต้ยไปซื้อของเพื่อสร้างสัมพันธ์	74
ภาพที่ 4.79: เต้ยเสียใจเมื่อได้ทราบข่าวการหมั้นของแพนสาว	75
ภาพที่ 4.80: ความสัมพันธ์ระหว่างเต้ย-โอ๊ต	76
ภาพที่ 4.81: ความทรงจำกลับมาเต้ยรับรู้ถึงความสัมพันธ์ค่าคินัน	77

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.82: เตี้ยมาปรับทุกข์กับยูริ	77
ภาพที่ 4.83: เตี้ยปรับความเข้าใจในความรู้สึกที่มีต่อกัน	78
ภาพที่ 4.84: โอ๊ตแสดงความรู้สึกที่มีต่อเตี้ย	78
ภาพที่ 4.85: โอ๊ตบอกความจริงเรื่องลูก	78
ภาพที่ 4.86: การบังเอิญเจอกันของเตี้ยและครอบครัวของโอ๊ต	79
ภาพที่ 4.87: เฟสบุ๊คของโอ๊ตที่ส่งคำขอเพิ่มเพื่อนต่อเตี้ย	80
ภาพที่ 4.88: โอ๊ตปฏิเสธกับเหตุการณ์ที่มีความสัมพันธ์เตี้ย	80
ภาพที่ 4.89: เตี้ย	81
ภาพที่ 4.90: โอ๊ต	82
ภาพที่ 4.91: บรรยากาศเมืองฮิกายิเคะวะ ประเทศญี่ปุ่น	83
ภาพที่ 4.92: สถานที่พักของเตี้ยขณะอยู่ที่ญี่ปุ่น	83
ภาพที่ 4.93: ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ	84
ภาพที่ 4.94: รูปภาพ บั้ว(คนซ้าย) และจุน(คนขวา)	84
ภาพที่ 4.95: จุนรับจ้างถ่ายภาพให้กับบั้วเป็นครั้งที่เจอกัน	85
ภาพที่ 4.96: บั้วกับความรู้สึกดีที่ที่เกิดขึ้นกับจุน	86
ภาพที่ 4.97: จุนถามความรู้สึกภายในของบั้ว	86
ภาพที่ 4.98: ครอบครัวบั้วแวะมาเยี่ยมที่รีสอร์ท	87
ภาพที่ 4.99: สามีเห็นบั้วจูบอยู่กับจุน	87
ภาพที่ 4.100: บั้วอยู่กับคนที่บั้วรักและคนที่รักบั้วในช่วงสุดท้ายของชีวิต	88
ภาพที่ 4.101: จุนจัดนิทรรศการภาพถ่ายโดยมีภาพบั้วเพื่อระลึกถึง	88
ภาพที่ 4.102: บั้ว	89
ภาพที่ 4.103: จุน	90
ภาพที่ 4.104: รีสอร์ทของบั้วเป็นสถานที่ดำเนินเรื่อง	90
ภาพที่ 4.105: ใบบิดภาพยนตร์เรื่อง1448 รักเราของใคร	91
ภาพที่ 4.106: พิม(คนซ้าย) และแพท(คนขวา)	92

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.107: งานแต่งงานระหว่างพิมกับแพท	93
ภาพที่ 4.108: ความรู้สึกเปื้อนอายของพิมที่มีต่อน้ำ	94
ภาพที่ 4.109: พิมและแพทกับความผูกพันที่ก่อตัวขึ้น	94
ภาพที่ 4.110: พิมปฏิเสธความสัมพันธ์แพทเพราะความสับสนในใจ	95
ภาพที่ 4.111: ความผูกพันที่มีระหว่างพิมกับแพท	95
ภาพที่ 4.112: แพทเรียกร้องการจดทะเบียนการแต่งงาน	95
ภาพที่ 4.113: พิมไม่สามารถเซ็นยินยอมผ่าตัดให้แพทได้	96
ภาพที่ 4.114: ทนายความแจ้งข้อกฎหมายกับพิม	97
ภาพที่ 4.115: พิมกับการไม่เหลืออะไร	97
ภาพที่ 4.116: พิมเดินทางไปไหว้หลุมศพแพท	98
ภาพที่ 4.117: พิม	99
ภาพที่ 4.118: แพท	100
ภาพที่ 4.119: ธุรกิจร้านกาแฟที่พิมและแพททำร่วมกัน	100
ภาพที่ 4.120: ไขคดีภาพยนตร์เรื่อง Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ	101
ภาพที่ 4.121: ไวน์(คนซ้าย)และพิม(คนขวา)	102
ภาพที่ 4.122: ฟ้า(คนซ้าย)และพี(คนขวา)	102
ภาพที่ 4.123: สองสาวทอมเพื่อนสนิท ไวน์ และ พี	103
ภาพที่ 4.124: ความบังเอิญที่พิมคนรักเก่าของไวน์มาพักที่ห้องข้างๆ	103
ภาพที่ 4.125: พีเป็นแม่สื่อแนะนำฟ้าให้กับพี	104
ภาพที่ 4.126: ฟ้าเปิดเผยความรู้สึกชอบพีกับตุ๊กตาหมี	104
ภาพที่ 4.127: พิมดูแลไวน์ตอนป่วย	105
ภาพที่ 4.128: พีเห็นเหตุการณ์ที่ไวน์โดนทำร้ายจิตใจ	105
ภาพที่ 4.129: ผู้ใหญ่คุยกันเรื่องงานหมั้นของพิม	106
ภาพที่ 4.130: พิมหนีงานหมั้นของตนกับแพทหนุ่ม	106
ภาพที่ 4.131: พิมหนีงานแต่งงานมาหาไวน์	107

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.132: งานแต่งงานไวน์และพิม	107
ภาพที่ 4.133: ไวน์	109
ภาพที่ 4.134: พิม	109
ภาพที่ 4.135: ปี	110
ภาพที่ 4.136: ฟ้า	110
ภาพที่ 4.137: ฉากหอพักที่เป็นตัวดำเนินเรื่อง	111

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตเพศทางเลือกลือเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นความผิดปกติทางเพศไม่ได้ยอมรับจากสังคม จนกระทั่งปีพ.ศ.2444-2545 มีการพัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพศทางเลือก สังคมเปิดกว้างมากขึ้นเห็นได้จากองค์การอนามัยโลกมีประกาศให้ วันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ.2543 เป็นวันสากลยุติความเกลียดกลัวคนรักเพศเดียวกัน คนข้ามเพศ และคนรักสองเพศ (IDAHOT: International Day Against Homophobia Transphobia and Biphobia) โดยมีการอธิบายว่ารักร่วมเพศไม่ใช่ความผิดปกติทางสุขภาพจิต และคนกลุ่มนี้มีสิทธิการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศตนเอง (ทิพานันท์ สุขุมาล, 2558, หน้า 5) ประเทศไทยในฐานะสมาชิกขององค์การอนามัยโลกได้รับแนวคิดดังกล่าวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมต่อมา

มนุษย์ในปัจจุบันผ่านพัฒนาการทางสังคมจนเรามีความหลากหลายมากกว่าเพศโดยกำเนิดที่แบ่งแยกแค่เพศชายและเพศหญิง ในยุคนี้ได้รับการจัดแบ่งมากกว่าแถบสีรุ้งเป็นเครื่องหมายแทนความหลากหลายทางเพศ ไม่ว่าจะเป็น ชายรักชาย หญิงรักหญิง เกย์ ทอม ดี กระเทย สาวประเภทสอง คนข้ามเพศ เลสเบี้ยน เพศไร้กรอบ ฯลฯ ซึ่งกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศเหล่านี้ รวมเรียกว่า กลุ่มแอลจีบีทีคิว (LGBTQ: Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender and Queer)

สังคมโลกของแอลจีบีทีคิว

จะเห็นว่า ในปีพ.ศ.2558 หลังจากที่ศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกาประกาศรับรองสิทธิการแต่งงานของคู่รักเพศเดียวกัน สามารถจดทะเบียนสมรสได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายทั้ง 50 รัฐ (“26 ชาติเปิดไฟเขียว”, 2560, หน้า 5) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ส่งผลให้คนจำนวนมากหันมาสนใจเรื่องความหลากหลายทางเพศมากขึ้น โดยการเปลี่ยนรูปโปรไฟล์เฟซบุ๊กให้เป็นสีรุ้งเพื่อเป็นการสนับสนุนแนวคิดดังกล่าวบนโซเชียลเน็ตเวิร์ก มีผู้คนเปลี่ยนรูปโปรไฟล์ของตัวเองในเฟซบุ๊กเป็นสีรุ้งมากกว่า 26 ล้านคน และในปีพ.ศ.2560 รัฐสภาเยอรมนีผ่านกฎหมายรับรองสิทธิการสมรสของคนเพศเดียวกันและมีสิทธิรับอุปการะบุตรบุญธรรมแล้ว เช่นเดียวกับมอลตาและไต้หวันประเทศแรกในภูมิภาคเอเชียที่คนรักเพศเดียวกันสามารถสมรสได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่เกย์มุสลิมเข้าแต่งงานคนแรกในอังกฤษระหว่าง จาเฮ็ด ชูดฮูรี (Jahed Choudhury) กับ ฌอนโรแกน (Sean Rogan) เป็นมุสลิมคนแรกที่เปิดเผยต่อสังคมและเป็นคนแรกในอังกฤษที่เข้าพิธีสมรสกับผู้ชายด้วยกัน (ยศยอต คลังสมบัติ, 2560, หน้า 30) แม้ว่าในปัจจุบันจะมีการเปิดกว้างยอมรับ ความหลากหลายทางเพศมากขึ้น แต่ประเทศไทยเองก็ยังไม่มีความหมายข้อใดที่รองรับหรือ สนับสนุนการใช้ชีวิตคู่ของกลุ่มแอลจีบีทีคิว ทั้งเรื่องของ พ.ร.บ. คู่ชีวิต หรืออย่างเพียงแค่เรื่องพื้นฐานง่ายๆ อย่างการยอมรับคู่รักเพศ

เดียวกันว่าเป็นเรื่องปกติเหมือนคู่รักเพศชายหญิงทั่วไป ซึ่งควรจะทำให้เป็นเรื่องที่ รับรู้ และ เข้าใจ
อย่างทั่วกัน

คนรักเพศเดียวกัน

การที่บุคคลมีความพึงพอใจ มีความรักใคร่ กับบุคคลที่มีเพศเดียวกันกับตน อาจรวมไปถึง
การมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์ก็ได้ (ปณิกา จันทรปรณิก, 2550, หน้า 29) สามารถจำแนกกลุ่มได้เป็น
กลุ่มชายรักชาย(Gay) กลุ่มผู้ชายที่รู้สึกตัวว่าเป็นผู้ชาย แต่มีความรักเพศเดียวกันหรือรัก
ผู้ชายด้วยกัน (สิรภพ แก้วมาก, 2558, หน้า 14) จัดเป็นสมาชิกในกลุ่มเพศทางเลือกที่ปรากฏตัว
เพิ่มขึ้นในสังคม นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์ นักปฏิบัติการวิจัยของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวว่ากลุ่มชายรักชาย หรือ กลุ่มMSM (Men who have Sex with Men)
ระบุไม่ได้ว่าประเทศไทยมีจำนวนประชากรอยู่เท่าไร เพราะไม่สามารถใช้วิธีนับจำนวน หรือหาข้อมูล
ตามทะเบียนราษฎร เนื่องจากยังมีชายรักชายอีกจำนวนมากที่ไม่กล้าเปิดเผย หรือแสดงตัวตนที่
แท้จริงออกมา ยังมีความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมแบบชายรักชายเป็นเรื่องที่ขัดต่อค่านิยมในสังคม แต่โดย
การสำรวจทางสถิติเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรจากกระทรวงสาธารณสุขโดยกรมควบคุมโรค
สัดส่วนร้อยละ 3 ของประชากรชายไทย อายุ15-56 ปี รว 600,000 คน (“ชายรักชายในไทย”,
2559, หน้า 5)

ขณะที่ กลุ่มหญิงรักหญิง สมาชิกในกลุ่มเพศทางเลือกเช่นกัน เป็นกลุ่มผู้หญิงที่รู้สึกตัวว่าเป็น
ผู้หญิงแต่มีความรักเพศเดียวกันหรือรักผู้หญิงด้วยกัน (สิรภพ แก้วมาก, 2558, หน้า 14) หรือที่คนใน
ทั่วไปในสังคมโลก เรียกว่า เลสเบียน (Lesbain) ไม่ได้แบ่งแยกย่อยเหมือนสังคมไทย หญิงรักหญิงที่มี
อยู่ในสังคมไทยนั้นสามารถแบ่งได้อีกเป็นทอม ดี เลสเบียน การที่จะให้คำจำกัดความของหญิงรักหญิง
ในแต่ละประเภทนั้นจะดูจาก พฤติกรรม การแต่งกาย และบทบาททางเพศที่ปรากฏ ในปัจจุบันนี้มี
จำนวนเพิ่มมากขึ้นและมีค่าเฉลี่ยของอายุน้อยลงการหาจำนวนคนที่มีพฤติกรรมแบบหญิงรักหญิงใน
ไทยนั้นถือเป็นเรื่องยากเช่นเดียวกันชายรักชาย เนื่องด้วยไม่จำเป็นต้องรายงานตัวหรือบอกใครว่าตน
เป็นหญิงรักหญิง

กลุ่มคนรักเพศเดียวกันเริ่มได้รับการยอมรับมากขึ้น เห็นได้จากบทบาทในสังคม เช่น ดารา
นักร้อง นักแสดง นักวิชาการ เป็นต้น ที่ออกมายอมรับต่อหน้าสาธารณชน ที่สังคมยังให้การยอมรับ
และมีสิทธิที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในบางประเทศกลับไม่เปิดกว้าง และไม่เปิดพื้นที่
ให้กับพวกเขา จนนำไปสู่การถูกเหยียดหยาม ข่มขู่ ไร้ที่ยืนในสังคม เห็นได้จากข่าวในหลายประเทศ
ที่หยิบประเด็นนี้มานำเสนอ ทั้งนี้สื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ สังคมออนไลน์
ตลอดจน ละคร ซีรีส์ และภาพยนตร์ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยยกระดับความคิดของผู้คนในสังคมให้หัน
มาเปิดใจยอมรับพวกเขาเหล่านี้มากยิ่งขึ้น แต่ก็ขึ้นอยู่กับทางเลือกนำเสนอ หากเลือกนำเสนอในด้านที่
ดี ก็จะเป็นการสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีของคนรักเพศเดียวกันได้ แต่หากเลือกนำเสนอในด้านลบเพียง

ด้านเดียว ก็อาจส่งผลกระทบต่อภาพรวม และอาจนำไปสู่พฤติกรรมความรุนแรงในสังคมได้เช่นกัน และเครื่องมือหนึ่งที่ผู้วิจัยสนใจที่นำมาศึกษาในการสะท้อนและนำเสนอภาพของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันในสังคมไทยคือ “ภาพยนตร์”

ภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีลักษณะพิเศษมากกว่าสื่อชนิดอื่น โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อิทธิพลที่มีต่อความคิดของผู้ชมภาพยนตร์ เนื่องมาจากคุณสมบัติต่างๆของภาพยนตร์คือภาพยนตร์ เป็นเทคโนโลยีที่มีทั้งภาพและเสียง ทำให้ภาพยนตร์ สามารถเรียกร้องความสนใจจากคนได้ทุกกลุ่ม และมีกระบวนการที่ถ่ายทอดผลิตซ้ำ ผู้ผลิตสามารถสร้างความเสมือนจริง และสร้างประสบการณ์ ทางอ้อมให้กับผู้ชมในสังคมที่ไม่มีโอกาสได้สัมผัสประสบการณ์จริง เป็นสื่อที่รวมศิลปะแขนงต่างๆ ทั้ง ด้านดนตรี จิตรกรรม ประติมากรรม และวรรณกรรม มาผสมผสานกันทางด้านเทคนิคของผู้ประกอบ สร้าง จนกล่าวได้ว่าภาพยนตร์เป็นโลกสมมติที่ผู้ชมสามารถจะเข้าใจ และดึงความรู้สึกเข้าไปชม รับชมภาพยนตร์ (ปฐมนิธิ นาคสิงห์, 2555, หน้า 15) อีกทั้งผู้สร้างภาพยนตร์ใช้คุณสมบัติของ ภาพยนตร์ในการนำเสนอสอดแทรกแนวความคิดหรืออุดมการณ์ต่างๆโดยการสื่อสารผ่านภาพยนตร์ ไปสู่ผู้ชมอีกด้วย (องอาจ สิงห์คำพอง, 2557, หน้า 21) จากศักยภาพดังกล่าวทำให้สังคมต้องมีการ เข้มงวดต่อการเผยแพร่สื่อภาพยนตร์ต่อสาธารณชนเป็นอย่างมาก

หากจะกล่าวในทำนองเดียวกันคำกล่าวของ โทมัส วอร์คอล (Thomasz Worchol) นักวิชาการภาพยนตร์และผู้กำกับชาวโปแลนด์ที่ได้ให้คำนิยามไว้ว่า ภาพยนตร์เป็นกระจกเงา เป็น สำนักและเป็นผู้ศึกษาความเป็นไปในสังคม เป็นสื่อที่เปิดโอกาส ให้เราได้ประเมิณเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในอดีตใหม่อีกครั้ง เพื่อที่จะได้ตระหนักถึงสิ่งที่อาจเกิดในอนาคตและภาพยนตร์ยังทำหน้าที่ถ่ายทอด ประสบการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราทั้งที่รับรู้อย่างเปิดเผยภาคภูมิใจ และส่วนที่เราเก็บซ่อน ปิดบังไว้ในหลืบมุมของจิตใจที่เราไม่อาจกำจัดมันออกไปได้ (กาญจนา แก้วเทพ, 2537, หน้า 11)

สื่อภาพยนตร์จึงเปรียบเหมือนกระจก นั้นเพราะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นใน สังคมช่วงเวลาหนึ่งๆรวมทั้งคุณสมบัติของกระจกนั้นคือการสะท้อนให้เราเห็นภาพตามทิศทางที่มัน ส่องไป แต่รูปของกระจกที่นำมาสร้าง สะท้อน ถ่ายทอด หรือนำเสนอ เรื่องราวในแง่มุมอาจทำให้ เรื่องราวบิดเบือนไปบ้าง เพราะใช้ว่ากระจกจะสะท้อนทุกอย่างที่มันส่องอย่างตรงไปตรงมาเสมอ รูปแบบของกระจกก็มีความหลากหลาย ไม่ว่าสี ความขุ่นใสของกระจก กระจกที่ส่อง ทิศทางที่ส่อง ส่อง อะไร ทำไม นอกเหนือจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น การเลือกใช้กระจกบานหนึ่งในภาพยนตร์ ยังขึ้นอยู่กับมุมมอง ของผู้สร้างที่เลือกให้กระจกหันไปสะท้อนมุมใดเป็นสำคัญ

จากความหมายและความสำคัญของภาพยนตร์ดังกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ภาพยนตร์จึงเป็น สื่อที่มีอิทธิพลทางด้านความคิดในเรื่องการโน้มน้าวชักจูงใจ แสดงออกถึงค่านิยม อุดมการณ์ และ วัฒนธรรม อีกทั้งยังสะท้อนภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นปรากฏการณ์ยุคสมัยนั้น สามารถ เผยแพร่ด้วยความเป็นสากล นั่นคือ เข้าถึงกลุ่มคนได้เป็นวงกว้าง

คนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์“รักแห่งสยาม” ที่เข้าฉายใน ปีพ.ศ.2550 คือ จุดเริ่มต้นของการจตุกระแส ช่วย บันทึกและยืนยันทัน ถึงความรักของคนรักเพศเดียวกันบนแผ่นฟิล์ม ตัวเนื้อหาของหนังที่ไม่ได้เป็นหนัง ตลก หรือพยายามป้อนคำตอบของการเลือกเพศสภาพกับเพศวิถี หนึ่งแค่เล่าเรื่องความรักของคนใน หลายๆ รูปแบบ ส่งผลให้ทำรายได้มากถึง 42 ล้านบาท ภาพยนตร์ถูกนำไปฉายในจีน ญี่ปุ่น และ สิงคโปร์ ต่อมา ในช่วงปีเดียวกัน พจน์ อานนท์ จากสหมงคลฟิล์ม นำเสนอภาพยนตร์เรื่อง “เพื่อน...กู รักมึงวะ” ต่อสังคมไทย โดยมีเนื้อหาชัดเจน คือ ชายรักชาย ภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้รับคัดเลือกไปฉาย ในเทศกาลภาพยนตร์ผู้สร้างอิสระ ที่กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม และได้รับเลือกเป็นภาพยนตร์ เปิดเทศกาลภาพยนตร์เกย์ และเลสเบี้ยนที่ฮ่องกง

3 ปีต่อมา สังคมไทยได้รู้จักความรักของหญิงรักหญิง ผ่านภาพยนตร์เรื่อง “Yes or No อยากรัก ก็รักเลย” ที่เอาตัวละครหญิงรักหญิงแบบเต็มเรื่องมาจัดฉายในวงกว้างจากที่ก่อนหน้านี้ หนังในกระแสหลักยังไม่เคยเปิดพื้นที่ให้กับคนกลุ่มนี้อย่างจริงจัง

ปีพ.ศ.2555 มะเดี่ยว ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล ผู้กำกับภาพยนตร์รักแห่งสยาม ทำเนื้อหาที่ แทรกเนื้อหาความรักของคนรักเพศเดียวกันไว้อีกครั้งกับภาพยนตร์เรื่อง “Home ความรัก ความสุข ความทรงจำ” และ ภาพยนตร์เรื่อง“ไม่ได้ขอให้มารัก It Gets Better” ของ กอล์ฟ ธิญญาวริน สุชะพิสิษฐ์ ก็เข้าฉายในปีเดียวกัน ภาพยนตร์เรื่องนี้ ย้ำจุดยืนชัดเจนว่าเป็นภาพยนตร์สะท้อนชีวิต ของคนรักเพศเดียวกัน จากกระแสตอบรับ“Yes or No อยากรัก ก็รักเลย”ที่ประสบความสำเร็จ จน ต้องสร้างภาค 2 นั่นคือ “Yes or No 2 รักไม่รักอย่าก็รักเลย”

ปีพ.ศ.2556 ภาพยนตร์รักโรแมนติกว่าด้วยเรื่องราวความรักของชายรักชายในอีก มุมมองหนึ่ง ที่เต็มไปด้วยความรัก ความสุข และความหวัง “Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด”

ปีพ.ศ.2557 “My Bromance” ภาพยนตร์นอกกระแสก็เข้าฉายพร้อมทำรายได้เกินคาด สร้างกระแสให้กับนายทุนและผู้กำกับ ที่อยากสร้างหนังแนวชายรักชายหรือหนังเกี่ยวกับเพศ สร้างสรรค์ออกมาอีกครั้ง ประสบความสำเร็จ ได้รางวัลจากงานประกาศผลรางวัลหนังไทย ไบโอสโคป (Bioscope Awards) และภาพยนตร์เกย์บทบาทใหม่ “Teacher and Student” ซึ่งถ่ายทอด ความสัมพันธ์ระหว่างครู และนักเรียน ขณะที่ในสังคมตะวันตก เดินไปสู่จุดที่กล่าวถึงสิทธิทาง กฎหมายของกลุ่มแอลจีบีที ผ่านภาพยนตร์ มานานแล้ว แต่ในสังคมไทยประเด็นนี้เพิ่งถูกพูดถึงเป็นครั้งแรก ผ่านภาพยนตร์เลสเบี้ยนเต็มตัว “1448...รักเราของใคร” ของ อรุณศักดิ์ อ่องล่อ ซึ่งเล่าชีวิต ของหญิงรักหญิง ที่ได้รับผลกระทบ จากการไม่มีกฎหมาย รับรอง ในฐานะคู่ชีวิต ที่ถูกต้องตาม กฎหมาย

ปีพ.ศ.2558 ภาพยนตร์ชายรักชาย “พี่ชาย My hero” ออกฉายในหลายประเทศอาทิ รอบ ปฐมทัศน์ที่เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเบอร์ลิน (Berlin International Film Festival 2015) อีก

ทั้งเป็นตัวแทนหนังไทย เพื่อไปชิงรางวัลออสการ์ ครั้งที่ 88 ในสาขาภาพยนตร์ต่างประเทศยอดเยี่ยม และ “อนธการ” โดย อนุชา บุญยวรรธนนะ ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกฉายถึงเทศกาลหนังเมืองคานส์ ฝรั่งเศส (Cannes Film Festival 2016) และฉายในเทศกาลภาพยนตร์รอบโลกกว่า 10 เทศกาล “Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ” ภาพยนตร์หญิงรักหญิงกลับมาอีกครั้งในภาค 3

ปีพ.ศ.2559 นิชภูมิ ชัยอนันต์ ผู้กำกับหนังภาพยนต์เรื่องแรก “พี่ชาย My Bromance” ประสบความสำเร็จภาพยนต์เรื่องต่อมา คือ “The Rain Stories เมื่อฝนหยุดลงบนหัว” ที่สะท้อนเรื่องราวความรักชายรักชายครั้งใหม่ที่หลากหลาย ของบรรดาเด็กหนุ่มมัธยมปลายภายใต้รั้วโรงเรียนเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีภาพยนต์ที่มีเนื้อหาสื่อถึงครอบครัวการเลี้ยงลูกด้วยความคิดที่ว่าถ้าเกย์เลี้ยงลูก แล้วลูกจะเป็นเกย์ กับเรื่อง “Fathers” สร้างภาพสะท้อนของการอยู่ร่วมกันของชายรักชายในสังคมปัจจุบัน

และในปีพ.ศ.2560 ภาพยนตร์ถ่ายทอดความรู้สึกระหว่างชายสองคนที่ก่อตัวขึ้นในช่วงเวลาสั้นๆ เรื่อง “Present Perfect แค่นี้...ก็ดีแล้ว” เป็นภาพยนตร์ที่ร่วมทุนระหว่างประเทศ ไทย-ญี่ปุ่น ผลงานกำกับและเขียนบทโดย อนุสรณ์ สร้อยสงิม “ตรงกลางระหว่างรัก” ภาพยนตร์รักสามเส้าของชาย3คนผลงานของ เผล็จ อ่อนละสูง, “#BKKY” เรื่องราวชีวิตวัยรุ่นหนุ่มดีกับชายที่เข้ามาแทรกกลางที่ นนทวัฒน์ นำบุญพลผู้กำกับถ่ายทอดเรื่องราวของพวกเขาถูกบอกเล่าควบคู่ไปกับบทสัมภาษณ์เด็กวัยรุ่น 100 คนที่มาเล่าประสบการณ์เรื่องราวความรัก ความฝัน รสนิยมทางเพศ เซ็กส์ และ ความสำคัญของครอบครัว ยังถูกนำไปฉายตามงานเทศกาลหนังมาแล้วมากมายหลายประเทศ รวมทั้งได้รับรางวัล ภาพยนตร์ยอดเยี่ยมจูรี่ไพรซ์ (Jury Prize) จากเทศกาลหนังที่เมืองฮัมบูร์ก ประเทศเยอรมัน และประสบความสำเร็จอย่างมากในการฉายที่งานเทศกาลหนังปูซาน ประเทศเกาหลีใต้

จะเห็นได้ว่าภาพยนต์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันสามารถขับเคลื่อน ถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลาย ต่อเนื่องออกสู่สังคม ยังได้รับพื้นที่การนำเสนอนอกเหนือจากโรงภาพยนตร์ในประเทศแล้วยังก้าวสู่เวทีระดับโลก พร้อมการยอมรับโดยมีรางวัล รับรองความเป็น ภาพยนตร์คุณภาพ และ สะท้อนความเป็นคนรักเพศเดียวกัน อีกด้วย

การสร้างภาพยนต์ไทยที่เกี่ยวข้องกับคนรักเพศเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า สังคมไทยยังคงยอมรับในการตีแผ่เรื่องราวของคนรักเพศเดียวกันและสังคมมีการสร้างบรรทัดฐานในการยอมรับเรื่องดังกล่าวว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในภาพยนต์ไทยจนนำไปสู่การยอมรับ เข้าใจ การแสดงออกของความรัก ภาพลักษณ์ในความสัมพันธ์ สังคม วัฒนธรรม ทศนคติ มีมุมมองสะท้อนภาพความจริงเป็นเช่นไรภาพยนต์ที่นำเสนอภาพคนรักเพศเดียวกัน

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนต์ไทย โดยจะศึกษาให้ครอบคลุมถึงความหมายคนรักเพศเดียวกัน ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในภาพยนต์ กลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายในภาพยนต์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการวิเคราะห์ว่า

ตัวสื่อภาพยนตร์ซึ่งถือเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่มีบทบาททำหน้าที่ถ่ายทอด หรือ ผลิตจากแนวคิดของกลุ่มบุคคลที่ต้องการสะท้อนภาพคนรักเพศเดียวกันที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ซึ่งถือเป็นสื่อขนาดใหญ่อย่างไร นักวิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญและได้กำหนดวัตถุประสงค์งานวิจัยดังนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษากลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

1.2.2 เพื่อศึกษาภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องโครงการเล่าเรื่อง และแนวคิดภาพสะท้อนประกอบกับทฤษฎีสัญญัตติวิทยา แนวคิดคนรักเพศเดียวกัน ในการวิเคราะห์เนื้อหา โดยจะศึกษาภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอจากภาพตัวละครเกย์ ทอม ดี เลสเบี้ยน คนรักเพศเดียวกันที่เป็นตัวละครหลัก ในช่วงระหว่างปี 2555 – 2560 อันเป็นช่วงเวลาที่กระแสการสร้างสื่อภาพยนตร์ ที่นำเสนอเรื่องราวของตัวละครหลักเป็นคนรักเพศเดียวกันเพิ่มมากขึ้นและมีเนื้อหาที่หลากหลาย

1.4 คำถามของงานวิจัย

1.4.1 ภาพยนตร์ไทยมีกลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายคนรักเพศเดียวกันอย่างไร

1.4.2 ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมไทยที่ปรากฏในภาพยนตร์เป็นอย่างไร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้เข้าใจภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย

1.5.2 ทำให้เข้าใจวิธีการเล่าเรื่องในภาพยนตร์เพื่อสื่อความหมายคนรักเพศเดียวกันที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

1.5.3 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา สร้างสรรค์ สร้างความเข้าใจต่อภาพยนตร์ไทยในการเข้าถึงคนรักเพศเดียวกัน

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ภาพสะท้อน (Reflective approach) หมายถึง ลักษณะหรือสภาวะของสังคม ซึ่งปรากฏในภาพยนตร์ไทยดังนี้

ด้านลักษณะของคน หมายถึง บุคลิกภายนอก และบุคลิกภายใน

ด้านวิถีชีวิต หมายถึง การดำเนินชีวิต ทั้งในด้านการกินอยู่ การประกอบอาชีพ การเมืองการปกครอง ตลอดจนความเชื่อ

ด้านทัศนคติ หมายถึง ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ตลอดจนแนวโน้มในการประเมินคุณค่า และการแสดงออกต่อสิ่งของ บุคคล

คนรักเพศเดียวกัน (Homosexual) หมายถึง พฤติกรรมทางเพศหรือความสนใจของคนในเพศเดียวกันหรือรสนิยมทางเพศ ในเรื่องรสนิยมทางเพศหมายถึง มีเพศสัมพันธ์หรือความรักบุคคลในเพศเดียวกัน และยังหมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวและการแสดงออกทางสังคมโดยยึดจากความชอบ พฤติกรรมที่พวกเขาแสดงออก และการเป็นสมาชิกในกลุ่มสังคมเดียวกันของพวกเขา ในที่นี้คือ ชายรักชาย และหญิงรักหญิง คำเฉพาะที่เกิดขึ้นอาทิ

เกย์ (Gay) หมายถึง กลุ่มผู้ชายที่รู้สึกว่าตัวเองเป็นผู้ชาย แต่รักผู้ชายด้วยกัน

กระเทย (Hermaphrodite) หมายถึง กลุ่มผู้ชายที่มีจิตใจเป็นผู้หญิงที่รักชอบเพศเดียวกันและอาจถึงขั้นผ่าตัดแปลงเพศจากชายเป็นหญิง

เลสเบี้ยน (Lesbian) หมายถึง กลุ่มผู้หญิงที่รู้สึกว่าตัวเองเป็นผู้หญิง แต่รักผู้หญิงด้วยกันซึ่งแยกได้ประเภทเป็น

ทอม (Tom boy) หมายถึง กลุ่มผู้หญิงที่มีจิตใจเป็นผู้ชาย ที่รักชอบเพศเดียวกัน และอาจถึงขั้นผ่าตัดแปลงเพศจากหญิงเป็นชาย

ดี้ (Lady) หมายถึงผู้หญิงที่มีความคิดและความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงด้วยกันโดยที่ยังคงมีการแสดงออกโดยการแต่งตัวเปื้อหรือพฤติกรรมเป็นผู้หญิง ซึ่งถ้ามองผิวเผินจะมีลักษณะเป็นผู้หญิงปกติทั่วไป

เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง วิธีทางเพศแบบชอบเพศตรงข้าม ชอบเพศเดียวกัน หรือชอบทั้งสองเพศ วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติที่ไม่ใช่พฤติกรรมธรรมชาติ แต่เป็นการสร้างความหมายทางสังคม

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย ผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา อธิบาย และสนับสนุนผลการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดภาพสะท้อน (Reflective Approach)
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน (Homosexual)
- 2.3 แนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ (Narration of Film)
- 2.4 ทฤษฎีสัญญัตติวิทยา (Semiology)
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวความคิด

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพสะท้อน (Reflective Approach)

ภาพสะท้อนเป็นการสร้างความหมายให้กับสิ่งต่างๆ โดยการให้ภาพที่เป็นตัวแทนสำหรับสิ่งเหล่านั้นสมาชิกวัฒนธรรมเดียวกันมักจะมีความคิดการรับรู้แนวคิด และภาพในใจที่ทำให้คิด รู้สึกเกี่ยวกับโลก รวมถึงการตีความโลกผ่านรหัสทางวัฒนธรรม (Cultural code) ร่วมกันซึ่งความคิดความรู้สึกเหล่านั้นคือระบบแห่งภาพสะท้อนที่อารมณ์แนวคิดและภาพในใจจะแสดงออกมาเป็นภาพสะท้อน (Lacey, 1988, p.131)

โดยสื่อได้ประกอบสร้างความหมายให้กับโลกและสื่อมวลชนก็ทำหน้าที่ในการนำเสนอช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจในแบบที่สื่อนำเสนอสำหรับภาพสะท้อนในการสร้างความหมายให้กับผู้รับสารนั้น จำเป็นต้องมีการอาศัยความคุ้นเคยของผู้รับสารต่อเหตุการณ์ความคิดและคุณค่าซึ่งอาจเป็นการแบ่งปันความคุ้นเคยที่มีต่อโลกที่อาศัยอยู่ผ่านการนำเสนอสิ่งที่คุ้นเคยหรือความคิดที่มีอิทธิพลแต่ในบางสังคมการตีความภาพสะท้อนก็อาจมีการตีความที่แตกต่างกันได้ (O'Sullivan & Rayner, 2003, p.69)

แนวคิดเกี่ยวกับภาพสะท้อนเป็นแนวคิดซึ่งเกิดจากการที่สื่อมวลชนเป็นสถาบันทางสังคมที่ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งการสื่อสารนี้ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้จากการ เป็นภาพสะท้อนสื่อเป็นเพียงผู้นำเสนอซ้ำ (Re-present) เป็นสื่อกลางระหว่างผู้รับสารและสิ่งที่ กำลังถูกสะท้อนภาพ (Lacey, 2009, p.146)

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าสื่อมวลชนสามารถสร้างภาพสะท้อนของโลกได้ไม่ว่าภาพสะท้อนที่เกิดขึ้นจะเป็นภาพสะท้อนจากความจริงแท้หรือไม่ก็ได้แต่สื่อสามารถสร้างการรับรู้ในสิ่งดังกล่าวได้จาก

ความคุ้นเคยร่วมกันที่มีของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ซึ่งการสร้างภาพสะท้อนนี้ก็คือ การประกอบสร้างความจริงทางสังคม (อตันันท์ เตโซพิศาลวงศ์, 2554, หน้า 32)

สจวร์ต ฮอลล์ ได้ให้ความหมายของภาพสะท้อนว่า เป็นผลผลิตแห่งความหมายของภาพในใจเรา โดยผ่านภาษา นอกจากที่ยังเป็นตัวเชื่อมแนวคิด สัญลักษณ์ และภาษา ที่ทำให้เราให้ความหมายกับสิ่งต่างๆ ในโลกแห่งความเป็นจริงได้ ทั้งสิ่งของ ผู้คน เหตุการณ์ ความคิดที่เป็นนามธรรมและกระบวนการที่เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ของทั้ง 3 สิ่งเข้าด้วยกัน เรียกว่า ภาพสะท้อน (Hall, 1997, p.26)

จากการให้ความหมายดังกล่าวข้างต้นเราอาจกล่าวสรุปได้ว่าภาพสะท้อน หมายถึงการสร้าง ความหมายให้กับสิ่งต่างๆโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความหมายไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ เป็นรูปธรรมเช่นคนสัตว์สิ่งของหรือสิ่งที่เป็นนามธรรมเช่นความรู้สึกนึกคิดเป็นต้นโดยเมื่อมีการถ่ายทอด ความหมายของสิ่งนั้น ๆ ไปสู่ คนส่วนใหญ่ในสังคมแล้ว จากนั้นก็จะเกิดการรับรู้และตีความหมาย ร่วมกัน ซึ่งการรับรู้ความหมาย และการตีความหมายจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับ วัฒนธรรมในสังคม และ ประสบการณ์ของผู้รับสาร

บทบาทการสะท้อนภาพสังคม เป็นการสะท้อนลักษณะของคน ทศณคติ ความเชื่อ และสภาพ สังคมสามารถแบ่งบทบาทการสะท้อนสังคมได้ 3 ประการได้แก่

ประการที่หนึ่ง สะท้อนลักษณะของคน

การสะท้อนลักษณะของคนเป็นการสะท้อนถึงบุคลิกภาพแบ่งได้เป็น

บุคลิกภาพภายนอก เช่นรูปลักษณ์ สิ่งที่เราสามารถเห็นได้ในตัวบุคคลหนึ่ง ตั้งแต่ ศรีษะจรดปลายเท้า

บุคลิกภาพภายใน เช่นการกระทำ การแสดงออก โดยพฤติกรรมของแต่ละบุคคลไม่ว่าจะเป็นด้านที่แสดงออกทางสีหน้า สายตา อากัปกิริยาอาการ รวมถึงมารยาททางสังคม

ประการที่สอง สะท้อนวิถีชีวิต

การสะท้อนวิถีชีวิตเป็นการแสดงถึงการดำเนินชีวิตทั้งในด้านการกินอยู่ การประกอบอาชีพ การเมืองการปกครอง ตลอดจนความเชื่อ

ประการที่สาม สะท้อนทัศนคติ

การสะท้อนทัศนคติของคน คำว่าทัศนคติ หมายถึง ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ตลอดจน แนวโน้มในการประเมินคุณค่า และการแสดงออกต่อสิ่งของ บุคคล แนวคิด เหตุการณ์หรือต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทัศนคติดีมีผลต่อความเชื่อของบุคคลด้วย (วิลลวรรณ ขอบเขต, 2557, หน้า 116)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความจริง ของ สมสุข หินวิมาน ได้แบ่ง ความสัมพันธ์ออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่งจากมุมมองของนักภาษาศาสตร์ดั้งเดิมจะอธิบายการสร้างภาพสะท้อนว่าเป็นการสร้างขึ้นมาเพื่อสะท้อนภาพที่เป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม (Reflective approach) เช่นการเสนอข่าวหรือรายการสารคดีซึ่งเป็นรายการที่ถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมแนวความคิดนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่าความจริงมีอยู่แล้วในโลก และการสื่อสารเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เราเห็นความจริงนั้น ๆ ซึ่งความจริงเป็นเช่นไร สื่อจะสะท้อนออกมาให้เห็นเป็นเช่นนั้น ไม่มีการ บิดเบือน หรือความสลับซับซ้อนอันใด เป็นการสร้างภาพสะท้อนอย่างตรงไปตรงมา

กลุ่มที่สอง ให้ความสนใจกับการสร้างภาพสะท้อนที่เกิดจากตัวผู้ส่งสารที่ต้องการส่งสารบางอย่างไปยังผู้รับสาร และต้องการให้ผู้รับสารแปลความหมายตามที่ตนต้องการ เพราะสาร ที่ส่งไปมีความเฉพาะในตัวเอง เป็นมุมมองโลกของผู้ส่งสารเอง สิ่งนี้เรียกว่า การตั้งใจให้เป็น ความจริง (Intentional Approach) แม้ว่าการสร้างภาพสะท้อนวิธีนี้ จะมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น หากแต่เป็นวิธีการที่ใช้เพื่อการสื่อสารเฉพาะตัวเท่านั้น และหากผู้รับสารไม่สามารถตีความสาร ตามที่ผู้ส่งสารต้องการได้ ความพยายามทั้งหมดของผู้ส่งสารก็จะล้มเหลว

และกลุ่มที่สาม ใช้จุดยืนจากแนวความคิดของสำนักวัฒนธรรมศึกษาที่สนใจเรื่อง การประกอบสร้างความหมาย (Constructionist Approach) และได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) ที่เชื่อว่า ภาพสะท้อนมิใช่การสะท้อน การเลียนแบบ และการค้นพบ หากแต่เป็นการประกอบสร้างส่วนเสี้ยวหนึ่งของโลกแห่งความเป็นจริง หรือที่รู้จักกันในชื่อแนวคิดเรื่อง การประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality) โดยการประกอบสร้างความจริงนี้ ไม่ได้สะท้อนความจริงทั้งหมด เหมือนกับการสะท้อนภาพที่เป็นจริง (Reflective Approach) หรือไม่ได้สนใจวิธีการมองโลกของผู้หนึ่งผู้ใดเหมือนกับการตั้งใจให้ เป็นความจริง (Intentional Approach) หากแต่เป็นการเกี่ยว และรวบรวมสัญญาณต่าง ๆ ที่ผู้คนในสังคมได้สร้างขึ้น แล้วเอาความหมายเหล่านั้นมาบรรจุเข้าไปในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้เกิด ความหมายใหม่ หากแต่ยังมีกลิ่นอายของสิ่งที่ปรากฏอยู่เดิมแล้วในสังคม เพื่อให้เกิดความ เชื่อมโยงกันของความหมายเดิมกับความหมายใหม่ แต่ความหมายใหม่ที่สร้างมานั้นอาจเป็นสิ่งที่ มีหรือไม่มีอยู่จริง หรืออาจสร้างมาจากสิ่งที่ไม่ได้อยู่จริง และให้เป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริงอีกครั้งหนึ่งก็ได้ แต่ผลลัพธ์สุดท้ายของการสร้างก็คือ คนทั่วไปจะเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นมีอยู่จริง (สมสุข หินวิมาน, 2548, หน้า 246-248)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความจริง 3 ชุด ดังกล่าวข้างต้น เมื่อวิเคราะห์ผ่านมุมมองภาพยนตร์ที่มีเนื้อที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน จะเป็นการทำหน้าที่สะท้อนภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นช่วงหนึ่งในสังคม ให้ผู้ชมได้รับทราบ โดยภาพยนตร์ทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการประกอบสร้างความเป็นจริง กับ ผู้ชม โดยนำเสนอเป็นภาพสะท้อนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ สำหรับในภาพยนตร์ การนำเสนอภาพสะท้อนจะอยู่ในรูปของ

เนื้อหาผ่าน ภาพ บทสนทนา ฉาก แสง สี เสียงและตัวอักษร จนทำให้ผู้ชมสามารถเกิดจินตภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นในสังคม

จากแนวคิดเกี่ยวกับภาพสะท้อน ผู้ศึกษาจึงสนใจวิเคราะห์เนื้อหาอันได้จาก โครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก และตัวบทสนทนา เพื่อให้ทราบถึงภาพสะท้อนของคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ที่ถูกถ่ายทอดออกมา

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน (Homosexual)

พฤติกรรมรักร่วมเพศ (Homosexuality) คำว่า Homo มาจากภาษากรีกแปลว่า เช่นเดียวกัน พฤติกรรมเช่นนี้เกิดขึ้นได้ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ถ้าเกิดในชาย เรียกว่า Male Homosexuality หรือ Homosexual โดยทั่วไปเรียกกันง่ายๆว่า เกย์ (Gay) แปลว่าร่าเริงแจ่มใส ถ้าเกิดในหญิงเรียกว่า Female Homosexuality หรือ เลสเบียน (Lesbian). (วสิทธิ์ เสงี่ยม, 2555, หน้า 16)

คนรักเพศเดียวกัน หรือรักร่วมเพศคือผู้มีความรักและชอบตลอดจนมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน โดยที่คำว่า เกย์ หมายถึงเพศชายที่มีความรักกับเพศชายด้วยกัน และเลสเบียน หมายถึงที่มีความรักกับเพศหญิงด้วยกัน (ปิยรัตน์ มาร์แตง, 2546, หน้า11)

คำว่าคนรักเพศเดียวกัน ได้ถูกนำมาใช้ แทนคำว่ารักร่วมเพศในช่วงปลายทศวรรษ 2540 ถึงต้นทศวรรษ 2550 คำว่าความหลากหลายทางเพศ เป็นคำใหม่ที่วงวิชาการและกลุ่มทำงานของสิทธิเกย์ กะเทย ทอม ดี ในสังคมไทยนำมาใช้เพื่อ อธิบายกับสังคมว่าเราไม่ได้มีแค่ผู้หญิง ผู้ชายเท่านั้น แต่ยังมีเพศอื่นๆ อาศัยอยู่ร่วมกันในสังคมนี้ด้วย (นฤพนธ์ ด่วงวิเศษ, 2556, หน้า29)

ความเป็นคนรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องของสถานภาพที่ติดตัวบุคคลมากกว่าที่จะเป็นเพียงพฤติกรรมของบุคคล กล่าวคือเมื่อบุคคลได้รับการประทับตราว่าเป็นผู้รักเพศเดียวกันเขาจะมีสถานภาพด้านหนึ่งของชีวิตเป็นสถานภาพที่เบี่ยงเบนทางเพศ และ สถานภาพดังกล่าวจะกลายเป็นสถานภาพหลักของบุคคลนั้น นั่นคือ คนอื่นในสังคมจะมองและให้ความสำคัญกับสถานภาพความเบี่ยงเบนของเขามากกว่าสถานภาพอื่นๆที่เขา มี หากจะพูดในทางสังคมจะเป็นที่เห็นชัดว่า ผู้คนในสังคมมักมองว่าสถานภาพที่เบี่ยงเบนหรือการรักเพศเดียวกันแตกต่างไปจากคนทั่วไปในสังคม เช่น เรื่องการแต่งกาย พุดจา เป็นต้น (วสิทธิ์ เสงี่ยม, 2555, หน้า16)

ทั้งนี้องค์การอนามัยโลก (World Health Organization หรือ WHO) กล่าวถึงการเป็นรักร่วมเพศในการจำแนกโรคสากลครั้งที่ 9 หรือ The Ninth Revision of the International Classification of Diseases (ICD9) ไว้ว่าการเป็นคนรักเพศเดียวกันหมายถึง การที่บุคคลมีความพึงพอใจทางเพศกับคนที่มีเพศเดียวกันกับตนเพียงอย่างเดียวหรือส่วนใหญ่ โดยอาจจะจะมีหรือไม่มี

ความสัมพันธ์ทางกายต่อกันก็ได้ และการวินิจฉัยว่าผู้ใดเป็นรักร่วมเพศนั้น ไม่จำเป็นต้องพิจารณาความผิดปกติทางจิต ซึ่งการรักร่วมเพศสามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ชายรักชาย และหญิงรักหญิง

กลุ่มชายรักชาย

สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

ประเภทที่ 1: ด้านร่างกาย (Physical)

กะเทย (Hermaphrodite) ในทางการแพทย์หมายถึง ผู้ที่มีความพิการทางด้านร่างกาย กล่าวคือมีอวัยวะของทั้ง 2 เพศกำลังอยู่ในตัวคนเดียว เช่น อาจมีองคชาติและมีเต้านม หรือมีอัณฑะแต่ก็มีมดลูกด้วย ทำให้ไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นเพศชายหรือเพศหญิงได้แน่ชัด อาจเกิดจากความผิดปกติบางอย่าง เป็นต้นว่าความผิดปกติทางฮอร์โมนในมุมมองทางการแพทย์ กะเทยไม่จำเป็นต้องเป็นรักร่วมเพศเสมอไป เนื่องจากการพบว่าผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจำนวนมากก็ไม่ได้มีลักษณะของกะเทยปรากฏอยู่แต่อย่างใดกะเทยสามารถจำแนกได้เป็น

กะเทยแท้ (True Hermaphrodite) เป็นคนที่มีเครื่องเพศข้างในเป็นของทั้งหญิงและชาย คืออัณฑะและรังไข่ ส่วนอวัยวะสืบพันธุ์ข้างนอกอาจเป็นอวัยวะของเพศหญิงหรือเพศชายอย่างเดียว

กะเทยเทียม (Pseudo Hermaphrodite) เป็นคนที่มีอวัยวะเพศภายในเป็นเพศหนึ่งภายนอกมา อีกเพศหนึ่งหรือสองเพศกำลังกัน กะเทยเทียมยังสามารถย่อยออกเป็น

กะเทยเทียมหญิง หมายถึง คนที่มีรังไข่เช่นผู้หญิงทั่วไป แต่เครื่องเพศข้างนอกเป็นองคชาติหรืออาจคาบเกี่ยวกันระหว่างของชายและของหญิง

กะเทยเทียมชาย จะสร้างตรงกันข้ามกับกะเทยเทียมหญิง คือมีอวัยวะเพศภายในเป็นลูกอัณฑะส่วนอื่นที่มองเห็นข้างนอกจะเป็นอวัยวะเพศหญิง หรือกำลังแยกไม่ชัดว่าเป็นของชายและของหญิง

ประเภทที่ 2: ด้านจิตใจ (Psychological)

แบ่งจากความรู้สึกพึงพอใจในเพศของตนและการแสดงออกได้ดังนี้

เกย์ (Gay) ผู้ที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน แต่ยังคงพึงพอใจในเพศชายของตนเอง ด้านการแต่งกาย เกย์จะแต่งตัวเป็นผู้ชาย บุคลิกภาพภายนอกอาจบ่งชี้ผู้เป็นเกย์ได้ลำบาก เพราะมีทั้งสุภาพเรียบร้อย จนถึงเหมือนผู้ชายทั่วไป

ลัทธิเพศ (Transvestitism) หมายถึง ผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกันแต่มีความพึงพอใจที่จะเลียนแบบเพศหญิงด้วยการแต่งตัวเลียนแบบบุคลิกภาพภายนอกบ่งชี้ได้ง่าย เช่น มีจริตเหมือนผู้หญิง แต่งหน้า หรืออาจมีหน้าอก ฌมยาว ฉีดฮอร์โมนแต่ไม่ได้แปลงเพศ

แปลงเพศ (Transsexualism หรือ Transgender) หมายถึง ผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน ความต้องการเป็นเพศหญิง และแปลงเพศเป็นผู้หญิงแล้ว หรือที่เรียกว่า สาวประเภทสอง (ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง, 2553, หน้า 15-16)

กลุ่มหญิงรักหญิง

หญิงรักหญิง หรือ เลสเบี้ยน (Lesbian) หมายถึง ความเป็นผู้รักเพศเดียวกัน คำนี้มี ความหมายต่อบุคคลและสังคมแตกต่างกันไปตามยุคสมัย และในบางช่วงของประวัติศาสตร์ ความเป็นผู้รักเพศเดียวกัน อาจเป็นเรื่องปกติในขณะที่บางช่วงเวลาอาจเป็นความผิดร้ายแรง (ทิพานันท์ สุขุมาลาชาติ, 2558, หน้า 13)

ทั้งนี้ เลสเบี้ยน ในสังคมไทยเป็นคำต้องห้ามในหมู่หญิงรักหญิงด้วยกันทั้งนี้เพราะการให้ความหมายของสังคมต่อคำว่า เลสเบี้ยน เป็นไปในทางลบ เช่นเป็นพวกโรคจิตถาวร ทำให้หญิงรักหญิงไม่ยอมรับที่จะใช้คำนี้ ทอม-ดี้ จึงเป็นคำที่ถูกนำมาใช้แทนในสังคมไทย

สังคมไทยรู้จักคำว่า ทอม เป็นครั้งแรกในช่วงปลายทศวรรษที่ 1970 โดยคำว่า ทอม นั้นเป็นคำทับศัพท์ในภาษาอังกฤษที่ย่อมาจากคำว่า Tomboy ส่วนคำว่า ดี้ ย่อมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า lady นั้นเป็นคำที่เกิดขึ้นหลังคำว่า ทอม (ปิยรัตน์ มาร์แต็ง, 2546, หน้า 34) ทอม จะเป็นคำที่ใช้เรียกหญิงรักหญิงที่มีบทบาทของเพศชายหรือเป็นผู้กระทำ ซึ่งอาจมีลักษณะท่าทางการแต่งตัวคล้ายผู้ชาย ส่วน ดี้ จะเป็นคำที่ใช้เรียกหญิงรักหญิงที่มีบทบาทเป็นเพศหญิงหรือผู้ถูกระทำ บทบาททางเพศที่มีลักษณะเป็นผู้กระทำและถูกระทำนั้นคนรักเพศเดียวกันจะมีลักษณะไม่ตายตัว บุคคลที่เป็นคนรักเพศเดียวกันสามารถสลับบทบาททางเพศในการร่วมเพศกันได้ (วรภัทรา บุรณะกิจเจริญ, 2543, หน้า 65)

หญิงรักหญิงที่ผ่านกระบวนการนิยามตนเองว่าเป็นผู้หญิงรักผู้หญิง จากงานวิจัยเรื่องวิถีชีวิตและชีวิตครอบครัวของหญิงรักหญิง ของ มัทนา เขตมี ได้แบ่งประเภทหญิงรักหญิงไว้ ดังนี้

ทอม-ดี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ คือ ทอมและดี้ที่ยึดบทบาทตั้งแต่เดิมของความเป็นหญิงและความเป็นชาย ทอมเป็นผู้นำ จีบผู้หญิงเก่ง ฝ่ายดีเป็นผู้ตามและแม่บ้าน

ทอม-ดี้สมัยใหม่ คือ ทอมและดี้ที่ปฏิเสธบทบาทดั้งเดิมของความเป็นหญิงและความเป็นชาย ทอมไม่กินเหล้า สูบบุหรี่ รับผิดชอบต่อครอบครัวดีอาจเป็นผู้หญิงเก่งที่มีความสามารถ ไม่อ่อนแอ

ทอม-ดี้ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม คือ การเป็นทอมเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนที่ไม่ได้ลอกเลียนแบบผู้ชาย แต่เป็นความพอใจของตน ส่วนดีชอบผู้หญิงที่เป็นทอมที่ไม่เหมือนผู้ชาย

ทอมก็ได้ดีก็ได้ คือ หญิงรักหญิงที่ปรับเปลี่ยนบทบาทไปตามบุคคลที่เกี่ยวข้องเช่น หากคนรักเป็นทอม ตนเองก็จะเป็นดี หากคนรักเป็นดีตนเองก็จะเป็นทอม การเป็นทอม ดี จึงเลื่อนไหลไปมาได้

หญิงรักหญิง คือ ไม่เป็นทั้งทอมและดี้ เป็นผู้หญิงที่รักผู้หญิงคนหนึ่ง และปฏิเสธบทบาทระหว่างเพศ และกฎเกณฑ์ความเป็นหญิงและความเป็นชายในสังคม (มีทนา เซตมิ, 2539, หน้า 135-136)

มาสเตอร์ แอนด์ โจน ได้ศึกษาผู้รักร่วมเพศและผู้รักต่างเพศ แล้วสรุปลักษณะของผู้รักเพศเดียวกันได้ดังนี้คือ

- (1) ไม่มีรูปแบบของความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างคนทั้ง 2 กลุ่ม
- (2) เราไม่สามารถระบุบุคคลที่รักเพศเดียวกันได้ในกรณีที่คุณคนนั้น เปิดเผยพฤติกรรม การรักเพศเดียวกันขึ้นมา
- (3) การรักเพศเดียวกันเป็นรูปแบบหนึ่งของการปฏิสังสรรค์ทางเพศ
- (4) ผู้รักเพศเดียวกันจะตอบสนองสิ่งเร้าที่มาจากเพศเดียวกัน ในขณะที่ผู้รักต่างเพศ ก็จะตอบสนอง สิ่งเร้าจากเพศตรงข้าม
- (5) ผู้รักเพศเดียวกันมีแนวโน้มที่จะเลือกคู่ครองด้วยตนเอง และมีความต้องการทางเพศเช่นเดียวกับผู้รักต่างเพศ
- (6) สำหรับผู้รักต่างเพศที่มีคู่ครองแล้วพวกเขาจะได้รับความพึงพอใจเรื่องเพศมากกว่าผู้รักเพศเดียวกัน (Masters & Johnson, 1970, p. 247)

จะเห็นได้ว่า ไม่มีอะไรที่สามารถบอกความแตกต่างของคน 2 กลุ่มได้อย่างชัดเจนมีเพียงความพึงพอใจด้านเพศเท่านั้นซึ่งเป็นเรื่องที่สังเกตได้ยาก ไม่มีมิติใดเพียงประการเดียวที่สามารถตัดสินได้ว่า คนๆหนึ่งเป็นผู้รักเพศเดียวกันหรือไม่ การเป็นคนรักเพศเดียวกัน จึงไม่สามารถบอกได้อย่างแน่นอนตายตัว การรักเพศเดียวกันเป็นรูปแบบหนึ่งของการปฏิสัมพันธ์ทางเพศที่บุคคลสามารถที่จะกระทำหรือออกจากความสัมพันธ์ได้ทุกเมื่อ อีกทั้ง ยังไม่สามารถมองเห็นหรือสังเกตได้ทันทีในกรณีที่ทั้งสองฝ่ายไม่เปิดเผยแก่สังคม ดังนั้นจึงต้องอาศัยการเรียนรู้และการยอมรับรวมไปถึงความไว้วางใจทางสังคมอีกด้วยจึงจะสามารถทำให้สังคมยอมรับได้

จากบทสรุปดังกล่าวนี้บ่งชี้ได้ว่าเป็นเรื่องยากในการรับรู้ว่าเป็นผู้รักเพศเดียวกัน เพราะนอกจากเรื่องความพึงพอใจทางเพศที่แตกต่างกันจากผู้รักต่างเพศแล้วก็ไม่มีความรู้หรือสัญลักษณ์อื่นใดที่ระบุได้ว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่รักเพศเดียวกันได้เลย ดังนั้นคุณลักษณะหรือแบบแผนของกลุ่มผู้รักเพศเดียวกันจึงไม่สามารถระบุเป็นบรรทัดฐานที่ชัดเจนได้อย่างแน่นอน การแบ่งประเภทของกลุ่มผู้รักเพศเดียวกันดังนี้ เพศตามกำเนิด หมายถึงเพศที่ได้มาตั้งแต่เกิดโดยทั่วไปของการกำเนิดมาเป็นมนุษย์ และเพศภาวะเป็นภาวะภายในของจิตใจของบุคคลที่ยอมรับว่าตัวเองมีความเป็นผู้หญิง เป็นผู้ชาย หรือความเป็นผู้รักร่วมเพศ

จากแนวคิดเรื่องคนรักเพศเดียวกันที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทยว่าถูกสื่อความหมายออกมาอย่างไร

2.3 แนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ (Narration of Film)

ภาพยนตร์คือการเล่าเรื่อง มีวิธีการหลากหลายอย่างที่จะมอดูภาพยนตร์ บางคนอาจจะมอดูภาพยนตร์ในแง่ของสุนทรียที่รวมเอาภาพกับเสียงเข้ามามีด้วยกันอย่างเหมาะสมและอย่างหมดจดบางคนพิจารณาในแง่ความบันเทิงหลายคนมองว่าหนังสามารถเป็นป้ายบอกระยะของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมแต่ในที่นี้จะมองว่าหนังเป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพประกอบเสียง

ภาพยนตร์คือการประสานการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงเข้าด้วยกันโดยการคัดเลือกภาพและเสียงที่มีความหมายที่ร้อยเรียงกันเข้าเพื่อนำไปสู่ความหมายที่ผู้สร้างต้องการ และมีผลทำให้เรื่องเล่าที่แต่งมาคล้ายๆเป็นเรื่องจริง

ภาพยนตร์นั้นไม่ใช่ความเป็นจริง ภาพยนตร์เป็นเพียงมายากลที่นำส่วนผสมของบางสิ่งบางอย่างที่เป็น “ความเป็นจริง” เช่น ตัวคนจริงๆ ภาษาพูดจริงๆ ฯลฯ มาประสมกับบางสิ่งบางอย่างที่ไม่เป็นจริงเช่น เค้าโครงเรื่อง การลอยหน้าลอยตาของตัวนางผู้ร้าย แต่ในท้ายที่สุดแล้ว สิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการก็คือ ในช่วงระยะเวลาที่เราเฝ้าดูอยู่นั้น ภาพยนตร์จะชักชวนให้เราเชื่ออยู่เสมอว่าสิ่งที่ปรากฏต่อหน้าสายตาของเรานั้นเป็นความเป็นจริงไปเสียหมดทุกอย่าง (กาญจนา แก้วเทพ, 2537, หน้า 11)

การเล่าเรื่องมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน เป็นการสื่อสารที่กำเนิดเกิดขึ้นมาพร้อมกับสังคมมนุษย์เลยทีเดียวจนอาจเรียกได้ว่ามนุษย์รู้จักการเล่าเรื่อนับตั้งแต่เริ่มจำความได้ การเล่าเรื่องเป็นการนำมนุษย์ไปสู่ประสบการณ์มากมายทำให้มนุษย์เรียนรู้สิ่งต่างๆในชีวิตทำให้เข้าใจสิ่งรอบๆตัวและให้ความบันเทิงควบคู่กันไปอีกด้วย (ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน, 2539, หน้า 9)

การศึกษาเกี่ยวกับการเล่าเรื่อง (Narrative) ของ Tilley (1997, p. 53) อธิบายไว้ว่า การเล่าเรื่องเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ทางสังคม เด็กๆเรียนรู้การเล่าเรื่องจากหนังสือ โฆษณา การ์ตูน และบทเพลง สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เด็กๆรู้จักคำศัพท์ใหม่ๆ ให้ทักษะในการเล่าเรื่อง รู้จักลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล เด็กๆได้เรียนรู้สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเริ่มต้น และจบลงของเรื่องเล่า และรู้จักที่จะคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าต่อไปจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น นอกจากนี้เรื่องเล่ายังช่วยสร้างประสบการณ์ทางความคิด ให้เด็กๆสามารถตัดสินใจตัวละครได้จากการแยกแยะบทบาทคนดีและคนเลว ซึ่งความเข้าใจสิ่งต่างๆเหล่านี้จะไม่อาจเกิดขึ้นได้เลย หากปราศจากการเล่าเรื่อง ในสื่ออื่นๆก็เช่นกัน ละครเวที บทเพลง บทกวี นวนิยาย ตลอดจน ภาพยนตร์ ต่างก็ใช้การเล่าเรื่องเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแทบทั้งสิ้น

การศึกษาเกี่ยวกับการเล่าเรื่องในภาพยนตร์นั้น หลุยส์ จิอันเนตตี อธิบายไว้ว่า สมัยโบราณผู้คนติดต่อสื่อสารโดยการเล่าเรื่อง ในหนังสือ Poetics ของอริสโตเติล ได้จำแนกประเภทของการเล่าเรื่องแบบดั้งเดิมไว้ 2 ลักษณะ คือ การแสดง และการเล่าเรื่อง การแสดง คือการที่เหตุการณ์เล่าเรื่อง

ด้วยตัวของมันเองเช่นการละคร ส่วนการ เล่าเรื่อง คือการบอกเล่าเรื่องราวโดยมีผู้เล่า อาทิ มหากาพย์ หรือนวนิยาย ซึ่งการเล่าเรื่องในภาพยนตร์กำเนิดมาจาก 2 สิ่งนี้ โดยการนำเอาวิธีการเล่าเรื่องทั้งสองชนิดมาผสมผสานกัน ผ่าน เทคนิคเฉพาะอันซับซ้อนของสื่อภาพยนตร์ (Giannetti, 1982, p. 82) สำหรับวิธีการวิเคราะห์ การเล่าเรื่องในภาพยนตร์กระทำได้โดย ศึกษาองค์ประกอบในการเล่าเรื่อง

ในส่วนขององค์ประกอบในการเล่าเรื่องนั้นมีงานวิจัยจากการศึกษางานวิจัยการเล่าเรื่องและการดัดแปลงเดิโนต์ ฉบับหนังสือการ์ตูนแอนิเมชัน ภาพยนตร์ และนวนิยาย ของ วรทพร ศรีจันทร์ ได้นำเสนอว่า โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์มีองค์ประกอบดังนี้ (วรทพร ศรีจันทร์, 2551, หน้า 10-16)

2.3.1 โครงเรื่อง (Plot)

หมายถึง การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล และมีจุดหมายปลายทาง การวางโครงเรื่องก็คือ การวางแผนหรือการกำหนดเส้นทางของการกระทำของตัวละครให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ว่า มีอะไรเกิดขึ้นในเรื่องนั้น คือ มีใครทำอะไร ด้วยจุดมุ่งหมายอย่างไร ภายใต้สภาพแวดล้อมเช่นไร พบอุปสรรคอย่างไร แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือตัดสินใจอย่างไร และผลคืออะไร

ในการวิเคราะห์ภาพยนตร์ นวนิยาย รวมทั้งการเล่าเรื่องเกือบทุกชนิด โครงเรื่องนับเป็นองค์ประกอบสำคัญของเรื่องสำหรับผู้วิเคราะห์ต้องนำมาศึกษาเสมอซึ่งโดยปกติจะมีการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1: การเริ่มเรื่อง (Exposition) การเริ่มเรื่องเป็นการชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องราว มีการแนะนำตัวละคร แนะนำฉากหรือสถานที่ อาจมีการเปิดประเด็น ปัญหา หรือเผยปมขัดแย้งเพื่อให้เรื่องชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้อง เรียงตามลำดับเหตุการณ์ อาจเริ่มเรื่องจากตอนกลางเรื่องหรือย้อนจากตอนท้ายเรื่องไปหาต้นเรื่องก็ได้

ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาเหตุการณ์ (Raising Action) คือการที่เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล ปมปัญหาหรือข้อขัดแย้งเริ่มทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ ตัวละครอาจมีความลำบากใจ และสถานการณ์ก็อยู่ในช่วงยุ่งยาก

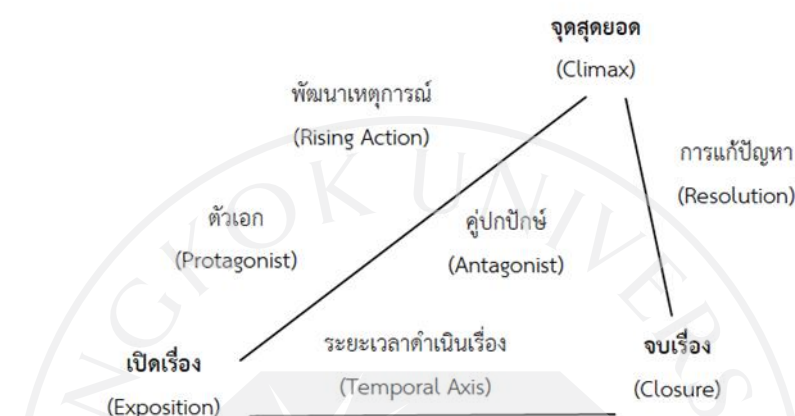
ขั้นตอนที่ 3: ภาวะวิกฤติ (Climax) จะเกิดขึ้นเมื่อเรื่องราวกำลังถึงจุดแตกหัก และตัวละครอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจ

ขั้นตอนที่ 4: ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) คือสภาพหลังจากที่จุดวิกฤติได้ผ่านพ้นไปแล้ว เงื่อนงำและประเด็นปัญหาได้รับการเปิดเผยหรือข้อขัดแย้งได้รับการจัดออกไป

ขั้นตอนที่ 5: การยุติของเรื่องราว (Closure) คือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด การจบอาจหมายถึงความสูญเสีย อาจจบแบบมีความสุข หรือทิ้งท้ายไว้ให้ขบคิดก็ได้

และจากการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบในโครงเรื่อง กุสตาฟ เฟรย์แท็ก นักวิเคราะห์ชาวเยอรมันได้เสนอโครงสร้างในการเล่าเรื่องรูปตัว วี สำหรับเรื่อง บันเทิงคดี (Fiction) ไว้ดังนี้

ภาพที่ 2.1: ภาพโครงสร้างการเล่าเรื่องรูปตัว วี ของ กุสตาฟ เฟรย์แท็ก

ที่มา: Freytag, G. (1895). *Technique of the drama*. Chicaco: S.C,Griggs.

จากภาพนี้ อธิบายถึงโครงสร้างในการเล่าเรื่องได้ว่า เรื่องเล่าเริ่มต้น (Exposition) จากความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลัก มีการพัฒนาเรื่องเป็นลำดับไปสู่จุดสุดยอด (Climax) แล้วจบเรื่องราวลง ภายหลังจากปมปัญหาความขัดแย้งได้รับการแก้ไข (Resolution)

เมื่อลองนำมาใช้อธิบายโครงสร้างของภาพยนตร์เรื่อง Fathers (ในปี พ.ศ.2559) จะได้ผล ดังนี้คือ เปิดเรื่อง (Exposition) งานแต่งงานของคู่รักชายรักชายซึ่งเป็น ตัวเอก (Protagonist) ของเรื่อง การวางแผนครอบครัวที่นอกเหนือจากความเป็นทั้งพ่อและแม่ภาพได้ความเป็นชายที่อยากมีลูก จึงอุปการะเด็กมาเลี้ยง เป็นลำดับพัฒนาเหตุการณ์ (Raising Action) ทั้งนี้การมาของคนจากสำนักคุ้มครองสิทธิเด็ก คู่ปักษ์ (Antagonist) ทำให้บ้านหลังนี้เริ่มเปลี่ยนไป คำแนะนำของทางสำนักคุ้มครองสิทธิเด็กช่วงเวลาแห่งการตัดสินใจเลือกหนทางที่ลูกจะมีความสุขที่สุด จึงเป็นจุดสุดยอด (Climax) คู่รักชายรักชายยินยอมให้ลูกไปอยู่กับแม่ที่แท้จริงคือ การแก้ปัญหา (Resolution) ท้ายสุดความรักที่คู่รักชายรักชายมีต่อลูกที่เขาเลี้ยงดูมาไม่เคยเปลี่ยนแปลงพวกเขาดูแล รักและห่วงใยตลอดไปไม่ว่าจะอยู่ในสถานะไหนก็ตาม จบเรื่อง (Closure)

สำหรับโครงสร้างรูปตัววีนี้ เป็นโครงการมาตรฐานที่ปรากฏอย่างแพร่หลายในเรื่องเล่า หลายประเภท โดยเฉพาะในภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ประเภทใดก็ตามที่ จะเป็นภาพยนตร์ชั้นครู

(Masterpiece) หรือเป็นภาพยนตร์เกรดบีก็จะมีโครงเรื่องเป็นไปตามสูตรนี้ทั้งสิ้น ซึ่ง เราเรียกสูตรโครงเรื่องนี้เป็นโครงเรื่องแบบดั้งเดิม หรือโครงเรื่องแบบคลาสสิก

2.3.2 ความขัดแย้ง (Conflict)

ความขัดแย้งหรืออุปสรรค หมายถึงสิ่งที่อยู่ตรงข้ามตัวละครหลักที่คอยขวางกั้นหรือเป็นศัตรู ความขัดแย้งที่พบเห็นได้บ่อยและสร้างง่ายที่สุดคือความขัดแย้งที่มาจากความแตกต่าง ไม่ว่าจะเป็นด้านวัฒนธรรม ทักษะคติ ความเชื่อ บุคลิก จุดมุ่งหมาย พื้นฐานทางครอบครัว สถานภาพทางสังคม ในบางครั้งมาจากสภาวะจิตใจ ที่ฝ่ายหนึ่งทำให้อีกฝ่ายโกรธ กลายเป็นความคิดแค้นในจิตใจที่ขยายขึ้น โดยไม่รู้ตัว การสร้างความรุนแรงของข้อขัดแย้งให้กับตัวละครหลักมากเกินไปยิ่งทำให้เรื่องมีความน่าสนใจและน่าติดตามมากขึ้น (สินภาพ แก้วมาก, 2558, หน้า 33)

โครงเรื่องนั้นเป็นลำดับปรากฏการณ์หรือพฤติกรรม การกระทำของตัวละครอย่างต่อเนื่อง เป็นเหตุเป็นผลเชื่อมโยงกัน ซึ่งเหตุการณ์หรือพฤติกรรมนั้นจะมีการพัฒนาท่ามกลางความขัดแย้ง สามารถแบ่งได้ 4 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ความขัดแย้งภายในจิตใจ เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวละคร ทำให้ตัวละครสับสนยุ่งยากลำบากใจในการตัดสินใจดำเนินชีวิตต่อไป

ประเภทที่ 2 ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน หรือ ระหว่างกลุ่มบุคคลมักเป็นรูปแบบความขัดแย้งหลักของเรื่องเล่าโดยทั่วไปที่แสดงให้เห็นการไม่ลงรอยระหว่างตัวละคร 2 ตัว หรือ 2 กลุ่มโดยที่มาของความขัดแย้งนั้นอาจจะมาจากผลประโยชน์ ความคิดเห็น จุดยืนทางการเมือง ศาสนา หรือ ความเป็นมาในประวัติศาสตร์

ประเภทที่ 3 ความขัดแย้งระหว่างคนในสังคม จะเป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับกฎเกณฑ์ระเบียบหรือโครงสร้างทางสังคม เช่นการต่อสู้กับธรรมเนียมประเพณีความเชื่อในสังคม โครงสร้างระบบเศรษฐกิจและการเมืองหรือความเชื่อทางศาสนา ซึ่งคู่ตรงข้ามของบุคคลนั้นจะมีอำนาจและมีความแข็งแกร่งมากกว่าคู่ความขัดแย้งประเภทที่ 2

ประเภทที่ 4 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับพลังงานภายนอก ซึ่งอาจเป็นพลังงานธรรมชาติ หรือพลังเหนือธรรมชาติ เราจะพบความขัดแย้งประเภทนี้ในการเล่าเรื่องบางรูปแบบ เช่น หนังสื หนังสื หายนะ นวนิยายแนววิทยาศาสตร์ เป็นต้น (กาญจนา แก้วเทพ, 2553, หน้า 286)

2.3.3 แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่อง (Theme) อาจเรียกได้อย่างหลากหลาย เป็นต้นว่า แก่นเรื่อง แนวคิด แต่ความหมายแล้วเป็นสิ่งเดียวกัน นั่นคือความคิดรวบยอดที่อยู่ในเรื่องราวที่นักเขียนสร้างสรรค์ขึ้น เป็นความหมายของเรื่องที่ผู้ผลิตต้องการจะสื่อ แก่นเรื่องเป็นวิถีทางในการสื่อสารของผู้ประพันธ์เป็นวิธีการนำความคิด การรับรู้ และความรู้สึกของตนเข้าร่วมกับผู้ชม

แก่นเรื่อง หมายถึง ความคิดที่นำเสนอในเรื่อง ซึ่งสรุปจากสถานการณ์ของโลกบนเท็งคติ ออกมาเป็นความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับโลกในชีวิตจริง เช่น ความคิดที่ได้จากการชมภาพยนตร์เรื่อง คู่กรรม (2556) ทุกสิ่งบนโลกล้วนไม่แน่นอน ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและดีที่สุดในทุกๆวันที่ยังมีลมหายใจ การหาแก่นเรื่องจึงมีความสำคัญเพราะ ทำให้ผู้ชมพบกับความหมายของเรื่องที่อาจนำไปสู่ความเข้าใจชีวิตได้

แก่นเรื่องจึงนับเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อเรื่องเล่า โดยเฉพาะเมื่อต้องการวิเคราะห์ถึงใจความสำคัญของเรื่อง เราจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องจับใจความสำคัญของเรื่องไว้ให้ได้ เช่นนั้นจะไม่อาจรู้ถึงแนวคิดหลักที่ผู้เล่าต้องการถ่ายทอดให้ทราบ

โจเซฟ บ็อกซ์ พบว่า แก่นเรื่องภายในภาพยนตร์สามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภทคือ

ประเภทที่ 1 แก่นเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรม คือแก่นเรื่องที่ชักจูงใจให้สนใจในเรื่องของศีลธรรม โดยใช้เรื่องของความจริงที่ปรากฏอยู่ทั่วไป และใช้ศีลธรรมหลายๆเรื่องมาเสนออย่างสัมพันธ์กัน

ประเภทที่ 2 แก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ มุ่งเสนอเรื่องจริงของชีวิต สร้างข้อวิพากษ์ในประสบการณ์ทางธรรมชาติของมนุษย์ เป็นการประเมินสภาพของมนุษย์

ประเภทที่ 3 แก่นเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ มุ่งเสนอพฤติกรรมของมนุษย์คนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นตัวแทนของมนุษย์ทั้งหมด

ประเภทที่ 4 แก่นเรื่องเกี่ยวกับการวิพากษ์สังคม มุ่งสะท้อนสภาพสังคมซึ่งจะทำให้ได้ทั้งแนวตลก เสียดสี หรือสมจริง เพื่อการปฏิรูปทางสังคม

ประเภทที่ 5 แก่นเรื่องเกี่ยวกับคำถามเชิงปรัชญา มุ่งเสนอโดยตั้งคำถามเรียกร้องให้ตอบในเชิงปรัชญา ซึ่งต้องการการวิเคราะห์จากผู้ชม (Boggs, 2008, pp. 26-31)

2.3.4 ตัวละคร (Characters)

เรื่องเล่านิยายหรือบันเทิงคดี จะประสบความสำเร็จได้เมื่อมีจุดดึงดูดที่สะท้อนใจให้กับผู้ชมจากตัวละคร (Characters) เป็นคุณลักษณะโดดเด่นสำหรับการแสดงคุณลักษณะของมนุษย์ ที่จัดเตรียมความเป็นเฉพาะเจาะจงของคุณลักษณะโดดเด่นลงในตัวละครตามที่ผู้เล่าเรื่อง (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2561, หน้า 540)

ความสัมพันธ์ระหว่างโครงเรื่องและตัวละครนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากหากไม่มีตัวละครปรากฏแล้วก็จะไม่มีโครงเรื่อง และไม่มีเรื่องเล่า ผู้ชมส่วนใหญ่จะให้ความสนใจกับตัวละครเป็นหลักสนใจถึงประสบการณ์และการผจญภัยของตัวละครชายและหญิงที่ก่อให้เกิดโครงเรื่อง ซึ่งตัวละครเหล่านี้ปรากฏอยู่ในชีวิตจริง เรารู้จักคนส่วนใหญ่จากลักษณะภายนอก เช่นคำพูด หรือการกระทำจิตใจภายในของเขาจะค่อยๆ เผยให้เห็นหลังจากค่อยๆเปิดเผยกันนับเป็นปีๆ ในทางตรงข้าม เรื่องเล่าสามารถทำให้เราเข้าใจจิตใจของตัวละครไม่ว่าจะเป็นสติปัญญา อารมณ์ คุณงามความดี ซึ่งซ่อนอยู่

ภายในได้โดยตรงในระยะเวลาอันรวดเร็ว ผู้ชมจะรู้จักตัวละครได้จากการกระทำของตัวละครที่มีต่อสภาพแวดล้อม หรือจากบรรยาย หรือพรรณนาตัวละครโดยผู้แต่ง

ดไวท์ วี สเวน กล่าวถึงส่วนประกอบของตัวละคร ไว้ว่าตัวละครแต่ละตัวจะต้องมีองค์ประกอบ 2 ส่วนเสมอ นั่นคือ ส่วนที่เป็นความคิด และ ส่วนที่เป็นพฤติกรรม (Swain , 1988, p. 94)

ความคิดของตัวละคร โดยปกติจะเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงยากจนกว่าจะมีเหตุผลที่สำคัญเพียงพอสำหรับการเปลี่ยนแปลง ตัวละครที่ดีจะมีความคิดเป็นของตัวเอง ซึ่งสิ่งที่จะมา กำหนดความคิดและจิตใจของตัวละครนั้นอยู่ที่ภูมิหลังของตัวละคร เช่น ชีวิตวัยเด็ก การศึกษา และฐานะความเป็นอยู่ เป็นต้น

นอกจากนี้ ในการศึกษาตัวละคร คุณสมบัติของตัวละครยังเป็นอีกส่วนหนึ่งที่มักได้รับ การนำมาวิเคราะห์ถึงอยู่เสมอ เราสามารถจำแนกตัวละครโดยแบ่งตามคุณสมบัติของตัวละครได้ เป็น 2 ชนิดคือ ตัวละครผู้กระทำ (Active character) และตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character)

ตัวละครผู้กระทำ คือตัวละครที่มีลักษณะเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ ไม่ถูก คุกคามหรือครอบงำจากผู้อื่นได้โดยง่าย ส่วนใหญ่มีเป้าหมายและมีการตัดสินใจเป็น ของตัวเอง ตัวละครชนิดนี้โดยมากเป็นตัวละครที่มีการศึกษาดี

ตัวละครผู้ถูกกระทำ คือตัวละครที่มีลักษณะอ่อนแอ ต้องพึ่งพาผู้อื่นหรือต้อง อยู่ภายใต้การดูแลหรือควบคุมของตัวละครอื่น ตัวละครผู้ถูกกระทำส่วนใหญ่มักเป็นผู้ด้อยการศึกษา มีฐานะหรือสถานะต่ำต้อย

สำหรับการพิจารณาตัวละครนอกเหนือจากใช้การมองภาพของตัวละครจากลักษณะภายนอก เช่น การแต่งกาย กิริยาอาการ หรือพฤติกรรมต่างๆ แล้ว คำพูดและบทสนทนา (Dialogue) ตอบโต้ของตัวละครก็เป็นส่วนที่มีความสำคัญอย่างมาก ทั้งนี้เพราะความคิด ทัศนคติ และเอกลักษณ์ของตัวละครจะสะท้อนออกมาจากคำพูดของตัวละครทั้งสิ้น

2.3.5 ฉาก (Setting)

ฉาก (Setting) หมายถึง จุดหนึ่งของเวลาและสถานที่ที่เหตุการณ์ของโครงเรื่องนั้นเกิดขึ้น ฉากด้วยตัวของมันเองแทบจะไม่มี ความหมาย ต่อเมื่อเป็นส่วนหนึ่งของบรรยายภาค การเผยลักษณะตัวละคร และการเดินเรื่องแล้ว ฉากจะมีความสำคัญอย่างยิ่ง

ฉากต้องเป็นมากกว่าการสะท้อนความจริงของสิ่งที่เกิดขึ้น ณ ที่ใดที่หนึ่ง ฉากต้องเกี่ยวเนื่องกับโครงเรื่องหรือตัวละคร ผู้ผลิตต้องสร้างฉากให้ ความสมจริงต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของตัวละคร หากแต่ละฉากต้องมีความหมายและคุณค่าในแต่ละฉากจะส่งผลต่อการกระทำและพฤติกรรมของตัวละคร ในทางกลับกัน การกระทำ หรือพฤติกรรมของตัวละครจะมีผลต่อฉากแต่ละฉากด้วยเช่นกัน บางฉากไม่ค่อยมีความสำคัญ ฉากเหล่านี้เป็นเพียงแค่ฉากหลังเท่านั้น ซึ่งแทบไม่มี

ความสัมพันธ์กับโครงเรื่องหรือตัวละคร และในทางกลับกัน ฉากบางฉากมีความละเอียดลึกซึ้ง และสัมพันธ์กับความหมาย เอกภาพของเรื่องทั้งหมดซึ่งเป็นฉากประเภทที่ผู้ชมและผู้วิจารณ์สนใจเป็นอย่างมาก

ฉากนับเป็นองค์ประกอบหนึ่งในเรื่องเล่าทุกประเภท ทั้งนี้เนื่องจากเรื่องเล่าคือการ ถ่ายทอดเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน และเพราะเหตุการณ์ต่างๆ จะเกิดขึ้นโดยปราศจากสถานที่ที่มิได้ ดังนั้นเองฉากจึงมีความสำคัญ เพราะทำให้มีสถานที่รองรับเหตุการณ์ต่างๆ ของเรื่อง นอกจากนี้ ฉากยังมีความสำคัญในแง่ที่สามารถบ่งบอกความหมายบางอย่างของเรื่อง มีอิทธิพลต่อความคิด หรือการกระทำของตัวละครได้อีกด้วย (รัตนา จักกะพาก และจิรยุทธ์ สินธุพันธ์, 2545, หน้า 12) มีการสรุปแบ่งประเภทของฉากในเรื่องเล่าไว้ 5 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละคร เช่น ป่าไม้ พืชหญ้า ลำธาร หรือบรรยากาศค่าเข้าในแต่ละวัน

ประเภทที่ 2 ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ตึกรามบ้านช่อง วัด เครื่องใช้ในครัว หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์ไว้วางใจอย่างต่างๆ

ประเภทที่ 3 ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย ได้แก่ ยุคสมัย หรือช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ตามท้องเรื่อง

ประเภทที่ 4 ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร หมายถึง สภาพแบบแผน หรือกิจวัตรประจำวันของตัวละคร ของชุมชน หรือท้องถิ่นที่ตัวละครอาศัยอยู่

ประเภทที่ 5 ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม คือสภาพแวดล้อมที่จับต้องไม่ได้แต่มีลักษณะเป็นความเชื่อหรือความคิดของคน เช่น ค่านิยม ธรรมเนียม ประเพณี เป็นต้น

นอกจากนี้ ฉากในเรื่องเล่ายังสามารถแบ่งออกได้เป็นอีก 2 ชนิด นั่นคือฉากนอกบ้านและฉากในบ้าน ซึ่งฉากทั้งสองประเภทดังกล่าวนี้จะปรากฏในเรื่องเล่าโดยมีความสอดคล้องกับลักษณะสำคัญของเรื่องเล่า เช่น ถ้าเป็นเรื่องผจญภัย ฉากส่วนใหญ่ก็จะเป็นฉากนอกบ้าน หากเป็นเรื่องความรักของหนุ่มสาว ฉากของเรื่องก็จะเป็นฉากในบ้าน นอกจากนี้ฉากทั้งสองประเภทนี้ยังมีความสัมพันธ์กับเพศ และบทบาทของตัวละครอีกด้วย เช่น เพศชายอาจมีความสัมพันธ์กับฉากนอกบ้าน และบางอาชีพก็มีความสัมพันธ์กับฉากในบ้าน เช่น อาชีพแม่บ้าน เป็นต้น (พิงพิศ เทพปฏิมา, 2546, หน้า 46)

2.3.6 บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนาช่วยในการดำเนินเรื่อง ให้พัฒนาไปได้ตามที่ต้องการ เป็นส่วนที่แสดงความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร รวมทั้งสะท้อนให้เห็นลักษณะนิสัย บุคลิกของตัวละครด้วย ดังนั้นการเขียนบทสนทนา จึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของตัวละครด้วย

นอกจากนี้ บทสนทนาบางลักษณะ เช่นการพูดในใจของตัวละคร ได้พัฒนาไปเป็นกลวิธีการเล่าเรื่องที่เรียกว่า กระแสสำนึก (วรัทพร ศรีจันทร์, 2551, หน้า 15)

2.3.7 มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of View)

มุมมองในการเล่าเรื่องคือ การมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องผ่านสายตาของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง หรือหมายถึงการที่ผู้เล่ามองเหตุการณ์จากวงใกล้ชิด หรือจากวงนอกในระยะห่างๆ ซึ่งแต่ละมุมมอง ก็จะมีค่าน่าเชื่อถือต่างกัน มุมมองในการเล่าเรื่องมีความสำคัญต่อการเล่าเรื่องอย่างยิ่งเพราะมันจะส่งผลต่อความรู้สึกของผู้ชม และมีผลต่อการชักจูงอารมณ์ของผู้เสพเรื่องเล่า ซึ่งจุดยืนพื้นฐานในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ มี 4 ประเภทได้แก่ (Giannetti, 1982, p. 324)

ประเภทที่ 1 เล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง (The First - Person Narrator) คือการที่ตัวละครตัวเอกของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องเอง ข้อสังเกตในการเล่าเรื่องนี้คือ ตัวละครหลัก เป็นผู้เล่าเองทำให้ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ แต่มีข้อเสียตรงเป็นการเล่าเรื่องที่อาจมี อคติปะปนอยู่ด้วย การเล่าเรื่องในจุดยืนบุคคลที่หนึ่งพบได้บ่อยในภาพยนตร์นักสืบ และภาพยนตร์อัตชีวประวัติ

ประเภทที่ 2 เล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม (The Third - Person Narrator) คือการที่ผู้เล่ากล่าวถึงตัวละครตัวอื่น ที่ตัวเองพบเห็นหรือเกี่ยวพันด้วย

ประเภทที่ 3 การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง (The Objective Narrator) เป็นจุดยืนที่ผู้สร้างพยายามให้เกิดความเป็นกลาง ปราศจากอคติในการนำเสนอ เป็นการเล่า เรื่องที่ไม่สามารถเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง เนื่องจากเป็นการเล่า เรื่องจากวงนอก เป็นการสังเกตหรือรายงานเหตุการณ์ โดยให้ผู้ชมตัดสินใจเรื่องราวเอง ผู้สร้างมักไม่ใช้กล้องมุมสูง หรือใช้ฟิลเตอร์เพื่อปรุงแต่งภาพ เนื่องจากจะทำให้ภาพยนตร์ขาดความสมจริง การเล่าเรื่องชนิดนี้พบบ่อยในภาพยนตร์ข่าวสารคดี รวมทั้งภาพยนตร์แนวสมจริง

ประเภทที่ 4 การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน (The Omniscient Narrator) คือการเล่าเรื่องที่ไม่มีข้อจำกัด สามารถหยั่งจิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถย้ายเหตุการณ์ สถานที่ และข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา สามารถย้อนอดีต ก้าวไปในอนาคต และสามารถสำรวจความคิดฝันของตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต การเล่าเรื่องชนิดนี้ เป็นการเล่าเรื่องที่ภาพยนตร์ใช้บ่อยที่สุด

สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะอาศัยแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องเป็นประเด็นหลักในการวิเคราะห์ภาพยนตร์คนรักเพศเดียวกัน นั้นได้ใช้กลวิธีในการเล่าเรื่องเพื่อนำเสนอความเป็นคนรักเพศเดียวกันทั้งในส่วน โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา ตลอดจนมุมมองในการเล่าเรื่อง การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง สามารถใช้แนวทางการวิเคราะห์ได้โดยการวิเคราะห์จาก

เรื่องเล่าในเชิงเนื้อหาที่ถูกนำมาเล่าโดยพิจารณาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การกระทำของตัวละคร สถานที่ และเวลาที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อค้นหาความหมายที่ต้องการสื่อออกไป นอกจากนั้นเนื้อหาอาจชักนำให้เราต้องศึกษาถึงบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในนั้นด้วย

เรื่องเล่าในเชิงกระบวนการเล่าเรื่อง ได้แก่ วิธีการสร้างโครงเรื่อง การใช้มุมมอง การเล่นลำดับเวลา กลวิธีสร้างความสมจริงให้ผู้ชมยอมรับความเป็นไปได้

เรื่องเล่าในเชิงโครงสร้าง เป็นการมองหาเหตุและกระบวนการเล่าเรื่องลงไปถึงแก่นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในเรื่องเล่า เพื่อเปิดเผยบทบาทที่แท้จริงของเนื้อหาที่ถูกนำมาเล่า เช่นมองว่าตัวละครไม่ใช่คนจริงๆ เป็นเพียงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาในเรื่องเล่า ตัวละครอาจเกิดจากการรวมตัวของคุณสมบัติต่างๆ อันได้แก่ บุคลิกภาพ อาชีพทางการงาน ฐานะทางสังคม หรือคุณค่าที่เขายึดถือ คุณสมบัติเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่มีบทบาทหน้าที่ในการสื่อความหมาย และมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นชนิดที่ขาดกันไม่ได้ จากนั้น เราก็จะแบ่งออกมาเป็นคู่ๆ เช่นคน 2 ฝ่าย คุณค่า 2 ชนิด หรืออุดมคติ 2 อย่าง และสังเกตต่อไปว่า ในตอนจบโครงสร้างหรือความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของเรื่องเล่าที่ถูกสถาปนาไว้ในตอนต้นได้เปลี่ยนแปลงอย่างไร (วรัทพร ศรีจันทร์, 2551, หน้า 15)

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการวิเคราะห์เรื่องเล่าในเชิงเนื้อหาที่ถูกนำมาเล่าโดยพิจารณาผ่านโครงสร้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การกระทำของตัวละคร สถานที่ และเวลาที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อค้นหาความหมายที่ต้องการสื่อและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การท้าวิจัยเพื่อสื่อความหมายคนรักเพศเดียวกันในสังคมต่อไป

2.4 ทฤษฎีสัญญัตติวิทยา (Semiology)

ผู้วิจัยนำทฤษฎีสัญญัตติวิทยามาใช้ในการศึกษากระบวนการสื่อสารของมนุษย์ เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างของกลุ่มความสัมพันธ์ซึ่งเป็นตัวกำหนดการสื่อสารในสื่อภาพยนตร์และเป็นการทำความเข้าใจระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ตลอดจนความหลากหลายของความหมายในระบบ ภาษา ดังนั้นระบบสัญญัตติจึงทำหน้าที่ในการควบคุมการสร้างความหมายของตัวบทให้เป็นไป อย่างมีความสลับซับซ้อนและซ้อนเร้นแต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของแต่ละสังคม วัฒนธรรมด้วย

สัญญัตติวิทยา หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่องของความหมาย ความสัมพันธ์ของสัญญัตติ และการอ้างอิงกับความเป็นจริงทางสังคม โดยมีผู้ให้ความหมายตาม แนวคิดที่หลากหลาย ดังนี้

เฟอร์ดินานด์ เดอ โซซูร์ ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างลักษณะที่คู่กัน ของแนวคิด (Concept) กับ เสียง-ภาพ (Sound-image) เป็นตัวที่ถูกให้ความหมาย (Signified) และตัวให้ความหมาย (Signifier) ทั้งสองส่วนมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา ตัวที่ถูกให้ความหมาย เป็นความคิดเชิงนามธรรมของผู้สร้างหรือผู้อ่านความหมาย ส่วนตัวให้ความหมายคือลักษณะเชิงรูปธรรมของตัวความหมายที่เราสามารถรับรู้ได้ทั้งเสียงหรือภาพ (E.Joseph, 2012, p. 536)

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร อธิบายหลักความเป็นสัญญัตติอย่างง่าย คือ สัญญัตติเป็นถ้อยคำที่ใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน เช่น ตราสินค้า รายการอาหาร ป้ายบอกทาง รูปถ่าย ชินงานโฆษณา เป็นต้น

สัญลักษณ์เช่นนี้หมายถึงเฉพาะ สัญลักษณ์ที่เห็นด้วยสายตา สัญลักษณ์ยังรวมถึงถ้อยคำ เสียง ภาษากาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถรวมกัน หรือแยกออกจากกันได้ และยังเป็นส่วนประกอบหนึ่งของปรากฏการณ์หนึ่ง และสามารถแตกต่างจากอีกปรากฏการณ์หนึ่งได้ เช่น สีแดงในป้ายจราจร และความเป็นสีแดงในภาพรุนแรงเป็นต้น (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2561, หน้า 61)

กาญจนา แก้วเทพ กล่าวว่า สัญลักษณ์ คือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้มีความหมาย แทนของจริง ตัวจริง ในตัวบทและบริบท หนึ่งๆ สิ่งที้นำมาเป็นสัญลักษณ์นั้น อาจจะเป็นวัตถุสิ่งของ รูปภาพ ตลอดจนภาษา สัญลักษณ์เป็นเพียงตัวแทนความหมายของความเป็นจริง เอกลักษณ์ของสัญลักษณ์วิทยา คือการสร้างสรรและการแปรเปลี่ยนความหมายที่ดำรงอยู่ (กาญจนา แก้วเทพ, 2553, หน้า 76-77)

สัญลักษณ์วิทยาเป็นศาสตร์ที่ค้นคว้าศึกษาที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1: ตัวสัญลักษณ์ (Sign) เป็นลักษณะทางกายภาพซึ่งในที่นี้หมายถึง ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาภาพ ภาษาเสียง ตลอดจนถึงอาหาร เสื้อผ้า และรูปร่างจากความแตกต่างกันของ ความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์กับวัตถุหรือสิ่งที่มันอ้างถึง โดยแบ่งสัญลักษณ์ออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

ภาพลักษณ์ (Icon) หมายถึง สัญลักษณ์ที่มีลักษณะเป็นภาพหรือเป็นวัตถุที่ มองเห็นได้ ชัดเจนซึ่งอาจจะเป็นเสียงที่เหมือนกันก็ได้ รูปแบบของ Icon ถูกกำหนดขึ้นมาโดยภาพ ปรากฏของ วัตถุนั้นเอง เช่น ภาพถ่าย ภาพเหมือน แผนที่ หรือเสียงอัมคล้ายผึ้งในธรรมชาติ เป็นต้น

ดัชนี (Index) หมายถึง สัญลักษณ์ที่มีลักษณะเป็นตัวบ่งบอกและชี้ให้เห็นอีกสิ่ง หนึ่ง เช่น เครื่องหมายที่แสดงยศ ตำแหน่ง จะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงความมีอำนาจ เป็นต้น

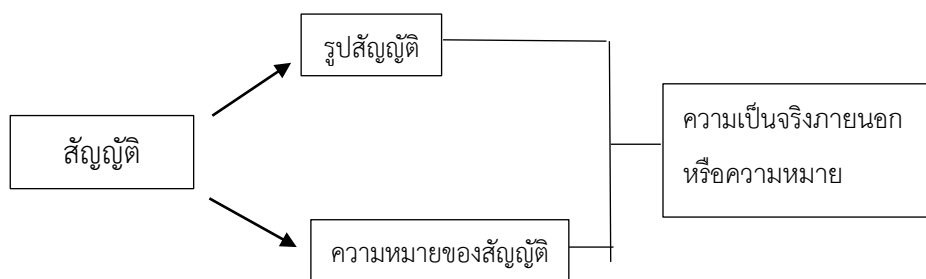
สัญลักษณ์ (Symbol) หมายถึง สัญลักษณ์ที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็กฎหรือระเบียบหรือสิ่งที่ทุกคนเห็นพ้องต้องกัน เข้าใจเหมือนกัน เช่น เครื่องใช้ในครัวเรือน เป็นลักษณะของสัญลักษณ์ที่ไม่มีความสัมพันธ์หรือความคล้ายกันระหว่างสัญลักษณ์กับวัตถุ แต่เกิดขึ้น จากการตกลงร่วมกันของผู้ใช้สัญลักษณ์นั้นๆ

การวิเคราะห์สัญลักษณ์ศาสตร์นี้จากการศึกษาของ เฟอร์ดินานด์ เดอ โซซูร์ ได้อธิบายอีกว่า โครงสร้างภายในของสัญลักษณ์นั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยคือ

รูปสัญลักษณ์ (Signifier) เป็นรูปแบบทางกายภาพของสัญลักษณ์ ไม่ว่าจะเป็นคำที่ ถูกเขียนหรือเส้นต่างๆ ในหน้ากระดาษที่ก่อให้เกิดภาพวาด รูปภาพ หรือเสียง

ความหมายสัญลักษณ์ (Signified) คือ บริบทภายในใจหมายถึงบริบทที่ถูกสร้างขึ้น ทางวัฒนธรรมซึ่งเรียกกระบวนการทั้งหมดนี้ว่า กระบวนการสร้างความหมาย และเมื่อมีการนำ สัญลักษณ์นี้ มาใช้ในกระบวนการสร้างความหมายก็จะทำให้ความหมายนั้นเชื่อมโยงไปยังวัตถุที่อยู่ใน โลกของความเป็นจริง (Joseph, 2012, p. 536)

ภาพที่ 2.2: แสดงกระบวนการสร้างความหมายของสัญญาณ

ในการศึกษาสัญญาณวิทยาโดยทั่วไป จะให้ความสนใจในกระบวนการสร้างและสืบทอดความหมายของสัญญาณที่เข้ามาเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันจนเกิดเป็นความหมาย ซึ่งความหมายเหล่านั้นได้รับการตกลงยอมรับเป็นความหมายร่วมกันทางสังคม และสำหรับการตกลงนั้นก็ย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเข้าใจหรือการยอมรับร่วมกันของคนในสังคม

คุณสมบัติที่จำเป็นของสัญญาณ 3 ประการ คือ ต้องมีรูปธรรม ซึ่งอาจเป็น ภาพ เสียง อักษร วัตถุ, มีความหมายไปมากกว่าตัวเอง และผู้ใช้สัญญาณต้องตระหนักรู้ว่า รูปธรรมดังกล่าวเป็นสัญญาณ (กาญจนา แก้วเทพ, 2553, หน้า 9)

ส่วนที่ 2: รหัส หรือระบบ (Code/System) เนื่องจากสัญญาณเป็นเรื่องของการตกลงร่วมกัน และการทำความเข้าใจร่วมกันของคนในสังคม ดังนั้นสัญญาณจึงไม่ใช่สิ่งที่โดดเดี่ยวแต่เป็นสิ่งที่อยู่อย่างเป็นระบบ เพราะถ้าสัญญาณไม่ได้รับการจัดระบบที่ดีแล้ว สัญญาณก็ไม่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกัน นั่นคือเกิดการผิดพลาดทางการสื่อสาร หรืออาจจะไม่มีความหมายอะไรเลยในการสื่อสารนั้น ระบบที่นำเอาสัญญาณมาประกอบเข้าด้วยกัน และสามารถสื่อความรับรู้ร่วมกันในสังคมได้คือ รหัส ซึ่งสามารถเรียนรู้และเข้าใจตรงกันได้ด้วยการกำกับโครงสร้างทางภาษา หรือไวยากรณ์โดยแบบตั้งใจและไม่ตั้งใจ

ดังนั้น มนุษย์ จำเป็นต้องเรียนรู้ความสัมพันธ์ของรหัส เพื่อช่วยในการตีความหมาย เนื่องจากรหัสมีความสำคัญต่อ มนุษย์ในการเข้าใจความหมาย กระบวนการเข้ารหัส และการถอดรหัส ทั้งนี้ผู้รับสารและผู้ส่งสารอาจ ไม่จำเป็นต้องใช้รหัสอย่างเดียวกันเนื่องจากผู้รับเองก็มีกรอบการอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถนำมาสร้าง รหัสได้อย่างมากมาย หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นเพียงการถอดรหัสที่แตกต่างไปจากผู้ส่งสารนั่นเอง

ส่วนที่ 3: วัฒนธรรม (Culture) เป็นพื้นที่สัญญาณ (Sign) และรหัส (Code) ที่มีความเกี่ยวพันกันและดำรงอยู่ได้ในเวลาเดียวกัน บริบททางวัฒนธรรมเป็นบ่อเกิด ของสัญญาณและรหัสสัญญาณจึงเป็นผลิตรกรของมนุษย์ซึ่งหมายความว่าผลิตรกรของวัฒนธรรมด้วย สัญญาณและรหัสถูกสร้างและใช้

งานอยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมหนึ่งเท่านั้นแต่หากบริบทเปลี่ยนไป ก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไปด้วยหรืออาจกล่าวได้ว่าทั้งสัญลักษณ์ รหัส และวัฒนธรรมล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์กันอย่างแยกออกจากกันไม่ได้ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการ สร้างความหมาย และกระบวนการถอดความหมายของผู้ถอดรหัส

แนวคิดในการวิเคราะห์ความหมายที่อยู่ในการติดต่อสื่อสาร โรลิ่งด์ บาร์ตส์ ได้แบ่งประเภทความหมายที่อยู่ในสัญลักษณ์ทุกอย่างว่ามี 2 ความหมายด้วยกันคือ

การตีความหมายตรง (Denotative Meaning) เป็นการสื่อความหมายตามตัวอักษรที่ปรากฏโดยพิจารณาถึงสิ่งที่เป็นตัวหนังสือหรือภาพที่สื่อออกมาให้เห็นโดยตรง หรือเป็นการที่ผู้ส่งสารต้องการบอกให้ทราบถึงเจตนาของตนเองและผู้รับสารก็ตีความหมายนั้นได้อย่างชัดเจน ซึ่งความหมายที่ปรากฏชัดเจนนั้นจะอยู่ในลักษณะของสัญลักษณ์ และความสัมพันธ์กับสิ่งที่กล่าวถึง เช่น การโฆษณาสินค้าที่ผู้บริโภคเห็นแล้วสามารถตอบคำถามได้ว่าเป็นสินค้าประเภทใด ยี่ห้ออะไร และมีสรรพคุณอะไรบ้าง เป็นต้น

การตีความหมายโดยนัยแฝง (Connotative Meaning) เป็นการตีความหมายในระดับที่มีปัจจัยทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องโดยไม่ได้เกิดขึ้นจากตัวของสัญลักษณ์เอง ซึ่งสัญลักษณ์และเครื่องหมายทั้งหมดจะพ่วงเอาการสื่อความหมายแฝงมาด้วย ดังนั้น ผู้รับสารจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์มาช่วยในการตีความหมาย อาจกล่าวได้ว่าการสื่อความหมายในลักษณะนี้มักนิยมใช้ในงานโฆษณาเพื่อชักจูงใจให้ซื้อสินค้าด้วยการใช้ภาษาที่ล่อแหลม หรือการกล่าวถึงเรื่องเพศซึ่งทำให้ผู้บริโภคทั้งหลายรู้สึกถึงความเชื่อหรือความคิดบางอย่างที่ติดมากับรูปสัญลักษณ์ (Signifier) แต่อย่างไรก็ตาม ผู้รับสารอาจวิเคราะห์ภาพต่างๆ ด้วยการใช้หลักของสัญลักษณ์ศาสตร์เพื่อถามถึงความเป็นไปได้ต่างๆ ทั้งหมดของความหมายแฝงนั้นด้วย ดังนั้น สัญลักษณ์ในขั้นนี้จึงทำหน้าที่ 2 ประการ คือ ถ่ายทอดความหมายโดยนัยแฝงและถ่ายทอดความหมายในลักษณะมายาคติ (Myths) ซึ่งเป็นความหมายโดยนัยแบบพิเศษหรืออาจกล่าวได้ว่ามายาคติและความหมายโดยนัยเป็นวิธีการเดียวกัน มายาคติเหล่านี้ คือ ตัวกำหนดและกำกับการรับรู้ของคนในสังคม ฉะนั้น ความจริง ความหมายจึงไม่ใช่ธรรมชาติ แต่เป็นผลผลิตทางสังคมและเป็นเพียงสิ่งที่ดำรงอยู่ในระดับการรับรู้ของผู้บริโภคเท่านั้น (Barthes, 1967, p. 47)

ปัจจัยสำคัญในการตีความหมายโดยนัยแฝง คือ สัญลักษณ์ที่มีความสัมพันธ์ กับความรู้สึก อารมณ์ ค่านิยมของผู้รับสาร เช่น สิ่งปรากฏในภาพยนตร์มีความหมายอย่างหนึ่งแต่หากการถ่ายทำโดยใช้เทคนิคของการกำหนดมุมกล้อง และระยะทาง แสง สีของภาพ เข้า ไปมีส่วนร่วมในการถ่ายภาพก็จะทำให้เกิดการตีความหมายอีกระดับหนึ่ง ฉะนั้น การตีความหมาย โดยนัยแฝงหรือการเข้าใจความหมายได้ตรงกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร จึงหมายถึงการที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะต้องอยู่ในสังคมหรือวัฒนธรรมสภาพแวดล้อมเดียวกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าใน ขณะที่ผู้ชมกำลัง

พิจารณาหรือถอดรหัสสัญลักษณ์ในภาพยนตร์ ก็ถือว่าผู้ชมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประกอบสร้างความหมายของภาพยนตร์ที่ผู้ผลิตภาพยนตร์ได้นำเสนอต่อผู้ชมและสังคมในโลกอุดมการณ์เดียวกันแล้ว

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทำงานวิจัยภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย ในการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้จำแนกประเด็นการศึกษาออกเป็น งานวิจัยคนรักเพศเดียวกัน สามารถแยกออกเป็น เนื้อหา งานวิจัยชายรักชาย และเนื้อหา งานวิจัยหญิงรักหญิง ที่ถูกถ่ายทอดเรื่องราวในสื่อมวลชน เพื่อให้ครอบคลุมองค์ความรู้เรื่องคนรักเพศเดียวกันที่ถูกถ่ายทอดออกสู่สังคม ประเด็นที่สอง ศึกษา งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์เพื่อศึกษาโครงสร้างในงานภาพยนตร์ อีกทั้ง ศึกษา งานวิจัยที่มีเนื้อหาสื่อถึงภาพสะท้อนสังคม ที่มีความใกล้เคียงในประเด็นที่ต้องการศึกษาและนำไปเชื่อมโยงกับการศึกษาของผู้วิจัย ดังต่อไปนี้

งานวิจัยเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน

การศึกษาความเป็นมาของคนรักเพศเดียวกัน สาเหตุปัจจัยของการมีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันรวมถึงขั้นตอนการพัฒนาลำดับขั้นของคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งในแต่ละประเด็นมีวัตถุประสงค์และความน่าสนใจแตกต่างกันไปดังนี้

การศึกษางานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับคนรักเพศเดียวกันของ ปิยรัตน์ มาร์เต็ง (2546) ทำการศึกษางานวิจัยเรื่อง “แนวทางการให้การศึกษาเพื่อความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน” เป็นการศึกษาแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน อีกทั้งสัมภาษณ์เชิงลึกคนรักเพศเดียวกัน เพื่อความเข้าใจในวิถีของคนรักเพศเดียวกันพบว่า คนรักเพศเดียวกันมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกับครอบครัวในช่วงวัยเด็ก ตระหนักชอบเพศเดียวกันตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเริ่มสงสัยรสนิยมทางเพศจากนั้นพยายามหาความรู้ แล้วค่อยๆยอมรับสู่ลักษณะทางเพศของตนเอง การเรียนรู้คนรักเพศเดียวกันเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และเรียนรู้จากกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ยังพบอีกว่าครอบครัวเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศ จากการศึกษาวิจัยนี้ การเรียนรู้และเข้าใจในวิถีความเป็นคนรักเพศเดียวกัน เป็นแนวทางในเรื่องของคุณลักษณะความเป็นคนรักเพศเดียวกันของผู้วิจัยได้

เมื่อศึกษางานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักหญิงของ ปารณีย์ จงรักษ์ (2556) ที่ทำการศึกษางานวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อ ทศนคติ และการแสดงออกทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิง” พบว่าสื่อมวลชนนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงรักหญิงมากขึ้น แต่ยังคงขาดความรู้ความเข้าใจในกลุ่มหญิงรักหญิง นำเสนอในเชิงตอกย้ำเหมารวมว่าเป็นกลุ่มที่มีความผิดปกติ และชอบใช้ความรุนแรง สื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักหญิงมีส่วนช่วยให้กลุ่มหญิงรักหญิงเกิดความสบายใจในการ

ดำรงอยู่ในสังคมได้ในระดับหนึ่ง และยังส่งผลต่อการแสดงออกทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิงที่ยังเป็นเยาวชนทำให้เกิดความกล้าคิดกล้าตัดสินใจและพร้อมเปิดเผยความเป็นคนรักเพศเดียวกันได้เร็วขึ้น ในแต่ละสัปดาห์มีอิทธิพลต่อกลุ่มเพศหญิงรักหญิงแต่จะมีมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับความแตกต่างในแต่ละบุคคลและความสามารถในการเข้าถึงสื่อ จากการศึกษางานวิจัยนี้สามารถนำการศึกษาทางด้านเพศสภาพหญิงรักหญิงมาเป็นแนวทางในการเข้าถึงเพศสภาพในการทำวิจัยได้

ในการศึกษางานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชายรักชายของ ไชยศิริ บุญกุลศรีรุ่ง (2553) ทำการศึกษางานวิจัยเรื่อง “เพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย” งานวิจัยนี้เป็นการศึกษา เพศสภาพ เพศวิถี ชายรักชาย ทฤษฎีสัญญัตติวิทยา การเล่าเรื่อง และการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมเป็นกรอบในการวิเคราะห์ พบว่าเพศสภาพชายรักชายในภาพยนตร์ไทยที่พบมากที่สุดคือตัวตลก ส่วนเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์นั้นพบว่ามี 4 รูปแบบ ได้แก่ กะเทย เกย์ ไบ เช็กชวลและไม่ชัดเจน ซึ่งแต่ละรูปแบบนั้นเกิดจากวิถีทางเพศของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ การแสดงอัตลักษณ์ทางเพศ วิถีปฏิบัติทางเพศ และความพึงพอใจทางเพศ การแสดงท่าทีทางเพศ ลักษณะการแสดงเพศวิถีในตัวละครชายรักชายนั้นยังถูกกำหนดโดยระบบความคิดและความเชื่อเรื่องเพศจากสังคมอีกชั้นหนึ่งด้วย จากการศึกษางานวิจัยนี้ เนื้อหาในการสะท้อนความเป็นเพศสภาพ เพศวิถีทางสังคมผ่านสื่อภาพยนตร์เป็นแนวทางในการทำวิจัยต่อไปให้ครอบคลุมถึงความเป็นคนรักเพศเดียวกันของเพศชาย

นอกจากเรื่องวิถีชีวิตหรือความเป็นเพศสภาพคนรักเพศเดียวกันแล้วผู้วิจัยยังศึกษาในเรื่องสิทธิของคนรักเพศเดียวกันจากงานวิจัย วสิทธิ์ เสงี่ยม (2555) ทำการศึกษางานวิจัยเรื่อง “สิทธิในการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันในประเทศไทย” เป็นการค้นคว้าเอกสารแล้วนำมาวิเคราะห์ ด้วยการอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิตามธรรมชาติ และความหลากหลายทางเพศ พบว่าสิทธิในการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันในประเทศไทยยังคงเป็นเรื่องใหม่ จำเป็นต้องสร้างความรู้ความเข้าใจถึงสิทธิพื้นฐานของคนที่มีความหลากหลายทางเพศในเรื่องสิทธิการแต่งงานหรือการเลือกคู่ครองของตนเอง ได้อย่างเสรีภาพจากการศึกษางานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดความหลากหลายทางเพศมาเป็นส่วนเชื่อมโยงเนื้อหาในการศึกษาคนรักเพศเดียวกันอีกด้วย

งานวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างภาพยนตร์

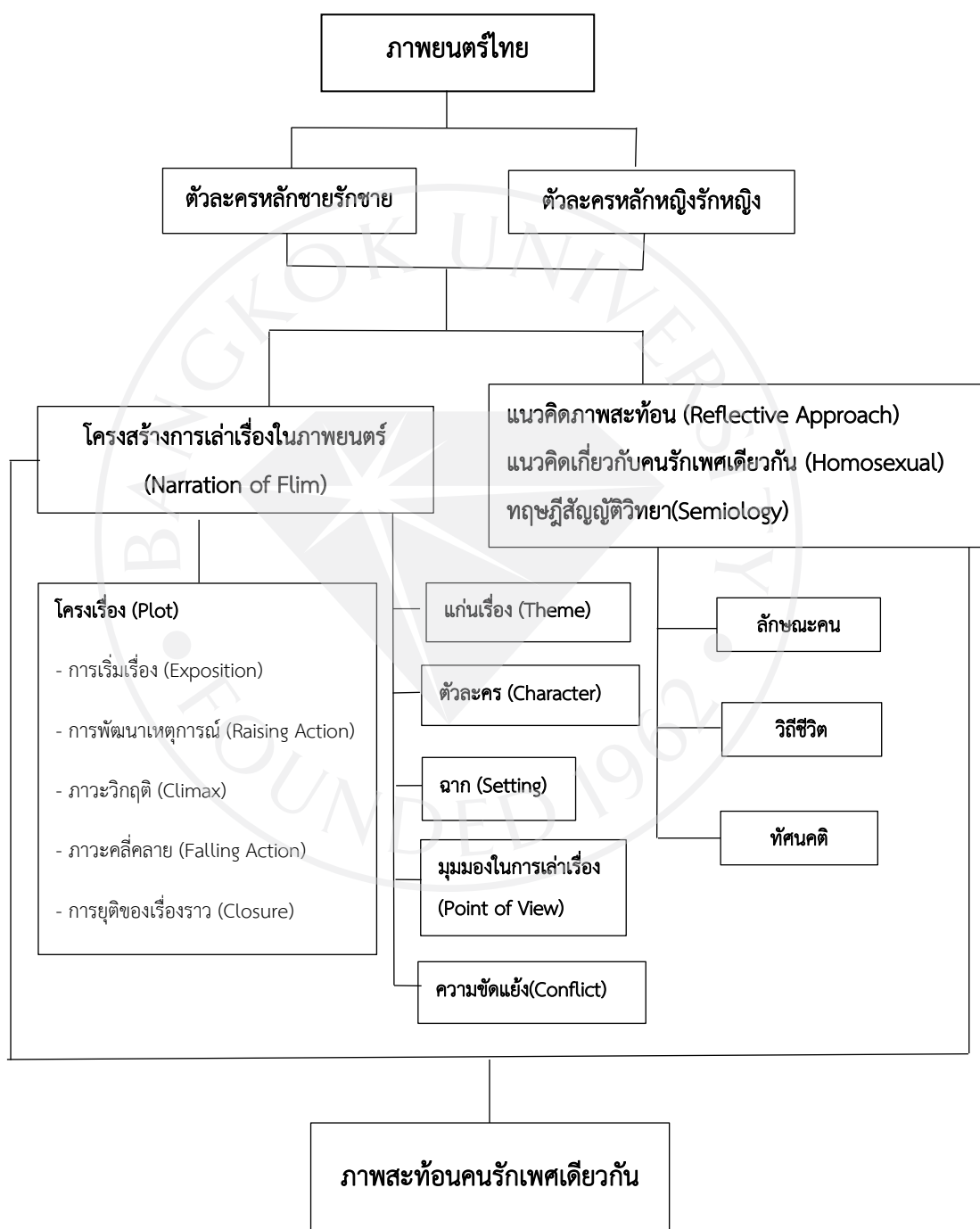
ในการศึกษางานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เป็นการศึกษาถึงเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับงานภาพยนตร์ในแง่การวิเคราะห์โครงสร้าง กลวิธีการตีความ การสื่อความหมายในสื่อภาพยนตร์ ที่เชื่อมโยงกับงานวิจัย จากวรภัทร ศรีจันทร์ (2551) ทำการศึกษางานวิจัยเรื่อง “การเล่าเรื่องและการดัดแปลง เดรโน็ต ฉบับหนังสือการ์ตูน แอนิเมชัน ภาพยนตร์ และนวนิยาย” งานวิจัยนี้ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์การเล่าเรื่องผ่านตัวบทจากหนังสือการ์ตูน นวนิยาย ดิวิดี และภาพยนตร์ชุด เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเล่าเรื่อง พบว่าการเล่าเรื่องเดรโน็ตส่วนใหญ่มีความ

คล้ายคลึงกันเกือบทุกฉบับ ยกเว้นนวนิยายเล่มที่ 2 ที่แตกต่างอย่างชัดเจน กล่าวคือ โครงเรื่องเดรโนต์ ประกอบด้วยโครงเรื่องย่อย 2 เรื่อง ได้แก่เรื่องคติความ และเรื่องการคลีคลายคติ โดยแต่ละฉบับจะเน้นการเล่าเรื่องที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับตัวละครใดเด่นที่สุด แก่นเรื่องมีทั้งเหมือนและแตกต่างกันออกไป ในส่วนตัวละครพบว่าตัวละครหลักมีกลายมิติ ฉากส่วนใหญ่อยู่ที่โตเกียว ยกเว้นนวนิยายเล่ม 2 โดยตัวละครจะเป็นผู้เล่าเรื่องทั้งหมด ยกเว้นนวนิยายเล่ม 2 เช่นกัน ซึ่งโครงสร้างการเล่าเรื่อง สอดคล้องกับ สิริภพ แก้วมาก (2558) ทำการศึกษางานวิจัยเรื่อง “การสร้างตัวละครและวิธีการเล่าเรื่องชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย” งานวิจัยนี้ศึกษาสื่อโทรทัศน์และภาพยนตร์ระหว่างปีพ.ศ.2550-2558 เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์ด้วยบท การเล่าเรื่อง การสร้างตัวละคร พบว่าภาพจริงชายรักชายในสังคมจะวิวัฒน์มากกว่าภาพของชายรักชายในสื่อบันเทิงเสมอ ผู้ผลิตจึงสร้างภาพสะท้อนของชายรักชายผ่านตัวละครและการเล่าเรื่องเพื่อลดความคลาดเคลื่อนของภาพมายาคติชายรักชาย โดยที่การเล่าเรื่องของชายรักชายมี 3 รูปแบบ คือ การเล่าเรื่องการนิยามตนเอง การเล่าเรื่อง การเปิดเผยวิถีเพศตนเอง และการเล่าเรื่องในชีวิตประจำวัน จากการศึกษาวิจัยนี้ เป็นแนวทางในการศึกษาการเล่าเรื่องผ่านสื่อภาพยนตร์ในแง่ของเพศที่สาม แต่งานวิจัยนี้ศึกษาเพียงแค่ในแง่มุมเพียงชายรักชายเท่านั้น

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดภาพสะท้อน แนวคิดเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน แนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ และทฤษฎีสัญญัตติวิทยา ผู้ศึกษาได้นำมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดดังนี้

2.6 กรอบแนวความคิดตามทฤษฎี

ภาพที่ 2.3: กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย” เป็นการศึกษาด้วยความคิดว่าคนรักเพศเดียวกัน ทั้ง “ชายรักชาย” หรือ “หญิงรักหญิง” เป็นรูปแบบหนึ่งของความสัมพันธ์ที่เป็นตัวละครหลักและปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ เป็นสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาจากภาพดังกล่าวจะถูกสะท้อนออกมาจนกลายเป็นสัญลักษณ์หรือตัวแทนที่ผู้ชมสามารถรับรู้ และสามารถทำความเข้าใจกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ไม่ว่าความเป็นจริงจะเป็นเช่นไรก็ตาม จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่าภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยมีการเล่าเรื่องราวในลักษณะใด ความเป็นคนรักเพศเดียวกันในตัวละคร มีการจัดระบบอย่างไร มีการสะท้อนถึงโครงสร้างของกลุ่มต่างๆอย่างไร และเพื่อให้สอดคล้องกับการวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการวิเคราะห์ภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักเป็น คนรักเพศเดียวกัน โดยใช้การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.1.1 ข้อมูล (Text)

ภาพยนตร์ไทยที่ฉายในโรงภาพยนตร์ในช่วงระหว่างปีพ.ศ.2555 – 2560 ซึ่งมีการบันทึกลง ดีวีดี วีซีดี และ ช่องทางออนไลน์ และหาชมได้ในปัจจุบัน โดยภาพยนตร์ไทยจะมีการนำเสนอฉากและตัวละครหลักเป็นคนรักเพศเดียวกัน

3.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทภาพยนตร์ไทยโดยทั้งรูปแบบ ดีวีดี วีซีดี และช่องทางออนไลน์ www.movie2free.com

3.1.3 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เป็นภาพยนตร์ไทยที่ฉายในโรงภาพยนตร์ในช่วงปีพ.ศ.2555-2560 โดยผู้วิจัยทำการสำรวจรายชื่อภาพยนตร์ดังกล่าวจากเว็บไซต์ <https://th.wikipedia.org/wiki/> ซึ่งสามารถจำแนกภาพยนตร์ที่เข้าฉายตามปีได้โดยผู้วิจัยรวบรวมรายชื่อภาพยนตร์ในช่วงเวลาดังกล่าว ดังนี้

ตารางที่ 3.1: จำนวนภาพยนตร์ไทยจำแนกตามปีที่เข้าฉาย

ปีที่เข้าฉาย	จำนวน(เรื่อง)
2555	62
2556	44
2557	69
2558	63
2559	48
2560	61
รวม	347

จากตารางที่ 3.1 พบว่าภาพยนตร์ที่เข้าฉายระหว่างปีพ.ศ. 2555-2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 347 ผู้วิจัยทำการคัดเลือกภาพยนตร์แบบเฉพาะเจาะจง(Purposive Sampling) โดย กำหนดว่าเป็น ภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักเป็นความรักเพศเดียวกัน ดังตารางที่ 3.2 ดังนี้

ตารางที่ 3.2: รายชื่อภาพยนตร์คนรักเพศเดียวกันจำแนกตามปีที่ฉาย

ปีที่เข้าฉาย	รายชื่อภาพยนตร์	จำนวน(เรื่อง)
2555	- It gets better ไม่ได้ขอให้มารัก - She เรื่องรักระหว่างเธอ - Yes or No 2 อยากรักอย่ากักเลย	3
2556	- TOMGAY มินรักสลับขั้ว - Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด	2
2557	- พี่ชาย My Bromance - Love's Coming ไซรักหรือเปล่า - Teacher and Student ครูและนักเรียน - 1448 รักเราของใคร - สัญญาแห่งคิมหันต์	5

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ): รายชื่อภาพยนตร์คนรักเพศเดียวกันจำแนกตามปีที่ฉาย

ปีที่เข้าฉาย	รายชื่อภาพยนตร์	จำนวน(เรื่อง)
2558	- Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ - พี่ชาย My Hero - คีนัน Red Wine in the Dark Night - The Blue Hour อนธการ - Love Love You อยากบอกให้รู้ว่ารัก - Water Boyy รักใสใสวัยรุ่นซอบ - Love Next Door2 - Father&Son พ่อและลูกชาย	8
2559	- เมื่อฝนหยุดลงบนหัว - Fathers - Timeline Next-Gen เพราะรักไม่สิ้นสุด2 - Sweet Boy สวีทบอย - Boy Friend แฟนผมเป็นผู้ชาย	5
2560	- Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว - ตรงกลางระหว่างรัก - #BKKY - Playboy (and the Gang of Cherry) - แม่หลงรักในสวนหลังบ้าน - ฮัลโหลจ๋าเราได้อะไรไหม	6
รวม		29

จากตารางที่ 3.2 รายชื่อภาพยนตร์ที่มีฉากที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันที่เป็นตัวละครหลัก ในปี พ.ศ.2555-2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 29 เรื่อง เมื่อได้รายชื่อแล้วผู้วิจัยทำการจำแนกประเภทภาพยนตร์ที่มีฉากตัวละครหลักสื่อถึง ชายรักชาย และ หญิงรักหญิง ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3: ตารางจำแนกรายชื่อภาพยนตร์ไทยที่มีฉากตัวละครหลักชายรักชายและหญิงรักหญิง

ปีที่เข้าฉาย	รายชื่อภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลัก	
	ชายรักชาย	หญิงรักหญิง
2555	- It gets better ไม่ได้ขอให้มารัก	- She เรื่องรักระหว่างเธอ - Yes or No 2 อยากรักอย่าก็เลย
2556	- TOMGAY มินรักสลับชั่ว - Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด	- TOMGAY มินรักสลับชั่ว
2557	- พี่ชาย My Bromance - Love's Coming ใจรักหรือเปล่า - Teacher and Student ครูและนักเรียน - สัญญาแห่งคิมหันต์	- 1448 รักเราของใคร
2558	- พี่ชาย My Hero - คินนัณ Red Wine in the Dark Night - The Blue Hour อนธการ - Love Love You อยากบอกให้รู้ว่ารัก - Water Boyy รักใสใสวัยรุ่นน่ารัก - Love Next Door2 - Father&Son พ่อและลูกชาย	- Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ
2559	- เมื่อฝนหยุดลงบนหัว - Fathers - Timeline Next-Gen เพราะรัก...ไม่สิ้นสุด2 - Sweet Boy สวีทบอย - Boy Friend แฟนผมเป็นผู้ชาย	

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3.3 (ต่อ): ตารางจำแนกรายชื่อภาพยนตร์ไทยที่มีฉากตัวละครหลักชายรักชายและหญิงรักหญิง

ปีที่เข้าฉาย	รายชื่อภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลัก	
	ชายรักชาย	หญิงรักหญิง
2560	- Present Perfect แค่นี้...ก็ดีแล้ว - ตรงกลางระหว่างรัก - Playboy(and the Gang of Cherry) - แมลงรักในสวนหลังบ้าน	- #BKKY - ฮัลโหลจำเราได้ไหม
รวม	23	7

จากตารางที่ 3.3 ภาพยนตร์ไทยในระหว่างปีพ.ศ.2555-2560ที่มีฉากตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย มีจำนวน 23 เรื่อง ส่วนภาพยนตร์ที่มีฉากตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง มีจำนวน 7 เรื่อง ผู้วิจัยทำการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก(Lottery) เพื่อหาภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกันประเภทละ 3 เรื่องเพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงลึกโดยจำแนกเป็น ประเภทที่หนึ่งภาพยนตร์ที่มีฉากตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ประเภทที่สองภาพยนตร์ที่มีฉากตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง ดังรายชื่อภาพยนตร์ต่อไปนี้

ประเภทที่หนึ่ง ภาพยนตร์ที่มีฉากตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย

- ภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด ปีที่ฉาย พ.ศ.2556
- ภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว ปีที่ฉาย พ.ศ.2559
- ภาพยนตร์เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว ปีที่ฉาย พ.ศ.2560

ประเภทที่สอง ภาพยนตร์ที่มีฉากตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง

- ภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ ปีที่ฉาย พ.ศ.2555
- ภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร ปีที่ฉาย พ.ศ.2557
- ภาพยนตร์เรื่อง Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ ปีที่ฉาย พ.ศ.2558

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) โดยใช้แนวคิด กระบวนการเล่าเรื่อง (Narrative Analysis) และ การวิเคราะห์ระบบสัญลักษณ์ (Semiotics) มาใช้ในการวิเคราะห์ความหมายของเพศสภาพ เพศวิถี ผู้วิจัยใช้แนวคิดกระบวนการเล่าเรื่องทำการวิเคราะห์ตัวละครคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยจะวิเคราะห์จากตัวละครหลัก รวมถึงบริบทรอบๆตัวละคร และฉากในภาพยนตร์ด้วยโดยจะวิเคราะห์เฉพาะตัวละครคนรักเพศเดียวกัน ผู้วิจัยวิเคราะห์จากนิสัยใจคอความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร รวมไปถึงบทสนทนาระหว่างตัวละคร เพื่อวิเคราะห์ถึงความหมายโดยรวมทางเพศสภาพ เพศวิถี ของคนรักเพศเดียวกัน และ ผู้วิจัยค้นหาภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์โดยใช้ทฤษฎีสัญลักษณ์วิทยาวิเคราะห์สัญลักษณ์ในแง่คุณลักษณะ ของความเป็นคนรักเพศเดียวกันในตัวละคร มีการจัดระบบอย่างไร มีการสะท้อนถึงโครงสร้างของกลุ่มต่างๆอย่างไร หาชุดของสัญลักษณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่รักเพศเดียวกัน รวมถึงการวิเคราะห์ความหมายตรง ความหมายแฝง และถ่ายโอนความหมายบางส่วน

3.3 การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยเรียงลำดับดังต่อไปนี้

3.3.1 กลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายของภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวของคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

3.3.2 วิเคราะห์ภาพสะท้อนของคนรักเพศเดียวกันในตัวละครหลักในภาพยนตร์ไทย

3.3.3 สรุปผลการวิจัยและอภิปราย ข้อจำกัด ข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

กลวิธีการเล่าเรื่องคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

ในการศึกษานี้จะเป็นการวิเคราะห์ถึงกลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายของคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย ซึ่งจะเป็นการอธิบายในกลวิธีการเล่าเรื่องตามโครงสร้างการเล่าเรื่องในการสื่อความหมายของตัวละครหลักคนรักเพศเดียวกันว่าถูกสื่อความหมายอย่างไร ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

ส่วนที่ 2 เรื่องย่อและโครงสร้างการเล่าเรื่องคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

ส่วนที่ 3 สรุปโครงสร้างการเล่าเรื่องคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

ส่วนที่ 1: ข้อมูลเบื้องต้นของภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

ในลำดับแรกนี้จากการที่ผู้วิจัยผู้วิจัยทำการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) เพื่อเป็นตัวแทนภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกันจากภาพยนตร์ไทยระหว่างปีพ.ศ. 2555 – 2560 โดยมีตัวละครหลักเป็นชายรักชาย และตัวละครหลักเป็นหญิงรักหญิง ประเภทละ 3 เรื่อง แบบไม่ซ้ำปี เพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงลึก จึงได้รายชื่อและรายละเอียดภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1: รายชื่อภาพยนตร์และรายละเอียดภาพยนตร์

ปีที่ฉาย	ภาพยนตร์	ลักษณะภาพยนตร์
2555	She เรื่องรักระหว่างเธอ	หญิงรักหญิง
2556	Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด	ชายรักชาย
2557	1448 รักเราของใคร	หญิงรักหญิง
2558	Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ	หญิงรักหญิง
2559	เมื่อฝนหยุดลงบนหัว	ชายรักชาย
2560	Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว	ชายรักชาย

ส่วนที่ 2: เรื่องย่อและโครงสร้างการเล่าเรื่องคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันที่นำมาวิเคราะห์สามารถจำแนกได้เป็น ภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชายและภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิงผู้วิจัย นำมาอธิบายเรื่องย่อ วิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์สามารถจำแนกองค์ประกอบได้ คือ 1) โครงเรื่อง มีการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การเริ่มเรื่อง การพัฒนา เหตุการณ์ ภาวะวิกฤติ ภาวะคลี่คลาย การยุติของเรื่องราว 2) ความขัดแย้ง 3) แก่นเรื่อง 4) ตัวละคร 5) ฉาก 6) มุมมองในการเล่าเรื่อง ดังนี้

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย

4.1 Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด

ผู้กำกับภาพยนตร์: ดร.สพงศ์ ตรงประสิทธิ์, จิตตินันท์ ยอดวงศ์สกุล, ธณัฐกรณ์ บางภา

ตัวละครหลักชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: โอม, ปีม, บอย

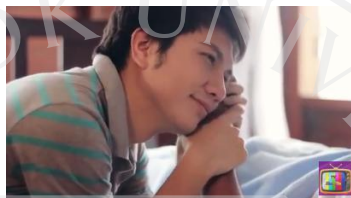
ภาพที่ 4.1: ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด

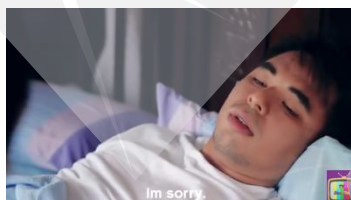
ภาพที่ 4.2: โอม (คนซ้าย) และ ปีม (คนขวา) ในตอนวัยรุ่น

ภาพที่ 4.3: พล(ชื่อเดิมคือโอม)

ภาพที่ 4.4: ปีม(คนขวา)ในตอนเป็นผู้ใหญ่

ภาพที่ 4.5: บอย

เรื่องย่อ

เริ่มต้นเรื่องราวความรักครั้งแรก ความผูกพันและมิตรภาพระหว่าง “โอม” กับ “ปิม” สองเพื่อนซี้วัยมัธยมปลาย ขณะที่ปิมเพิ่งเลิกกับแฟนสาวก็ไปพักใจที่บ้านโอม

ความสัมพันธ์ที่กำลังก่อตัวขึ้นท่ามกลางความสับสนของความรู้สึกและการนำไปสู่การตัดสินใจ เลือกรักรักสำคัญ ว่าท้ายที่สุดแล้ว มิตรภาพหรือความรักสิ่งใดกันแน่ที่จะมีความยั่งยืนยาวนานที่สุดสำหรับเขาทั้งสองคน

ตัดฉากที่ความรักวัยรุ่น ท่ามกลางกระแสสังคมยุคใหม่คู่รักเกย์วัยรุ่นที่กำลังเป็นที่นิยมในโลกโซเชียลระหว่าง “ท็อป” และ “บาส” สองหนุ่มนักศึกษาวัยมหาลัย ความรักทั้งคู่ต้องมีปัญหา กลายเป็น โศกนาฏกรรมเพราะมีบุคคลปริศนา “กาญ” เข้ามาสร้างความปั่นป่วน ด้วยต้นเหตุจากท็อปแอบนอกใจไปให้ความหวังกาญ แต่ด้วยกาญมีหน้าตาอปลักษณ์ ท็อปจึงตัดความสัมพันธ์ ทำให้กาญคิดดื่มยาพิษฆ่าตัวตาย แต่แม่พลาดมาดื่มแทนจึงเสียชีวิตความแค้นนี้กาญจึงมาชำระกับบาสโดยการวางยาฆ่าบาสตาย และทำให้ท็อปทุกข์ทรมาน

ภาพที่ 4.6: พลเลี้ยงดูชายป่วย

ช่วงความรักดวนขวานสุดท้าย เรื่องราวโรแมนติกดราม่าเข้มข้นระหว่าง “พล” ชายหนุ่มวัยกลางคนเจ้าของโฮมสเตย์ ที่ใช้ชีวิตอย่างสงบกับชายป่วยคนหนึ่งต่างจังหวัดกับ “บอย” เด็กหนุ่มหน้าตาดีวัยมหาลัยชาวกทม. เข้ามาพักที่โฮมสเตย์ของพลเพื่อหนีความรักจากแฟนสาวที่มีปัญหากัน บอยรู้สึกดีกับพลความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันก่อตัวขึ้นจนบอยรู้สึกรักพลและตัดสินใจบอกเลิกกับแฟนสาว

ภาพที่ 4.7: ความสัมพันธ์ระหว่างพลและบอยที่กำลังก่อตัวขึ้น

แต่พลมื่อะไรบางอย่างที่ไม่สามารถยอมรับความรู้สึกดีของบอยได้ จนบอยได้รู้ว่าพลต้องคอยดูแลคนรักที่ล้มป่วยทุพพลภาพซึ่งความรักที่พลมีให้ผู้ชายคนนั้นก็มากจนเกินกว่าที่บอยจะเข้าไปซึ่งตัดภาพ ย้อนกลับไปพลคือโอมในวัยเด็กและผู้ชายที่ป่วยก็คือบิม ท้ายที่สุดพวกเขาอาจได้เรียนรู้ความหมายของคำว่า เพราะรัก ไม่สิ้นสุด

ผู้วิจัยได้จำแนกการวิเคราะห์ภาพยนตร์เพื่อแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด มีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 โครงเรื่อง (Plot)

ภาพเรื่องนี้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน เส้นเรื่อง โอม-บิม และ ท็อป-บาส ผู้วิจัยใช้เส้นเรื่อง โอม-บิมในการวิเคราะห์เนื่องจากเป็นตัวดำเนินเรื่องหลักที่แสดงออกถึงความเป็นคนรักเพศเดียวกันความรักครั้งแรกเล่าเรื่องถึงเพื่อนสนิท 2 คน โอม และบิม ที่มีความสับสนในหัวใจ ในความสัมพันธ์ระหว่างเขาทั้งคู่ ทั้งสองมีเผลอใจมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งทำให้โลกของเขาทั้งคู่เปลี่ยนทันที วันเวลาผ่านไปแม้ว่าจะเกิดปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆความรักที่ทั้งสองมีให้กันก็ไม่สิ้นสุด

การลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง 5 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1: การเริ่มเรื่อง “โลกโซเซียลการสื่อสารที่หลากหลาย”

ภาพที่ 4.8: การเล่นเกมแชทออนไลน์ในเด็กวัยรุ่น

ฉากแรกของภาพยนตร์เป็นการเล่นเกมแชทออนไลน์คุยกันระหว่างเด็กวัยรุ่นชาย สนทนาไปมาอย่างสนุกสนาน ซึ่งโอมก็เป็นเด็กวัยรุ่นชายที่ร่วมสนทนาด้วย ต่างฝ่ายค่อยๆปลดเสื้อผ้าทีละน้อยเพื่อเชื้อเชิญความสนใจของอีกฝั่ง ตัดภาพการแชทออนไลน์โดยที่มีคนมาเคาะห้องของโอม

ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาเหตุการณ์ “เพื่อนรักรักเพื่อน”

ภาพที่ 4.9: ความเป็นเพื่อนสนิทของโอมและปิม

ปิมมาขอพักอยู่กับโอมเนื่องด้วยเพิ่งเลิกกับแฟนสาว เลยอยากหาเพื่อนอยู่ด้วยและก็นึกถึงเพื่อนสนิทขึ้นมา นั่นคือโอม ทั้งสองเป็นเพื่อนรักกันคอยช่วยเหลือกันในทุกเรื่องช่วงเวลาที่อยู่ด้วยกันเป็นเหมือนการสร้างเสริมความใกล้ชิดความรู้สึกที่ดีที่มีให้กันก็ค่อยพัฒนาขึ้นเรื่อยมา

ปิม : มึงว่ากูหล่อมั๊ย

โอม : ไม่รู้

ปิม : มึงก็หน้าตาดีนะทำไมไม่มีสาวๆ มาชอบมึงวะมึงเป็นเกย์หรือป่าว

โอม : เจียบ..

ปิม : อย่านอยด์ดีคำถามเพราะกูไม่มั่นใจ

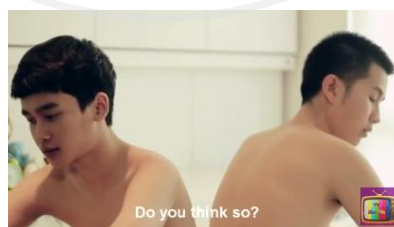
โอม : ไม่มั่นใจอะไรวะ

ปิม : กูไม่รู้ว่เค้าต้องการอะไรยิ่งเวลาเค้าไม่พูดกูตีบเลยเวลาอยู่กับผู้หญิงแล้วกู

รู้สึกไม่มั่นใจอีกอย่างเวลาอยู่กับมึงกูรู้สึกมีความสุข

(ภาพยนตร์เรื่อง *Timeline* เพราะรักไม่สิ้นสุด, ในปี พ.ศ. 2556)

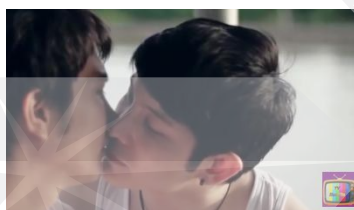
ภาพที่ 4.10: ความสับสนที่เกิดขึ้นระหว่างโอมและปิม

โอมและปิมมีความสัมพันธ์กันท่ามกลางความสับสนและไม่มั่นใจในความรู้สึกที่มีต่อกันแต่สิ่งที่ผ่านมามันเป็นเรื่องราวดีๆ ที่เกิดขึ้นปิมจึงขอคบกับโอม ทั้งสองมีความสุขกับความรักในรูปแบบ จนวันเวลาผ่านไป

ภาพปรากฏเป็นชายวัยกลางคนทำอาหารในห้องครัวของรีสอร์ท ชื่อของเขาคือ พล พล เป็นเจ้าของรีสอร์ทริมน้ำ เขาดูแลชายป่วยติดเตียง ทำอาหาร ป้อนข้าว ป้อนน้ำ เป็นอย่างดี บางครั้งก็แอบร้องไห้อยู่คนเดียว วันหนึ่ง บอย เด็กหนุ่มหน้าตาดีมีปัญหาความรักกับแฟนสาว เลยมาพักเรื่องหัวใจในรีสอร์ทของพล ซึ่งพลก็ให้การดูแลเป็นอย่างดี บอยเกิดคำถามว่าทำไมไม่เคยเห็นรอยยิ้มจากพลเลย จึงพยายามเข้าหา เป็นเพื่อนคุย และชวนทำกิจกรรมด้วยกัน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่พัฒนาขึ้นเป็นลำดับ บอยประทับใจพลจากเหตุการณ์ที่ทั้งคู่เล่นน้ำริมคลองด้วยกัน บอยแกล้งจมน้ำ แล้วได้เห็นการช่วยเหลือ ความห่วงใย ที่พลมีให้ บอยได้คำตอบกับตัวเองว่ารู้สึกอย่างไรกับหัวใจตอนนี้จึงตัดสินใจบอกเลิกกับแฟนสาว แล้วบอกรักพล

ภาพที่ 4.11: บอยบอกรักพล

ขั้นตอนที่ 3: ภาวะวิกฤติ “คนที่ใช่ในเวลาที่ไม่ใช่”

พล กับความรู้สึกที่สับสนกับความรักที่บอยมอบให้ แต่เหมือนมีเส้นบางอย่างที่ทำให้พลไม่ยอมเปิดใจ บอยใช้ความดี และย้าความรักของตน พลเริ่มหลบหน้า ตีตัวออกห่าง วันหนึ่ง บอยเห็นพล แอบมองอยู่ที่ห้องจึงตัดสินใจพบปัญหาทั้งหมด โดยการบุกไปที่ห้องของพลพร้อมเปิดใจตนเองในความรู้สึกที่มี และหวังให้พลเปิดใจด้วยเช่นกัน พลกลืนไม่เข้าคายไม่ออก แต่เริ่มยอมในหัวใจของบอย จนเกือบมีความสัมพันธ์กัน พลปฏิเสธบอย

บอย : พี่ลองทำความรู้จัก หรือตามหัวใจตัวเองสักครั้งได้ไหม

พล : พอเถอะ

บอย : ผมจะเป็นคนที่ใช่สำหรับพี่ได้หรือป่าว

พล : เคยได้ยินที่เค้าพูดกันมั๊ยถ้าเราเจอคนที่ใช่ ในเวลาที่ไม่ใช่มันก็คือใช่ แต่ถ้าเราเจอคนที่ใช่ในเวลาที่ไม่ใช่ยังงี้

บอย : มันก็ไม่ใช่

(ภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, ในปี พ.ศ. 2556)

ภาพที่ 4.12: พลปฏิเสธบอยความรู้สึกบอย

ขั้นตอนที่ 4: ภาวะคลั่งคลาย “คนที่ไม่ใช่ยังงี้ก็ไม่ใช่”

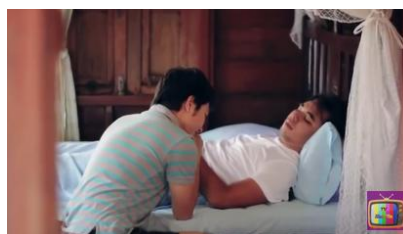
บอยเช็คเอาท์ห้องพักและขอบคุณกับพลในทุกอย่างตลอดเวลาที่อยู่ทีรีสอร์ทแห่งนี้ พลยังคงเสียใจที่ปฏิเสธความรักที่บอยมีให้ ได้แต่พูดแค่ว่าขอบคุณและขอโทษ แต่บอยรู้สึกดีใจเพราะได้รู้ความจริงบางอย่าง ว่าพลมีรักแท้ของเขาอยู่แล้วนั่นคือผู้ชายที่นอนติดเตียงคนนั้นก็คือคนรักของพล คนที่พลดูแลอยู่ไม่ห่าง และเค้าก็รักพลมากเช่นกัน

ภาพที่ 4.13: บอยรู้ความจริงถึงรักแท้ของพล

ขั้นตอนที่ 5: การยุติของเรื่องราว “เพราะรักไม่สิ้นสุด”

ภาพที่ 4.14: พลยังคงดูแลชายที่รักอยู่เหมือนเดิม

พลก็ยังคงดำเนินชีวิตเหมือนทุกวันคอยดูแลคนรักที่ป่วยติดเตียง แพนพลกล่าวขอบคุณสำหรับความห่วงใยที่มีให้

ภาพที่ 4.15: โอมเด็กชายในวันนั้นคือพลในวันนี้ที่มีรักแท้ต่อบีม

ภาพตัดเผยตัวตนอีกด้านหนึ่งเป็นเด็กผู้ชายกุมมือเด็กผู้ชายที่นอนอยู่เตียงเดิมห้องเดิมสถานที่เดิมแต่เปลี่ยนเป็น โอมที่จับมือบีมแสดงให้เห็นรักในวัยเด็กตอนนั้นคือรักแท้ในวันนี้

4.1.2 ความขัดแย้ง

ภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุดมีความขัดแย้งภายในจิตใจ เป็นหลักของเรื่อง และยังมี ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน โดย

ความขัดแย้งภายในจิตใจ ของโอมที่ต้องเลือกในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนรักกับการรักเพื่อนสุดท้ายก็เปิดใจยอมรับความรักที่มีต่อบีม และในส่วนของพล(โอมในวัยเด็ก) เมื่อมีบอยเข้ามาในชีวิต ทำให้มีรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ ความสุขกลับมาอีกครั้ง เพราะตลอดเวลาที่ต้องดูแลบีมคนรักที่เจ็บป่วยความทุกข์ใจก่อตัวขึ้นมาจนมองไม่เห็นความสุข พลต้องเลือกระหว่างความรักใหม่ที่เกิดขึ้นมาอย่างรวดเร็วหรือรักเดิมที่เป็นรักที่ยาวนาน

และยังมีความขัดแย้งระหว่างคนกับคน โดยเหตุการณ์ที่พลปฏิเสธความรักที่บอยมีให้ บอยคาดหวังให้พลเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงกับตน แต่พลยังคงปฏิเสธพยายามหลีกเลี่ยงไม่พบหน้า จนบอยทนไม่ได้จึงมีปากเสียงกัน

4.1.3 แก่นเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ มุ่งเสนอเรื่องจริงของชีวิต สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย ว่า *รักแท้เป็นรักที่ไม่มีวันสิ้นสุด* ดังตัวละคร โอม กับบีม เด็กชายทั้ง2คนในวัยเด็ก จากการเป็นเพื่อนสนิทจนเกิดความผูกพันกลายเป็นความรัก แม้วันเวลาผ่านไป บีมจะเป็นคนทุพพลภาพ แต่พิม(โอมในวัยเด็ก) ก็ยังคงดูแลอยู่ไม่ห่าง

4.1.4 ตัวละคร

ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด

(1) โอม/พล

ภาพที่ 4.16: โอม

ภาพที่ 4.17: พล (โอมในวัยเด็ก)

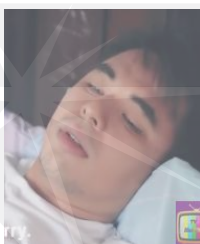
โอม เด็กหนุ่มมัธยมปลายโลกของเขา กำลังสดใสและเต็มไปด้วยความท้าทายรอบตัว ความแปลกใหม่จากโลกออนไลน์ทำให้เด็กหนุ่มวัยอยากรู้อยากลองอย่างโอมมีความสุขกับการพบปะเพื่อนในอินเทอร์เน็ต เขาได้รับความรู้สึกพิเศษจากบีมเพื่อนชายคนสนิทและนั่นคือครั้งแรกที่ทำให้ต้องตัดสินใจเลือกระหว่างมิตรภาพกับความต้องการของหัวใจที่โอมจะต้องจำไปตลอดชีวิต ส่วน พล ชายหนุ่มผู้รักสันโดษและกิจการโฮมสเตย์เล็กๆของเขาที่อยู่ในต่างจังหวัดความอ้างว้าง ความเงียบสงบที่ทำให้พลปิดตัวเองอยู่ในโลกสี่หมื่นๆของเขาจนกระทั่งวันหนึ่งโลกใบเดิมของเขาได้เปลี่ยนไป เพราะแสงสว่างจากบอยเด็กหนุ่มวัยเรียนที่เข้ามาพักที่โฮมสเตย์ของเขา พลสับสนระหว่างความสุขแสนสั้นที่เกิดขึ้นจากการได้พบกับบอย กับความรักที่ยาวนานของตนกับบีมคนรักที่เป็นผู้ปวยทุพพลภาพ สุดท้ายพลมีหัวใจที่มั่นคงเลือกที่จะรักและดูแลบีมตลอดไป

(2) ปีม

ภาพที่ 4.18: ปีมตอนวัยรุ่น

ภาพที่ 4.19: ปีมตอนโต

ปีม ได้กัมมัชฌมปลายเพื่อนร่วมโรงเรียนของโอมมีปัญหาเรื่องความรักจากแฟนสาวของตนเอง เขาพยายามหาคำตอบต่างๆให้ตัวเอง สุดท้ายความสับสนในตัวเขาเหล่านั้นถูกคลี่คลายลงเมื่อสายตาของเขาและโอมได้อยู่ใกล้กัน ความรู้สึกบางอย่างที่ถูกส่งผ่านทำให้ปีมรับรู้ว่าจะต้องเลือกทางเดินเส้นใหม่ให้กับชีวิต

(3) บอย

ภาพที่ 4.20: บอย

บอย เด็กหนุ่มผู้ค้นหาความรักและความสุขในชีวิต หนุ่มขี้เล่นสนุกสนานในวันหนึ่ง เขาพาตัวเองมาพบกับพลและรู้สึกดีต่อรุ่นพี่ที่เพิ่งได้พบหน้า เขาพยายามสร้างความสัมพันธ์อันดี แต่ในขณะที่เดียวกันเขากลับรู้สึกว่ายิ่งพยายามก็เหมือนกับว่ายิ่งโดน ปฏิเสธ ถึงแม้บอยจะเป็นคนขี้เล่น แต่เป็นคนเข้าใจเหตุผลและยอมรับความจริง จากที่บอยรู้ว่าพลมีคนรักและต้องดูแลไม่ห่างอยู่แล้ว บอยก็ไม่เข้าไปแทรกตรงกลางระหว่างเขาทั้งคู่

4.1.5 ฉาก

ฉากในภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด สถานที่รองรับเหตุการณ์ต่างๆ ของเรื่องแบ่งเป็น

ภาพที่ 4.21: ฉากสถานที่ในวัยเด็กของตัวละครหลักโอมและบีม

ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย ได้แก่ ฉากของเรื่องราวในวัยเด็กของตัวละครหลัก โอมและบีม

ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ สถานที่ที่เป็นห้องของโอมที่เป็น ที่อยู่อาศัยเป็นฉากเริ่ม เรื่องราวความสัมพันธ์ที่ก่อขึ้น และตัดภาพไปที่บ้านตากอากาศซานเมืองแห่งหนึ่งที่ โอมกับบีมไป เทียวและมีความสุขด้วยกัน

ภาพที่ 4.22: ฉากสถานที่โฮมสเตย์ริมน้ำต่างจังหวัด

ฉากสถานที่โฮมสเตย์ริมน้ำต่างจังหวัดซึ่งเป็นที่พักหรือฉากหลักในส่วนเรื่องราวของ พล(โอม)ในช่วงเป็นผู้ใหญ่ พลเป็นเจ้าของที่นี้ร่วมกับบีม โดยที่บอยก็มาพักที่โฮมสเตย์แห่งนี้

ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร ได้แก่ ตลาดริมน้ำ ที่พลกับบอยเดินเที่ยวเล่นกัน และฉากริมน้ำที่บอยแกล้งจมน้ำแล้วได้รับการช่วยเหลือจากพลทำให้บอยประทับใจพล

4.1.6 มุมมองในการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุดเป็นการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน ผู้ชมสามารถเข้าใจจิตใจตัวละครได้ทุกตัวความรักที่โอบมีต่อบีมในช่วงวัยเด็กตัดสลับมาตอนวัยผู้ใหญ่ ความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงกับความรักครั้งใหม่ที่เข้ามาของพลที่มีต่อบอย และการเข้าใจสาเหตุที่พลไม่สามารถรักบอยได้เพราะมีการเล่าเรื่องที่ถ่ายทอดสถานการณ์ ขณะที่บีมนอนป่วยอยู่ ทำให้เข้าใจได้ในทันที

4.2 ภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว (The Rain Stories)

ผู้กำกับภาพยนตร์: ณิชภูมิ ชัยอนันต์ ปีที่เข้าฉาย พ.ศ.2559

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: เจนท์, นานา, บาส, บอย, เต้, นนท์

ภาพที่ 4.23: ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว

ภาพที่ 4.24: เจนท์ (คนซ้าย) และนานา (คนขวา)

ภาพที่ 4.25: บาส (คนซ้าย) และบอย (คนขวา)

ภาพที่ 4.26: เต้ (คนซ้าย) และนนท์ (คนขวา)

เรื่องย่อ

เมื่อฝนหยุดลงบนหัว ภาพยนตร์แนวโรแมนติคดราม่า เล่าเรื่องราวความรักและความผูกพันอย่างลับๆ ของนักเรียนชาย มัธยมปลาย 5 คนที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกันแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ช่วง

ภาพที่ 4.27: นานาแอบรักเจนที่อยู่ห่างๆ

เริ่มต้นที่ เรื่องของ “นานา” นักเรียน ม.5 ผู้มีความพิการทางร่างกาย และหน้าตาอัปลักษณ์ แอบพบรักกับ “เจนท์” นักเรียน ม.4 ที่หล่อที่สุดในโรงเรียนซึ่งหนึ่งในส่วนนี้จะเล่าเกี่ยวกับ ความรักแบบลับๆ ไม่สามารถบอกใครได้เพราะเป็นข้อตกลงในความสัมพันธ์ที่เจนท์มีต่อนานา จนวันหนึ่ง นานาโพสภาพคู่ลงโซเชียลความสัมผัสของทั้งคู่จึงจบลง

ภาพที่ 4.28: บาสและบอลเพื่อนสนิทที่อยู่ข้างกันไม่ห่าง

เรื่องที่สอง เป็นเรื่องของ “บาส” นักเรียนชั้น ม.6 ที่ไม่เคยพบหน้าพ่อตัวเองตั้งแต่เกิด ซึ่งมีเพื่อนสนิทชื่อ “บอย” ทั้งสองเป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก จนหลายๆ คนหาว่าเป็นคู่เกย์ ทั้งสองมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จนมาวันหนึ่งที่บาสรู้ความจริงว่า แม่ตัวเองเป็นมะเร็ง และพ่อจะกลับมาหาบาสแล้วที่จะพบหน้าพ่อ แต่ก็ได้รับกำลังใจจากบอย ในวันที่พอกลับมาเป็นวันที่ป่าแดง ญาติสนิทแม่แะมาหาบาสพรั่งพร้อมความรู้สึกที่มีต่อพ่อ น้อยใจ คับแค้นใจ ความสงสัยต่าง ๆ นานา จนป่าแดงเปิดเผยความจริงว่าตนคือพ่อเป็นกระเทย บาสรับไม่ได้อาละวาดและหนีออกจากบ้าน พบกับบอยคอยตนอยู่หน้าบ้านด้วยความห่วงใย บาสอยู่เป็นเพื่อนตลอดคืน พร้อมทั้งเปิดใจถึงความรู้สึกที่แท้จริงซึ่งกันและกันจนทำให้เกิดการยอมรับเพศสภาพในตัวพ่อในที่สุด

ภาพที่ 4.29: เต๋ายบริการให้กับนนท์จนเกิดเป็นความรักและผูกพัน

เรื่องสุดท้าย เป็นเรื่องราวของ “เต๋” นักเรียนชั้น ม.6 ที่ติดหนี้พนันบอล ที่ต้องหาเงินให้ได้ก่อนวันพรุ่งนี้ เต๋ไม่รู้จะทำยังไงดี จึงตัดสินใจขายบริการทางเพศให้เกย์ จนได้พบกับ “นนท์” ที่เปลี่ยนมุมมองของเขามีต่อความรัก เตรีงนนท์เห็นนนท์เป็นทั้งพี่ ที่ปรึกษา และเป็นพ่อคอยให้เงินยามขัดสน ขณะที่ นนท์เอ็นดูเต๋เหมือนน้อง ชีวิตเต๋ดีขึ้นกว่าแต่ก่อนจนมีช่วงหลงระเริงจนทะเลาะกับเพื่อน เรื่องผู้หญิงที่เต๋ถ่ายคลิปขณะมีความสัมพันธ์แล้วเอามาอวดเพื่อนจึงรับไม่ได้ อีกทั้ง เต๋ไปชอบกับ “ฝ้าย” เพื่อนสาวร่วมรุ่น ท้ายสุดนนท์จับได้ เลยกบความสัมพันธ์

ทั้งสามเรื่องไม่ได้มีอะไรที่เกี่ยวพันกัน แต่ตัวละครหลักอยู่โรงเรียนเดียวกัน ผู้วิจัยได้จำแนกการวิเคราะห์ภาพยนตร์เพื่อแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ เมื่อฝนหยุดลงบนหัว โดยแบ่งเนื้อเรื่องเป็น 3 ตอน คือ 1) เจนท์-นানা 2) บาส-บอย 3) เต้-นนท์ มีรายละเอียดดังนี้

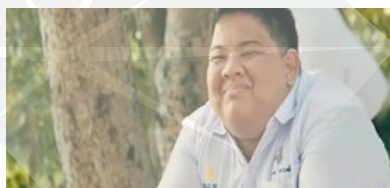
4.2.1 โครงเรื่อง (Plot)

เส้นเรื่องเจนท์-นানা นานา นักเรียน ม.5 ผู้มีความพิการทางร่างกาย และหน้าตาอัปลักษณ์ แอบชอบ เจนท์ นักเรียน ม.4 หน้าตาดี ตัวเจนท์ก็แอบรู้สึกดีกับนানাเช่นกัน เป็นความรักแบบลับๆ ไม่สามารถบอกใครได้เพราะเป็นข้อตกลงในความสัมพันธ์ที่เจนท์มีต่อนานา จนวันหนึ่ง นานาโพสภาพคู่ลงโซเชียลเจนท์จึงตัดขาดความสัมพันธ์

การลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การเริ่มเรื่อง “รักแรกพบ”

ภาพที่ 4.30: การปรากฏตัวของนানা

การแนะนำตัวเองของนানাที่เล่าชีวิตของตนเอง เป็นนักเรียนชั้นม.5 มีความผิดปกติที่กระดูกข้อขาและระบบทางเดินหายใจมาตั้งแต่กำเนิด รูปร่างอ้วนดำที่สำคัญเป็นเกย์เพ็งย้ายโรงเรียนมาโรงเรียนประจำจังหวัดเชียงใหม่ นานา ต้องอาศัยรถสองแถวในการเดินทางทั้งไปและกลับโรงเรียนทุกวันจุดเริ่มต้นนี้เองทำให้นานาได้พบกับเจนท์ หนุ่มรุ่นน้องม4หล่อหน้าตาดีถือเป็นรักแรกพบ ก่อให้เกิดเรื่องราวความรักต่างๆตามมา

ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาเหตุการณ์ “การแอบชอบคือความสุขของนানা”

ภาพที่ 4.31: นานาและเจนท์กับเดินทางไปเรียนยามเช้าด้วยกันทุกวัน

ความรักที่ก่อตัวขึ้นของนานาที่มีต่อเจนท์ทำได้เพียงแค่การแอบรักแอบมอง และ พุดคุยเพียงเล็กน้อยจากการเป็นแค่เพื่อนร่วมเดินทางในรถสองแถวยามเช้าและเย็นเท่านั้น ด้วยความที่เจนท์เป็นผู้ชายหน้าตาดี นานาเลยไม่กล้าที่จะเปิดเผยความรู้สึกแต่อย่างใด การแอบชอบแบบไม่ให้เขารู้ นั่นคือความสุขของนานา ครั้งหนึ่งเจนท์อยากได้หนังสือตัวข้อสอบจึงขอยืมหนังสือจากนานา นานารู้สึกดีใจมากแต่ต่อทำได้แค่พูดว่าถ้าเจอแล้วจะเอามาให้แต่ความเป็นจริงกลับหลังนานา เตรียมหนังสือ พร้อมทั้งเก็งข้อสอบไว้เป็นอย่างดีแล้วมอบให้กับเจนท์

ภาพที่ 4.32: เจนท์ทำคะแนนสอบได้ดีเพราะการช่วยเหลือจากนานา

หลังสอบเสร็จเจนท์พร้อมกลุ่มเพื่อนทำข้อสอบได้เป็นที่น่าพอใจเจนท์ขอบคุณนานา เป็นอย่างมากและแนะนำให้กลุ่มเพื่อนรู้จักกับนานา เจนท์เลยรู้สึกดีต่อการช่วยเหลือที่นานามีให้แต่ก็ ยังมีเส้นบางๆกับนานาเพราะกลัวเพื่อนล้อ ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองเริ่มดีขึ้นอย่างเป็นลำดับ

ภาพที่ 4.33: แพรารู้ว่านานาแอบชอบเจนท์

แพรว เพื่อนสาวช่างพูดช่างเจรจาคนสนิทของนานาเริ่มสัมผัสถึงความรักที่นานามีต่อเจนท์ได้ แพรพยายามคาดค้นหาความลับที่ปิดซ่อนอยู่ จนนานาเผยความลับในใจที่มีต่อเจนท์ออกมา และร้องขอให้แพรวให้คำมั่นว่า จะไม่บอกใครแต่แล้วก็ไม่เป็นเช่นนั้น เจนท์เริ่มมีความผิดปกติ จนนานาสังเกตได้และนานาก็รู้ได้ทันทีว่าเรื่องอะไร นานาเสียใจมากกับความเปลี่ยนแปลงของเจนท์ และโกรธแพรวที่ไม่รักษาสัญญา

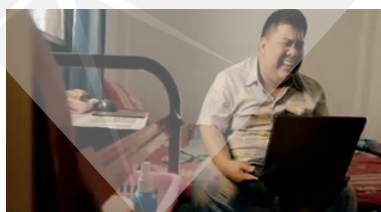
ภาพที่ 4.34: ความสัมพันธ์ระหว่างเจนท์กับนานา

นานาตัดสินใจเปิดเผยความลับในใจที่มีต่อเจนท์และขอให้กลับมาเป็นเพื่อนดังเดิม เจนท์แท้จริงแล้วลึกๆเหมือนจะมีความรู้สึกดีอยู่ด้วย เขาไม่ได้โกรธและไม่ได้อึดอัด แต่แค่อยากซ่อนความสัมพันธ์เอาไว้ เจนท์ได้ตั้งเงื่อนไขกับนานาไว้ว่า ห้ามทักกันต่อหน้าเพื่อน ห้ามโพสรูปคู่ ทำทุกอย่างให้ปกติที่สุด ซึ่งนานาก็ยินดีทำตามในทุกๆเรื่อง

ขั้นตอนที่ 3: ภาวะวิกฤติ “รักที่เปิดเผยไม่ได้”

ภาพที่ 4.35: เจนท์ต่อว่านานาที่โพสรูประหว่างตนลงโซเซียล

ความสัมพันธ์นานาและเจนท์กลับมาเป็นดังเดิมอีกครั้ง สิ่งที่เพิ่มมากขึ้นคือความสนิทสนมและความผูกพันจนระยะเวลาผ่านไป 1 ปี นานาในภาคเรียนสุดท้าย นานาอยากมีความทรงจำที่ดีกับเจนท์ จึงชวนเจนท์ไปเที่ยวด้วยกันสักครั้ง ซึ่งเจนท์ก็ตอบตกลงแต่ก็โดยเงื่อนไขเดิมที่เจนท์เคยตั้งไว้ นานามีความสุขกับการเที่ยวครั้งนี้มากและคิดว่าเจนท์ก็เช่นเดียวกัน และในคืนนั้นเองนานาโพสรูปคู่กับเจนท์ลงโซเซียลด้วยความสุขอันเปี่ยมล้นความรักที่นานามีต่อเจนท์มันมากมายจนนานาอยากเปิดให้คนอื่นได้รับรู้ เมื่อเจนท์เห็นดังนั้นจึงโทรหานานาทันทีแต่เมื่อถือนานาแบบหมดเลยไม่สามารถติดต่อได้ช่วงวันผ่านไปนานารู้สึกตัว จึงติดต่อหาเจนท์ทันทีที่รับสายเขาต่อว่านานามากมายและตัดขาดความสัมพันธ์ทันที

ขั้นตอนที่ 4: ภาวะคลี่คลาย “ต่างคนต่างอยู่”

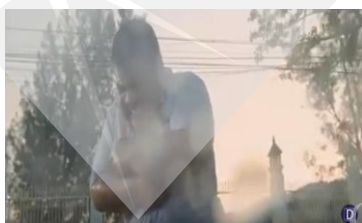
ภาพที่ 4.36: เจนที่ตัดขาดความสัมพันธ์นานาต่างคนต่างไม่ยุ่งเกี่ยวกันอีก

ถึงแม้نانาเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นแต่ก็ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ คนที่ยังคงเสียใจที่สุดก็คือنانา ส่วนเจนถึงแม้จะรู้สึกดีกับنانาแต่ให้นานาอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีใครมองเห็นกลัวสังคม เพื่อนรอบข้างรับรู้ และพร้อมจะตัดความสัมพันธ์กับنانาหากใครกล่าวถึง ระหว่างنانากับเจนที่ต่างคนต่างดำเนินชีวิตต่อไปโดยไม่เกี่ยวข้องกัน

ขั้นตอนที่ 5: การยุติของเรื่องราว “หัวใจไม่พิการ”

ภาพที่ 4.37: นานาหัวใจที่พังทลายลงท่ามกลางสายฝน

เรื่องราวทั้งทำร้ายการสนทนาระหว่าง นานากับเพื่อนที่ว่าถึงเราจะเป็นเกย์แต่หัวใจเราไม่ได้พิการเหมือนคนบางคน พร้อมกับร้องไห้ท่ามกลางสายฝนที่ตกลงมา

เพื่อน : เราก็เพิ่งรู้ว่าคนอย่างนานาก็มีความรักกับเค้าด้วย

นานา : ถึงเราจะเป็นเกย์ เราจะอ้วน เราจะพิการ เดินขาเป๋แบบนี้แต่เราก็มีความรักมีหัวใจ หัวใจของเราไม่ได้พิการ เหมือนคนบางคนหรอก

(ภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว, ในปี พ.ศ. 2559)

เส้นเรื่อง บาส-บอย บาส นักเรียนชั้น ม.6 ที่ไม่เคยพบหน้าพ่อตัวเองตั้งแต่เกิด ซึ่งมีเพื่อนสนิทคือบอย ทั้งสองสนิทกันมาก คนหาว่าเป็นคู่เกย์ จนมาวันหนึ่งที่บาสรู้ความจริงว่า แม่ตัวเองเป็นมะเร็ง และพ่อจะกลับมาหา ในวันที่พ่อกลับมาเป็นวันที่ป้าแดง ญาติสนิทแม่ แวะมาหาบาสพรั่งพรูความรู้สึกที่มีต่อพ่อ จนป้าแดงเปิดเผยความจริงว่าตนคือพ่อเป็นกระเทย บาสรับไม่ได้อาละวาด

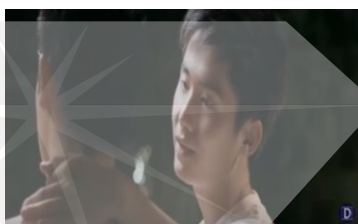
และหนีออกจากบ้าน โดยมีบาสอยู่เป็นเพื่อน พร้อมทั้งเปิดใจถึงความรู้สึกที่แท้จริงซึ่งกันและกันจนทำให้เกิดการยอมรับเพศสภาพ

การลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การเริ่มเรื่อง “บาสและบอย”

การแนะนำตนเองของบาส เป็นนักเรียนชั้นม.6 สนิทกับบอยตัวติดกันไปไหนมาไหนด้วยกันตลอด 6 ปีที่เรียนมีเพื่อนสนิทอยู่คนเดียวคือ บอย ไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรบอยก็จะช่วยเหลือทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียนหรือเรื่องส่วนตัว บาสเล่าให้บอยฟังเพ่งรู้ว่าแม่เป็นมะเร็งเลยมีความคิดที่อยากจะบวชให้ บาสไม่มีพ่อเพราะตั้งแต่เกิดบาสไม่เคยเจอหน้าพ่อเลยสักครั้งแต่เขาก็อยากเห็นหน้าพ่อสักครั้งในชีวิต

ภาพที่ 4.38: บาสและบอยเพื่อนสนิทที่อยู่ข้างกันไม่ห่าง

ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาเหตุการณ์ “กำลังใจของบาส”

พ่อบาสกำลังจะกลับมาด้วยทราบข่าวว่าแม่ล้มป่วย จากเดิมที่รู้สึกว่ายากเจอหน้าพ่ออยากตามหาพ่อ และคิดถึงพ่อมากตอนนี้กลับรู้สึกกลัวไม่อยากพบหน้า แต่ก็มีบอยคอยให้กำลังใจอยู่ไม่ห่างและพาบาสกลับมาส่งบ้านเพื่อจะได้พบกับพ่อ

ภาพที่ 4.39: บอยอยู่ข้างบาสไม่ห่าง

ขั้นตอนที่ 3: ภาวะวิกฤติ “พ่อที่แท้จริง”

ภาพที่ 4.40: บาสกับความจริงที่พ่อเป็นกะเทย

ในวันที่พ่อจะกลับบ้าน บาสเตรียมใจด้วยความตื่นเต้น พอติดกับป้าแดงพี่สาวของแม่ที่เพิ่งกลับมาจากฮ่องกง บาสพรั่งพรูความรู้สึกเกี่ยวกับพ่อให้ป้าแดงฟัง การทอดทิ้ง ความหวัง ความเสียใจ การรอคอยในวันนี้ที่จะพบพ่อ ทันทิที่บาสพูดจบป้าแดงก็ได้แสดงตัวว่าเขาคือพ่อที่แท้จริงของบาสเอง บาสมองหน้าป้าแดงแล้วเหมือนโลกพังลงตรงหน้าปมในใจที่บาสโดนเพื่อนล้อมาตลอดว่าเป็นเกย์แต่สุดท้ายพ่อแท้ๆกลับเป็นกะเทย บาส อาละวาดปัดทำลายทุกสิ่งที่อยู่ตรงหน้า แม้กระทั่งตะโกนใส่หน้าป้าแดงหรือพ่อของเข่ว่า เกย์คกะเทย โดยที่แม่ก็ยืนร้องไห้อยู่ตรงนั้น

บาส : ป้าแดงทำไมพ่อถึงทิ้งบาสกับแม่ไป ป้าแดงรู้มั้ยครับหรือเป็นเพราะบาส

ป้าแดง : เจ็บ...

แม่ : บาสฟังแม่ให้ดิ้นะลูก คนที่อยู่ตรงหน้า(ป้าแดง)เค้าคือพ่อของลูก

บาส : กูไม่มีพ่อเป็นกะเทย

ป้าแดง : บาสป้าอยากบอกบาสนะลูกว่าป้ารักบาสนะ

บาส : คุณมันเห็นแก่ตัว ถ้ารู้ว่าเป็นแบบนี้จะทำให้ผมเกิดมาทำไม

(ภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว, ในปี พ.ศ. 2559)

ขั้นตอนที่ 4: ภาวะคลี่คลาย “สิ่งที่เรียกว่าความรัก”

ภาพที่ 4.41: บาสและบอยกับการเปิดเผยความรู้สึกภายใน

บาสหนีจากความเสียใจต่างๆออกมาจากบ้าน สิ่งที่บาสพบเบื้องหน้าคือบอยที่รอคอยด้วยความหวังโย บาสไปปรับทุกข์กับบอยถึงเรื่องพ่อเป็นกระเทย บอยรู้สึกสงสารบาสเป็นอย่างมากแต่ก็ทำได้เพียงให้กำลังใจ

บาส : ภูเขาพ่อละ ทุกคนหลอกทุกคน เห็นกูเป็นตัวอะไร เห็นกูเป็นไอ้โง่ตัวหนึ่งหรือไง

บอย : ใครเค้าหลอกอะไรมึงวะ

บาส : พ่อกูโง่ พ่อกูไม่ใช่ผู้ชาย พ่อกูเป็นกระเทย

บอย : คนที่ทำอะไรบางอย่างที่เจ็บซ้ำๆ เพื่อให้เราได้สบายใจโดยไม่คิดว่าตัวเองจะยอมทน ทุกข์หรือเสียใจขนาดไหนแสดงว่าคนนั้นแคร์เรามาก และนั่นคือสิ่งที่เรียกว่าความรัก

(ภาพยนตร์เรื่องเมื่อฝนหยุดลงบนหัว, ในปี พ.ศ. 2559)

คำพูดบอยทำให้บาสมองเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่บอยทำให้รวมถึงพ่อกับแม่สิ่งที่ปิดบังนั้นคือความรักที่พ่อแม่มีให้ ภาพจำทุกอย่างเกี่ยวกับบอยสิ่งดีๆที่มีร่วมกัน ภาพความรักของแม่ และความเสียใจของป้าแดงหรือพ่อ ไหลมาในหัวบาสทั้งหมด ความสัมพันธ์ระหว่างตัวเขากับบอยก็เช่นกันเป็นความรักที่ไม่มีนิยาม บาสมองหน้าบอยเมื่อถึงสติได้จึงโผกอดบอย ท่ามกลางสายฝนในคืนนั้น

ขั้นตอนที่ 5: การยุติของเรื่องราว “รอยยิ้ม”

เช้าวันใหม่ฝนหยุดตกลงแล้วบอยกับบาสเดินจับมือกันอย่างมีความสุขทั้งสองยิ้มหัวเราะ และเดินเคียงข้างกันไม่ห่าง

ภาพที่ 4.42: ความรักของบาสและบอย

เส้นเรื่องเต-นนท์ เต นักเรียนชั้น ม.6 ฐานะทางบ้านยากจน ที่ติดหนี้พนันบอล ที่ต้องหาเงินใช้หนี้ด่วน เตไม่รู้จะทำยังไงดี จึงตัดสินใจขายบริการทางเพศให้เกย์ จนได้พบกับ นนท์ ชีวิตเตดีขึ้นกว่าแต่ก่อนด้วยการดูแลของนนท์ แต่เตแอบไปชอบกับ ฝ่าย เพื่อนสาวร่วมรุ่น ทำยสุदनนท์จับได้ เลยจบความสัมพันธ์

การลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การเริ่มเรื่อง “เป็นหนี้”

เปิดเรื่องเป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่นนั่งกินเหล้า เต๋ รับสายโทรศัพท์มีเจ้าหน้าที่โทรมาทวงเงิน เต๋ ไม่มีเงินจ่ายเลยขอผ่อนผัน แต่เจ้าหน้าที่ไม่ยอมและให้เวลาแค่หนึ่งวันในการหาเงินใช้หนี้ และพยายามหาทางหาเงิน แต่ยังคงเล่นพนันฟุตบอลหวังว่าจะได้เงินใช้หนี้ในครั้งนี้นี้ เพื่อนคนหนึ่งได้เสนอความคิดว่าถ้าอยากได้เงินดีก็ไปขายตัวให้เกย์เพราะหาเงินง่าย แต่เต๋ปฏิเสธ

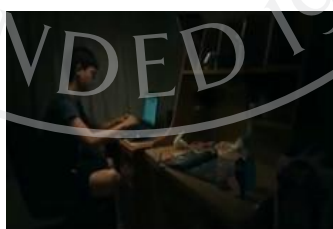
ภาพที่ 4.43: เต๋พยายามหาเงินใช้หนี้

ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาเหตุการณ์ “การเปลี่ยนแปลงชีวิตของเต๋”

เต๋คิดในสิ่งที่เพื่อนพูดเรื่องการขายตัวแลกเงินกับเกย์เพื่อใช้หนี้ เขาเริ่มแชทติดต่อพูดคุยกับคนในโซเชียลจนถึงนัดไปเจอกัน

ภาพที่ 4.44: เต๋ติดต่อเกย์เพื่อขายตัวใช้หนี้

ด้วยเหตุนี้เองทำให้เต๋มาเจอกับนันทชายหนุ่มวัยกลางคน นนท์ติดต่อเต๋ให้มาหาที่บ้านในคืนหนึ่ง นนท์เจอเต๋ครั้งแรกก็ถามหาเหตุผลที่มาขายบริการ เต๋ก็เล่าเรื่องปัญหาหนี้สินต่าง ๆ นานาด้วยความที่เป็นเด็ก นนท์รู้สึกเอ็นดูจึงให้เงินเต๋ไปโดยขอแค่ให้เต๋เลิกพนัน และอย่าทำตัวแบบนี้อีก เต๋ประทับใจนนท์มากและให้สัญญาว่าจะเลิกทุกสิ่งตามทีนนท์ขอไว้แต่ลึกๆแล้วด้วยความที่เป็นคนจนเต๋ก็มีความอยากได้ อยากมีเหมือนเพื่อน จึงทำให้แต่ก็ยังคงเล่นพนันอยู่สุดท้ายเต๋ก็ต้องกลับไปหา

นนท์และขอความช่วยเหลือเรื่องเงินอีกและเด็กก็ให้สัญญากับนนท์ว่าจะเป็นครั้งสุดท้ายที่เขาจะเลิกทุกอย่างจริงๆ

ภาพที่ 4.45: นนท์ติดต่อดีให้มาหาที่บ้าน

เพื่อนรอบข้างได้เริ่มรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงของเด็ก ทั้งเรื่องการใช้เงิน สิ่งของเครื่องใช้ ตลอดจนที่พัก ที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทำให้เพื่อนเกิดคำถามว่าไปเอาเงินมาจากไหน มีใครเลี้ยงดูหรือไม่ ซึ่ง เด็กก็ตอบเพียงคำว่า พ่อย้ายงานและมีหน้าที่ดีขึ้น ความสนุกในการใช้ชีวิตพร้อมฐานะที่ดีขึ้นทำให้มีสาว ๆ เข้ามาไม่ขาดสาย แต่แอบถ่ายคลิปขณะมีเพศสัมพันธ์เก็บไว้แล้วเอาไปให้เพื่อนดูจนทำให้เพื่อนทนกับพฤติกรรมได้ไม่ได้เลยตัดขาดกัน

เด็กกลับไปที่บ้านนนท์อีกครั้งแต่ได้เห็นเด็กหนุ่มคนหนึ่งอายุรุ่นเดียวกับตนเดินออกมาจากบ้าน และเขาก็ได้ทราบว่ นนนท์มีอะไรกับเด็กหนุ่มคนนั้น ทำให้เด็กเสียใจมากและตัดสินใจขายบริการให้กับคนอื่นในราคาไม่ก็ร้อยละยี่สิบเพื่อประทังชีวิต

ภาพที่ 4.46: นนท์และเด็กกับความขัดแย้งในความสัมพันธ์

นนท์กลับมาหาเด็กที่หอพักและกล่าวขอโทษเพราะเข้าใจว่าเด็กเอาเงินแล้วก็ไม่ได้ติดต่อเขาอีก แต่ระเบิดอารมณ์ระบายในสิ่งที่เขารู้สึกเสียใจแต่คิดว่านนท์ซื้อตัวเขาไม่มีเพศสัมพันธ์กับเขาแต่ไปมีกับคนอื่น เด็กก็เลยไปขายบริการให้กับคนอื่นตอบแทนสิ่งที่นนท์ทำ นนท์รู้สึกผิดและขอโทษในความผิดพลาดทั้งสองปรับความเข้าใจกันและกลับมาติดเดิม

ภาพที่ 4.47: เต้กับนนท์ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน

เต้กลับมาพักที่บ้านของนนท์ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุขถึงแม้ว่าเขาทั้งสองจะนอนด้วยกันแต่ก็ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์แต่อย่างใด นนท์สอนงานให้เต้รู้จักการถ่ายภาพ มีภาพหนึ่งเป็นภาพคนนั่งอยู่กลางสายฝน นนท์สอนกับเต้ว่าฝนที่ตกบนหัวจะมากจะน้อยก็เปียกเหมือนกัน ฝนก็เหมือนกับปัญหาเมื่อหยดบนหัวเราเลือกที่จะปิดหรือจะปล่อยให้มันอยู่อย่างนั้นปัญหาก็เช่นกันเราเลือกที่จะสู้หรือจมอยู่เช่นนั้น

เต้ : ภาพพีโคตรสวยเลย

นนท์ : ไหนลองอธิบายสิว่าเห็นอะไรในภาพนี้

เต้ : ก็เห็นคนอยู่กลางฝน

นนท์ : แล้วไงอีก

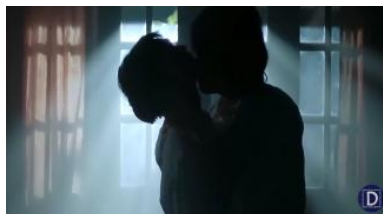
เต้ : ก็คงหนาวอะพี่ ผมไม่รู้แล้ว

นนท์ : ที่ตอบมามันก็ถูกแต่จะให้อีกที่สุ่มมันต้องมองภาพให้มีความหมายในรูปฝนที่ตกลงบนหัวเราจะมากจะน้อยมันก็เปียกเหมือนกัน ฝนคือปัญหาเมื่อมันหยดลงบนหัวเรา เราจะเอามือปิดมันออกหรือจะปล่อยให้มันอยู่บนหัวเราเมื่อเราเจอปัญหาเราจะจมอยู่กับมันหรือว่าสู้มัน

(ภาพยนตร์เรื่องเมื่อฝนหยดลงบนหัว, ในปี พ.ศ. 2559)

ทุกวันก่อนไปเรียนหรือก่อนการทำงานของเขาคู่จะกอดแสดงความรักกันอย่างเข้าใจแต่วันเวลาผ่านไป เต้ได้รู้จักกับฝ่ายเด็กสาวรุ่นน้องหน้าตาดี เต้แอบรู้สึกคิดถึง อยากพูดคุยด้วย เต้ขอร้องให้ฝ่ายช่วยเป็นนางแบบลองกล้องใหม่ของตน ความสัมพันธ์ของเต้กับฝ่ายดีขึ้นเป็นลำดับ จนเต้รู้สึกว่ารักฝ่ายเข้าแล้ว ขณะเดียวกันเต้ก็เริ่มห่างเหินจากนนท์ คือนิ่งนนท์นั่งทำงาน เขาเจอภาพแฟนเก่าทำให้เขาเริ่มมีความรู้สึกบางอย่าง

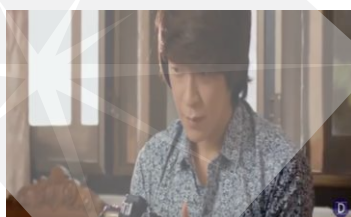
ภาพที่ 4.48: เต้และนนท์ในความสัมพันธ์ครั้งแรก

ขั้นตอนที่ 3: ภาวะวิกฤติ “รักคนอื่น”

เต้กลับมาที่บ้านพบว่าบ้านมีแต่ความมืด และตอนนั้นเองนนท์เดินเข้ามาหาเต้เพื่อขอมีเพศสัมพันธ์ด้วยซึ่งเต้ก็ยินยอม เช้าวันรุ่งขึ้นนนท์บอกเต้ว่าจะไม่ทำแบบนี้อีก

ภาพที่ 4.49: นนท์เห็นภาพฝ่ายผู้หญิงที่เต้แอบคบอยู่

ขณะนั้นเองนนท์ได้เห็นภาพฝ่ายในกล้องของเต้ก็ตัดสินใจขายบ้าน ขณะเดียวกันฝ่ายได้รับรู้พฤติกรรมของเต้ที่ไม่ดีไว้กับผู้หญิงคนอื่นจากเพื่อน ฝ่ายตัดความสัมพันธ์กับเต้ทันที เต้เสียใจมากที่สุดท้ายเต้ก็กลับบ้านไปหาหน้เพราะนนท์คือที่พึ่งเดียวที่เต้มี สิ่งที่ได้พบตรงหน้าคือการประกาศขายบ้าน เต้ทั้งสับสน เสียใจ ไม่ได้ตั้งตัวกับสิ่งที่เกิดขึ้น ที่ทำได้ก็คือตามหานนท์ในที่ที่นนท์ชอบไปและเขาก็ได้พบกัน เต้พูดระบายทำไมนนท์ถึงขายบ้านสุดท้ายก็ระเบิดความรู้สึกที่มีต่อฝ่าย นนท์พูดเพียงคำว่ารู้แล้ว

เต้ : พี่นนท์พี่ขายบ้านทำไมโทรหาพี่ก็ไม่รับพี่เป็นอะไร

นนท์ : ไม่มีอะไรพี่ก็แค่ออกมาข้างนอกเฉยๆ และเรามีอะไร

เต้ : ก็

นนท์ : ก็อะไร

เต้ : ผมกำลังชอบคนคนหนึ่งอยู่อะครับและผมก็หยุดคิดถึงเค้าไม่ได้ เค้าน่ารักมาก พี่นนท์ครับผมรักพี่ไม่ได้แล้วนะผมรักคนอื่นแล้วผมขอโทษ

นนท์ : ถ้าเรื่องนี้นะ...รู้มานานแล้ว

เต้ : ทำไมพี่พูดกับผม พี่ไม่เคยพูดกับผมหนี

นนท์ : ก็ไม่ต้องใส่ใจอะไรมึงแล้วหนี

(ภาพยนตร์เรื่องเมื่อฝนหยุดลงบนหัว, ในปี พ.ศ. 2559)

เต้ตกใจกับคำพูดจากเดิมนน့်ที่เป็นพี่ที่อบอุ่น คนที่ตามใจ ฟังพาได้ทุกเรื่องเหมือนครอบครัว วันนี้นักลับห่างเหินและไม่เหมือนเดิม เต้ยังเสียใจและพยายามรั้งนนท์ไว้ให้กลับมาเหมือนเดิม นน့်บอกกับเต้ว่าไม่ได้รักเป็นเพียงแค่คนแก่ซัด และจากไป

ภาพที่ 4.60: ฝนที่ตกลงมากับปัญหาความเสียใจที่เต้ต้องเผชิญ

ขั้นตอนที่ 5: การยุติของเรื่องราว “การจากไปแบบไม่ย้อนกลับ”

ภาพยังคงอยู่ที่เต้ร้องไห้ท่ามกลางสายฝนอยู่ตรงนั้น และพยายามติดต่อนนท์แต่ติดต่อไม่ได้ทั้งเต้ไว้ด้วยความเสียใจ และคำพูดขอโทษของเต้ โดยที่นนท์จากไปแบบไม่กลับมา

4.2.1 ความขัดแย้ง

ภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว มีความขัดแย้งภายในจิตใจเป็นหลักของเรื่อง และมีความขัดแย้งระหว่างคนกับคนเป็นความขัดแย้งรอง

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ

เส้นเรื่องของตัวละครหลัก เจนท์-นানা จะเห็นได้ว่า นานาแอบชอบเจนท์อยู่ห่างๆ อยากเห็นหน้าและอยากอยู่ใกล้ชิดเมื่อแพรวรู้ว่านานามีความรู้สึกอย่างไรต่อเจนท์ก็อยากเปิดเผย ซึ่งนานาก็ห้ามไว้ด้วยใจกลัวที่เจนท์ไม่ยอมรับแต่อีกนัยหนึ่งก็อยากเปิดเผย ขณะเดียวกันเมื่อนานากับเจนท์รู้สึกความรู้สึกที่มีต่อกันแล้วแต่เจนท์ไม่ยอมให้นานาเปิดเผยต่อใคร นานาลังเลในใจจากความรู้สึกดีๆ ที่มีมาก็อยากเปิดเผยให้คนอื่นได้รับรู้ก็กลัวผิดสัญญาที่ให้ไว้กับเจนท์ ส่วนเจนท์ความรู้สึกที่มีต่อนานาเป็นความสับสนระหว่างรักหรือผูกพัน เจนท์ไม่เคยบอกรักกับนานา แต่แค่เป็นการกระทำที่แสดงออกถึงความใกล้ชิด แต่สิ่งสำคัญที่เป็นข้อห้ามของเจนท์ที่มีต่อนานาคือห้ามถ่ายรูปโพสต์และห้ามบอกใคร ด้วยความที่เจนท์กลัวเพื่อนล้อ แต่เจนท์ก็มีความสุขทุกครั้งที่อยู่กับนานา

เส้นเรื่องของตัวละครหลัก บาส-บอย จะเห็นได้ว่า บาสและบอยเป็นเพื่อนรักและสนิทกันมากจนถูกเพื่อนรอบข้างล้อว่าเป็นคู่อยุ่ บาสไม่ได้ยอมรับแต่อย่างใด ในขณะที่บอยแอบชอบ

บาสอยู่แล้วตั้งแต่แรก ด้วยความที่บาสกำพร้าพ่อตั้งแต่แรก วันหนึ่งพ่อบาสกลับมา บาสตื่นเต้นที่จะได้เจอพ่อแต่ก็กลัวว่าพ่อจะทอดทิ้งไปอีก ทันทีกี่ที่ทราบว่าเป็นกระเทย ทำให้บาสเสียใจมากและรับไม่ได้ในสิ่งที่พ่อเป็น แต่ก็มาเจอกับบอยที่คอยปลอบใจเลยได้ย้อนในสิ่งที่บอยเคยทำให้ความสับสนเรื่องการยอมรับในเพศสภาพกับความรู้สึกที่อยู่ตรงหน้าที่บาสต้องตัดสินใจ

เส้นเรื่องของตัวละครหลัก เส้นเรื่องเต้-นนท์ จะเห็นได้ว่า นนท์จะมีความสับสนในเรื่องเพศแท้จริงนนท์เป็นชายที่ชอบผู้หญิงแต่ด้วยเหตุความเป็นนี้เลยทำให้ต้องจำใจไปขายตัวให้เกย์แต่โชคดียังไปเจอเต้ที่รับซื้อบริการ เต้ไม่เอาอะไรในตัวนนท์อีกทั้งยังให้ความเมตตาทั้ง เงิน ที่อยู่อาศัย สิ่งของต่างๆทำให้ชีวิตนนท์ดีขึ้น นนท์จึงเกิดความรักและความผูกพันแต่ขณะเดียวกันก็ไม่อยากให้ผู้อื่นรับรู้ วันหนึ่งได้เจอกับฝ่ายเป็นผู้หญิงที่นนท์รักจริงๆ ในช่วงนั้นเต้ขอมีความสัมพันธ์ นนท์ก็ยอมแต่รู้สึกไม่สบายใจกับสิ่งที่ทำลงไป

ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน

เส้นเรื่องของตัวละครหลัก เจน-นানা จะเห็นได้ว่าในตอนนี้นานาให้การช่วยเหลือเจนด้านการเรียน นานาเข้าหาเจนอย่างเปิดเผยซึ่งเจนที่โดนกลุ่มเพื่อนแซวว่ามีคนหน้าตาอัปลักษณ์มาชอบ เจนก็โกรธเพื่อนๆไม่ให้ล้อและกีดตัวออกจากนানা และตอนที่เจนรู้ว่านานาโพสภาพที่ถ่ายคู่กันลงโซเชียลเขาโกรธมากทันทีที่เห็นเขารีบโทรหานานาทันทีแต่ไม่สามารถติดต่อได้เพราะมือถือนานาแบตเตอรี่หมดเมื่อนานารู้ตัวจึงรีบติดต่อกลับไป เจนต่อว่าด้วยถ้อยคำรุนแรงทำให้นานาเสียใจกับสิ่งที่ได้ยิน หลังจากนั้นเจนก็กีดตัวออกจากนานาทันที

เส้นเรื่องของตัวละครหลัก บาส-บอย จะเห็นได้ว่า ในตอนที่บาสรู้ว่าพ่อที่ไม่เคยเห็นหน้าเลยตั้งแต่เกิดความคาดหวังที่จะได้เจอหน้าพ่อ ความกลัวที่จะต้องถูกทอดทิ้งอีกครั้ง ทันทีกี่ที่พบหน้า ปรากฏว่าพ่อเป็นกระเทยความเสียใจที่รับเพศสภาพของพ่อไม่ได้ ทำให้บาสมีปากเสียงกับพ่อแล้วหนีออกจากบ้านมา

เส้นเรื่องของตัวละครหลัก เส้นเรื่องเต้-นนท์ จะเห็นได้ว่า เต้มีปัญหาเรื่องหนี้สิน รุมเร้า เมื่อเจอกับนนท์ ทำให้ชีวิตเต้ดีขึ้น และใช้เงินบันดาลทุกอย่างมีผู้หญิงเข้ามาหาแต่ด้วยความคะนองแต่ถ่ายคลิปประหว่านมีเพศสัมพันธ์แล้วเอาให้เพื่อนดู เพื่อนโกรธเต้มากที่ทำกับผู้หญิงแบบนี้โดยที่เต้ยังพูดด้วยความคะนองจึงตัดขาดกัน และเมื่อเต้เริ่มจริงจังกับฝ่ายเพื่อนเต้ถึงพฤติกรรมอันเลวร้าย เลยไม่อยากให้ฝ่ายตกในสภาพนั้นเลยบอกสิ่งที่เต้ทำฝ่ายเลยตัดขาดกับเต้ ทำให้เต้เสียใจมากเพราะรักฝ่ายจริงๆ และตลอดเวลาที่นนท์ติดต่อกับเต้เต้ให้การช่วยเหลือทั้งๆที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กันเลยนนท์ให้ความช่วยเหลือเต้โดยไม่เรียกร้องอะไรซึ่งเต้ซาบซึ้งใจในตัวนนท์มากวันหนึ่งเต้เห็นวัยรุ่นชายคนหนึ่งออกมาจากบ้านของนนท์ ซึ่งเต้รู้ได้ทันทีว่าทั้ง2มีความสัมพันธ์กัน เต้เสียใจในตัวนนท์เลยไปขายตัวให้กับคนอื่นเพื่อประชดนนท์และต่อว่านนท์ในสิ่งที่ทำเลยทำให้เขาต้องทำแบบนี้ และใน

ตอนสุดท้ายเมื่อนันทรู้ความจริงว่าได้มีฝ่ายหญิงสาวที่แอบคบอยู่ นนท์ตัดสินใจขายบ้าน แล้วตัดขาดการติดต่อกับเต๋ทันที เต๋เสียใจเหมือนทุกอย่างพังทลายและพยายามรั้งนนท์ไว้แต่ทำไม่ได้

4.2.3 แก่นเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยดลงบนหัว มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ มุ่งเสนอเรื่องจริงของชีวิต สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย 3 ประเด็น

เส้นเรื่อง นานาและเจนท์ คือ แม่วารูปร่างจะพิการแต่หัวใจไม่ได้พิการ ดังที่นานาเป็นคนมีรูปร่างพิการหน้าตาไม่ดี แต่เป็นคนที่มีความรักมีหัวใจเหมือนคนปกติทั่วไป

เส้นเรื่องของตัวละครหลัก บาสและบอย คือคนที่ทำอะไรบางอย่างที่เจ็บซ้ำ เพื่อให้เราได้สบายใจคือสิ่งที่เรียกว่าความรัก ดังที่ พ่อของบาสยอมปิดบังตัวเองว่าเป็นกระเทยแม้ว่าจะถูกลูกตัวเองเกลียดชังแค่ไหนก็ตามและในตัวของบอยเองทำทุกสิ่งให้บาสโดยไม่หวังผลตอบแทนโดยที่บาสไม่รู้ตัวและมองผ่านมันไป เมื่อบาสระลึกถึงสิ่งที่บอยทำเลยย้อนมองดูในสิ่งที่พ่อเป็นความรู้สึกดีๆ จึงกลับมา

เส้นเรื่องเต๋-นนท์ คือ ความไม่ชัดเจนจะทำให้สูญเสียทุกอย่าง ดังที่เต๋ไม่ชัดเจนในความรัก อยู่กับนนท์แต่แอบคบฝ่ายเมื่อต่างคนต่างรู้เมื่อสายนนท์ก็ไม่เหลือใครเลย

โดยที่เนื้อเรื่องทั้งหมดมีฝนตกปิดท้ายของเรื่องเมื่อเกิดปัญหา จึงสามารถสรุปแก่นได้ว่า ฝนเปรียบเหมือนปัญหา เมื่อฝนตกไม่นานก็หยุดเช่นเดียวกับ *ปัญหาเมื่อมันเกิดก็ต้องมีทางแก้ไข*

4.2.4 ตัวละคร

ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยดลงบนหัว

(1) นานา

ภาพที่ 4.61: นานา

นานา นักเรียนชั้น ม.5 มีความผิดปกติที่กระดูกข้อขา และระบบทางเดินหายใจ เป็นเกย์และโดนคนรอบข้างล้อเลียนและทำท่าที่รังเกียจอยู่บ่อยๆ ย้ายมาเรียนในโรงเรียนประจำ จังหวัดที่จังหวัดเชียงใหม่ เพราะพ่อแม่ไม่มีเงินส่งเรียน จึงต้องมาอาศัยอยู่กับน้าที่ขอตนเองเป็น

ลูกบุญธรรม มีความรักที่มอบให้กับคนที่ชอบอย่างจริงใจโดยการดูแลและทะนุถนอมให้เขามีความสุข แอบชอบเจนท์และทำทุกอย่างให้เขาพอใจ

(2) เจนท์

ภาพที่ 4.62: เจนท์

เจนท์ นักเรียนชั้น ม.4 โตมาด้วยกรอบทางสังคมที่ทางบ้านกำหนดให้ เอาแต่ใจตัวเอง ชอบใช้คำสั่ง รักษาภาพลักษณ์ตัวเอง ให้ดูดีตลอดเวลา แคร่สายตาคนอื่นมากกว่าหัวใจของตัวเอง และไม่สนใจความรู้สึกของคนอื่น มีความรู้สึกดีที่อยู่กับนานาแต่ไม่ยอมให้คนอื่นรับรู้ จะมีข้อห้ามนานาห้ามบอกใคร ห้ามแสดงตัว ห้ามโพสรูปคู่ ในเรื่องราวระหว่างเราและพร้อมตัดขาดกับนานาทันทีที่นานาทำผิดกับที่ตกลงไว้

(3) บาส

ภาพที่ 4.63: บาส

บาส นักเรียนชั้น ม.6 อาศัยอยู่กับแม่ที่ป่วยเป็นโรคมะเร็ง ไม่เคยเจอหน้าพ่อเลย ตั้งแต่เกิดมาเพราะพ่อทิ้งไปตั้งแต่เด็กๆ ไม่ค่อยชอบสูงส่งกับใคร ไม่ค่อยมีเพื่อน ไม่เคยมีความรัก ลึกๆ แล้วเป็นเกย์แต่พยายามแสดงออกว่าตัวเองชอบผู้หญิง ไม่ยอมรับความจริง บาสมีบอยเป็นเพื่อนสนิท อยู่คนเดียวและไม่รู้ตัวเองว่ามีบอยเป็นที่พึ่ง เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และรักบอย

(4) บอย

ภาพที่ 4.64: บอย

บอย นักเรียนชั้น ม.6 เป็นเพื่อนสนิทคนเดียวของบาส เป็นเกย์ แต่ไม่ยอมแสดงออกให้ใครรู้ เพียงแต่ อยากระบายคนที่รักให้มีความสุข เป็นคนมีความคิด และมีเหตุผล เป็นที่ปรึกษาที่ดี สุภาพเรียบร้อย บอยรักบาสตั้งแต่เริ่มแรกแต่เก็บความรู้สึกนั้นไว้ ได้แต่คอยดูแลบาสอยู่ใกล้ๆ

(5) เต้

ภาพที่ 4.65: เต้

เต้ นักเรียนชั้น ม.6 บ้านเกิดอยู่ต่างจังหวัด มาเรียนในเชียงใหม่ อยู่หอคนเดียว เกร็ดตลก นินบอล ติดเหล้า ติดเที่ยว ชอบโกหก เจ้าชู้ คบและมีเซ็กส์กับผู้หญิงไม่เลือกหน้า ไม่รักใคร่จริง เป็นฝ่ายทิ้งผู้หญิงก่อนเสมอ ฐานะทางบ้านยากจน ยอมทำได้ทุกอย่างเพื่อแลกกับเงิน เต้มีความรักให้นนท์เหมือนเป็นทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต แต่ขณะเดียวกันก็แอบคบฝ่ายและเป็นความรักจริงๆที่เกิดขึ้น แต่ด้วยความที่เต้ปิดบัง ไม่พูดความจริง และไม่ชัดเจน เลยทำให้สูญเสียความรักไป

(6) นนท์

ภาพที่ 4.66: นนท์

นนท์ ชายวัยกลางคน บุคลิกภาพดี ทำงานเป็นสถาปนิก มาสร้างธุรกิจของตัวเองที่ จังหวัดเชียงใหม่จนประสบความสำเร็จด้านหน้าที่การงาน มีเงินและชื่อเสียง แต่อยู่ตัวคนเดียว ชอบ ดื่ม ชอบสูบบุหรี่ ผ่านโลกมามากมาย เข้าใจความรักเป็นอย่างดี แต่ก็ไม่มีแฟน มีรสนิยมชอบเพศ เดียวกันโดยเฉพาะ เด็กชายวัยมัธยม อยากมีเด็กสักคนมาใช้ชีวิตอยู่ด้วย นนท์เอ็นดูได้เหมือนคนใน ครอบครัวใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันด้วยความรักที่มีให้ แต่เมื่อได้ ไม่ซื้อสตัยน์นทก็พร้อมที่จะตัดขาด ความสัมพันธ์ลงทันที

4.2.5 ฉาก

ฉากในภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว สถานที่รองรับเหตุการณ์ต่างๆของเรื่อง แบ่งเป็น

ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ ฉากริมน้ำเป็นสถานที่ถ่ายทอดเรื่องราวความรักและ ถ่ายทอดจุดวิกฤติที่เด็กกับนนท์เลิกและตัดขาดความสัมพันธ์กัน

ภาพที่ 4.67: ฉากริมน้ำเป็นสถานที่ถ่ายทอดเรื่องราวความรักและถ่ายทอดจุดวิกฤติของเด็กกับนนท์

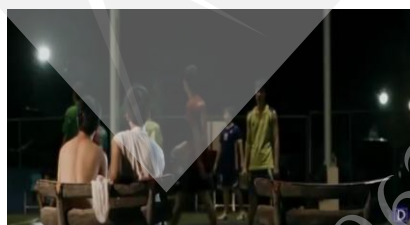
ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่

เส้นเรื่องของตัวละครหลัก เจนท์-นানা ฉากหลักในภาพยนตร์จะประกอบไปด้วย ฉากบ้านพักของนানা เป็นการเริ่มต้นเรื่อง และ ฉากรถแดงสองแถวที่เป็นจุดเริ่มต้นความรักแรกพบ ของนানাที่มีต่อเจนท์ เป็นฉากที่ทำให้ทั้งคู่ได้พบเจอกันในทุกๆวัน และโรงเรียนประจำจังหวัดซึ่งเป็น ฉากพัฒนาเหตุการณ์ของเรื่อง

ภาพที่ 4.68: ฉากรถแดงสองแถวที่เป็นจุดเริ่มต้นความรักของนানা

ภาพที่ 4.69: ฉากโรงเรียนประจำจังหวัด

เส้นเรื่องของตัวละครหลัก บาส-บอย ฉากหลักในภาพยนตร์จะประกอบไปด้วย ฉาก โรงเรียนประจำจังหวัดเป็นหลัก ที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์ระหว่างบาสและบอย และบ้านของบาสเป็น ที่ถ่ายทอดจุดวิกฤติของเรื่อง เมื่อบาสพบว่าพ่อเป็นกระเทย และไม่ยอมรับเพศสภาพของพ่อ

เส้นเรื่องของตัวละครหลัก เต้-นนท์ ฉากหลักในภาพยนตร์จะประกอบไปด้วย ฉาก โรงเรียนประจำจังหวัด ที่ถ่ายทอดเรื่องราวและความขัดแย้งระหว่างเด็กกับกลุ่มเพื่อน การพบเจอฝ่าย หญิงสาวที่เขารัก บ้านพักของนนท์เป็นสถานที่ถ่ายทอดเรื่องราวความสัมพันธ์ว่างเด็กกับนนท์เป็น หลัก

ภาพที่ 4.70: ฉากงานวัดที่ทำความรักของนานาสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร ได้แก่ ฉากงานวัดที่ทำความรักของนานาสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นเพราะเจนท์ไปเที่ยวกับนานาในสถานที่แห่งนี้และนำพาไปสู่การถ่ายภาพร่วมกันจนนานาเก็บความรู้สึกไม่ไหวเลยเผยแพร่งเฟื่องไป

4.2.6 มุมมองในการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว เป็นการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน ผู้ชมสามารถเข้าใจจิตใจตัวละครได้ทุกตัวทั้ง 3 เส้นเรื่อง ความรักที่นานาส่งให้ถึงเจนท์แม้จะถูกแอบซ่อนในจิตใจแต่ผู้ชมสามารถสัมผัสถึงความรู้สึกได้ ขณะที่เจนท์เป็นกังวลว่าความสัมพันธ์ของตนกับนานาจะถูกเปิดเผยจึงเป็นข้อห้ามแก่นานา สามารถเข้าใจได้ว่าเจนท์ไม่ยอมรับในความสัมพันธ์นี้ ส่วนความรักระหว่างบาสและบอย การเล่าเรื่องทำให้ผู้ชมสามารถทราบได้ว่าบอยเป็นเกย์จากความใกล้ชิดและสายตาที่บอยส่งให้บาส แต่บาสยังไม่ยอมรับตัวเองจนถึงไม่ยอมรับพ่อที่เป็นกระเทย แต่สิ่งที่บาสแสดงออกคือบาสมีความสุขทุกครั้งที่อยู่กับบอย สุดท้ายความรักระหว่างเต้และนนท์มุมมองการเล่าเรื่องทำให้ผู้ชมเห็นถึงความไม่ซื่อสัตย์ในความรักของเต้ที่มีต่อนนท์ เต้แอบคบฝ้ายในขณะที่อยู่กับนนท์และ ฝ้ายไม่รู้ว่ามีคนอื่นอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อทุกคนรู้ความจริงความสัมพันธ์ของเต้กับนนท์ก็จบสิ้นลง

4.3 Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว

ผู้กำกับภาพยนตร์: อนุสรณ์ สร้อยสงิม ปีที่เข้าฉาย พ.ศ.2560

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: เต้ และ โอ๊ต

ภาพที่ 4.71: ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว

ภาพที่ 4.72: เต๋ย(คนซ้าย) และโอ๊ต(คนขวา)

เรื่องย่อ

ณ เมืองฮิคาชิคะวะ “เต๋ย” ชายหนุ่ม ก้าวลงจากรถบัส มีหญิงสาวชาวญี่ปุ่นเดินเข้ามาหาเขา เธอคือ “ยูมิ” ซึ่งเป็นคนจัดแจงเรื่องที่พักและอาสาขับรถพาเขาเข้าวันนี้ ยูมิพาเต๋ยไปที่บ้านพัก หลังจาก ที่ร่ำลากับยูมิ เขาตรงเข้าไปในห้องและหลับไปเพราะความเหนื่อยล้าจากการเดินทาง

บ่ายวันนั้นเสียงเคาะประตูหลายครั้งทำให้เขาสะดุ้งตื่นขึ้น ชายหนุ่มคนหนึ่งได้มาเคาะประตู บ้านพักของเขา เขาต้องการจะขอยืมใช้โทรศัพท์เพื่อติดต่อผู้ดูแลรีสอร์ทเนื่องจากทำกุญแจบ้านหาย ทั้งสองคุยกันเป็นภาษาอังกฤษชายผู้นี้คือ “โอ๊ต” ซึ่งมาพักอยู่ที่เมืองนี้ เต๋ยรู้สึกผิดหวังอย่างมาก เพราะเขาไม่คิดว่าจะต้องมาเจอคนไทยที่นี้เต๋ยพยายามหาสถานที่ใหม่ เพราะอยากจะหนีไปจากเมืองนี้ เมืองที่ไม่มีคนไทย แต่หาเท่าไรก็ไม่สามารถหาได้

ภาพที่ 4.73: การเจอกันครั้งแรกของเต๋ยและโอ๊ต

คืนนั้นโอ๊ตได้ชวนเต๋ยออกไปร้านมินิมาร์ท หลังถูกชวนอยู่นานเขาเลยยอมไปอย่างไม่เต็มใจนัก และนั่นเป็นคืนที่เต๋ยและโอ๊ตได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวของกันและกัน เรื่องราวของโอ๊ตชายผู้กำลังจะแต่งงาน และเต๋ย ชายหนุ่มที่เพิ่งถูกแฟนบอกเลิก ความสัมพันธ์ของเต๋ยและโอ๊ตในช่วงแรกไม่ตึงเครียด เนื่องจากเต๋ยปิดตัวเองและพยายามหลีกเลี่ยงทุกเส้นทางที่โอ๊ตไป แต่กำแพงที่เต๋ยได้สร้างไว้ระหว่างพวกเขาทั้งสองคนดีขึ้น โอ๊ตคือคนเดียวที่พูดภาษาเดียวกัน เข้าใจในความว่าเหวของกันและกัน ความห่วงใยต่อกันจึงเกิดขึ้นทีละเล็กละน้อย

ภาพที่ 4.74: ความผูกพันที่ก่อตัวขึ้นระหว่างเต๋ยและโอ๊ต

เต๋ยทำพาสปอร์ตหายโอ๊ตให้การช่วยเหลือเป็นอย่างดีขณะเดียวกันก็ได้รับรู้ข่าวว่า โหม กำลังจะหมั้นเต๋ยเสียใจมาก โอ๊ต พาไปดื่มเหล้าปลอบใจและชวนเล่นเกมสกีให้หายเศร้าและเพื่อเป็นการละลายพฤติกรรมท้ายสุดทั้งสองเมาจนขาดสติ ตื่นมาปรากฏว่าทั้งสองนอนเปลือยอยู่ในห้องด้วยกัน เต๋ยตกใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นและรับไม่ได้ เต๋ยหลบมาพักตั้งสติแล้วรวบรวมความกล้าถามโอ๊ตในเรื่องเมื่อคืนก่อนโอ๊ตปฏิเสธว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น เต๋ยรู้สึกโล่งใจ แต่ไม่นานภาพจำนั้นก็ผุดขึ้นมาในหัวอีกครั้งซึ่งมันบอกว่ามันมีอะไรจริงเต๋ยโกรธมากเลยไปต่อว่าโอ๊ตที่ปิดบัง แต่ด้วยยูริให้แง่คิดที่ดีอีกทั้งยังให้กำลังใจ เต๋ยเลยเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อโอ๊ต และยังถามโอ๊ตตรงๆว่าเป็นเกย์มั้ย ซึ่งโอ๊ตก็ยอมรับ ทั้งสองยอมเปิดใจในเพศสภาพที่แท้จริงต่อกันคืนหนึ่งโอ๊ตจูบเต๋ยเพื่อยืนยันว่าตนรู้สึกอย่างไร เต๋ยไม่ปฏิเสธและรู้สึกดีเพิ่มขึ้น ไม่นานแฟนสาวของโอ๊ตต้องความสัมพันธ์ทั้งคู่มีอันต้องจบลงเต๋ยทั้งเสียใจและสับสนมากส่วนโอ๊ตทั้งสิ่งของแทนใจกับจดหมายไว้ก่อนแยกย้ายไปใช้ชีวิตแบบที่เคยเป็น

ผู้วิจัยได้จำแนกการวิเคราะห์ภาพยนตร์เพื่อแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว มีรายละเอียดดังนี้

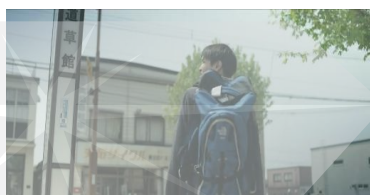
4.3.1 โครงเรื่อง (Plot)

เตี้ยหนุ่มออกหักจากเมืองไทย เขาตัดสินใจทิ้งเรื่องราวทุกซีกทั้งหมดมุ่งหน้าไป ณ เมือง อิกาซึคะวะ และนั่นทำให้เขาได้พบกับ โอ้ต ชายที่มาเมืองนี้เพื่อบอกลากับความอิสระครั้งสุดท้ายก่อนการแต่งงาน มิตรภาพก่อเกิดขึ้นระหว่างคนทั้งสองคน เพราะทั้งคู่ช่วยเยียวยา และสร้างความรู้สึกดีขึ้นมา จนทำลายกำแพงเรื่องเพศสภาพ ก่อนจะกลับไปสู่โลกแห่งความจริง

การลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การเริ่มเรื่อง “โลกใบใหม่ของเตี้ย”

ภาพที่ 4.75: เตี้ยเดินทางมาถึงเมืองอิกาซึคะวะประเทศญี่ปุ่น

เปิดฉากการเล่าเรื่องเป็นบรรยากาศยามเช้าของเมืองอิกาซึคะวะ ประเทศญี่ปุ่น เตี้ย ชายหนุ่มคนไทยเพิ่งลงจากรถบัส โดยมียูมิหญิงสาวชาวเมืองนั้นเดินเข้ามาหาเขาซึ่งเป็นคนจัดแจงเรื่องที่พักและอาสารับเขา ยูมิพาเตี้ยไปที่บ้านพัก เขาเข้าไปในห้องพักและทิ้งตัวลงนอน และหลับไปเพราะความเหนื่อยล้าจากการเดินทาง ภาพย้อนไปยังอดีตที่ใหม่แฟนสาวบอกเลิกเตี้ย

ภาพที่ 4.76: เตี้ยถูกใหม่แฟนสาวบอกเลิก

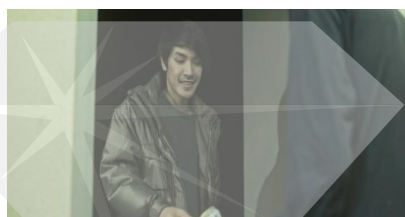
เตี้ย : เราไม่รู้จะทำยังไงละนะ
 ไหม : ไม่ต้องทำอะไรเตี้ย
 เตี้ย : ทำไมอะไหมเราผิดพลาดก็จริงแต่ทุกครั้งเราก็แก้ไขละมันก็ออกมาดี
 ไหม : แกอยู่เฉยๆอย่างนี้มาเป็นปีละ อยู่แต่กับหน้าเฟซบุ๊ก ไร้ประโยชน์วะ
 เตี้ย : เพราะการเมืองโซมะ ทุกๆครั้งที่เรามีปัญหากันก็เพราะเราโพสเรื่อง

การเมือง

ไหม : แกมันก็แค่เด็กเก็บกดเอาเรื่องการเมืองมาเป็นทีระบาย เราอยากอยู่กับแก
 ไปนานๆแต่ไม่ใช่ภาพนี้ ไร้อนาคตวะ

(ภาพยนตร์เรื่อง *Present Perfect* แค่นี้ก็ดีแล้ว, ในปี พ.ศ. 2560)

ภาพที่ 4.77: โอ๊ตชายแปลกหน้ามาขอความช่วยเหลือ

เสียงประตูดังขึ้น มีผู้ชายแปลกหน้ามาขอความช่วยเหลือ ต้องการจะขอยืมใช้
 โทรศัพท์เพื่อติดต่อผู้ดูแลรีสอร์ทเนื่องจากทำกุญแจ บ้านหาย ทั้งสองคุยกันเป็นภาษาอังกฤษ ผู้ชาย
 คนนี้คือ โอ๊ต ชาวไทย มาพักอยู่ที่เมืองนี้ เตี้ยรู้สึกผิดหวังอย่างมาก เพราะเขาไม่คิดว่าจะต้องมาเจอ
 คนไทยที่นี้เตี้ย อยากหลีกเลี่ยงจากเมืองที่มีคนไทย แต่ก็ไม่สามารถทำได้

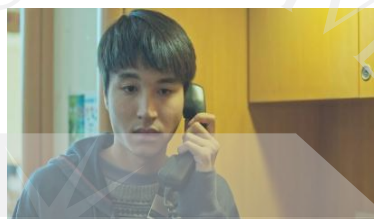
ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาเหตุการณ์ “เส้นทางใหม่”

ภาพที่ 4.78: โอ๊ตได้ชวนเตี้ยไปซื้อของเพื่อสร้างสัมพันธ์

คืนนั้นไอ้ตได้ชวนเต้ยออกไปร้านมินิมาร์ทเพื่อซื้ออาหารลดราคา หลังถูกรบเร้าอยู่นานและด้วยที่ห้องมีแค่เก้าอี้โตะถั่วหมักที่เขาไม่ชอบเขาเลยยอมไป อย่างไม่เต็มใจนัก ข้าวกล่องลดราคามันมีส่วนผสมที่เต้ยกินได้และไม่ได้ไอ้ตเลยสับเปลี่ยนของตนให้เป็นการสร้างความสัมพันธ์ ทั้งคู่ได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวของกันและกัน เรื่องราวของไอ้ตชายผู้กำลังจะแต่งงาน และเต้ย ชายหนุ่มที่เพิ่งถูกแฟนบอกเลิก ความสัมพันธ์ของเต้ยและไอ้ตในช่วงแรกเป็นไปไม่ดีนัก เนื่องจากเต้ยปิดตัวเองและพยายามไม่อยากรุงเกี้ยว ไอ้ตชวนเต้ยไปหาอาชิตาเกะแต่ถูกปฏิเสธ เหตุบังเอิญทำให้เขาทั้งคู่เจอกันและต้องเดินทางไปด้วยกัน

ภาพที่ 4.79: เต้ยเสียใจเมื่อได้ทราบข่าวการหมั้นของแฟนสาว

เต้ยทำพาสปอร์ตหายไอ้ตก็ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีพาไปติดต่อทำเอกสาร ขณะเดียวกันก็เป็นวันที่เต้ยได้รับข่าวใหม่แฟนเก่ากำลังจะหมั้น เต้ยเสียใจมากถึงแม้จะพยายามลืมก็ตาม ไอ้ตจึงชวนไปดื่มเหล้าคลายเครียด เต้ยดื่มเหล้าพร้อมตั้งคำถามถึงชีวิตที่จะแต่งงานของไอ้ต

เต้ย : พี่แต่งงานเพราะอะไร

ไอ้ต : เมื่อคนเรารักกันก็ถึงจุดๆหนึ่งที่ต้องทำอะไรที่ทำให้เรารักกันมากขึ้น

เต้ย : ไม่เชื่อ ผมไม่เชื่อว่าเราจะรักกันมากขึ้นหลังแต่งงาน

ไอ้ต : พี่ก็ไม่ได้เชื่อขนาดนั้น แต่มันมีหลายสาเหตุที่ทำให้เราต้องแต่งงานกัน

เต้ย : อะไร...

ไอ้ต : เช่นผลประโยชน์ทางธุรกิจ หรืออะไรที่เรา 2 คนต้องรับผิดชอบร่วมกัน

เพราะคิดว่าการแต่งงานไม่ได้จำกัดแค่คำว่ารักคำเดียวนะเต้ย

(ภาพยนตร์เรื่อง *Present Perfect* แคว้นี้ก็ดีแล้ว, ในปี พ.ศ. 2560)

ไอ้ตชวนเต้ยเล่นเกมสเพื่อให้เปิดใจที่มีต่อกันมากยิ่งขึ้นซื้อเกมส์ว่ากล้าหรือจริงถ้าใครแพ้ต้องเลือกกล้าหรือจริงเพื่อให้อีกฝ่ายตั้งบทลงโทษทั้งคู่ผลัดกันแพ้และชนะ โดยมีเหล่าเป็นบทลงโทษสำหรับความกล้า และความจริงที่ถูกเปิดเผยทั้ง เรื่องที่ไอ้ตถามเต้ยว่าเคยจูบกับผู้ชายหรือไม่ ซึ่งเต้ย ตอบว่าไม่เคย ส่วนตนเคยตอนเด็กแต่อยากรู้ว่าเป็นอย่างไรเท่านั้น

ภาพที่ 4.80: ความสัมพันธ์ระหว่างเต้ย-โอ๊ต

ทั้งคู่เมานาตติ ตื่นมาอีกทีก็นอนอยู่บนเตียง สภาพเปลือยกาย เต้ยรับหลบออกมาจากห้องนั้น แล้วตั้งสติถึงสิ่งที่เกิดขึ้นแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ เต้ยไม่สบายใจเลยไปปรับทุกข์กับยูมิ ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นโดยที่เต้ยยกเป็นกรณีตัวอย่างถ้า ยูมิเผลอมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงจะอย่างไร คำปรึกษาของยูมิทำให้เต้ยเบาใจลง เต้ยนอนจมไขเพราะฤทธิ์เหล้าโอ๊ตเข้ามาดูแลเต้ย จังหวะนี้เต้ยเลยถามถึงเรื่องเมื่อคืนว่าเรามีความสัมพันธ์กันหรือไม่

เต้ย : พี่ถามอะไรได้มัยอย่าโกรธนะ

โอ๊ต : ถามมาดิ

เต้ย : ผมไม่ได้อยากกละลาบละลั้งนะแต่...

โอ๊ต : แต่อะไร

เต้ย : พี่เป็นเกย์รีเปล่าครับ

โอ๊ต : เป็น...

เต้ย : แล้วคนที่พี่จะแต่งงานด้วยเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย

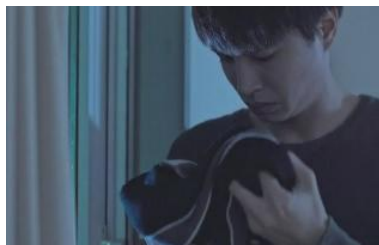
โอ๊ต : ผู้หญิงสิ

เต้ย : แล้ว...เมื่อคืนเรามีอะไรกันหรือเปล่า

โอ๊ต : เปล่าหนิ

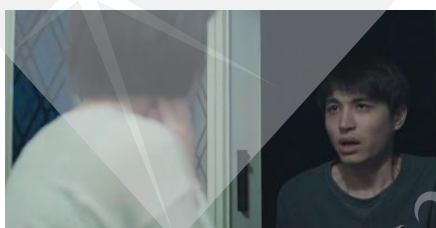
(ภาพยนตร์เรื่อง *Present Perfect* แคว้นี้ก็ดีแล้ว, ในปี พ.ศ. 2560)

ภาพที่ 4.81: ความทรงจำกลับมาเตยรับรู้ถึงความสัมพันธ์ค้ำคั้นนั้น

เตยรู้สึกเบาใจที่ไอ้ตยืนยันในเรื่องเมื่อคืนว่าไม่ได้มีความสัมพันธ์กัน ตกตึกไอ้ตเห็นผ้าพันคอความทรงจำที่กลับมาบางส่วนช่วงที่เตยเมาไม่ได้สติ เตยรับรู้ถึงความสัมพันธ์ค้ำคั้นนั้นแต่ไม่ได้กลับมาทั้งหมด เตยมาหาไอ้ตที่ห้องพร้อมทั้งต่อว่าทำไมถึงโกหกและไม่พูดความจริง ซึ่งไอ้ตก็ได้แค่บอกว่าถ้าพูดความจริงแล้วเตยจะรับไม่ได้ เตยเสียใจที่ได้ยินดังนั้น

ภาพที่ 4.82: เตยมาปรับทุกข์กับยูริ

สุดท้ายเตยก็ไปปรับทุกข์กับ ยูริ เช่นเคยแต่ครั้งนี้ยอมเล่าความจริงถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ยูริให้คำแนะนำอย่างอบอุ่นเช่นเคย

ยูริ : เป็นอย่างไรบ้าง

เตย : เกลียดตัวเอง

ยูริ : อย่าเกลียดตัวเองก็แค่เซ็กซ์แค่ลืมนั่นไป

เตย : มันจะดีมากถ้าเขาเป็นผู้หญิง

(ภาพยนตร์เรื่อง *Present Perfect* แค่นี้ก็ดีแล้ว, 2560)

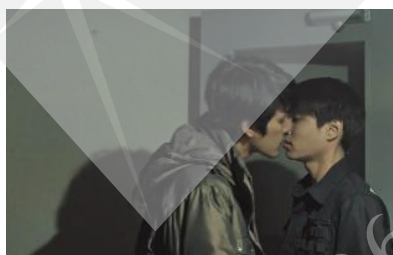
เตยขอพักอยู่กับยูริในคืนนั้น รุ่งเช้ายูริเตรียมอาหารให้ แต่ด้วยเป็นนัดโต๊ะเตยไม่ชอบกินยูริเลยแนะนำวิธีกินให้อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเตยก็เปลี่ยนทัศนคติต่ออาหารมึ่อย่างไม่น่าเชื่อ ยูริเสริมว่าบางสิ่งที่เป็นเส้นทางใหม่อาจจะดีกว่าที่คิดไว้ก็ได้ เตยกลับมาที่ห้องพักเจอกระเป๋ายูริได้ทันทีว่าเป็นของไอ้ต เลยมหาไอ้ตและชวนไปซื้อของที่ซูเปอร์มาร์เก็ตด้วยกัน

ภาพที่ 4.83: เต๋ยปรับความเข้าใจในความรู้สึกที่มีต่อกัน

ทั้งสองนั่งกินข้าวด้วยกันพร้อมเปิดใจถึงเรื่องราวที่ผ่านมาโดยที่เต๋ยออกตัวว่าตัวเขาไม่ได้เป็นเกย์ซึ่งโอ๊ตก็ไม่ได้คิดว่าเป็นอยู่แล้วแต่เต๋ยก็มีความรู้สึกแปลกๆที่ไม่สามารถอธิบายให้โอ๊ตได้เข้าใจแต่ทั้งคู่พูดคุยเดินเล่นกันจนค่ำ พอกลับมาที่พัก โอ๊ตจูบเต๋ย แล้วกล่าวฝันดี โดยที่เต๋ยไม่ปฏิเสธ แต่ความรู้สึกดีๆได้ก่อตัวขึ้นอย่างช้าๆ

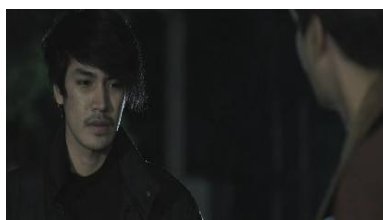
ภาพที่ 4.84: โอ๊ตแสดงความรู้สึกที่มีต่อเต๋ย

ทั้งคู่ใช้เวลาที่เหลืออยู่ที่ญี่ปุ่นอย่างมีความสุข หลังจากที่ได้รับรู้ความรู้สึกที่มีต่อกัน กินเดินทางท่องเที่ยวกำแพงที่เคยตั้งไว้ของเต๋ยกับโอ๊ตได้พังทลายลงแล้วอย่างหมดสิ้นเต๋ยยอมรับในตัวโอ๊ตส่วนโอ๊ตก็มีความสุขในเพศสภาพที่แท้จริงของตน

ขั้นตอนที่ 3: ภาวะวิกฤติ “ยอมรับความจริง”

ภาพที่ 4.85: โอ๊ตบอกความจริงเรื่องลูก

ตลอดเวลาหลังจากที่ทั้งสองปรับความเข้าใจทั้งสองมีความสุขกับช่วงเวลาที่ได้อยู่ด้วยกัน จนวันหนึ่ง ยูริชวนไปทานอาหารที่บ้านของเธอ และบอกข่าวดีว่าเธอท้อง ทุกคนร่วมยินดีกับยูริ แต่อีกด้านหนึ่งสีหน้าของไอ้ตก็เปลี่ยนไป ไอ้ตบอกความจริงกับเต้ยว่าตอนนี้แฟนเต้ยที่กำลังจะแต่งงานด้วยท้องได้ 4 เดือน เต้ยเมื่อรู้ความจริงถึงกับพูดไม่ออก มีแต่คำพูดที่ว่าจะบอกเขาเมื่อไหร่ ไอ้ตมีแต่คำว่าขอโทษ เต้ยป็นจรรยาออกมาจากที่พักไปอย่างไร้จุดหมาย เขาเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น เต้ยไม่กลับที่พักนอนค้างห้องเล็กๆริมถนน เต้ยเหม่อลอยนั่งทบทวนสิ่งต่างๆ ขณะที่กินข้าวสิ่งที่เขาไม่กินปกติไอ้ตจะเป็นคนกินให้แต่วันนี้ต้องทิ้งมันไป เต้ยกลับมาบ้านพักปรากฏว่าไอ้ตออกจากห้องพักกลับไทยไปแล้วไอ้ตฝากผ้าพันคอ และ กระดาษโน้ตแสดงความระลึกถึง ความเสียใจก็ยังคงอยู่ในจิตใจ เต้ย คงเหลือแต่ยูริที่คอยให้กำลังใจ

ขั้นตอนที่ 4: ภาวะคลีคลาย “ในวันนี้ที่พบอีกครั้ง”

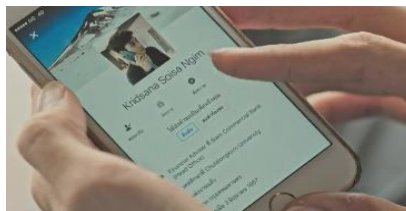
ภาพที่ 4.86: การบังเอิญเจอกันของเต้ยและครอบครัวของไอ้ต

เต้ยกลับไทย ไปสู่โลกความเป็นจริงที่เคยจากมา ผ่านไปหลายปีเต้ยยังคงเป็นช่างภาพอิสระ เดินทางไปทั่วไม่อยู่กับที่ จนการเดินทางครั้งใหม่ของเต้ยได้นำพาเต้ยมาเจอไอ้ตอีกครั้งที่สนามบิน เสียงไอ้ตเรียกขานเต้ย เขาหันมาภาพไอ้ตในความทรงจำครั้งเก่าเปลี่ยนไป กลายเป็นภาพลักษณะชายวัยทำงาน ดูสุภาพทรงผมเปลี่ยนไปเรียบร้อยขึ้น ไอ้ตแนะนำให้เต้ยรู้จักครอบครัวของเขา ความเสียใจในวันนั้นของเต้ยไม่มีอีกแล้ว มีแต่ความรู้สึกที่ยินดีที่ได้พบกันอีก ไอ้ตขอเฟสบุ๊คเต้ยเพื่อการติดต่อโดยลึกๆแล้วก็ยังคงคิดถึงอยู่แต่ด้วยสถานะตอนนี้ที่ไม่เหมือนเดิม ทำได้แค่เฝ้ามอง

ขั้นตอนที่ 5: การยุติของเรื่องราว “รับหรือไม่รับเป็นเพื่อน”

ภาพที่ 4.87: เฟสบุ๊กของไอ้ตที่ส่งคำขอเพิ่มเพื่อนต่อเต้ย

ท้ายที่สุดหลังจากการพบกันโดยบังเอิญระหว่างเต้ยและไอ้ต ทั้งคู่แยกย้ายไปตามหนทางและหน้าที่ของแต่ละคน เต้ยหยิบมือถือขึ้นมาดูเฟสบุ๊กที่มีการร้องขอเพื่อนโดยไอ้ต เขานั่งจ้องมือถือเหมือนกำลังคิดอะไรบางอย่าง เต้ยเปิดดูภาพ ข้อมูลในเฟสบุ๊กไอ้ต จากนั้นภาพก็ตัดจบแบบให้คิดว่าเต้ยจะกดยอมรับเป็นเพื่อนที่ไอ้ตส่งคำร้องมาหรือไม่

4.3.2 ความขัดแย้ง

ภาพยนตร์เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็คิดแล้ว มีเหตุการณ์หรือพฤติกรรมมีการพัฒนาท่ามกลางความขัดแย้ง จากความขัดแย้งภายในจิตใจ และความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล โดย

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ จะเห็นได้จากตัวละครเอกคือ เต้ยที่สร้างกำแพงไว้กับไอ้ตเพราะไม่ยอมรับในความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจด้วยฤทธิ์เหล่า แต่ในหลายสิ่งหลายอย่างที่ไอ้ตแสดงออกความห่วงใย การให้การช่วยเหลือ ในสถานที่ต่างถิ่นที่ไม่มีใครมันก็ทำให้เต้ยไม่ปฏิเสธสิ่งที่เต้ยได้รับจากไอ้ต แต่มันเปื้อนความสัมพันธ์อีกเส้นทางหนึ่งที่เต้ยยังไม่เคยได้ไปทำให้เต้ยสับสนและขัดแย้งในจิตใจ

ภาพที่ 4.88: ไอ้ตปฏิเสธกับเหตุการณ์ที่มีความสัมพันธ์เต้ย

ขณะที่ไอ้ตถึงแม้ว่ากำลังจะแต่งงานกับแฟนสาวในอีกไม่กี่สัปดาห์ การยอมรับต่อเต้ยว่าเป็นเกย์ในขณะที่กำลังจะแต่งงานกับหญิงสาวความรู้สึกในจิตใจที่ขัดแย้งกับสิ่งที่กระทำทำให้ไอ้ตไม่มีความสุขกับสิ่งที่เข็เป็นแต่เมื่อเจอกับเต้ยความรักที่ตรงกับจิตใจ แต่กลับไม่กล้าแสดงออกมาเพราะ

กลัวว่าอีกฝ่ายจะรับไม่ได้แม้กระทั่งตอนที่มีความสัมพันธ์กันแบบไม่ได้ตั้งใจ โอ้ตจำเหตุการณ์ได้แต่ก็ไม่กล้าพูดความจริงกับเต๋ยว่ามีความสัมพันธ์กัน

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล เริ่มต้นเรื่องด้วยการบอกเลิกของเต๋ยกับฝ่ายแพนสาวกับการที่ฝ่ายมองเห็นว่าเต๋ยไม่มีอะไรดีขึ้น อยู่ไปวันๆ ไม่มีอนาคต เป็นเหตุให้เต๋ยต้องหนีมาพักใจไกลถึงญี่ปุ่น อีกทั้งตอนที่เต๋ยปลอมมีความสัมพันธ์กับโอ้ตแล้วเต๋ยรู้ความจริงว่าความสัมพันธ์เกิดขึ้นจริงด้วยความที่โอ้ตปฏิเสธด้วยความโกรธทำให้เต๋ยต่อว่าโอ้ต และเรื่องที่โอ้ตปิดบังความจริงเรื่องที่กำลังจะมีลูกกับแพนสาว เมื่อเต๋ยรู้ความจริงด้วยรับไม่ได้ด้วยความเสียใจจึงปั่นจักรยานหนีออกมาจากที่พักด้วยความเสียใจ

4.3.3 แก่นเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ มุ่งเสนอเรื่องจริงของชีวิตที่ว่า *เรียนรู้จากอดีตยอมรับความจริงในปัจจุบัน* สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย คือ ความทรงจำระหว่างเรากับความจริงที่ต้องยอมรับ ดังเรื่องราวความสัมพันธ์ของ เต๋ยและโอ้ต โดยกว่าที่เต๋ยจะเปิดใจยอมรับเส้นทางความรักอีกรูปแบบหนึ่งทำลายกำแพงจิตใจตนเองจากที่เคยรักผู้หญิง ยอมรับความรักในตัวโอ้ตที่เป็นเพศชาย ส่วนโอ้ตที่ต้องแต่งงานกับผู้หญิงซึ่งแท้จริงเป็นเกย์แต่ด้วยหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ เมื่อเจอกับเต๋ยก็ไม่สามารถปิดกั้นความรู้สึกได้ ทั้งสองมีความทรงจำที่ดีตลอดเวลาที่เฝ้ายามอยู่ญี่ปุ่น แต่เมื่อความจริงที่ว่าแพนโอ้ตท้อง เขาก็ต้องรับผิดชอบต่อภาระการกระทำ ทั้งสองก็ต้องแยกย้ายกลับมาสู่โลกแห่งความเป็นจริง

4.3.4 ตัวละคร

ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว

(1) เต๋ย

ภาพที่ 4.89: เต๋ย

เต๋ยชายหนุ่มผู้ผิดหวังในความรักเพราะนิสัย เป็นคนมีโลกส่วนตัวสูง ค่อนข้างเก็บกด ถ้ามีปัญหาหรือเรื่องราวทางการเมือง จะระบายลงโซเชียล ซึ่งทำให้มีปัญหากับฝ่ายแฟนสาวบ่อยครั้ง ใช้ชีวิตเรื่อยเปื่อยจนดูเหมือนไม่มีอนาคต เลยทำให้เลิกกัน เต๋ยจึงเดินทางไปญี่ปุ่นเพื่อไปพักใจในที่ๆ สงบและไม่มีใครรู้จัก เต๋ยมีความสามารถด้านการถ่ายภาพ จึงทำให้เต๋ยได้เดินทางไปถ่ายงานในที่ต่างๆ มากมาย เต๋ยใช้ความรู้สึกในการตัดสินใจเรื่องความรักทำให้ข้ามผ่านมาหาความรักอีกเส้นทางหนึ่งได้ แต่ใช้เหตุผลในการยอมรับความเป็นจริง

(2) โอ๊ต

ภาพที่ 4.90: โอ๊ต

โอ๊ตพนักงานออฟฟิศหนุ่มครอบครัวดีมีหน้าตาทางสังคมกำลังจะแต่งงานกับแฟนสาวในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า แต่กลับมาใช้ชีวิตที่ญี่ปุ่นเพื่อส่งท้ายชีวิตโสด แต่แท้จริงแล้วเป็นเกย์มีความรักให้กับเต๋ยชายหนุ่มที่เพิ่งเจอกันในต่างแดน เขาไม่สามารถปิดกั้นเพศสภาพที่แท้จริงได้เมื่อเจอเต๋ย ขณะที่เมื่อทราบว่าแฟนสาวที่กำลังจะแต่งงานด้วยท้อง โอ๊ตมีความรับผิดชอบต้องกลับไปสู่เส้นทางที่ควรจะเป็นโดยที่ต้องจากเต๋ยไปโดยที่มีเต๋ยไว้เพียงแค่ในความทรงจำ

4.3.5 ฉาก

ฉากในภาพยนตร์เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้วสถานที่รองรับเหตุการณ์ต่างๆ ของเรื่องแบ่งเป็น

ภาพที่ 4.91: บรรยากาศเมืองฮิคาชิคะวะ ประเทศญี่ปุ่น

ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ บรรยากาศธรรมชาติ เมืองฮิคาชิคะวะ ประเทศญี่ปุ่น เต๋ยตัดสินใจหนีความผิดหวังที่เลิกกับแฟนสาวมาพักใจ พร้อมกับการถ่ายทอดบรรยากาศสถานที่ท่องเที่ยวอีกด้วย

ภาพที่ 4.92: สถานที่พักของเต๋ยขณะอยู่ที่ญี่ปุ่น

ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ เต๋ยใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่ห้องพัก ฉากสถานที่พักของเต๋ยที่เปิดประตูห้องจะปรากฏอยู่บ่อยครั้งในการพัฒนาเหตุการณ์ ร้านเหล้าเป็นอีกสถานที่หนึ่งหลังจากที่เต๋ยได้รู้ว่าฝ่ายแฟนสาวกำลังจะหมั้นเขาเสียใจมากเลยไปนั่งดื่มเหล้ากับโอ้ตซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ ฉากสนามบินที่ประเทศไทยตอนท้ายเรื่องทำให้เต๋ยและโอ้ตกลับมาเจอกันอีกครั้ง ในสถานะที่ไม่เหมือนเดิม เต๋ยพบหน้ากับครอบครัวโอ้ตเป็นความจริงที่โอ้ตต้องเผชิญอีกครั้ง

4.3.6 มุมมองในการเล่าเรื่อง

มุมมองในการเล่าภาพยนตร์เรื่องเป็นการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน ผู้ชมสามารถเข้าใจจิตใจตัวละครได้ทุกตัว เริ่มจากการที่เต๋ยไปพักที่ญี่ปุ่นเพราะหนีไปพักใจเพราะถูกผู้หญิงทิ้งจากเหตุการณ์ที่เต๋ยปรับความเข้าใจกับฝ่ายทั้งสองทะเลาะกันจนฝ่ายบอกให้เต๋ยไปต่างประเทศเพราะที่นี่ไม่มีอะไรดี ผู้ชมเข้าใจสถานการณ์ได้ทันทีว่าเต๋ยไปญี่ปุ่นเพราะอะไร ขณะที่เมื่อโอ้ตได้พบกับเต๋ย มุมมองที่ถ่ายทอดโอ้ตทำให้ผู้ชมเห็นได้ว่าโอ้ตมีความสนใจในตัวเต๋ย และถ่ายทอดความรู้สึกเต๋ยในช่วงแรกที่เต๋ยไม่เปิดใจให้โอ้ตจนพัฒนาไปถึงพัฒนาสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จนถึงตอนเลิกราผู้ชมเข้าใจเหตุผลว่าแฟนโอ้ตต้องเลยทำให้โอ้ตไม่สามารถเลือกที่จะอยู่กับเต๋ยได้

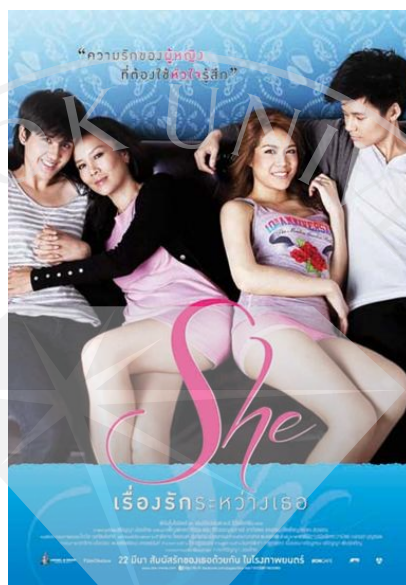
ภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง

4.4 ภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ

ผู้กำกับภาพยนตร์: สรัญญา น้อยไทย ปีที่เข้าฉาย พ.ศ.2555

ตัวละครหญิงรักหญิงที่ใช้ในการวิเคราะห์: บัว และ จูน

ภาพที่ 4.93: ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ

ภาพที่ 4.94: รูปภาพ บัว(คนซ้าย) และจูน(คนขวา)

เรื่องย่อ

ภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ เป็นเรื่องราวในมุมมองความรักของหญิงรักหญิง 2 คู่ คือ "บัว" ผู้หญิงคนหนึ่งที่มีชีวิตที่สมบูรณ์แบบแต่ตัดสินใจหันหลังให้กับสามี และ "แพร์" ลูกสาว ด้วยเหตุผลที่ไม่สามารถบอกพวกเขาได้ ความโดดเดี่ยว ความเหงา กำลังใจ ที่เข้ามาโดยจาก "จูน" ช่างภาพหญิงที่มาถ่ายงานที่รีสอร์ทของเธอความใกล้ชิดสนิทสนม ทำให้เธอมีความสุขกับการใช้

ชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งด้วยความรักครั้งใหม่ของชีวิต ครอบครัวของบัวไม่เข้าใจในสิ่งที่บัวทำ คิดว่าบัวเห็นแก่ตัว ขณะที่บัวใช้ชีวิตอย่างมีความสุขกับจูน วันหนึ่งครอบครัวของบัวแวะมาเยี่ยมบัวที่รีสอร์ท โดยที่แพร์ไม่เต็มใจนัก บัวทักทายแพร์ด้วยความหวังใยแต่แพร์ปฏิเสธสิ่งเหล่านั้น พร้อมต่อว่าแม่ในสิ่งที่ทำกับเธอและพ่อ และสามีบัวได้เห็นตอนที่บัวจูบกับจูนก็ตรงเข้าไปต่อว่าถึงความเห็นแก่ตัว บัวเป็นลมหมดสติไป พร้อมกับข่าวร้ายคือบัวเป็นมะเร็งขั้นสุดท้าย ทุกคนเสียใจกับสิ่งที่รับรู้ จูนทำใจไม่ได้เพราะทุกสิ่งมันเร็วเกินไปแต่สุดท้ายก็พยายามรับความจริงขณะที่สามีและลูก อยากเห็นบัวมีความสุขในช่วงสุดท้ายของชีวิตจึงอยากให้บัวอยู่กับคนที่บัวรัก และแวดล้อมไปด้วยคนที่รักบัว ตัด

สลับไปที่ความรักอีกคู่ "ดา" คอลัมน์นิสต์รุ่นใหม่ไฟแรงถูกปล่อยคลิปลับจากแฟนหนุ่ม เพื่อกุวิฤตครั้งนี้และเพื่อสร้างชื่อเสียงกลับมาเธอตัดสินใจทำคอลัมน์ หญิงรักหญิง โดยการเข้ามาตีสนิทกับ "ปี" หอมช่างห้องเพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลในงานเขียน แต่ด้วยความใกล้ชิดและความจริงใจที่ได้จากปี ทำให้เธอรักปีขึ้นมาจริงๆ

ผู้วิจัยได้จำแนกการวิเคราะห์ภาพยนตร์เพื่อแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ She เรื่องรักระหว่างเธอ โดยใช้เส้นเรื่อง บัวและจูน มีรายละเอียดดังนี้

4.4.1 โครงเรื่อง

บัว ผู้หญิงคนหนึ่งที่เคยมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบตัดสินใจหันหลังให้สามี และ แพร์ ลูกสาว ด้วยเหตุผลที่ไม่สามารถบอกพวกเขาได้ ความโดดเดี่ยว ความเหงา กำลังใจ ที่เข้ามาจาก จูน ช่างภาพหญิงผู้มาดมั่นกับการทำงาน จูน ทำให้เธอค้นพบความหมายที่ลึกซึ้งของความรักครั้งใหม่ของชีวิต

การลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การเริ่มเรื่อง *“ภาพจำครั้งแรก”*

ภาพที่ 4.95: จูนรับจ้างถ่ายภาพให้กับบัวเป็นครั้งที่เจอกัน

เริ่มต้นเรื่องด้วยการถ่ายภาพร่วมกันระหว่างบัวกับแม่ แม่ต่อว่าเรื่องที่เธอจะเลิกกับสามี และฉากตัดไปที่ภาพถ่ายผ่านกล้องแสดงตัวละครหลักของเรื่องพร้อมแสดงให้เห็นอาชีพเบื้องต้น

บัวเป็นเจ้าของรีสอร์ท และจูน สาวทอมหน้าตาดี ช่างภาพอิสระที่รับงานจ้างถ่ายภาพบรรยากาศรีสอร์ทของบัว ด้วยเหตุนี้ทำให้เขาทั้งคู่มาเจอกัน

ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาเหตุการณ์ “ความสุขกลับมาอีกครั้ง”

ภาพที่ 4.96: บัวกับความรู้สึกดีที่เกิดขึ้นกับจูน

จูนเริ่มถ่ายภาพส่วนต่างๆของรีสอร์ท แต่ก็แอบถ่ายภาพบัวอยู่ห่างๆซึ่งบัวก็รู้ตัวแต่ก็ไม่ได้แสดงออกอะไร ครั้งหนึ่งบัวยืนรดน้ำต้นไม้อยู่ ความที่น้ำแรงจึงสาดทำให้บัวล้ม จูนเห็นจึงรีบวิ่งมาประคองทำให้ทั้งสองใกล้ชิดกันมากขึ้น บัวชวนพูดคุยทำให้จูนรู้สึกดีจูนบอกกับบัวว่าชอบถ่ายภาพบัวเพราะว่าอยากรู้ว่าบัวคิดอะไรอยู่ บัวได้แต่ยิ้มรับในความรู้สึกที่จูนส่งให้

จูนเริ่มรุกเข้าหาบัวตั้งคำถามจะผิดมั้ยถ้าเราจะมีความสุขกับคนหนึ่งที่เป็นผู้หญิงด้วยกันแล้วหามแก่นบัวเพื่อแสดงความรู้สึก บัวเลยนึกทบทวนตัวเองถึงความรักครั้งเก่าที่เลิกรากับสามี และทิ้งลูกมา อยู่ที่รีสอร์ทแห่งนี้

ภาพที่ 4.97: จูนถามความรู้สึกภายในของบัว

จูนถามความรู้สึก ภายในของบัว แต่ถูกบัวถามย้อนกลับว่าบัวจูบพี่ทำไม ชอบเธอหรือเปล่า แต่จูนไม่ตอบ บัวเลยบอกจูนว่าถ้าไม่พูดจะรู้ได้อย่างไรว่ารู้สึกเหมือนกันหรือเปล่าเพื่อเป็นนัยให้จูนเผยความรู้สึกออกมา หลังจากนั้นทั้ง 2 ก็เริ่มเปิดใจให้กัน และพากันทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน ความผูกพันที่เพิ่มมากขึ้นจนเกิดเป็นความรักทั้งคู่มีความสัมพันธ์อย่างมีความสุข เข้ารุ่งขึ้นขณะที่บัวล้างหน้ามีอาการผิปกติบางอย่างเกิดขึ้นบัวเลือดกำเดาไหล บัวรีบล้างหน้าเหมือนปกปิดอะไรบางอย่าง

ภาพที่ 4.98: ครอบครัวบัวแะมาเยี่ยมที่รึสอร์ท

ขณะที่สามีของบัวพยายามปรับความเข้าใจเรื่องแม่ต่อแพรวลูกสาวที่กำลังจะไปเรียนต่อต่างประเทศให้ไปพบเพื่อบอกลาแม่ อีกทั้งให้หยุดทำร้ายตัวเองเพราะไม่ได้ทำอะไรดีขึ้น ไม่นานครอบครัวของบัว แะมาเยี่ยมที่รึสอร์ท จูนเห็นครอบครัวบัวอยู่กันอย่างพร้อมหน้า เลยหลีกตัวออกมา สามีกล่าวกับบัวถึงความตายทำให้เขาทรมานแต่ไม่ทำให้เขาเสียใจที่คุณจากไปแบบนี้พร้อมกับโอบกอดโดยไม่รู้ตัวว่าจูนแอบมองอยู่ ส่วนแพรวเสียใจที่แม่หย่ากับพ่อ แพรวระบายอารมณ์ใส่แม่ว่าเกลียด

ขั้นตอนที่ 3: ภาวะวิกฤต “ความจริงปรากฏ”

บัวแะมาหาจูนที่ห้อง จูนตัดพ้อด้วยความน้อยใจ บัวจูบเพื่อเป็นคำตอบแสดงความรู้สึก ขณะที่สามีเข้ามาเห็นเขาเข้าใจว่าทั้งหมดที่บัวทำไปทั้งลูกทั้งครอบครัวก็เพราะความเห็นแก่ตัวนี้เอง

ภาพที่ 4.99: สามีเห็นบัวจูบอยู่กับจูน

ขณะที่บัวปฏิเสธด้วยความเสียใจและก็เป็นลมล้มไปทุกคนตกใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น แล้วความจริงก็ปรากฏเมื่อหมอแจ้งให้ทางครอบครัวว่าบัวเป็นมะเร็งขั้นสุดท้ายแล้ว

ขั้นตอนที่ 4: ภาวะคลี่คลาย “ช่วงสุดท้ายของชีวิต”

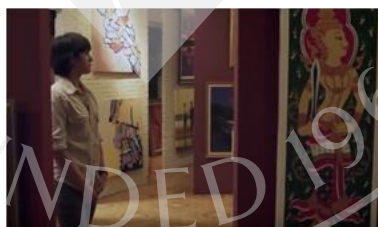
ภาพที่ 4.100: บัวอยู่กับคนที่บัวรักและคนที่รักบัวในช่วงสุดท้ายของชีวิต

บัว ย้อนคิดถึงเรื่องราวครอบครัวที่ผ่านมา โดยที่สามีเก่าได้บอกกับบัวว่าถึงแม้ว่าตอนนี้เขาจะไม่ใช่คนที่บัวรักที่สุด แต่ก็อยากให้บัวได้อยู่กับคนที่บัวรัก และครอบครัวของบัวในช่วงสุดท้ายของชีวิต บัวเปิดใจกับจูนถึงเรื่องความจริงอันเจ็บปวดซึ่งไม่กล้าบอกกับคนที่รัก ที่เธอต้องนับวันรอความตายจนมาเจอกับจูน ทำให้เธอลืมความเจ็บปวดนั้นไป เพราะอยากมีความสุขกับวันที่เหลืออยู่ และขอโทษที่ปิดบัง ซึ่งจูนไม่สนใจกับคำขอโทษ แต่เสียใจว่าจะอยู่ยังไงถ้าไม่มีบัว จูนทำได้เพียงแค่อุ้มบัวอยู่ไม่ห่าง

ขั้นตอนที่ 5: การยุติของเรื่องราว “ภาพความทรงจำ”

ภาพที่ 4.101: จูนจัดนิทรรศการภาพถ่ายโดยมีภาพบัวเพื่อระลึกถึง

สุขภาพบัวทรุดลงอย่างต่อเนื่อง รอบข้างบัวมีจูนคนที่บัวรัก และครอบครัวที่รักบัว สามีขอโทษในเรื่องราวที่ผ่านมา ส่วนแพรวขอโทษกับทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำไม่ดีกับแม่ไว้ บัวได้แต่กล่าวเพียงว่าขอบคุณ ทุกอย่างที่เกิดขึ้นจะเป็นเพียงแค่ความฝันและในความฝันนั้นจูนได้บอกกับบัวว่าจูนรักบัว จูนจัดนิทรรศการภาพถ่าย และในภาพเหล่านั้นก็มีภาพบัว เพื่อแสดงความรักและระลึกถึงบัว

4.4.2 ความขัดแย้ง

ภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ มีเหตุการณ์หรือพฤติกรรมมีการพัฒนาท่ามกลางความขัดแย้ง จากความขัดแย้งภายในจิตใจ และความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล โดย

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในจิตใจ จากการที่บัวบอกเลิกกับสามีทิ้งลูกสาวแล้วหันหลังให้กับครอบครัวอย่างไม่มีเหตุผล มาอยู่ที่รีสอร์ทตัวคนเดียวด้วยสาเหตุสำคัญคือเธอกำลังจะตายด้วย

โรคร้าย บัวไม่กล้าที่จะบอกใครด้วยความกลัว การสูญเสีย ความกังวลต่างๆเลยทำให้บัวก้าวเดินออกมาไม่อยากให้ใครต้องเจ็บปวด แม้กระทั่งลูกสาวด้วยความไม่เข้าใจในสิ่งที่แม่ทำความโกรธครอบงำความรู้สึก ในขณะที่แม่ไม่สามารถพูดอะไรได้เลย ส่วนจูนแม่จะเพิ่งรู้จักบัวได้ไม่นานแต่ก็รักบัวไม่น้อยไปกว่าใครด้วยความรักที่จูนมีให้ทำให้บัวกลับมาใช้ชีวิตอย่างมีความสุขอีกครั้งแต่บัวก็เลือกที่จะปิดบังความลับ เรื่องโรคร้ายต่อไป

ความขัดแย้งที่เกิดระหว่างบุคคล จากการเลิกราของพ่อกับแม่แพร่เกลียดในสิ่งที่แม่ทำแพร่แสดงออกอย่างชัดเจนกับแม่จนถึงขั้นอาละวาดแม่ แต่ตัดขาดกับแม่เช่นกัน ส่วนจูนเมื่อเห็นภาพบัวอดกับสามีทำใจไม่ได้เข้าใจผิดคิดว่าบัวกลับไปคืนรักเก่าบัวเมื่อรู้เช่นนั้นก็อธิบายเรื่องราวความสัมพันธ์ว่ามันไม่มีอะไรเหมือนเดิมแล้วพร้อมกับจูนจูนเพื่อแสดงการยืนยัน ทันใดสามีมาพบเข้าเลยต่อว่าบัว ในความเห็นแก่ตัวที่บัวเป็น และสาเหตุที่ต้องเลิกก็เพราะจูน สามีรับไม่ได้กับสิ่งที่เห็น บัวพยายามปฏิเสธสิ่งที่สามีเข้าใจเช่นนั้น จนเป็นลมล้มไป

4.4.3 แก่นเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ มุ่งเสนอเรื่องจริงของชีวิตที่ว่า *ความรักคือยารักษาหัวใจ* สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักหญิง คือความรักความเข้าใจสามารถเยียวยาชีวิตให้ดำรงอยู่ได้อย่างมีความสุข ดังที่บัวใช้ชีวิตแบบนับวันถอยหลังเมื่อรู้ตัวว่าเป็นโรคร้าย แต่เมื่อมีจูนเข้ามาในชีวิต ความสุขก็กลับมาอีกครั้ง

4.4.4 ตัวละคร

ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ

(1) บัว

ภาพที่ 4.102: บัว

หญิงนักธุรกิจชีวิตที่ดูเหมือนว่าสมบูรณ์แบบ ตัดสินใจหันหลังให้กับครอบครัว เลิกกับสามีและทอดทิ้งลูกสาวคนเดียว เมื่อพบว่าตัวเองเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย โดยให้พวกเขาได้รู้ว่าต้องอยู่ได้โดยไม่มีเธอ และไม่อยากให้ทุกคนรับรู้เรื่องราวอันเลวร้ายนี้ ช่วงชีวิตสุดท้ายที่บัวเหลืออยู่ แม้ว่าทุกคนจะตั้งคำถามในการกระทำของเธอ หรือแม้แต่ความโกรธเกลียดจากลูกสาว บัวไม่เคยพูดสาเหตุ

ที่แท้จริงที่ทำให้ทุกคนทุกข์ไปมากกว่านี้ การปิดกั้นตัวเองคือกำแพงที่บัวสร้างขึ้นเพื่อปกป้องความ
เสียใจที่อยู่ภายใน

(2) จูน

ภาพที่ 4.103: จูน

ทอมสาวเป็นช่างภาพมืออาชีพรับงานที่รีสอร์ทของบัวจึงได้มาพบกัน จูนเป็นคน
จริงจังในความรักดังจะเห็นได้จากเมื่อรู้ว่าบัวป่วยหนัก จูนคอยดูแลบัวแม้จะเป็นเวลาที่เลวร้ายแต่
จูนก็คอยให้กำลังใจบัวอยู่ไม่ห่าง และเป็นคนใส่ใจความรู้สึกคนอื่นจากการที่ครอบครัวบัวมาเยี่ยมบัวที่
รีสอร์ท จูนกลัวบัวลำบากใจเลยหลีกเลี่ยงออกไปจากสถานการณ์การนั้น พร้อมทั้งให้บัวเลือกในสิ่งที่บัว
ต้องการ

4.4.5 ฉาก

ในภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ สถานที่รองรับเหตุการณ์ต่างๆของเรื่อง
แบ่งเป็น ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ ชายหาด เป็นสถานที่ที่ บัวและจูนเที่ยวเล่นในช่วงพัฒนา
ความสัมพันธ์และฉากคลี่คลายช่วงที่บัวป่วยจนทำให้บัวผ่อนคลายความเศร้า

ภาพที่ 4.104: รีสอร์ทของบัวเป็นสถานที่ดำเนินเรื่อง

ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ฉากสถานที่หลักคือรีสอร์ทของบัวเป็นตัวดำเนิน
เรื่องราวตั้งแต่เริ่ม พัฒนาเหตุการณ์และจบเรื่อง จะเห็นได้จาก บัวพบกับจูนครั้งแรกที่รีสอร์ทแห่งนี้
การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบัวและจูนดำเนินเรื่องภายในรีสอร์ท จนไปสู่จุดวิกฤติความจริงที่ว่า

บัวปวยเป็นโรคร้าย บัวพักรักษาตัวอยู่ที่รีสอร์ท ฉากสุดท้ายของเรื่องเป็นงานนิทรรศการภาพถ่าย ที่แสดงความรู้สึกของจูที่มีต่อบัวเป็นภาพความทรงจำ

4.4.6 มุมมองในการเล่าเรื่อง

มุมมองในการเล่าภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ เป็นการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน ผู้ชมสามารถเข้าใจจิตใจตัวละครได้ทุกตัวจะเห็นได้ว่า จากการเริ่มต้นเรื่องที่บัวหันหลังให้กับครอบครัวอย่างไม่มีสาเหตุแต่ลำดับเรื่องทำให้เห็นถึงเหตุผลว่าบัวปวยเป็นโรคร้าย การปิดบังปัญหาคลีคลายบมลง เห็นความรักและความผูกพันที่ทั้งจูและบัวแสดงออก และจุดคลีคลายของเรื่องราวบัวได้อยู่กับคนที่รักและแวดล้อมไปด้วยคนที่รักบัว ในช่วงสุดท้ายของชีวิต

4.5 ภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร

ผู้กำกับภาพยนตร์: อรุณศักดิ์ อ่องล่อ ปีที่เข้าฉาย พ.ศ.2557

ตัวละครหญิงรักหญิงที่ใช้ในการวิเคราะห์: แพท และ พิม

ภาพที่ 4.105: ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร

ภาพที่ 4.106: พิม(คนซ้าย) และแพท(คนขวา)

เรื่องย่อ

พิม มีแฟนเป็นผู้ชายชื่อน้ำ แต่ด้วย พิมมีความเป็นเด็กในตัวเองสูง ใช้ชีวิตแบบไม่มีแบบแผนเมื่อน้ำจะต้องไปเรียนต่อที่ประเทศญี่ปุ่น ก็อยากให้พิมพี่ไปด้วย แต่พิมไม่อยากไป และคิดว่าให้สอบชิงทุนนั้นทำไม่ได้ เลยไม่ทำมันไม่นานก็เลิกกันเมื่อพิมเลิกกับน้ำแล้วไม่นานพิมตกเลือดโดยไม่รู้ตัวว่าท้องทำให้แท้งลูก เวลาผ่านไปพิมก็เริ่มสนิทกับแพทซึ่งเป็นรุ่นพี่ผู้หญิงที่มหาลัย โดยที่แพทแอบชอบพิมอยู่ก่อนแล้ว จนสุดท้ายมาเป็นแฟนกันเพราะความเข้าใจ ความผูกพันที่ก่อตัวขึ้นอย่างช้าๆ พ่อแม่พิมยอมรับในตัวแพท แต่พ่อแพทกลับไม่ยอมรับ แต่แม่และน้องชายคอนช่วยเหลืออยู่ห่างๆ ทั้งคู่คบกันจนนำไปสู่การแต่งงาน และเริ่มต้นธุรกิจเปิดร้านกาแฟด้วยกันแพทอยากจดทะเบียนให้ถูกต้องกับพิม แต่กฎหมายไม่รับรองการแต่งงานของทั้งคู่ ไม่สามารถจดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องได้ ไม่นานแพทเกิดอุบัติเหตุ จำเป็นต้องผ่าตัดเร่งด่วน แต่พิมไม่สามารถกรอกเอกสารยินยอมให้หมอผ่าตัดได้ การล่าช้าในการรักษาทำให้แพทเสียชีวิต หลังจากแพทเสียชีวิตพ่อแพทส่งหมายมายึดร้าน พิมไม่ได้อะไรสักอย่าง เพราะกฎหมายไม่รับรองการแต่งงานของทั้งคู่

ผู้วิจัยได้จำแนกการวิเคราะห์ภาพยนตร์เพื่อแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ 1448 รักเราของใคร มีรายละเอียดดังนี้

4.5.1 โครงเรื่อง (Plot)

เดิมทีพิมมีแฟนเป็นผู้ชายด้วยปัญหาหลายอย่างทำให้ต้องเลิกกันพิมได้มาเจอกับแพทเป็นรุ่นพี่สาวสวย แพทชอบพิมตั้งแต่แรกพบความสัมพันธ์ทั้งคู่พัฒนาจนถึงขั้นแต่งงาน แพทอยากจดทะเบียนสมรสกับพิม แต่กฎหมายไม่รองรับ จนวันหนึ่งแพทประสบอุบัติเหตุพิมไม่สามารถกรอกเอกสารยินยอมการรักษาได้ การรักษาล่าช้าทำให้แพทเสียชีวิต ถึงแม้ว่าจะแต่งงานกันพิมไม่ได้อะไรเลยจากการสูญเสียของแพท

การลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การเริ่มเรื่อง “การแต่งงานที่มีเจ้าสาว 2 คน”

เปิดเรื่องมาที่บรรยายภาพงานแต่งงานของสองสาวพิมและแพท โดยมีครุมาเป็นประธานงานแต่ง โดยกล่าวถึงว่าแม่ไม่เห็นด้วยกับทั้งสองคนด้วยความขัดต่อประเพณีและวัฒนธรรม แต่ด้วยความเป็นมนุษย์สิทธิอันชอบธรรมในความเป็นมนุษย์ก็ไม่อาจก้าวล่วงได้ ไม่ว่าอนาคตจะเป็นเช่นไร หรือคนรอบข้างจะคิดอย่างไรกับเราขอให้ทั้ง 2 จงเชื่อมั่นในความรักของกันและกัน

พิม : ดิฉันนางสาวมนัสกรขอรับคุณหทัยเป็นคู่ชีวิตและขอสัญญาว่าจะถือซื่อสัตย์ไม่ว่าจะสุขหรือจะทุกข์ เจ็บป่วยหรือจะสบายด้วยรักและให้เกียรติกันตลอดไปค่ะ

แพท : ดิฉันนางสาวหทัยขอรับคุณมนัสกรเป็นคู่ชีวิตและขอสัญญาว่าจะขอซื่อสัตย์ต่อกันไม่ว่าจะยามทุกข์หรือยามสุข ไม่ว่าจะป่วยหรือว่าจะสบายเพื่อรักและจะยกย่องและให้เกียรติกันตลอดไป

(ภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร, ในปี พ.ศ. 2557)

ภาพที่ 4.107: งานแต่งงานระหว่างพิมกับแพท

ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาเหตุการณ์ “ความรักที่หัวใจต้องการ”

ตัดภาพเหตุการณ์มาที่พิมเดินทางไปตลาดเมืองปายอย่างมีความสุขกับน้ำแพนห่มร้อนๆ โดยที่แพทบังเอิญอยู่ที่นั่นด้วยแพทแอบถ่ายรูปพิมอยู่ห่างๆ ในงานปาร์ตี้คืนหนึ่งน้ำเมาขาดสติ พิมไม่ชอบพฤติกรรมที่น้ำเป็นจิ้งทะเลาะกัน เลยกดตัวออกมาจากงาน และเจอแพทจึงนั่งพูดคุยนั่งทุกข์ สุดท้ายพิมก็ต้องกลับไปดูแลน้ำที่ไม่ได้สติ น้ำมีความสัมพันธ์กับพิมโดยที่พิมไม่เต็มใจ เป็นสิ่งที่พิมเสียใจอย่างมาก ความรู้สึกที่พิมมีต่อน้ำนั้นวันยิ่งกลายเป็นความเฉา

ภาพที่ 4.108: ความรู้สึกเบื่อหน่ายของพิมที่มีต่อน้ำ

น้ำมีโครงการที่จะเรียนต่อที่ญี่ปุ่นอยากให้พิมไปด้วยจึงพยายามให้พิมไปสอบชิงทุน พิมไม่
อยากไปจึงพยายามบ่ายเบี่ยง ว่าการสอบมันยากยิ่งงี้ก็ทำไม่ได้ ช่วงเวลานั้นพิมก็ารู้จักกับแพทมาก
ขึ้น เพราะแพทเป็นรุ่นพี่อยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน พิมใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับแพททั้งเรียน ทำ
กิจกรรม แพทเริ่มมีธุรกิจเปิดร้านกาแฟ พิมก็มาเรียนรู้เป็นเพื่อนแพทตลอด

ภาพที่ 4.109: พิมและแพทกับความผูกพันที่ก่อตัวขึ้น

ไม่นานน้ำรู้สึกถึงความห่างเหินของพิม จึงคาดคั้นพินำไปสู่การทะเลาะกันอีกครั้ง
พิมกับความเบื่อหน่ายในตัวน้ำทำให้พิมวางแผนเล็กกับน้ำโดยการจัดจกให้เพื่อนสาวไปยั่วยวนน้ำ
แล้วพิมแสร้งทำเป็นมาเจอ พร้อมเปิดฉากทะเลาะกับน้ำและขอเลิกกับน้ำเพื่อเป็นทางออกที่ดีที่สุดทั้ง
คู่ก็เลิกกันน้ำไปเรียนต่อต่างประเทศ วันหนึ่งพิมรู้สึกปวดท้องแล้วเลือดไหลเต็มขาเพื่อนๆรีบพาไปส่ง
โรงพยาบาล ทำให้พิมรู้ว่าเธอแท้ง แพทเมื่อทราบข่าวก็มาเยี่ยมอยู่ไม่ห่าง

ภาพที่ 4.110: พิมพ์ปฏิเสธความสัมพันธ์แพทเพราะความสับสนในใจ

เวลาผ่านไปความสัมพันธ์ระหว่างพิมพ์กับแพทดีขึ้น โดยแท้จริงแพทแอบชอบพิมพ์อยู่ก่อนแล้วและแพทคิดว่าพิมพ์คงมีความรู้สึกไม่ต่างอะไรกับตน แพทเริ่มจูบพิมพ์เพื่อสื่อความรู้สึกแต่พิมพ์กลับปฏิเสธด้วยความสับสนว่าสิ่งที่เกิดคือความรู้สึกอะไร พิมพ์กลับมาทบทวนหัวใจตัวเอง จนสุดท้ายก็เป็นแผนกันด้วยความเข้าใจ ความผูกพันที่ก่อตัวขึ้นอย่างช้าๆ

ภาพที่ 4.111: ความผูกพันที่มีระหว่างพิมพ์กับแพท

ครอบครัวพิมพ์ยอมรับในตัวแพท แต่พ่อแพทกลับไม่ยอมรับในความสัมพันธ์นี้มีแค่แม่และน้องชายแพทคอยช่วยเหลืออยู่ห่างๆ ทั้งคู่คบกันจนนำไปสู่การแต่งงาน และเปิดกิจการร้านกาแฟด้วยกัน ธุรกิจนี้ค่อยเติบโตขึ้นจนเป็นที่นิยม

ภาพที่ 4.112: แพทเรียกร้องการจดทะเบียนการแต่งงาน

แพทยากจทดะเปียนให้ถูกต้องกับพิมพ์แต่กฎหมายไม่รับรองการแต่งงานของทั้งคู่
ไม่สามารถจดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องได้

เจ้าหน้าที่ : น้ำก็สนใจที่จะช่วยแล้วนะคะแต่ไม่มีกฎหมายบรรทัดไว้เลยนะ
คะที่จะทำได้ในเรื่องนี้ ฟังนะน้ำจะอ่านให้ฟังอีกครั้ง ประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชยมาตรา 1448
บรรทัดว่าการสมรสจะทำได้ก็ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุ 17 ปี บริบูรณ์แล้วแต่กรณีของหญิงทั้ง 2 ไม่
มีบรรทัดไว้เลยคะ

แพท : แล้วพอจะมีทางอื่นบ้างมั้คะ เราสองคนแค่ต้องการความคุม
ครองทางกฎหมายเท่านั้นไม่ได้หวังอะไรอย่างอื่นเลยคะ

เจ้าหน้าที่ : ไม่มีเลยคะน้ำก็ยอมรับนะคะว่าโลกสมัยนี้เปลี่ยนแปลงไปมากแต่
กฎหมายก็คือกฎหมายเราไม่ได้เขียนขึ้นมาเอง น้ำเสียใจด้วย

(ภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร, ในปี พ.ศ. 2557)

ขั้นตอนที่ 3: ภาวะวิกฤติ “ความรักกับกฎหมาย”

ภาพที่ 4.113: พิมพ์ไม่สามารถเซ็นยินยอมผ่าตัดให้แพทได้

ไม่นานแพทขับรถประสบอุบัติเหตุ จำเป็นต้องผ่าตัดเร่งด่วน แต่พิมพ์ไม่สามารถเซ็นด
ยินยอมให้หมอผ่าตัดได้ ต้องรอครอบครัวครอบครัวแพทมายืนยัน พิมพ์เอาโทรศัพท์แพทโทรแจ้งข่าว
ร้ายกับน้องชายให้มาโรงพยาบาล ความล่าช้าในการรักษาทำให้แพทเสียชีวิต ด้วยเหตุนี้ทำให้พ่อแพท
โกรธพิมพ์มาก แม้แต่งงานศพแพทก็ไม่ให้พิมพ์ร่วมงาน

ภาพที่ 4.114: หนายความแจ้งข้อกฎหมายกับพิม

หลังจากแพทเสียชีวิตพิมยังคงทำธุรกิจกาแฟที่สร้างมาด้วยกัน วันหนึ่งหนายความส่วนตัวแพทได้รับอำนาจจากพ่อ มาหาพิมที่ร้าน แจ้งว่าที่รีสอร์ทแห่งนี้ ทรัพย์สินทุกอย่างพร้อมเงินฝากในธนาคารที่เป็นชื่อของแพททั้งหมด เมื่อแพทเสียชีวิตลงตามกฎหมายจะตกเป็นของผู้มีสิทธิอันชอบธรรมนั่นคือบิดา และมารดาของแพท ซึ่งพิมไม่พอใจเพราะทั้งหมดก็มีเงินของพิมรวมอยู่ในนั้นด้วย หนายความก็ให้พิมพิสูจน์ พร้อมกับแจ้งให้พิมออกไป ถ้าไม่จะให้หมายศาลขับไล่ ซึ่งพิมปฏิเสธไม่ได้

ขั้นตอนที่ 4: ภาวะคลี่คลาย “เหลือแค่ความทรงจำ”

ภาพที่ 4.115: พิมกับการไม่เหลืออะไร

กิจการที่ก่อสร้างมาถูกปิดตัวลง พิมต้องออกจากรีสอร์ท แต่หนายความส่วนตัวแพทก็เห็นใจพิม เขาเอาสร้อยคอแพทมาคืนแก่พิม พร้อมทั้งมอบเอกสารต่างๆ ให้ พร้อมทั้งท้าวว่าถ้าพิมไปเปิดร้านกาแฟที่ไหนให้บอกด้วยเพราะติดใจรสชาติมาก

หนายความ : ผมทำตามหน้าที่ของผม ผมเข้าใจความรู้สึกที่ต้องสูญเสียลูกไป ช่างน่าเศร้า หากคุณหยุดยั้งได้แต่งงานกับผู้ชายสามีเธอก็สามารถเซ็นอนุญาตให้ผ่าตัดฉุกเฉินได้

(ภาพยนตร์ เรื่อง 1448 รักเราของใคร, ในปี พ.ศ. 2557)

พิมย้อนกลับไปในห้องที่เคยอยู่กับพิมเก็บภาพความทรงจำต่างๆ ที่มีร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 5: การยุติของเรื่องราว “การคุ้มครองเพศที่สาม”

ภาพที่ 4.116: พิมพ์เดินทางไปไหว้หลุมศพแพท

พิมพ์ยังคงเสียใจกับการสูญเสียของแพท ภาพตัดไปที่ข้อความที่สื่อการใช้ชีวิตคู่ของเพศที่สาม “การใช้ชีวิตคู่ของเพศที่สาม ยังไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย มีความพยายามที่จะผลักดันร่างพระราชบัญญัติชีวิต...มีเนื้อหาทางกฎหมายคุ้มครองการสมรสระหว่างเพศเดียวกัน แต่...ความพยายามดังกล่าวยังเป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น...” และพิมพ์ไปไหว้หลุมศพของแพท

4.5.2 ความขัดแย้ง

ภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร มีเหตุการณ์หรือพฤติกรรมมีการพัฒนาท่ามกลางความขัดแย้ง จากความขัดแย้งภายในจิตใจ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล และความขัดแย้งระหว่างคนกับกฎเกณฑ์ระเบียบโครงสร้างทางสังคม

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ จะเห็นได้ว่าพิมพ์เดิมที่ชอบผู้ชายแต่ด้วยความไม่เข้าใจกับ การเปื้อนหนายกับพฤติกรรมเลยทำให้ต้องเลิกกัน และไม่ยอมรับในความรักเพศเดียวกันจากการที่พิมพ์ไปดูภาพยนตร์หญิงรักหญิงแล้วรับเนื้อหาไม่ได้เดินออกจากโรงภาพยนตร์ทันที พอเจอกับแพทในตอนแรกยังไม่รู้สึกรักแบบแพทเพราะยังไม่สามารถทำลายกำแพงที่ปิดกั้นความรู้สึกนั้นได้ พอแพทเริ่มแสดงออกว่าชอบพิมพ์ปฏิเสธในทันที

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล พิมพ์เริ่มเปื้อนหนายในความสัมพันธ์กับน้ำแพนหนุ่ม เริ่มตีตัวออกห่างขณะที่น้ำเริ่มสังเกตถึงความเปลี่ยนแปลง เลยพยายามผูกมัดโดยการให้ไปเรียนต่อต่างประเทศด้วยกันซึ่งพิมพ์ไม่ยินยอม จนน้ำมีปากเสียงกับพิมพ์กล่าวว่ากำลังมีคนอื่นอยู่หรือไม่ถึงตีตัวออกห่างซึ่งพิมพ์ปฏิเสธ จนพิมพ์คิดตัดขาดน้ำโดยสร้างสถานการณ์ให้เพื่อนสาวไปยั่ววนน้ำแล้วพิมพ์แสร้งทำเป็นมาเจอใช้เหตุการณ์เป็นตัวตัดสัมพันธ์ พิมพ์เริ่มผูกพันกับแพทโดยไม่รู้ตัวแต่เมื่อแสดงออกว่าชอบพิมพ์ปฏิเสธ แพทเสียใจมากเลยตีตัวออกห่างพิมพ์เพื่อไม่ให้เสียความรู้สึก และเมื่อพิมพ์เปิดใจคบกับพิมพ์แล้วความขัดแย้งที่เกิดขึ้นคือครอบครัวแพทไม่ยอมรับในความสัมพันธ์นี้ พอแพทต่อต้านและตัดขาดไม่ยุ่งเกี่ยวแพทอีกมีเพียงแม่และน้องชายคอยห่วงใยอยู่ห่างๆ แม้กระทั่งตอนสุดท้ายเมื่อแพทเสียชีวิตจากอุบัติเหตุพ่อของแพทรับไม่ได้กับการสูญเสียนี้ และมองว่าพิมพ์คือต้นเหตุของเรื่องทั้งหมด เนื่องจากพิมพ์ไม่สามารถรับรองการรักษาแพทได้เพราะไม่ได้เป็นคนในครอบครัวและแต่งงานไม่ได้จด

ทะเบียน การรักษาฉุกเฉินจึงล่าช้าเป็นเหตุให้แพทเสียชีวิต จึงยึดทรัพย์สินทั้งหมดของแพทคืนจากพิม ตามสิทธิกฎหมาย

ความขัดแย้งระหว่างคนกับกฎหมายระเบียบโครงสร้างทางสังคม การแต่งงานระหว่างแพทและพิมเป็นการแต่งงานที่บริบทกฎหมายยังไม่ยอมรับในความสัมพันธ์หญิงรักหญิงคนรักเพศเดียวกัน จากการที่แพทพยายามเรียกร้องสำนักงานเขตในการอนุญาตให้ทั้ง 2 จดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องแต่ทางเจ้าหน้าที่ไม่สามารถทำได้ เรียกร้องในมาตรา 1448 การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงอายุ 17 ปีบริบูรณ์แล้ว แต่แพทก็ไม่สามารถได้รับการรับรองเพราะไม่มีข้อกำหนดชายชู้ชายและมีผลต่อการคุ้มครองทางด้านสิทธิพื้นฐาน เหตุการณ์ที่แพทประสบอุบัติเหตุต้องได้รับการรักษาฉุกเฉิน แต่พิมไม่สามารถเซ็นยินยอมการรักษาได้เพราะไม่ใช่คนในครอบครัวตามกฎหมาย ความล่าช้าในการรักษาจึงทำให้แพทเสียชีวิต อีกทั้งตอนท้ายของเรื่องพ่อของแพทใช้สิทธิความเป็นพ่อทรัพย์สินทุกอย่างของแพทจึงถูกยึดคืนทั้งหมด ซึ่งพิมไม่เหลืออะไรเลยทั้งที่สร้างเนื้อสร้างตัวมากับแพท พิมไม่มีสิทธิในทรัพย์สินใดๆ

4.5.3 แก่นเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับการวิพากษ์สังคม มุ่งสะท้อนภาพสังคมเพื่อปฏิรูปสังคม ในความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักหญิงที่ว่า *ความเสมอภาคทางเพศสภาพ* การรับรองสิทธิความรักของคนเพศที่สาม ดังที่แพทแต่งงานกับพิมแต่ไม่ได้รับการรับรองสมรสอย่างถูกต้อง ผลจึงทำให้กรณีที่แพทประสบอุบัติเหตุต้องได้รับการรักษาอย่างฉุกเฉิน พิมไม่สามารถเซ็นยินยอมการรักษา ทำให้การรักษาล่าช้า จนแพทถึงแก่ความตาย

4.5.4 ตัวละคร

ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร

(1) พิม

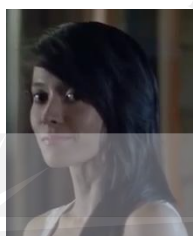
ภาพที่ 4.117: พิม

พิม หญิงสาววัยรุ่นรักอิสระเสรีไม่ชอบอยู่ในกฎเกณฑ์ดังจะเห็นได้จากการที่ถูกบังคับให้ไปเรียนต่อต่างประเทศก็ต่อต้าน แต่มีความมุ่งมั่นในการเรียน และการทำงาน เดิมทีมีแฟนเป็นผู้ชาย แต่เมื่อได้ใกล้ชิดกับแพทซึ่งเป็นผู้หญิงทำให้รู้ว่าจริงๆ แล้วตนเองมีรักให้กับเพศหญิงเช่นกัน พิมมีครอบครัวที่อบอุ่นและเข้าใจ จากการที่พิมพาแพทไปแนะนำให้ครอบครัวรู้จักก็ไม่ได้ปิดกั้นแต่อย่างใด มีความชัดเจนในความรักเมื่อรู้ว่าไม่ได้รักน้ำแล้วพิมพร้อมที่จะเลิกทันที และขณะที่เมื่อรู้ว่ารักแพท ก็พร้อมเปิดเผย เปิดใจ กล้าแสดงออก ไม่ว่าเพศจะเป็นเพศเดียวกับตน

(2) แพท

ภาพที่ 4.118: แพท

วัยรุ่นสาวหน้าตาดีมีรสนิยมรักเพศเดียวกันและชัดเจนในความรัก ตกหลุมรักพิม ตั้งแต่แรกเห็น คอยมองและติดตามอยู่ห่างๆ เป็นคนมองโลกในแง่ดีและขยันสามารถต่อยอดธุรกิจร้านขายกาแฟขนาดเล็ก จนกลายเป็นสถานที่พักตากอากาศจนเป็นที่นิยม มีความรอบคอบในการใช้ชีวิต ดังที่เห็นจากการเรียกร้องการจดทะเบียนสมรสในคนรักเพศเดียวกันด้วยสิทธิอันชอบธรรม และเพื่อสิทธิการใช้ชีวิตคู่ในอนาคต ยึดมั่นในความคิดของตัวเองและยอมรับในการตัดสินใจผู้อื่น

4.5.5 ฉาก

ฉากในภาพยนตร์เรื่องเรื่อง 1448 รักเราของใคร สถานที่รองรับเหตุการณ์ต่างๆ ของเรื่องแบ่งเป็น

ภาพที่ 4.119: ธุรกิจร้านกาแฟที่พิมและแพททำร่วมกัน

ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ พัฒนาเหตุการณ์ต่างๆเป็นฉากภายในมหาวิทยาลัย เป็นสถานที่ที่พิมพ์บอกเล็กน้อย ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างพิมพ์กับแพท และ หลังจากที่ตั้งสองตัดสินใจที่จะแต่งงานกันแล้ว ฉากก็ดำเนินเรื่องราวอยู่ที่ร้านกาแฟที่ทำธุรกิจร่วมกัน

ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร ได้แก่ ฉากในภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร สถานที่หลักอยู่ที่ ปาย จ.เชียงใหม่ เป็นฉากที่ พิมพ์และแพทมาเจอกันเป็นการเริ่มต้นของเรื่อง

4.5.6 มุมมองในการเล่าเรื่อง

มุมมองในการเล่าภาพยนตร์เรื่องเป็นการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน ผู้ชมสามารถเข้าใจจิตใจตัวละครได้ทุกตัว ความรักที่พิมพ์แสดงออกต่อน้ำที่ลดน้อยลง ความเปื้อนหนายที่พิมพ์แสดงออกจนถึงขั้นพิมพ์ตัดสินใจสร้างสถานการณ์ที่บอกเล็กน้อย การไม่ยอมรับความรักของแพทที่มีต่อพิมพ์ การแสดงออกของแพทที่สนใจในตัวพิมพ์ตั้งแต่แรกเห็น ความรู้สึกภายในของพิมพ์ที่มีต่อแพทว่ารัก

4.6 Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ

ผู้กำกับภาพยนตร์: กิรติ นาคนอินทนนท์ ปีที่เข้าฉาย พ.ศ.2558

ตัวละครหญิงรักหญิงที่ใช้ในการวิเคราะห์: ไวน์ และ พิมพ์

ภาพที่ 4.120: ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ

ภาพที่ 4.121: ไวน์(คนซ้าย)และพิม(คนขวา)

ภาพที่ 4.122: ฟ้า(คนซ้าย)และพี(คนขวา)

เรื่องย่อ

“ไวน์” และ “พี” สองเพื่อนซี้สาวหล่ออาศัยอยู่ด้วยกันโดยไม่รู้เลยว่าชีวิตของทั้งคู่กำลังจะเปลี่ยนไป เมื่อสองสาว “พิม” และ “ฟ้า” ย้ายเข้ามาอยู่ในห้องข้างเคียง พิมและฟ้าเป็นรุ่นน้องของไวน์ที่คณะ และไวน์เองก็เคยมีอดีตอันแสนหวานกับพิม

หลังจากห่างหายกันไปหลายปี การพบกันอีกครั้งไม่สวยงามอย่างที่คิด เมื่อไวน์ไม่เคยหยุดรักพิมได้ แต่พิมกลับมีใจ ชายหนุ่มรุ่นเดียวกันเป็นแฟน พิสนับสนุนให้ไวน์เปิดใจให้ฟ้า เพราะไม่อยากรู้สึกเหมือนอยู่กับความหลังครั้งเก่า พิทำตัวเป็นพ่อสื่อ แต่ดูเหมือนฟ้า จะสนใจมามองพ่อสื่อผู้เฮฮาอย่างพิแทน เมื่อฟ้ามารัก พิตัดสินใจปฏิเสธ และขอคงความสัมพันธ์ของทั้งคู่ไว้ที่คำว่าพี่น้อง ความเจ็บปวดจากการปฏิเสธผลักดันให้ฟ้าตัดสินใจคบกับไวน์ พิก็ได้แต่เฝ้ามองอย่างเสียใจที่ตนปล่อยฟ้าไป แม้แต่พิมเองก็ดูจะเสียอาการ เมื่อต้องเห็นไวน์และฟ้าอยู่ด้วยกัน แต่ไวน์จับสังเกตได้ว่าพิชอบฟ้า ทั้งยังให้พียอมรับความจริง พิจึงยอมไปเปิดใจและขอโทษฟ้าที่ปฏิเสธเธอในครั้งก่อน

พอใกล้เรียนจบ เมื่อเจซอหมั่นพิม ท่ามกลางความยินดีของพ่อแม่ทั้งสองฝ่าย ไวน์นั้นเสียใจมากเมื่อรู้ว่า ส่วนพิมเองแทบล้มทั้งยืน แท้จริงแล้ว พิมเองก็ไม่เคยลืมไวน์ได้ แรงกดดันจากครอบครัวและสังคม เป็นสิ่งทำให้เธอเลือกเดินจากไวน์มาเมื่อครั้งอดีต ในวันงานหมั้นพิมทบทวนหัวใจตัวเองเป็นครั้งสุดท้าย และตัดสินใจหนีงานออกมาหาไวน์ด้วยความช่วยเหลือของพีและฟ้า พร้อมกับ

เปิดเผยความรู้สึกที่มีต่อไวน์ และพาไวน์ไปให้พ่อแม่ได้รับรู้ ถึงแม้จะมีอุปสรรคอยู่บ้างแต่ทั้งคู่ก็ยอมรับซึ่งกันและกัน

ผู้วิจัยได้จำแนกการวิเคราะห์ภาพยนตร์เพื่อแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ มีรายละเอียดดังนี้

4.6.1 โครงเรื่อง (Plot)

เรื่องราวของสองสาวหล่อเพื่อนซี้ ไวน์ และพี กับความสัมพันธ์ของทั้งคู่ที่มีต่อ พิม และ ฟ้า ความรัก ความหลัง อดีต และ ปัจจุบัน พาทั้งสองมาเจอกันอีกครั้ง ไวน์ที่ยังปักใจกับรุ่นน้องอย่างพิม แต่พมนั้นกลับกำลังคบอยู่กับแฟนหนุ่ม พีที่อยากช่วยเพื่อนให้ตัดใจจากรักเก่า จึงวางแผนเป็นพ่อสื่อจับคู่ไวน์กับฟ้า เพื่อนสนิทของพิม แต่เมื่อฟ้ากลับหลงเสน่ห์ของพีแทน ความสับสนอลเวงจึงเกิดขึ้น

การลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง 5 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1: การเริ่มเรื่อง “เพื่อนรักและอดีตคนรัก”

ภาพที่ 4.123: สองสาวทอมเพื่อนสนิท ไวน์ และ พี

เปิดฉากด้วยภายในคอนโดของสองสาวทอมเพื่อนสนิท ไวน์ และ พี โดยมีการแนะนำเบื้องต้นตัวละคร พี เป็นเชฟเปิดร้านอาหาร ไวน์เป็นช่างภาพ

ภาพที่ 4.124: ความบังเอิญที่พิมคนรักเก่าของไวน์มาพักที่ห้องข้างๆ

ด้วยความบังเอิญ ฟ้า ซึ่งเป็นรุ่นน้องของไวน์มาพักอยู่ห้องข้างๆ พร้อมเพื่อนร่วมห้อง คือ พิม อดีตคนรักของไวน์โดยที่มีแฟนหนุ่มมาส่งที่ห้องด้วย ไวน์และพิมได้แต่มองตากันและภาพอดีตสมัยเรียนก็ย้อนกลับขึ้นมา พิเห็นบรรยากาศไม่ค่อยดี เลยเปลี่ยนเรื่องให้ไวน์ ออกมาจากตรงนั้น

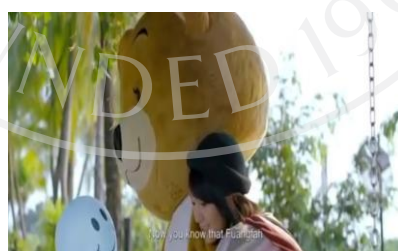
ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาเหตุการณ์ “พยายามรัก”

ภาพที่ 4.125: พิเป็นแม่สื่อแนะนำฟ้าให้กับพิ

พิด้วยความที่รักเพื่อนมากไม่อยากเห็นเพื่อนเป็นทุกข์กับรักครั้งแรก อยากให้ไวน์เปิดใจและมองผู้หญิงคนใหม่ โดยที่พิเป็นแม่สื่อฟ้าให้ไวน์แต่ลึกๆแล้วพิรู้สึกดีต่อฟ้าไม่น้อยด้วยความที่ฟ้าสดใส น่ารัก พิพยายามหาโอกาสให้ฟ้าได้ใกล้ชิดกับไวน์ วันหนึ่งไวน์ไปเป็นช่างภาพถ่ายงานที่สวนสนุกพิเลยจัดแจงให้ฟ้าไปงานนั้นด้วย

ภาพที่ 4.126: ฟ้าเปิดเผยความรู้สึกชอบพิกับตุ๊กตาหมี

ระหว่างที่ฟ้านั่งรอด้วยอารมณ์เหงๆ มีหมียักษ์ตัวหนึ่งเอาจุกโป่งมาให้พร้อมกับหยอกเล่นไปมาทำให้ฟ้ามึนงงหัวเราะขึ้น สักพักฟ้าเริ่มระบายความรู้สึกออกมาว่าแอบชอบคนๆหนึ่ง อยู่ชื่อพิ โดยที่ไม่รู้เลยว่าภายในหมีตัวนั้นคือตัวเอง ขากลับจากสวนสนุกไวน์ถามฟ้าว่าได้เจอพิหรือเปล่าเพราะพิมาทำงานแต่งชุดมาสคอตหมียักษ์ ฟ้าคิดทันทีว่าพิได้รู้ความลับที่ตนแอบชอบเข้าแล้ว ฟ้าไปหาพิที่ห้องพร้อมกับพูดความรู้สึกที่มีต่อเขาและหวังว่าจะได้ความรักตอบแต่พิปฏิเสธเพราะใจ

อยากให้ฟ้าคบกับไวน์ ฟ้าเสียใจมากเลยทำตามทีฟ้าอยากให้เป็น ประกอบกับช่วงเวลานั้นไวน์พยายาม
อยากจะลืมพิมพ์คนรักเก่า เลยเปิดใจยอมรับฟ้า พี่จึงกลายเป็นคนเจ็บเสียเอง

ภาพที่ 4.127: พิมพ์ดูแลไวน์ตอนป่วย

แต่ไวน์ก็ไม่สามารถตัดพิมพ์ออกจากชีวิตได้เพราะพิมพ์ยังคงวนเวียนอยู่ในสายตา
ครั้งหนึ่งไวน์ไม่สบายบังเอิญเจอพิมพ์ที่ห้องพัก พิมพ์เห็นอาการไม่ดีด้วยความเป็นห่วง จึงทำอาหารและ
ดูแลไวน์อย่างใกล้ชิด ภาพวันเก่าก็ย้อนมาความหวังโยที่มีให้กันตั้งแต่อดีตซึ่งปัจจุบันก็ยังคงเหมือนเดิม
แพนห่มของพิมพ์เห็น ทั้งคู่อยู่ด้วยกันจึงแสดงความเป็นเจ้าของออกมา

ภาพที่ 4.128: พี่เห็นเหตุการณ์ที่ไวน์โดนทำร้ายจิตใจ

ไวน์ได้แต่เก็บความเสียใจเอาไว้โดยที่ไม่รู้ว่าพี่เห็นเหตุการณ์ทุกอย่าง เมื่อได้โอกาสพ
นัดเจอพิมพ์เพื่อต่อว่าสิ่งที่พิมพ์แสดงออกถึงความหวังโยที่มีให้ทั้งๆที่รู้ว่าไวน์รู้สึกอย่างไร และยังให้
ความหวัง พิมพ์คงยืนยันว่าเรื่องของเราทั้งคู่ยังงัดเป็นไปไม่ได้

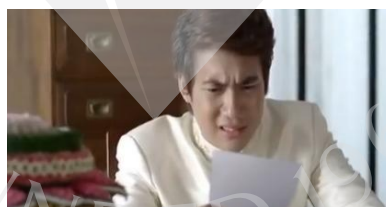
ภาพที่ 4.129: ผู้ใหญ่คุยกันเรื่องงานหมั้นของพิม

ช่วงเวลาที่ไวน์ไม่สบายก็ได้ฟ้าและพีคอยดูแล ฟ้าขอจูบกับไวน์เพื่อพิสูจน์ความรู้สึก ซึ่งไวน์ก็รู้ว่าจริงแล้วพีรักฟ้า ฟ้าเลยบอกเลิกไวน์พอเป็นพิธีเพราะต่างคนก็รู้ความรู้สึกของตัวเองกัน อยู่แล้ว ไวน์บอกให้พีเชื่อสัตย์กับหัวใจว่าจริงแล้วรักฟ้าก่อนที่จะสายเกินไป พีแต่งตัวเป็นหมียักษ์ตัว เต็มที่เคยถูกฟ้าสารภาพรัก แต่ครั้งนี้เป็นฝ่ายไปสารภาพรักเองซึ่งฟ้าก็ไม่ปฏิเสธ ส่วนไวน์เมื่อได้รู้ข่าว ว่าพิมกำลังจะหมั้นก็เสียใจมากเลยหนีไปพักหัวใจ

ขั้นตอนที่ 3: ภาวะวิกฤติ “ยอมรับความจริง”

ภาพที่ 4.130: พิมหนีงานหมั้นของตนกับแฟนหนุ่ม

ในงานวันหมั้น พิม ทบทวนสิ่งต่างๆ ขณะนั้นเอง แฟนหนุ่มพยายามเข้ามากอด จูบ พิมพยายามปฏิเสธ เลยได้คำตอบว่าไม่สามารถรักใคร่ได้นอกจากไวน์ที่ยังคงอยู่ในใจมาตลอด พิม หนีงานหมั้นโดยการช่วยเหลือของพีกับฟ้า งานหมั้นต้องถูกยกเลิกไป พ่อแม่พิม เสียใจกับการกระทำของพิม รวมถึงครอบครัวคู่มั้นตัดความสัมพันธ์กับบ้านพิมทันที จากความอับอายที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ 4: ภาวะคลี่คลาย “ความรักไม่มีถูกผิด”

ภาพที่ 4.131: พิมพ์งานแต่งงานมาหาไวน์

พิมพ์ มาพบกับ ไวน์เพื่อบอกความรู้สึกที่แท้จริงที่เก็บไว้ในใจให้รับรู้ถึงความรักทั้งหมดที่มีและทำลายกำแพงที่ปิดกั้นไว้จนหมดสิ้น ทั้งสองมีความสุขกับการยอมรับความจริงในสิ่งที่เป็น อีกสิ่งที่พิมพ์ต้องไปเผชิญหน้าคือพ่อกับแม่ ไวน์ไม่ทอดทิ้งพิมพ์กลับไปพร้อมกันเพื่อกล่าวขอโทษกับสิ่งที่เกิด พ่อยังคงไม่ยอมรับ แต่แม่เห็นแก่ความสุขของลูกสาวยอมช่วยปรับความเข้าใจพ่อให้อีกทาง

ขั้นตอนที่ 5: การยุติของเรื่องราว “แต่งงาน”

ภาพที่ 4.132: งานแต่งงานไวน์และพิมพ์

ภาพบรรยากาศชายทะเลเต็มไปด้วยความรัก ทั้งพี่เพื่อนรักและพิมพ์คนรัก ไวน์มีความสุขกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า ความรักที่ไม่มีเรื่องเพศมาเป็นตัวปิดกั้น พร้อมกับงานแต่งงานของ 2 คู่เพื่อนรัก ไวน์และพิมพ์ อย่างมีความสุข

4.6.2 ความขัดแย้ง

ภาพยนตร์เรื่อง Yes or No 2.5กลับมาเพื่อรักเธอ มีเหตุการณ์หรือพฤติกรรมมีการพัฒนาท่ามกลางความขัดแย้ง จากความขัดแย้งภายในจิตใจ และความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล โดย

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ จากการที่พี่เห็นไวน์รู้สึกเป็นทุกข์ใจในเรื่องความรักครั้งเก่าเลยแนะนำฟ้าให้กับไวน์เพื่อให้ไวน์ได้มีความสุขกับรักครั้งใหม่เสียที่แต่ตัวเองกลับรู้สึกเสียใจ เพราะก็มีความรู้สึกดีให้กับฟ้าอยู่น้อยและเมื่อได้รู้ว่าฟ้าก็ชอบตัวเองเหมือนกันเลยทำให้ยังรู้สึก

เสียใจที่ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้เมื่อไวน์บอกว่าจะลองคบฟ้า แม้ว่าฟ้าจะชอบพีแค่ไหนแต่เมื่อโดนปฏิเสธก็ต้องยอมรับ จำต้องคบไวน์ตามที่พีต้องการแม้จะไม่ได้ชอบเลยก็ตาม ส่วนไวน์ยังคงฝังใจกับรักครั้งแรกคือพีตั้งแต่สมัยเรียน เหตุบังเอิญทำให้ทั้งคู่มาเจอกันความรู้สึกก็ยังคงเหมือนเดิมแต่ไม่สามารถแสดงออกได้เพราะพีมีแฟนอยู่แล้ว ไวน์พยายามตัดใจแต่เมื่อพียังคงวนเวียนอยู่ในชีวิตเลยไม่สามารถทำอะไรได้ไปมากกว่าแอบรัก แต่ไวน์หวังว่าการคบกับฟ้าจะทำให้ลืมได้ ทางด้านพีแม้จะมีแฟนหนุ่มอยู่ข้างกายแล้ว แต่ในความเป็นจริงพีรักไวน์ไม่เปลี่ยนแปลงเช่นกัน แต่ด้วยสังคมทางบ้าน การยอมรับของพ่อแม่ และความเป็นไปได้ที่จะเปิดเผยความรักที่มีต่อไวน์ พีเลยเลือกที่จะปฏิเสธไวน์

ความขัดแย้งที่เกิดระหว่างบุคคล

พีเห็นเหตุการณ์ที่พีคบไวน์เมื่อครั้งที่ป่วยไข้เห็นถึงความรักและการเอาใจใส่ขณะที่แฟนพีมาเจอและแสดงความเป็นเจ้าของทำให้ไวน์ตกอยู่ในสถานการณ์ลำบากใจ ด้วยความที่เพื่อนรักโดนทำร้ายจิตใจ พีจึงนัดพีมาคุยและต่อว่าพีที่ไม่ชัดเจนในความรู้สึกหากรักไวน์ก็ต้องพูดตรงๆแต่ถ้าไม่ก็อย่าให้ความหวังแบบนี้ พีได้แต่เสียใจแต่ก็ไม่สามารถยอมรับไวน์ได้เช่นกันเพราะสังคมบีบบังคับ และในตอนงานวันนั้นระหว่างพีกับแฟนหนุ่ม พีทนที่จะอยู่กับคนที่ไม่รักได้อีกต่อไปจึงตัดสินใจหางานแต่ง ทำให้แฟนอาละวาดในงานครอบครัวฝ่ายเจ้าบ่าวตัดขาดความสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 บ้าน พ่อแม่พีเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น

4.6.3 แก่นเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง Yes or No 2.5กลับมาเพื่อรักเธอ มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ มุ่งเสนอเรื่องจริงของชีวิตที่ว่า การซื่อสัตย์ต่อตัวเองก็เท่ากับเราได้ซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างหญิงรักหญิง คือ ความรักที่แท้จริงคือการซื่อสัตย์ต่อหัวใจตนเอง จะเห็นได้จากการที่ ทั้งไวน์ บี ฟ้า และพี ต่างไม่ซื่อสัตย์ในความรักของตัวเองที่มีให้ต่อคนที่เรารัก ผลลัพธ์คือต้องไปฝืนใจกับคนที่เราไม่ได้รักสุดท้ายก็มีแต่ความเสียใจกันทุกคน

4.6.4 ตัวละคร

ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์เรื่อง Yes or No 2.5กลับมาเพื่อรักเธอ

(1) ไวน์

ภาพที่ 4.133: ไวน์

ไวน์สาวทอม สุภาพ หน้าตาดี เป็นช่างภาพ มีความรักที่มั่นคง หลงรักพิมสาวรุ่นน้อง ตั้งแต่สมัยเรียนแต่มีเหตุทำให้เลิกกันเพราะหน้าตาทางสังคมของพิม เมื่อวันเวลาทำให้มาเจอกันอีกครั้งเมื่อรู้ว่าพิมมีแฟนใหม่แล้ว ไวน์จึงทำได้เพียงเฝ้ามองอยู่ห่างๆ แต่ก็ไม่ได้เปิดใจให้ใครอื่นแม้แต่ผู้หญิงที่โดนเพื่อนสนับสนุนก็ไม่สามารถแทนที่ได้ ไวน์เป็นคนจริงใจ และมีความรับผิดชอบ

(2) พิม

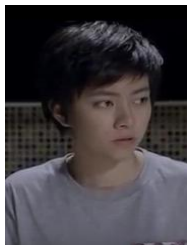
ภาพที่ 4.134: พิม

พิม นักศึกษาสาว เรียบร้อย น่ารัก เป็นคนมีแบบแผนในการดำเนินชีวิตอยู่ในกรอบ เป็นแฟนเก่าของไวน์แต่ด้วยสังคมการยอมรับ จากทางบ้านจึงทำให้พิมต้องปิดกั้นความสัมพันธ์และเลิกกับไวน์ หันมาคบกับแฟนหนุ่มเจซ และเมื่อเหตุการณ์ทำให้บังเอิญเจอไวน์อีกครั้ง ความรู้สึกที่มีต่อกันยังคงอยู่แต่ไม่กล้าแสดงออกไป

(3) ปี

ภาพที่ 4.135: ปิ

ปิ สาวทอม ทะเล้น ชี้เล่น อัยยาศัยดี เป็นเซฟฟีมือดี เป็นเพื่อนสนิทกับไวน์ รักเพื่อนมากจนมองข้ามความรู้สึกตัวเอง จากที่ปิพยายามเป็นแม่สื่อให้ฟ้าได้คบกับไวน์แต่ลึกๆชอบฟ้าอยู่ไม่น้อย แต่ด้วยว่าอยากเห็นเพื่อนมีความสุขเลยต้องหลีกทางให้ อีกทั้งเมื่อเห็นเพื่อนถูกทำร้ายจิตใจ ก็ปกป้องเพื่อนในทุกทางและพร้อมให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่

(4) ฟ้า

ภาพที่ 4.136: ฟ้า

ฟ้า นักศึกษาสาว น่ารักสดใส เป็นคนชัดเจน พุดตรง และเปิดเผย จากเหตุการณ์ที่เมื่อฟ้ารู้ว่าปิได้ยื่นฟ้าสารภาพรักออกไป ฟ้ามาหาปิทันทีและเปิดใจแม้รู้ว่าจะไม่สมหวัง แต่ก็พูดความจริงออกไป หรือในตอนฟ้าเริ่มคบไวน์ทั้งที่ฟ้าไม่ได้เต็มใจนัก สุดท้ายก็ขอเลิกกับไวน์ตรงๆเพราะเราไม่ได้รักกัน

4.6.5 ฉาก

ฉากในภาพยนตร์เรื่อง Yes or No 2.5กลับมาเพื่อรักเธอ สถานที่รองรับเหตุการณ์ต่างๆของเรื่องแบ่งเป็น

ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย ได้แก่ ช่วงเวลาอดีตในมหาวิทยาลัยที่ ไวน์ และพิมพบกันเป็นรักครั้งแรกของกันและกัน

ภาพที่ 4.137: ฉากหอพักที่เป็นตัวดำเนินเรื่อง

ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ ฉากหลักส่วนใหญ่ เป็น หอพักของตัวละครเพราะอยู่สถานที่เดียวกัน การดำเนินเรื่องหรือพัฒนาเหตุการณ์จึงอยู่ที่นี้ ไม่ว่าจะเป็นการสารภาพรักระหว่างปีและฟ้า การพัฒนาความสัมพันธ์ของไวน์และพิม ความขัดแย้งระหว่างปีและพิม

ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ ฉาก ริมทะเลเป็นสถานที่ปิดเรื่อง พิมยอมทิ้งทุกอย่างมาหาไวน์ที่นี่เพื่อบอกรัก และ เป็นฉากงานแต่งงานของทั้งคู่ของไวน์ และ ปี

4.6.6 มุมมองในการเล่าเรื่อง

มุมมองในการเล่าภาพยนตร์เรื่อง Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ เป็นการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน ผู้ชมสามารถเข้าใจจิตใจตัวละครได้ทุกตัว การที่ไวน์ไม่มีใครเพราะในใจไวน์ยังมีแต่พิม จึงไม่สามารถเปิดใจให้ฟ้าได้ ปีรักฟ้าแต่เพื่อความสุขของเพื่อนเลยส่งฟ้าให้กับไวน์ ทั้งๆที่ฟ้าชอบปีแต่เมื่อถูกปฏิเสธ จึงมาลองคบไวน์ทั้งที่ไม่ได้รัก ส่วนพิมแม้จะรักไวน์มากแค่ไหนแต่ก็ไม่สามารถแสดงความรู้สึกออกมาได้เพราะกรอบทางครอบครัว ผู้ชมสามารถรับรู้และเข้าใจทั้งหมด

ส่วนที่ 3: สรุปโครงสร้างการเล่าเรื่องคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

จากการศึกษาโครงสร้างภาพยนตร์ที่ผู้วิจัยได้ ทำการสุ่มอย่าง เพื่อเป็นตัวแทนภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกันจากภาพยนตร์ไทยระหว่างปีพ.ศ.2555 – 2560 โดยมีตัวละครหลักเป็นชายรักชาย และตัวละครหลักเป็นหญิงรักหญิง ประเภทละ 3 เรื่อง แบบไม่ซ้ำปี เพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงลึก สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2: โครงสร้างการเล่าเรื่องภาพยนตร์

โครงสร้างการเล่าเรื่อง										
ภาพยนตร์	ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง					ขัดแย้ง	แก่นเรื่อง	ตัวละคร	ฉาก	มุมมอง
	เริ่มเรื่อง	พัฒนาเหตุการณ์	ภาวะวิกฤติ	ภาวะคลี่คลาย	ยุติเรื่องราว					
1. Timeline เพราะรัก ไม่สิ้นสุด (ชายรัก ชาย)	การเล่น เซทออน ไลน์คุยกัน ระหว่าง เด็กวัยรุ่น	พัฒนาความ รักระหว่าง เพื่อนโอม และบีม	คนที่ใช่ใน เวลาที่ไม่ใช่ เมื่อบอยเข้า มาแทรก กลาง ระหว่างโอม และบีม	คนที่ไม่ใช่ ยังงี้ก็ ไม่ใช่โอม ปฏิเสธ บอย	รักไม่ สิ้นสุดโอม ยังยึดมั่น ในรักที่มี ต่อบีม แม้ว่าบีม จะล้มป่วย	- ภายใน จิตใจ - ระหว่าง โอมกับบอย โดยที่โอม ปฏิเสธบอย	แก่นเรื่อง เกี่ยวกับชีวิต มนุษย์ รักแท้ เป็นรักที่ไม่มี วันสิ้นสุด	- โอม(พล) เกย์ - บีม/เกย์ - บอย/เกย์	- ช่วงเวลา/ ยุคสมัย - สิ่งประดิษฐ์ - การดำเนิน ชีวิตของตัว ละคร	การเล่า เรื่องแบบ รู้รอบ ด้าน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): โครงสร้างการเล่าเรื่องภาพยนตร์

โครงสร้างการเล่าเรื่อง										
ภาพยนตร์	ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง					ขัดแย้ง	แก่นเรื่อง	ตัวละคร	ฉาก	มุมมอง
	เริ่มเรื่อง	พัฒนาเหตุการณ์	ภาวะวิกฤติ	ภาวะคลี่คลาย	ยุติเรื่องราว					
2. เมื่อฝนหยุดลงบนหัว (ชายรักชาย)	- <i>เส้นเรื่อง</i> <i>เจนท์</i> <i>นานา</i> การปรากฏตัวของนานาเล่าเรื่องวิถีชีวิต	-พัฒนาความรักของนานาที่แอบชอบเจนท์จนกระทั่งเจนท์รับรู้ความรู้สึก	-รักที่เปิดเผยไม่ได้เป็นข้อห้ามที่เจนท์มีต่อนานาและนานาโพสรูปลู่วางเจนท์โกรธมาก	-ต่างคนต่างอยู่โดยไม่เกี่ยวข้องกัน	-นานายอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นแต่ยังคงเสียใจและร้องไห้ท่ามกลางสายฝน	- ภายในจิตใจ - ระหว่างนานากับเจนท์โดยที่เจนท์ปฏิเสธนานา	แก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์-ฝนเปรียบเหมือนปัญหาเมื่อฝนตกไม่นานก็หยุดเช่นเดียวกับปัญหาเมื่อมันเกิดก็ต้องมีทางแก้ไข	- นานา/เกย์ - เจนท์/เกย์	- ธรรมชาติ - สิ่งประดิษฐ์ - การดำเนินชีวิตของตัวเองละคร	การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): โครงสร้างการเล่าเรื่องภาพยนตร์

โครงสร้างการเล่าเรื่อง										
ภาพยนตร์	ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง					ขัดแย้ง	แก่นเรื่อง	ตัวละคร	ฉาก	มุมมอง
	เริ่มเรื่อง	พัฒนาเหตุการณ์	ภาวะวิกฤติ	ภาวะคลี่คลาย	ยุติเรื่องราว					
	-เส้นเรื่อง บาสบอย การแนะนำตัวละครบาสและบอย -เส้นเรื่อง เด็นนท์-เส้น เรื่องเด็นนท์ เด็ติดหนีพนัน หาเงินใช้หนี้ ตัดสินใจขาย ตัวให้เกย์จน พบกับบนนท์	-บอยคอยอยู่เคียงข้างบาสโดยที่บาสไม่รู้ตัวว่าบาสเป็นเพื่อนรักหรือคนรัก แม้วันที่เจอปัญหาคครอบครัว -บนนท์ติดต่อเด็ให้มาหาที่บ้านเด็ ประทับใจในความช่วยเหลือที่บนนท์มีให้นนนท์ได้เข้ามาและเปลี่ยนแปลงชีวิตเด็ให้ดีขึ้นความรักจึงก่อตัวขึ้น	-บาสไม่ยอมรับเพศที่สามและเมื่อรู้ว่าพ่อที่แท้เป็นกระเทย บาสรับไม่ได้ -เด็รักคนอื่นคือฝ่ายเพื่อนรุ่นน้องเมื่อนนนท์รู้จึงยุติความสัมพันธ์ทุกอย่าง	-บอยให้กำลังใจบาสและทำให้บาสได้เห็นถึงความรักที่พ่อมิให้ -เด็พยายามอธิบายและเปิดใจในความรู้สึกที่แท้จริง ทั้งหมดกับบนนท์ว่ารักฝ่าย แต่ก็ยังคงผูกพันกันกับบนนท์	-บาสเปิดใจยอมรับความเป็นเพศที่สามและมองเห็นความรักที่บอยมีให้ -บนนท์เลือกที่ออกจากชีวิตเด็ซึ่งเด็เสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	- ระหว่างบาสกับพ่อโดยที่บาสไม่ยอมรับความเป็นกระเทยของพ่อ - ระหว่าง เด็กับบนนท์โดยที่เด็มีคนอื่น		- บาส/เกย์ - บอย/เกย์ - นนท์/เกย์ - เด็	- ธรรมชาติ - สิ่งประดิษฐ์ - การดำเนินชีวิตของตัวละคร - ธรรมชาติ - สิ่งประดิษฐ์ - การดำเนินชีวิตของตัวละคร	การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): ตารางโครงสร้างการเล่าเรื่อง

โครงสร้างการเล่าเรื่อง										
ภาพยนตร์	ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง					ขัดแย้ง	แก่นเรื่อง	ตัวละคร	ฉาก	มุมมอง
	เริ่มเรื่อง	พัฒนาเหตุการณ์	ภาวะวิกฤติ	ภาวะคลี่คลาย	ยุติเรื่องราว					
3. Present Perfect แค่นี้ก็ดี แล้ว (ชายรัก ชาย)	บรรยากาศ เมืองฮิกากิ คาวะ ประเทศ ญี่ปุ่นแต่ ชายหนุ่ม ไทยสถาน ที่นี้เป็น เหมือนโลก ใบใหม่ของ เขา	เคยพบกับไอตาย หนุ่มสองคนที่ ออกมาใช้ชีวิตของ ตัวเองแต่เล็กกับ แฟนไอตายเป็นเกย์ ออกมาใช้ชีวิตก่อน แต่งงานทั้งคู่มี สัมพันธ์กันไม่ได้ ตั้งใจจากนั้นความ ผูกพันจึงเกิดขึ้น	แฟนสาว ไอตายที่ กำลังจะ แต่งงาน ตั้งท้องทำ ให้ ความสัมพันธ์ นซ์ ระหว่าง เขากับ ไอตายต้อง จบลง	ต่างคนต่าง แยกย้าย กลับ ประเทศไทย มาเผชิญกับ ชีวิตที่เป็น จริงและ หน้าที่ที่ต้อง รับผิดชอบ เขา	เหตุการณ์ บังเอิญที่ไอตาย และไอตายมาพบ กัน โดยที่ไอตาย มาก่อน ครอบครัวทั้งคู่ ยังคงระลึกถึง กันซึ่งไอตายขอ เฟสบุ๊กไอตาย ก่อนแยกจาก	- ภายในจิตใจ - ระหว่างไอตาย กับไอตาย โดยที่ไอตาย ไม่ยอมรับ ความสัมพันธ์ที่ เกิดกับไอตาย และ ระหว่างไอตายกับ แฟนสาวที่ไอตายถูก บอกเลิก	แก่นเรื่อง เกี่ยวกับชีวิต มนุษย์ เรียนรู้ จากอดีตยอมรับ ความจริงใน ปัจจุบัน	- ไอตาย/เกย์ - ไอตาย/เกย์	- ธรรมชาติ - สิ่งประดิษฐ์	การเล่า เรื่อง แบบรู้ รอบด้าน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): ตารางโครงสร้างการเล่าเรื่อง

โครงสร้างการเล่าเรื่อง										
ภาพยนต์	ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง					ขัดแย้ง	แก่นเรื่อง	ตัวละคร	ฉาก	มุมมอง
	เริ่มเรื่อง	พัฒนาเหตุการณ์	ภาวะวิกฤติ	ภาวะคลี่คลาย	ยุติเรื่องราว					
4. She เรื่องรัก ระหว่าง เธอ (หญิงรัก หญิง)	แม่ต่อว่าบัว เรื่องที่จะ เลิกกับสามี เหตุการณ์ ดำเนินเล่า ถึงเรื่องราว ประวัติ เบื้องต้นของ ตัวละคร	จนสาวทอมช่างภาพ รับงานถ่ายภาพที่รี สอร์ทบัวจนชอบบัว ตั้งแต่แรกเห็นการที่ ทำงานร่วมกันทำให้ ทั้ง2ใกล้ชิดกัน	สามีบัว แะมาหา บัวและ เห็นบัวจูบ อยู่กับจน จึงต่อว่า บัวทำให้ บัวล้มลง ด้วย โรคมะเร็ง ที่บัวปิดบัง ความ เจ็บปวดไว้	ครอบครัว บัวเข้าใจ สาเหตุที่บัว ปลื้มตัว ออกมาจาก ทุกคนจนพ ยายามทำใจ กับสิ่งที่เกิด และดูแลบัว	บัวเสียชีวิตลง คงเหลือแต่ งาน นิทรรศการ ภาพถ่ายที่จน ทำเพื่อระลึก ถึงบัว	- ภายในจิตใจ - ระหว่าง ครอบครัวบัวกับ บัวที่ไม่เข้าใจ สาเหตุที่บัวออกมา จากทุกคน	แก่นเรื่อง เกี่ยวกับชีวิต มนุษย์ ความรัก คือยารักษาหัวใจ	- บัว/ดี - จน/ทอม	- ธรรมชาติ - สิ่งประดิษฐ์	การเล่า เรื่อง แบบรู้ รอบด้าน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): ตารางโครงสร้างการเล่าเรื่อง

โครงสร้างการเล่าเรื่อง										
ภาพยนตร์	ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง					ขัดแย้ง	แก่นเรื่อง	ตัวละคร	ฉาก	มุมมอง
	เริ่มเรื่อง	พัฒนาเหตุการณ์	ภาวะวิกฤติ	ภาวะคลี่คลาย	ยุติเรื่องราว					
5. 1448 รักเราของ ใคร (หญิงรัก หญิง)	บรรยายภาพ การแต่งงาน ของเจ้าสาว 2คนระหว่าง พิมและแพท	พิมที่เลิกกับ แฟนหนุ่มมาพบ กับแพท รุ่นพี่ โดยที่แพทแอบ ชอบพิมอยู่ก่อน แล้วแพทดูแล เอาใจใส่พิม อยู่ไม่ห่างความ ผูกพันจึงก่อตัว ขึ้นจนทั้ง2 แต่งงานกัน	แพทยายาม เรียกร้องการ จดทะเบียนสม รสกับพิมจน วันที่แพท ประสบ อุบัติเหตุพิมไม่ สามารถเซ็น ยินยอมผ่าตัด ได้การรักษา ล่าช้าจึงทำให้ แพทเสียชีวิต	หลังจาก แพท เสียชีวิตลง พ่อของแพท ทวง กรรมสิทธิ ทุกอย่างของ แพท คืนทั้งหมด จากพิม	พิมต้องย้าย ออกจาก ริ สอร์ทที่สร้าง มากับแพท พิมยังคง เสียใจกับ ความสูญเสีย ที่เกิดขึ้น ดัด ภาพเป็น ข้อความเรียก สิทธิทางเพศ	- ภายในจิตใจ - ระหว่างพิมกับแฟน หนุ่มที่บอเลิก,พิมกับ พ่อแพทซึ่งพ่อแพท กล่าวว่าพิมเป็นต้น เหตุการตายของ แพท - ภาวะเปียบ โครงสร้างทางสังคม แพทเรียกร้องการจ ทะเบียนที่ถูกต้อง ระหว่างหญิงหญิง	แก่นเรื่อง เกี่ยวกับ การวิพากษ์ สังคม ความเสมอ ภาคทาง เพศสภาพ	-พิม/ เล สเบียน -แพท/ เล สเบียน	- ธรรมชาติ - สิ่งประดิษฐ์	การเล่า เรื่องแบบรู้ รอบด้าน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): ตารางโครงสร้างการเล่าเรื่อง

โครงสร้างการเล่าเรื่อง										
ภาพยนตร์	ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง					ขัดแย้ง	แก่นเรื่อง	ตัวละคร	ฉาก	มุมมอง
	เริ่มเรื่อง	พัฒนาเหตุการณ์	ภาวะวิกฤติ	ภาวะคลี่คลาย	ยุติเรื่องราว					
6. Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ (หญิงรักหญิง)	พีและไวน์สาวทอมเพื่อนรักพักอาศัยห้องคอนโดเดียวกัน เรื่องราวเล่าข้อมูลเบื้องต้นตัวละคร	พิมคนรักเก่าไวน์และฟ้าเพื่อนสนิทย้ายมาพักคอนโดเดียวกันทำให้ไวน์ลืมรักเก่าไม่ได้และพียพยายามเป็นแม่สื่อให้ฟ้ารักกับไวน์ทั้งๆที่พียกับฟ้ารักกันโดยที่ไม่รู้ตัว	พิมปฏิเสธงานแต่งงานกับแฟนหนุ่มและหนีงานแต่งงานออกมา พ่อแม่มพิมกับครอบครัวแฟนหนุ่มแตกหักกัน	พิมเปิดใจว่ารักไวน์มาตลอด ฟ้าบอกกับไวน์เช่นกันว่าไม่เคยรักไวน์แต่รักพียส่วนพียยอมรับความจริงว่ารักฟ้า	พิมและไวน์มาขอโทษพ่อแม่พิมไม่นานทั้งพิม-ไวน์และฟ้า-พียจัดงานริมทะเลพร้อมกัน	- ภายในจิตใจ - ระหว่างพียและพิมจากที่พิมดูแลไวน์ยามป่วยใช้ทำให้ไวน์ลืมพิมไม่ได้ทำให้พียต่อว่าพิมเรื่องความไม่ชัดเจน, ระหว่างพิมและครอบครัวจากที่พิมตัดสินใจยกเลิกการแต่งงาน	แก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ การซื้อสัตย์ต่อตัวเองก็เท่ากับเราได้ซื้อสัตย์ต่อผู้อื่น	- ไวน์/ ทอม - พีย/ ทอม - พิม/ดี - ฟ้า/ดี	- ธรรมชาติ - สิ่งประดิษฐ์	การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน

จากตารางที่ 4.1 ตารางโครงสร้างการเล่าเรื่องสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทย ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน แบ่งออกเป็นภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ได้แก่ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, เมื่อฝนหยุดลงบนหัว, Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว และ ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง ได้แก่ She เรื่องรักระหว่างเธอ, 1448 รักเราของใคร, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ โครงสร้างการเล่าเรื่องประกอบไปด้วย

1. โครงเรื่อง กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ทั้ง ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ได้แก่ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, เมื่อฝนหยุดลงบนหัว, Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว และ ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง ได้แก่ She เรื่องรักระหว่างเธอ, 1448 รักเราของใคร, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ มีการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ภาวะวิกฤติ ภาวะคลี่คลาย การยุติของเรื่องราว เหมือนกัน

2. ความขัดแย้ง กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ในส่วน ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ได้แก่ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, เมื่อฝนหยุดลงบนหัว, Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว มีความขัดแย้งภายในจิตใจและความขัดแย้งระหว่างคนกับคน ส่วน ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง She เรื่องรักระหว่างเธอ, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ มีความขัดแย้งภายในจิตใจและความขัดแย้งระหว่างคนกับคน และในเรื่อง 1448 รักเราของใครมีความขัดแย้งภายในจิตใจและความขัดแย้งระหว่างคนกับคนเช่นกันแต่มีความขัดแย้งด้านกฎระเบียบ โครงสร้างทางสังคมประกอบด้วย

3. แก่นเรื่อง กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ทั้ง ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ได้แก่ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, เมื่อฝนหยุดลงบนหัว, Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ มุ่งเสนอเรื่องจริงของชีวิต สร้างข้อวิพากษ์ในประสบการณ์ทางธรรมชาติของมนุษย์ เป็นการประเมินสภาพของมนุษย์ ส่วนภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง She เรื่องรักระหว่างเธอ, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอมีแก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์เช่นกัน และในเรื่อง 1448 รักเราของใคร มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับการวิพากษ์สังคมมุ่งสะท้อนสภาพสังคมซึ่งจะทำให้ทั้งแนวตลก เสียดสี หรือสมจริง เพื่อการปฏิรูปทางสังคม

4. ตัวละคร กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน แบ่งออกเป็นภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ได้แก่ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด มีตัวละครหลักเป็นเกย์ทั้ง โอม, ปิม และบอย , เมื่อฝนหยุดลงบนหัว มีตัวละครหลักเป็นเกย์ทั้ง นานา, เจนท์, บาส, บอย, นนท์, เต๋ เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว มีตัวละครหลักเป็นเกย์ทั้ง เต๋และโอ๊ต ส่วนภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง She เรื่องรักระหว่างเธอ มีตัวละครหลัก บัวเป็นดี๊, จูนเป็นทอม เรื่อง 1448 รักเราของใคร มีตัวละครหลักเป็นเลสเบี้ยน คือพิม และแพท และเรื่อง Yes

or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ มีตัวละครหลักเป็นทอมคือ ไวน์ และ พี ตัวละครหลักเป็นดีคือ พิม และฟ้า

5. ฉาก กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน แบ่งออกเป็น ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ได้แก่ เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด มี ฉากที่เป็น ช่วงเวลาหรือยุคสมัย ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ และฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร เรื่องเมื่อฝน หยอดลงบนหัว มีฉากที่เป็นธรรมชาติ ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์และ ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว มีฉากที่เป็นธรรมชาติ ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ส่วนภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง She เรื่องรักระหว่างเธอ, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอมี ฉากที่เป็น ช่วงเวลาหรือยุคสมัย ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์รวมถึง ฉากที่เป็นธรรมชาติ และในเรื่อง 1448 รักเรา ของใคร มีฉากที่เป็นธรรมชาติ ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ เช่นเดียวกัน

6. มุมมองในการเล่าเรื่อง กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ทั้งภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ได้แก่ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, เมื่อฝน หยอดลงบนหัว, Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว และภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง ได้แก่ She เรื่องรักระหว่างเธอ, 1448 รักเราของใคร, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอมีการเล่าเรื่องแบบ รู้รอบด้าน สามารถหยั่งจิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถย้ายเหตุการณ์ สถานที่ และข้ามพ้น ข้อจำกัดด้านเวลา สามารถย้อนอดีต และสามารถสำรวจความคิดฝันของตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต

บทที่ 5

วิเคราะห์ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันจากภาพยนตร์ไทย

ในการศึกษานี้จะเป็นการวิเคราะห์ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันจากภาพยนตร์ไทยกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน แบ่งออกเป็นภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ได้แก่ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, เมื่อฝนหยุดลงบนหัว, Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว และภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง ได้แก่ She เรื่องรักระหว่างเธอ, 1448 รักเราของใคร, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ เพื่อวิเคราะห์การสะท้อนลักษณะของคน ที่ทัศนคติ ความเชื่อ และสภาพสังคมสามารถ แบ่งบทบาทการสะท้อนสังคมเป็น สะท้อนลักษณะของคน สะท้อนวิถีชีวิต และสะท้อนทัศนคติ อันได้จาก โครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก และตัวบทสนทนา เพื่อให้ทราบถึงภาพสะท้อนของคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ ที่ถูกทอดออกมา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การสะท้อนลักษณะของคน

การสะท้อนลักษณะของคนเป็นการสะท้อนถึงบุคลิกภาพแบ่งได้ 2 ลักษณะ บุคลิกภาพภายนอกบุคลิกภาพภายใน สิ่งที่เราสามารถเห็นได้ในตัวบุคคลหนึ่ง และบุคลิกภาพภายใน การกระทำ การแสดงออก โดยพฤติกรรมของแต่ละบุคคลตลอดจนมารยาททางสังคม จากตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ดังนี้

ตารางที่ 5.1: การสะท้อนลักษณะของคนในคนรักเพศเดียวกันภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์	ตัวละคร	การสะท้อนลักษณะของคน	
		บุคลิกภาพภายนอก	บุคลิกภาพภายใน
1. Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด (ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย)	โออม	ผู้ชาย สุภาพเรียบร้อย	จริงใจ ซื่อสัตย์ อดทน ยอมรับตัวเองว่าเป็นเกย์
	ปิม	ผู้ชาย ขี้เล่น สนุกสนาน	เห็นแก่ผู้อื่น จริงใจ
	บอย	ผู้ชาย หน้าดี ขี้เล่น สนุกสนาน	เปิดเผย ซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกตัวเอง จริงใจ มีเหตุผล เข้าใจผู้อื่น

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.1(ต่อ): การสะท้อนลักษณะของคนในคนรักเพศเดียวกันภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์	ตัวละคร	การสะท้อนลักษณะของคน	
		บุคลิกภาพภายนอก	บุคลิกภาพภายใน
2. เมื่อฝนหยุดลงบนหัว (ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลัก สื่อถึงชายรักชาย)	เจนท์	ผู้ชาย หน้าตาดี มีสเน่ห์ ดึงดูด เป็นที่รักของคน รอบข้าง	เอาแต่ใจตัวเอง ชอบใช้ คำสั่ง รักษาภาพลักษณ์ สนใจสายตาสังคม ไม่ สนใจความรู้สึกผู้อื่น
	นานา	ผู้ชาย หน้าตาไม่ดี อ้วนดำ พิการช่วงขา บุคลิกภาพไม่ ดี พูดติดขัด	จริงใจ ใส่ใจความรู้สึก คนรอบข้าง ซื่อสัตย์ ยอมรับตัวเองว่าเป็นเกย์ ช่วยเหลือผู้อื่น
	บาส	ผู้ชาย พูดเก่ง กระฉับกระเฉง มาด นักกีฬา	สันโดษ ขาดความรัก ไม่ ยอมรับความจริง
	บอย	ผู้ชาย สุภาพเรียบร้อย ไม่ ค่อยพูด เป็นผู้ฟังที่ดี	เป็นเกย์แต่พยายาม ปกปิด ใส่ใจคนรอบข้าง มีความคิด มีเหตุผล
	เต้	ผู้ชาย หน้าตาดี เกเร กิน เที่ยว ติดสังคม ฐานะไม่ดี	ชอบโกหก เจ้าชู้ ไม่รัก ใครจริง ทำได้ทุกอย่าง เพื่อเงิน ทะเยอทะยาน
	นนท์	ผู้ชาย วัยกลางคน บุคลิกภาพดี น่าเชื่อถือ หน้าที่การงานดี	รสนิยมชอบเพศ เดียวกัน มีเหตุผล ใจ เย็น จริงใจ เด็ดขาด ชัดเจน

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.1 (ต่อ): การสะท้อนลักษณะของคนในคนรักเพศเดียวกันภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์	ตัวละคร	การสะท้อนลักษณะของคน	
		บุคลิกภาพภายนอก	บุคลิกภาพภายใน
3. Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว (ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลัก สื่อถึงชายรักชาย)	เต๋ย	ผู้ชาย มาดเซอร์ เป็นคนใช้ชีวิตง่าย ๆ สบาย ๆ ไม่ค่อยพูด	โลกส่วนตัวสูง ไม่มีเป้าหมายใช้ชีวิตเรื่อยเปื่อย เก็บกด ไม่สนใจคนรอบข้าง
	ไอ้ต	ผู้ชาย หน้าตาดี อร่อย ศักดิ์สิทธิ์ เป็นมิตร	เป็นเกย์แต่พยายามปกปิด มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ ใส่ใจผู้อื่น
4. She เรื่องรักระหว่างเธอ (ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลัก สื่อถึงหญิงรักหญิง)	บัว	ผู้หญิง วัยกลางคน บุคลิกภาพดี นักรักใจใหญ่ น่าเชื่อถือ สุภาพ	ใส่ใจความรู้สึกของคนอื่น ซื่อสัตย์ในความรู้สึก เด็ดขาด เข้มแข็ง เข้าใจโลก
	จูน	ทอม หน้าตาดี สุภาพ ทำงานเก่ง	จริงจัง ใส่ใจความรู้สึกผู้อื่น เข้มแข็ง ยอมรับความจริง จริงใจ มีเหตุผล
5. 1448 รักเราของใคร (ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลัก สื่อถึงหญิงรักหญิง)	พิม	นักศึกษาสาว หน้าตา น่ารักสดใส พูดเก่ง	ชัดเจน จริงใจ ซื่อสัตย์ กับความรู้สึก รัก อิสระเสรี ไม่ชอบอยู่ใน กรอบ เปิดเผยกล้า แสดงออก

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.1 (ต่อ): การสะท้อนลักษณะของคนในคนรักเพศเดียวกันภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์	ตัวละคร	การสะท้อนลักษณะของคน	
		บุคลิกภาพภายนอก	บุคลิกภาพภายใน
	แพท	นักศึกษาสาว สวย มีความเป็นผู้ใหญ่ สุภาพเรียบร้อย	จริงใจ ซื่อสัตย์ มีรสนิยมรักเพศเดียวกัน มีเหตุผล รอบคอบ ยึดมั่นในความถูกต้อง
6. Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ (ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง)	ไวน์	ทอม หน้าตาดี สุภาพ บุคลิกภาพดี	จริงใจ มีเหตุผล สนใจความรู้สึกผู้อื่น รสนิยมรักเพศเดียวกัน
	บี	ทอม หน้าตาน่ารัก ขี้เล่น อหยาศัยดี	จริงใจ เปิดเผย รักเพื่อน รสนิยมรักเพศเดียวกัน
	พิม	นักศึกษาสาวสวย สุภาพ เรียบร้อย พุดไม่เก่ง	มีแบบแผน อยู่ในกรอบ ใส่ใจคนรอบข้าง มีเหตุผล ปิดกั้นตัวเอง
	ฟ้า	นักศึกษาสาวน่ารัก พุดเก่ง กระฉับกระเฉง	เปิดเผย จริงใจ พุดตรง ชัดเจนในความรู้สึก

จากตารางที่ 5.1 การสะท้อนลักษณะของคนในคนรักเพศเดียวกันภาพยนตร์ไทยจะเห็นได้ว่า ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ได้แก่ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, เมื่อฝนหยุดลงบนหัว, Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว บุคลิกภายนอก ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย ผู้ชาย หน้าตาดี บุคลิกภาพดี สุภาพ อหยาศัยดี เป็นที่รักของคนรอบข้าง ส่วนบุคลิกภาพภายใน ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย จริงใจ ซื่อสัตย์ เห็นแก่ผู้อื่น มีความคิด มีเหตุผล รักษาภาพลักษณ์ สนใจสายตา สังคมภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิงได้แก่ She เรื่องรักระหว่างเธอ, 1448 รักเราของใคร, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ บุคลิกภายนอก จะแบ่งเป็น รูปลักษณ์ยังคงเป็นผู้หญิง บุคลิกส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย บุคลิกภาพดี สวย น่ารัก และรูปลักษณ์เป็นทอมอย่างชัดเจน บุคลิกส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย หน้าตาดี สุภาพ บุคลิกภาพดี อหยาศัยดี ทำงานเก่ง ส่วนบุคลิกภาพภายใน รูปลักษณ์ยังคงเป็นผู้หญิง บุคลิกส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย ใส่ใจความรู้สึกของคนอื่น เต็มใจ

รอบคอบ มีแบบแผน ยึดมั่นในความถูกต้อง และรูปลักษณะเป็นทอมอย่างชัดเจน บุคลิกส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย จริใจ ซื่อสัตย์ เปิดเผยกล้าแสดงออก ชัดเจนในความรู้สึก

5.2 การสะท้อนวิถีชีวิต

การสะท้อนวิถีชีวิตเป็นการแสดงถึงการดำเนินชีวิตทั้งในด้านการกินอยู่ การประกอบอาชีพ การเมืองการปกครอง ตลอดจนความเชื่อ จากโครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก ที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ดังนี้

ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย

5.2.1 Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด

จากภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด มี โครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก ที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ มีการการสะท้อนวิถีชีวิต ดังเช่น

5.2.1.1 โครงเรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด เป็นการดำเนินเรื่องจากชีวิตในวัยเด็กของวัยรุ่นเพื่อนสนิทชายสองคนคือโอมและบีมขณะที่เป็นนักเรียนโดยที่โอมรู้ตัวตั้งแต่แรกว่าชอบเพศเดียวกันในขณะที่บีมไม่รู้ตัวแต่ด้วยความที่เป็นเพื่อนความรักและความผูกพันจึงทำให้เปลี่ยนเป็นความรัก วันเวลาผ่านไป โอมที่มีชื่อใหม่คือพลก็ยังคงดูแลบีมที่ป่วยทุพพลภาพไม่ได้ทอดทิ้งกัน เป็นรักแท้ที่เกิดขึ้นในคนรักเพศเดียวกัน

5.2.1.2 ตัวละคร Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด มีตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันคือ โอม และบีม

โอม เป็นเด็กที่โตมาในครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวมีฐานะดี เรียนหนังสือ ไม่มีแฟนที่เป็นผู้หญิงเป็นตัวเป็นตน มองว่ายังไม่ได้รู้สึกรักใคร แต่ชอบแชทออนไลน์กับผู้ชาย เมื่อโตขึ้นคือพลใช้ชีวิตเรียบง่ายในรีสอร์ททханเมืองซึ่งเป็นธุรกิจที่สร้างขึ้น มีความเชื่อที่ว่ารักใครต้องรักทีละคน

บีม เป็นนักเรียนที่ใช้ชีวิตอิสระเสรี มีแฟนเป็นผู้หญิงแล้วเลิกกันเพราะทนความเอาแต่ใจไม่ได้ ช่วงเวลาที่เลิกกัน เลยมารู้จักอยู่กับโอมด้วยความสนิทและความผูกพันมองเห็นว่าโอมเดิมเต็มส่วนที่ขาด เกิดเป็นความรักขึ้น เรื่องเพศไม่ใช่คำตอบสำหรับบีม แต่ความรักสำคัญที่สุดเลยมอบความรักให้โอมเต็มที่ ในช่วงโตบีมป่วยเขาสงสารและเห็นใจ พล(โอม)มากแต่ก็ไม่สามารถทอดทิ้งพลได้เช่นกัน

5.2.1.3 ฉากสถานที่ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด ในเรื่องนี้ ช่วงตอนที่เป็นเด็กจะเป็นวิถีชีวิตในหอพัก ชีวิตหลังเลิกเรียนของเด็กวัยรุ่น แชทพูดคุยกับเพื่อนชายในโลกโซเชียล และการท่องเที่ยวในวันหยุดเป็นฉากบ้านพักริมน้ำที่วัยรุ่นสามารถไปเที่ยวเล่นได้ เมื่อตัวละครโตขึ้น ฉากที่ปรากฏคือบ้านพักริมน้ำที่พลและบีมเป็นเจ้าของร่วมกัน เป็นสถานที่ที่ในวัยเด็กชอบเที่ยวเล่น เมื่อโตขึ้นจึงประกอบธุรกิจนี้

5.2.2 เมื่อฝนหยุดลงบนหัว

จากภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว มี โครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก ที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ มีการการสะท้อนวิถีชีวิต ดังเช่น

5.2.2.1 โครงเรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว เป็นการดำเนินเรื่อง ชีวิตรักเพศเดียวกันของเด็กนักเรียนวัยรุ่นชาย 3 รูปแบบ เรื่องแรก ความรักแบบคิดเข้าข้างตัวเอง ของนานากับเจนท์ที่นานา หน้าตาอัปลักษณ์หลงรักเจนท์หนุ่มหล่อโรงเรียนท้ายสุดก็ผิดหวัง เรื่องที่สอง ความรักของเพื่อนรักเพื่อน ระหว่างบาสกับบอยความผูกพันมิตรภาพระหว่างเพื่อนแปรเปลี่ยนเป็นความรักและการยอมรับระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างเขาทั้งคู่ และเรื่องที่สาม ความรักในผลประโยชน์ ระหว่าง เต้กับนนท์ ที่ได้เด็กนักเรียนที่ยอมขายตัวให้กับผู้ชายคือนนท์เพื่อปลดหนี้ แต่ด้วยน้ำใจ การเอาใจใส่ของนนท์ ทำให้ได้รู้สึกรักเหมือนคนในครอบครัวและทำให้ชีวิตดีขึ้นเมื่อได้ไม่ซื้อสตัยน์นท์เลยเล็ก ทั้งสามรูปแบบความเสียใจที่เกิดขึ้นมีฝนตกลงมาเป็นสื่อแสดงถึงความเสียใจและปัญหาที่เกิดขึ้น

5.2.2.2 ตัวละคร เมื่อฝนหยุดลงบนหัว สิ้นสุด มีตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันคือ นานา, เจนท์, บาส, บอย, เต้, นนท์

นานา นักเรียนชายที่ย้ายมาพักอาศัยอยู่กับญาติฐานะปานกลาง เรียนอยู่โรงเรียนประจำจังหวัด หน้าตาไม่ดี อ้วนดำ พิกัดช่วงขาแต่ดูแลและรับผิดชอบตัวเองได้ ไม่เป็นภาระใคร เป็นเกย์แบบยอมรับตัวเอง แอบชอบใครก็พยายามช่วยเหลือและดูแลอยู่ห่างๆ

เจนท์ นักเรียนชายหน้าตาดีอยู่ภายในครอบครัวที่มีกรอบระเบียบกฎเกณฑ์สูงรักษาภาพลักษณ์ตัวเอง ชอบเพศเดียวกันแต่ไม่กล้าแสดงออก และเมื่อความจริงเปิดเผยเรื่องความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นก็พร้อมตัดความสัมพันธ์ทันที เนื่องจากสนใจสังคมรอบข้างมากกว่าความรู้สึกตัวเอง

บาส นักเรียนชายหน้าตาดี ไม่ค่อยมีเพื่อน สนใจอยู่กับแม่ที่เป็นโรคมะเร็ง ไม่เคยเห็นพ่อตั้งแต่เกิดไม่ยอมรับเรื่องเพศที่3จากการที่รู้ความจริงว่าพ่อเป็นกระเทย

บอย นักเรียนชายสุภาพเรียบร้อย เป็นเกย์โดยการยอมรับตัวเอง คอยดูแลและให้คำปรึกษาคนที่ตัวเองรับอย่างเต็มที่ คิดถึงและเข้าใจจิตผู้อื่น

เต้ นักเรียนชายหน้าตาดีครอบครัวยากจนเป็นหนี้สินการพนัน สามารถยอมทำได้ทุกอย่างเพื่อหาเงินแม้กระทั่งขายตัวให้เกย์ทุกๆที่ตัวเองชอบเพศหญิง

นนท์ ชายวัยกลางคน หน้าตาดี สังคมดี ฐานะดี ชอบเพศเดียวกันแบบยอมรับตัวเอง ดังจะเห็นได้จากการซื้อบริการเด็กวัยรุ่นชาย

5.2.2.3 ฉากสถานที่ เมื่อฝนหยุดลงบนหัว สถานที่หลักของภาพยนตร์เรื่องนี้คือฉากโรงเรียนเป็นตัวดำเนินเรื่องราวของความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ทั้งหมด ตัวละครพัฒนาความสัมพันธ์จากความเป็นเพื่อนภายในโรงเรียนสังคมที่ได้พบเจอ มีฉากโชนีลมีเดียเป็นสื่อการติดต่อหรือพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างกัน

5.2.3 Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว

จากภาพยนตร์เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว มี โครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก ที่สื่อถึง คนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ มีการการสะท้อนวิถีชีวิต ดังเช่น

5.2.3.1 โครงเรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว เป็นการดำเนินเรื่องจากความ เจ็บปวดของเต๋ยที่เลิกราแฟนสาวเลยไปหาความสงบที่ประเทศญี่ปุ่นในที่ไม่มีใครรู้จัก ปรากฏว่าได้ พบกับไอต๋อชายหนุ่มที่กำลังจะแต่งงานกับแฟนสาวแต่ออกมาใช้ชีวิตโสดครั้งสุดท้าย ในสถานที่ที่มีคน ไทยเพียงแค่ 2 คนเลยทำให้ทั้งคู่ต้องต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน จนวันหนึ่งพลาดพลั้งมีความสัมพันธ์กัน โดยฤทธิ์เหล่า เต๋ยรับไม่ได้กับสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะที่ไอต๋อยอมรับว่าเป็นเกย์ความสัมพันธ์ที่พลาดพลั้ง กับ ความผูกพันที่เริ่มก่อตัวขึ้นมาเต๋ยกับไอต๋อเปิดใจยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งทำให้เกิดมุมมองความรักอีก เส้นทางหนึ่ง แต่ความจริงอีกข้อหนึ่งคือแฟนสาวไอต๋อต้อง เขาจึงต้องกลับไปสู่โลกใบเดิมโดยทิ้งให้เต๋ย เป็นเพียงความทรงจำ

5.2.3.2 ตัวละคร Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว มีตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศ เดียวกันคือ เต๋ยและไอต๋อ

เต๋ย นิสัยเป็นคนมีโลกส่วนตัวสูง ค่อนข้างเก็บกดถ้ามีปัญหาหรือเรื่องราวระบายน โขเซี่ยล ใช้ชีวิตเรื่อยเปื่อยจนดูเหมือนไม่มีอนาคต เต๋ยมีความสามารถด้านการถ่ายภาพ จึงทำให้เต๋ย ได้เดินทางไปถ่ายภาพในที่ต่างๆมากมาย เต๋ยใช้ความรู้สึกในการตัดสินใจเรื่องความรักทำให้ข้ามผ่าน มาหาความรักอีกเส้นทางหนึ่งได้ แต่ใช้เหตุผลในการยอมรับความเป็นจริง

ไอต๋อ ไรต์พนักงานออฟฟิศหนุ่มครอบครัวดีมีหน้าตาทางสังคมกำลังจะแต่งงานกับ แฟนสาวแท้จริงแล้วเป็นเกย์ เขาไม่สามารถปิดกั้นเพศสภาพที่แท้จริงได้เมื่อเจอผู้ชายที่รัก แต่เมื่อ ทราบว่าแฟนสาวที่กำลังจะแต่งงานด้วยต้อง ไอต๋อมีความรับผิดชอบต้องกลับไปสู่เส้นทางที่ควรจะเป็น โดยที่ต้องทิ้งความสุขของตัวเอง

5.2.3.3 ฉากสถานที่ Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว คือสถานที่หลักถ่ายทอดฉาก เมืองฮิคาซึคะวะ ประเทศญี่ปุ่น ตัวละครใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่ห้องพัก เป็นฉากสถานที่พักของเต๋ย ร้านเหล้าเป็นอีกสถานที่หนึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ในการเปิดใจ และเปิดเผยความรู้สึก

ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง

5.2.4 She เรื่องรักระหว่างเธอ

จากภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ มี โครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก ที่สื่อถึงคนรัก เพศเดียวกันในภาพยนตร์ มีการการสะท้อนวิถีชีวิต ดังเช่น

5.2.4.1 โครงเรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ เป็นการดำเนินเรื่องจาก บัว ผู้หญิงคน มีชีวิตที่สมบูรณ์แบบตัดสินใจหันหลังให้กับสามี ลูกสาว ด้วยเหตุผลที่ไม่สามารถบอกพวกเขาได้ ความ โดดเดี่ยว ความเหงา กำลังใจ ที่เข้ามาจาก จูน ช่างภาพหญิงที่มาถ่ายภาพที่รีสอร์ทของเธอความ

ใกล้ชิดสนิทสนม ทำให้เธอมีความสุขกับการใช้ชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง วันหนึ่งครอบครัวของบัวแวะมาเยี่ยมบัว ข้าวร้ายคือบัวเป็นมะเร็งขั้นสุดท้าย ทุกคนเสียใจกับสิ่งที่รับรู้ สุดท้ายก็พยายามรับความจริงขณะที่สามีและลูก อยากเห็นบัวความสุขในช่วงสุดท้ายของชีวิตจึงอยากให้บัวอยู่กับคนที่บัวรัก และแวดล้อมไปด้วยคนที่รักบัว

5.2.4.2 ตัวละคร She เรื่องรักระหว่างเธอ มีตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันคือ บัวและจูน

บัว หญิงนักธุรกิจชีวิตที่ดูเหมือนว่าสมบูรณ์แบบ ตัดสินใจหันหลังให้กับครอบครัวเมื่อพบว่าตัวเองเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย อยากให้ทุกคนรับรู้เรื่องราวอันเลวร้ายนี้ บัวไม่เคยพูดสาเหตุที่แท้จริงที่ การปิดกั้นตัวเองคือกำแพงที่บัวสร้างขึ้นเพื่อปกป้องความเสียใจที่อยู่ภายใน แต่เมื่อเจอจูนภาพลักษณ์คือหอมเข้ามาในชีวิตทำให้เค้าเปลี่ยนมุมมองความรักครั้งใหม่และพบหนทางความสุขอีกครั้ง

จูน หอมสาวเป็นช่างภาพมืออาชีพรับงานที่รีสอร์ทของบัว จูนเป็นคนจริงจังในความรัก

จูนคอยดูแลบัวแม้จะเป็นช่วงเวลาที่เคยร้ายที่เพิ่งทราบว่าบัวเป็นมะเร็งแต่จูนก็คอยให้กำลังใจบัวอยู่ไม่ห่าง และเป็นคนใส่ใจความรู้สึกคนอื่นพร้อมทั้งให้บัวเลือกในสิ่งที่บัวต้องการ

5.2.4.3 ฉากสถานที่ She เรื่องรักระหว่างเธอ ฉากสถานที่หลักคือรีสอร์ทของบัว เป็นตัวดำเนินเรื่องราวตั้งแต่เริ่ม พัฒนาเหตุการณ์และจบเรื่อง โดยมี ชายหาด ของรีสอร์ทที่บัวและจูนเที่ยวเล่นในช่วงพัฒนาความสัมพันธ์และฉากคลี่คลายช่วงที่บัวป่วยจูนทำให้บัวคลายเศร้า

5.2.5 1448 รักเราของใคร

จากภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร มี โครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก ที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ มีการการสะท้อนวิถีชีวิต ดังเช่น

5.2.5.1 โครงเรื่อง 1448 รักเราของใคร เป็นการดำเนินเรื่องโดย พิม มีแพนเป็นผู้ชายมาก่อนแต่ก็เลิกกัน เริ่มสนิทกับแพทซึ่งเป็นรุ่นพี่ผู้หญิงที่มหาลัย โดยที่แพทแอบชอบพิมอยู่ก่อนแล้ว จนสุดท้ายมาเป็นแพนกันเพราะความเข้าใจ ทั้งคู่คบกันจนนำไปสู่การแต่งงาน และเริ่มต้นธุรกิจเปิดร้านกาแฟด้วยกันแพทอยากจดทะเบียนให้ถูกต้องกับพิมแต่กฎหมายไม่รับรองการแต่งงานของทั้งคู่ ไม่นานแพทเกิดอุบัติเหตุ พิมไม่สามารถรอกเอกสารยินยอมให้หมอผ่าตัดได้ การล่าช้าในการรักษาทำให้แพทเสียชีวิต หลังจากแพทเสียชีวิตพ่อแพทส่งนายมายึดร้าน พิมไม่ได้อะไรสักอย่าง เพราะกฎหมายไม่รับรองการแต่งงานของทั้งคู่

5.2.5.2 ตัวละคร 1448 รักเราของใคร มีตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันคือ พิมและแพท

พิม หญิงสาววัยรุ่นรักอิสระเสรีไม่ชอบอยู่ในกฎเกณฑ์ แต่มีความมุ่งมั่นในการเรียน และการทำงาน เดิมพิมมีแฟนเป็นผู้ชาย แต่เมื่อได้ใกล้ชิดกับแพทซึ่งเป็นผู้หญิงทำให้รู้ว่าจริงๆ แล้ว ตนเองมีรักให้กับเพศหญิงเช่นกัน พิมมีครอบครัวที่อบอุ่นและเข้าใจ พร้อมเปิดเผย เปิดใจ กล้า แสดงออก ไม่ว่าเพศจะเป็นเพศเดียวกับตน

แพท วัยรุ่นสาวหน้าตาดีมีรสนิยมรักเพศเดียวกันและชัดเจนในความรัก ตกหลุมรักพิมตั้งแต่แรกเห็น คอยมองและติดตามอยู่ห่างๆ เป็นคนมองโลกในแง่ดีและขยัน มีความรอบคอบ ในการใช้ชีวิตดังที่เห็นจากการเรียกร้องการจดทะเบียนสมรสในคนรักเพศเดียวกันด้วยสิทธิอันชอบธรรม และเพื่อสิทธิการใช้ชีวิตคู่ในอนาคต ยึดมั่นในความคิดของตัวเองและยอมรับในการตัดสินใจผู้อื่น

5.2.5.3 ฉากสถานที่ 1448 รักเราของใคร สถานที่หลักอยู่ที่ ปาย จ.เชียงราย เป็นฉากที่ พิมและแพทมาเจอกันเป็นการเริ่มต้นของเรื่อง พัฒนาเหตุการณ์ต่างๆ เป็นฉากภายในมหาวิทยาลัย เป็นสถานที่ที่พิมบอกเลิกกับน้ำ ดำเนินเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างพิมกับแพท

5.2.6 Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ

จากภาพยนตร์เรื่อง Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอมี โครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก ที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ มีการการสะท้อนวิถีชีวิต ดังเช่น

5.2.6.1 โครงเรื่อง Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ เป็นการดำเนินเรื่อง โดย ไวน์ และ พี สองเพื่อนสนิทเป็นทอมอาศัยอยู่ด้วยกันโดย เมื่อ พิม และ ฟ้า ย้ายเข้ามาอยู่ในห้องข้างเคียง โดยพิมเป็นแฟนเก่าและฟ้าเป็นรุ่นน้องของไวน์ พิมมีเจช ชายหนุ่มรุ่นเดียวกันเป็นแฟน พิมสนับสนุนให้ไวน์เปิดใจให้ฟ้า เพราะไม่อยากเห็นเพื่อนรักจมอยู่กับความหลังครั้งเก่า ฟ้าทำตัวเป็นพ่อสื่อ แต่ฟ้ารักพี พิตัดสินใจปฏิเสธและให้ฟ้าคบกับไวน์เพื่อนรัก แต่ไวน์จับสังเกตได้ว่าฟ้าชอบฟ้า พิมจึงยอมไปเปิดใจและขอโทษฟ้าที่ปฏิเสธเธอในครั้งก่อน พอใกล้เรียนจบ เมื่อเจชขอหมั้นพิม ท่ามกลางความยินดีของพ่อแม่ทั้งสองฝ่าย ไวน์นั้นเสียใจมาก แรกกดดันจากครอบครัวและสังคม ทำให้พิมตัดสินใจหนีงานออกมาหาไวน์เปิดเผยความรู้สึกที่มีต่อไวน์ และพาไวน์ไปให้พ่อแม่ได้รับรู้

5.2.6.2 ตัวละคร Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ มีตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันคือ ไวน์, พิม, บี, ฟ้า

ไวน์สาวทอม สุภาพ หน้าตาดี เป็นช่างภาพ มีความรักที่มั่นคง หลงรักพิมสาวรุ่นน้องตั้งแต่สมัยเรียนแต่มีเหตุทำให้เลิกกันแต่ก็ไม่ได้เปิดใจให้ใครอื่น แม้แต่ผู้หญิงที่โดนเพื่อนสนับสนุนก็ไม่สามารถแทนที่ได้ ไวน์เป็นคนจริงใจ และมีความรับผิดชอบ

พิม นักศึกษาสาว เรียบร้อย น่ารัก เป็นคนมีแบบแผนในการดำเนินชีวิตอยู่ในกรอบ รักเพศเดียวกันโดยเป็นดี อดีตแฟนเก่าของไวน์แต่ด้วยสังคมการยอมรับจากทางบ้านจึงทำให้เลิกกับ

ไวน์ หันมาคบกับแฟนหนุ่มเจซ และเมื่อเหตุการณ์ทำให้บังเอิญเจอไวน์อีกครั้ง ความรู้สึกที่มีต่อกันยังคงอยู่

บีสาวทอม ทะเล้น ชี้เล่น อัยยาศัยดี เป็นเซฟฟีมอดี เป็นเพื่อนสนิทกับไวน์ รักเพื่อนมากจนมองข้ามความรู้สึกตัวเอง ปกป้องเพื่อนในทุกทางและพร้อมให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่

ฟ้า นักศึกษาสาว น่ารักสดใส เป็นคนชัดเจน พูดตรง และเปิดเผย รักเพศเดียวกัน โดยเป็นดี ฟ้ามาหาบีเปิดใจแม้รู้ว่าจะไม่สมหวังแต่ก็พูดความจริงออกไป ฟ้าเริ่มคบไวน์ทั้งที่ไม่ได้เต็มใจนัก สุดท้ายก็ขอลีกกับไวน์จริงๆเพราะเราไม่ได้รักกัน

5.2.6.3 ฉากสถานที่ Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอฉากส่วนใหญ่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยที่ ไวน์และพิมพบกันเป็นรักครั้งแรกของกันและกัน และหอพักของตัวละครเพราะอยู่สถานที่เดียวกัน การดำเนินเรื่องหรือพัฒนาเหตุการณ์จึงอยู่ที่นี้ ไม่ว่าจะเป็นการสารภาพรักระหว่างบีและฟ้า การพัฒนาความสัมพันธ์ของไวน์และพิม ความขัดแย้งระหว่างบีและพิม ฉากริมทะเลเป็นสถานที่ปิดเรื่อง พิมยอมทิ้งทุกอย่างมาหาไวน์ที่นี่เพื่อบอกรัก และ เป็นฉากงานแต่งงานของทั้งคู่ของไวน์ และ บี

จากการวิเคราะห์การสะท้อนวิถีชีวิตจากภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อคนรักเพศเดียวกัน จากโครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก จะเห็นได้ว่า

ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย โครงเรื่องการสะท้อนภาพวิถีชีวิตโดยมีเนื้อหาความสัมพันธ์เริ่มต้นมาจากความผูกพันรูปแบบเพื่อนสนิทแล้วพัฒนาเป็นคนรัก ความใกล้ชิด ความเข้าใจกัน พัฒนาความรู้สึกจนกลายเป็นความรัก แต่บทสรุปของเรื่องไม่ว่าจะสุขหรือสมหวังสุดท้ายอุปสรรคอยู่ตรงที่การยอมรับตัวเองและเปิดเผยความรู้สึกต่อสังคม ตัวละครในภาพยนตร์จะแบ่งเป็นยอมรับตัวเองตั้งแต่แรก กับเพิ่งค้นพบตัวเอง สิ่งที่สะท้อนออกมาคือการอบจากสังคมครอบครัว ถ้ายอมรับได้ตัวละครจะเปิดเผยและยอมรับความเป็นตัวเอง แต่ถ้าสังคมครอบครัวปิดกั้นจะเกิดเป็นความกดดันไม่กล้าแสดงออกจากที่ปรากฏในภาพยนตร์ ส่วนฉากที่สะท้อนวิถีชีวิตจะเห็นได้จากสถานที่ศึกษา โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ขยายสังคมให้มีความกว้างขวางขึ้นการรู้จักหรือพบปะผู้คนทำให้เรียนรู้ชีวิต ตลอดจนโซเชียลมีเดียเป็นแหล่งชุมชนสาธารณะทำให้ทุกคนกล้าเปิดเผยตัวเองแม้ว่าจะไม่แสดงตัวตนที่แท้จริงแต่สามารถเปิดเผยความรู้สึกได้อย่างไม่ปิดกั้น

ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง โครงเรื่องการสะท้อนวิถีชีวิตโดยมีเนื้อหาความสัมพันธ์เริ่มต้นมาจากความผูกพัน ความใกล้ชิด ความเข้าใจกัน พัฒนาความรู้สึกจนกลายเป็นความรักเช่นเดียวกับ ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย พัฒนาความรู้สึกจนกลายเป็นความรัก แต่บทสรุปของเรื่อง จะเป็นในรูปแบบสุขสมหวังทั้งในเรื่องความรู้สึกหรือการครองคู่กัน โดยที่ทั้งสังคมหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ตัวละครในภาพยนตร์จะแบ่งเป็นยอมรับตัวเองตั้งแต่แรก กับเพิ่งค้นพบตัวเอง ตัวละครที่ยอมรับตัวเองตั้งแต่แรกจะแสดงออกในรูปแบบลักษณ์ภายนอก อาทิ ทอม การแต่งกาย

บุคลิกภาพที่ชัดเจน ส่วนกรณีผู้หญิงที่ชอบหอมหรือดี ความรักที่มีให้ก็แสดงออกอย่างชัดเจน ส่วนฝั่งคนพบตัวเองส่วนใหญ่รูปลักษณ์จะเป็นหญิงแท้ แต่ลึกลงในความรู้สึกและมีการบอทางสังคมไม่แสดงออก ส่วนฉากที่สะท้อนวิถีชีวิตจะเห็นได้จาก สถานที่ศึกษา โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ขยายสังคมให้มีความกว้างขวางขึ้นเช่นเดียวกัน

5.3 การสะท้อนทัศนคติ

การสะท้อนทัศนคติของคน คำว่าทัศนคติ หมายถึง ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ตลอดจนแนวโน้มในการประเมินคุณค่า และการแสดงออกต่อสิ่งของ บุคคล แนวคิด เหตุการณ์หรือต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทัศนคติมีผลต่อความเชื่อของบุคคล จากตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ดังนี้

ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย

5.3.1 Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด

จากภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ มีการสะท้อนทัศนคติของคน ดังเช่น

ทัศนคติของบีมที่มีต่อโอม เพื่อนสนิทเมื่อ บีมมาขอพักอยู่กับโอมเพราะเพิ่งเลิกกับแฟนสาว เลยอยากหาเพื่อนอยู่ด้วยและก็นึกถึงเพื่อนสนิทขึ้นมานั่นคือโอม ระยะเวลาที่อยู่ด้วยกันเป็นเหมือนการสร้างความปลอดภัยความรู้สึกที่มีให้กันก็ค่อยพัฒนาขึ้น

บีม : มึงก็หน้าตาดีนะทำไมไม่มีสาวมาชอบมึงวะมึงเป็นเกย์หรือเปล่า

โอม : เจียบ..

บีม : อายนอยด์ดีถูกถามเพราะกูไม่มั่นใจ

โอม : ไม่มั่นใจอะไรวะ

บีม : กูไม่รู้ว่เค้าต้องการอะไรยั้งเวลาเค้าไม่พูดกูตีบเลยเวลาอยู่กับผู้หญิงแล้วกูรู้สึกไม่มั่นใจอีกอย่างเวลาอยู่กับมึงกูรู้สึกมีความสุข

(ภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, ในปี พ.ศ. 2556)

จะเห็นได้ว่าความรักของบีม ที่พัฒนามาจากความผูกพันกับเพื่อนสนิท ความเข้าใจ มองข้ามเรื่องเพศสภาพ แต่ใช้ความรู้สึกเป็นตัวกำหนด

ทัศนคติของพลหรือโอมตอนโต เมื่อเจอกับบอยชายหนุ่มอีกคนหนึ่งที่เขาเข้ามาในชีวิตความรู้สึกที่สับสนกับความรักที่บอยมอบแต่พลไม่ยอมเปิดใจ เริ่มหลบหน้า ตีตัวออกห่าง วันหนึ่งบอยเห็นพลแอบมองอยู่ที่ห้องจึงเปิดใจตนเองในความรู้สึกที่มี และหวังให้พลเปิดใจด้วยเช่นกัน ซึ่งพลปฏิเสธบอย

บอย : พี่ลองทำความรู้สึก หรือตามหัวใจตัวเองสักครั้งได้ไหม

พล : พอเถอะ

บอย : ผมจะเป็นคนที่ใช่สำหรับพี่ได้หรือป่าว

พล : เคยได้ยินที่เค้าพูดกันมั๊ยถ้าเราเจอคนที่ใช่ ในเวลาที่ใช่มันก็คือใช่ แต่ถ้าเราเจอคนที่ใช่ในเวลาที่ไม่ใช่ยังไง

บอย : มันก็ไม่ใช่

(ภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, 2556)

ซึ่งสิ่งที่พลกล่าวเพียงเพราะยึดมั่นในความรักที่มีต่อบีมแม้ว่าบีมจะล้มป่วยแต่พลก็ยังคงมีความรักมอบให้กับบีมไม่มีเปลี่ยนแปลง และมันคงต่อบีมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

5.3.2 เมื่อฝนหยุดลงบนหัว

จากภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ มีการสะท้อนทัศนคติของคน ดังเช่น

ทัศนคติของนาน กับมุมมองความรักที่มอบให้เจนท์ ตอนท้ายของเรื่องนานาพบกับเพื่อนถึง การที่เขาเป็นเกย์แต่หัวใจเราไม่ได้พิการ พร้อมกับร้องไห้กับความเสียใจที่ถูกทอดทิ้ง แสดงออกถึงการยอมรับตัวเอง และเข้าใจธรรมชาติ

เพื่อน : เราก็ก็นึกว่าคนอย่างนานาก็มีความรักกับเค้าด้วย

นานา : ถึงเราจะเกย์ เราจะอ้วน เราจะพิการ เดินขาเป๋แบบนี้แต่เราก็มีความรักมีหัวใจ หัวใจของเราไม่ได้พิการ

(ภาพยนตร์เรื่อง เมื่อฝนหยุดลงบนหัว, 2559)

ทัศนคติของบาส กับเพศที่สามจากเหตุการณ์ที่ พ่อจะกลับบ้าน บาสเตรียมใจด้วยความ ตื่นเต้น พอติดกับาแปงพี่สาวของแม่ที่เพิ่งกลับมาจาก ป่าแดงก็ได้แสดงตัวว่าเขาคือพ่อที่แท้จริงของ บาสเอง บมโนใจที่บาสโดนเพื่อนล้อมาตลอดว่าเป็นเกย์แต่สุดท้ายพ่อแท้ๆกลับเป็นกะเทย บาส อาละวาดปิดทำลายทุกสิ่งที่อยู่ตรงหน้า แม้กระทั่งตะโกนใส่หน้าป้าแดงหรือพ่อของเขาวา เกลียด กะเทย โดยที่แม่ก็ยืนร้องไห้อยู่ตรงนั้น การไม่ยอมรับพ่อเนื่องบาสติดกรอบทางสังคมเลยไม่สามารถรู้ ได้ว่าความรักที่แท้จริงคืออะไร

ทัศนคติของเต้ กับการยอมรับเกย์ในตอนแรกเต้ปฏิเสธสิ่งที่เพื่อนพูดเรื่องการขายตัวแลกเงิน กับเกย์เพื่อใช้หนี้เขาเริ่มสนใจเลยทำให้ได้มาเจอกับนนท์ชายหนุ่มวัยกลางคน เต้ก็เล่าเรื่องปัญหา หนี้สินต่าง ๆ นานาด้วยความเป็นเด็ก นนทบุรีรู้สึกเอ็นดูจึงให้เงินเต้ไปโดยขอแค่ให้เต้เลิกพนัน เต้กลับ ประทับใจนนท์มากและให้สัญญาว่าจะเลิกทุกสิ่งตามทีนนท์ขอไว้แต่ลึกๆแล้วด้วยความที่เป็นคนจนเต้ ก็มีความอยากรู้ อยากมีสุดท้ายเต้ก็ต้องกลับไปหานนทบุรีและขอความช่วยเหลือเรื่องเงินอีก สุดท้ายเต้ ก็เห็นนนท์เหมือนเป็นคนในครอบครัวที่ได้อยู่และสามารถพึ่งพาได้เลยเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อเกย์ไป

5.3.3 Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว

จากภาพยนตร์เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ในภาพยนตร์ มีการสะท้อนทัศนคติของคน ดังเช่น

ทัศนคติของเต๋ย ที่มีต่อไอตซึ่งเป็นเกย์ เต๋ยรู้สึกผิดหวังอย่างมาก เพราะเขาไม่คิดว่าจะต้องมาเจอคนไทย คีนหนึ่งไอตได้ชวนเต๋ยออกไปร้านมินิมาร์ท แต่ยอมไปอย่างไม่เต็มใจนัก และนั่นเป็นคีนที่เต๋ยและไอตได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวของกันและกัน ความสัมพันธ์ของเต๋ยและไอตในช่วงแรกไม่ดี เนื่องจากเต๋ยปิดตัวเองและพยายามหลีกเลี่ยงทุกเส้นทางที่ไอตไปจนกระทั่งทั้งคู่ไปดื่มเหล้าและเปลือยความสัมพันธ์กันซึ่งไอตปฏิเสธเต๋ยว่าไม่เกิดขึ้นแต่เต๋ยรับรู้ถึงความสัมพันธ์ค่านั้นแม้ไม่ได้กลับมาทั้งหมด เต๋ยมาหาไอตที่ห้องพร้อมทั้งต่อว่าทำไมถึงโกหกและไม่พูดความจริง ซึ่งไอตก็ได้แค่บอกว่าถ้าพูดความจริงแล้วเต๋ยจะรับไม่ได้ แต่กำแพงที่เต๋ยได้สร้างไว้ระหว่างพวกเขาทั้งสองคนดีขึ้นเมื่อเต๋ยได้สติและได้ทบทวนสิ่งต่างๆตลอดเวลาที่อยู่ที่นี่

ทัศนคติของไอต ไอตชายผู้กำลังจะแต่งงานแต่แท้จริงเป็นเกย์ เมื่อเจอเต๋ยความรู้สึกที่แท้จริงว่าชอบอยากแสดงออกให้เต๋ยได้รับรู้ โดยชวนไปเที่ยว ทำกิจกรรมร่วมกัน คอยช่วยเหลือทุกตัวรวมถึงห่วยและเอาใจใส่ อีกนัยหนึ่งก็กลัวว่าเต๋ยจะรับไม่ได้ครั้งที่ทั้งคู่ไปดื่มเหล้าและเปลือยความสัมพันธ์กันซึ่งไอตปฏิเสธเต๋ยว่าไม่เกิดขึ้น เมื่อระยะเวลาและความผูกพันที่เกิดขึ้นทำให้ทั้งคู่เปิดใจและยอมรับซึ่งกันและกัน แต่ด้วยแฟนไอตที่กำลังจะแต่งงานด้วยท้อง กรอบสังคมหน้าที่ ความรับผิดชอบทำให้ไอตต้องทิ้งเต๋ยไว้เบื้องหลัง

ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง

5.3.4 She เรื่องรักระหว่างเธอ

จากภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ มีการสะท้อนทัศนคติของคน ดังเช่น

ทัศนคติของบัว บัวหญิงสาวที่หันหลังให้ครอบครัวเพราะล้มป่วยเมื่อเจอจูนซึ่งเป็นทอมตั้งแต่จูนแอบถ่ายภาพบัวอยู่ห่างๆซึ่งบัวก็รู้ตัวแต่ก็ไม่ได้แสดงออกอะไรจูนบอกกับบัวว่าชอบถ่ายภาพบัวเพราะว่าอยากรู้ว่าบัวคิดอะไรอยู่ บัวได้แต่ยิ้มรับในความรู้สึกที่จูนส่งให้ ครั้งหนึ่งจูนจูบบัวและถามความรู้สึก ภายในของบัว แต่บัวถามย้อนกลับว่าชอบเธอหรือเปล่า แต่จูนไม่ตอบ บัวเลยบอกจูนว่าถ้าไม่พูดจะรู้ได้อย่างไรว่ารู้สึกเหมือนกันหรือเปล่าเพื่อทำให้จูนเผยความรู้สึกออกมา หลังจากนั้นทั้ง 2 เริ่มเปิดใจให้กัน โดยเห็นว่าทัศนคติของบัวที่มีต่อคนรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ

ทัศนคติของจูน จูนเป็นทอมอย่างชัดเจนจากการที่รับงานที่ริสอร์ทบัวเริ่มถ่ายภาพส่วนต่างๆของริสอร์ท แต่ก็แอบถ่ายภาพบัวอยู่ห่างๆ ครั้งหนึ่งบัวยืนรดน้ำต้นไม้อยู่ ความที่น้ำแรงจึงสาดทำให้บัวล้ม จูนเห็นจึงรีบวิ่งมาประคองทำให้ทั้งสองใกล้ชิดกันมากขึ้น จูนชัดเจนต่อความรู้สึกตัวเอง จูนเริ่ม

รุกเข้าหาบ๊วตั้งคำถามจะผิดมั๊ยถ้าเราจะมีความสุขกับคนๆหนึ่งที่เป็นผู้หญิงด้วยกันแล้วห้ามแก้มบ๊ว เพื่อแสดงความรู้สึก

5.3.5 1448 รักเราของใคร

จากภาพยนตร์เรื่อง 1448 รักเราของใคร ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันใน ภาพยนตร์ มีการสะท้อนทัศนคติของคน ดังเช่น

ทัศนคติของพิม เดิมทีพิมมีแฟนเป็นผู้ชายแต่ก็เลิกกันเพราะความไม่เข้าใจกัน ช่วงเวลาหนึ่ง พิมก็ได้อัปเดตกับแพทมากขึ้น เพราะแพทเป็นรุ่นพี่สาวอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน พิมใช้เวลาส่วนใหญ่ อยู่กับแพททั้งเรียน ทำกิจกรรม แพทเริ่มมีธุรกิจเปิดร้านกาแฟ พิมก็มาเรียนรู้เป็นเพื่อนแพทตลอด ใน วันหนึ่ง แพทจูบพิมเพื่อสื่อความรู้สึกแต่พิมกลับปฏิเสธด้วยความสับสนว่าสิ่งที่เกิดคือความรู้สึกอะไร พิมกลับมาทบทวนหัวใจตัวเอง จนสุดท้ายก็เป็นแฟนกัน ทัศนคติของพิมที่มีต่อความรักในเพศเดียวกัน ก่อตัวด้วยความเข้าใจ ความผูกพันที่ก่อตัวขึ้นอย่างช้าๆ

ทัศนคติของแพท แพทเป็นสาวสวยที่ชอบผู้หญิงตั้งแต่แรก แพทแอบถ่ายรูปพิมอยู่ห่างๆ ใน งานปาร์ตี้ วันหนึ่งพิมรู้สึกปวดท้องแล้วเลือดไหลเต็มขาเพื่อนๆรีบพาไปส่งโรงพยาบาล แพทเมื่อทราบ ข่าวก็มาเยี่ยมอยู่ไม่ห่าง เวลาผ่านไปความสัมพันธ์ระหว่างพิมกับแพทดีขึ้น โดยแท้จริงแพทแอบชอบ พิมอยู่ก่อนแล้วและแพทคิดว่าพิมคงมีความรู้สึกไม่ต่างอะไรกับตน แพทเริ่มจูบพิมเพื่อสื่อความรู้สึก ทั้งคู่คบกันจนนำไปสู่การแต่งงาน และแพทอยากจดทะเบียนให้ถูกต้องกับพิมแต่กฎหมายไม่รับรอง การแต่งงาน

5.3.6 Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ

จากภาพยนตร์เรื่อง Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ ตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศ เดียวกันในภาพยนตร์ มีการสะท้อนทัศนคติของคน ดังเช่น

ทัศนคติของไวน์ เป็นทอมอย่างชัดเจน ไวน์เป็นคนจริงจังและมั่นคงในความรัก ด้วยความ บังเอิญ ฟ้า ซึ่งเป็นรุ่นน้องของไวน์มาพักอยู่ห้องข้างๆ พร้อมเพื่อนร่วมห้องคือ พิม อดีตคนรักของไวน์ แต่ไวน์ก็ไม่สามารถตัดพิมออกไปจากชีวิตได้เพราะพิมยังคงวนเวียนอยู่ในสายตา ครั้งหนึ่งไวน์ไม่สบาย บังเอิญเจอพิมที่ห้องพัก จึงทำอาหารและดูแลไวน์อย่างใกล้ชิด ภาพวันเก่าก็ย้อนมาความหวังโยที่มีให้ กันตั้งแต่อดีตซึ่งปัจจุบันก็ยังคงเหมือนเดิม

ทัศนคติของพิม พิมเป็นหญิงสาวที่ก่อนหน้านี้มีแฟนเป็นทอมมาก่อนคือไวน์ แต่ด้วยกรอบที่ หน้าตาทางสังคมครอบครัวยังไว้ทำให้ต้องยอมเลิกกัน แต่เมื่อเจอไวน์อีกครั้งเพราะย้ายมาอยู่ที่พักใกล้ กัน วันหนึ่งไวน์ไม่สบายบังเอิญเจอพิมที่ห้องพัก พิมเห็นอาการไม่ดีด้วยความเป็นห่วง จึงทำอาหาร และดูแลไวน์อย่างใกล้ชิดภาพวันเก่าก็ย้อนมาความหวังโยที่มีให้กันตั้งแต่อดีตซึ่งปัจจุบันก็ยังคง เหมือนเดิม โดยแท้จริงแล้วพิมยังคงรักไวน์อยู่

ทัศนคติของบี เป็นทอมอย่างชัดเจน รักเพื่อนมากกว่ารักตัวเองด้วยความที่รักเพื่อนมากไม่
อยากเห็นเพื่อนเป็นทุกข์กับรักครั้งเก่าเลยเป็นแม่สื่อฟ้าให้ แต่ลึกๆแล้วรู้สึกดีต่อฟ้าไม่น้อยด้วยความ
ที่ฟ้าสดใส น่ารัก ฝึกนิสัยความรักที่ฟ้ามอบให้เพราะใจอยากให้ฟ้าคบกับไวน์

ทัศนคติของฟ้า ฟ้าเป็นหญิงสาว น่ารักสดใส เปิดเผยและชัดเจน เมื่อฟ้ารู้ว่ารู้สึกกลับที่ตน
แอบชอบแล้ว ฟ้าไปหาพิที่ห้องพร้อมกับพูดความรู้สึกที่มีต่อเขาและหวังว่าจะได้ความรักตอบแทนที่
แม้กระทั่ง ตอนที่ ฟ้าขอจูบกับไวน์เพื่อพิสูจน์ความรู้สึก เมื่อรู้ว่าไม่ใช่ฟ้าเลยบอกเลิกไวน์พอเป็นพิธี
เพราะต่างคนก็รู้ความรู้สึกของตัวเองกันอยู่แล้ว

จากการวิเคราะห์การสะท้อนทัศนคติของคนจากภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อคนรักเพศ
เดียวกัน จะเห็นได้ว่า

ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ทัศนคติของคนจากภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อ
คนรักเพศเดียวกัน โดยส่วนใหญ่คนที่ยอมรับว่าตนเป็นเกย์หรือคนที่รักเพศเดียวกันตั้งแต่แรก จะ
จริงจัง ซื่อสัตย์กับคนที่เรารัก เห็นความสุขของคนรักมากกว่าความสุขของตัวเอง แต่ทัศนคติเหล่านี้จะ
ส่งผลออกมาในรูปของการกระทำที่เป็นห่วงเป็นใยคอยดูแลเอาใจใส่ โดยที่ไม่ได้คาดหวังว่าจะได้อะไร
กลับคืน ส่วนชายที่ยังไม่ยอมรับตัวเอง เพิ่งรู้ตัวว่าชอบเพศเดียวกัน หรือรู้ตัวแต่ไม่ยอมรับจะมีทัศนคติ
ต่อเพศเดียวกันคือต่อต้าน ปิดกั้นตัวเองไม่ยอมรับความจริง เห็นตัวเองเป็นศูนย์กลาง มองข้าม
ความรู้สึกของผู้อื่น

ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง ทัศนคติของคนจากภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อ
คนรักเพศเดียวกัน โดยส่วนใหญ่ผู้หญิงที่เผยตัวว่าเป็น ทอม จะเปิดเผยอย่างชัดเจนว่าชอบผู้หญิง จะ
จริงจัง ซื่อสัตย์กับคนที่เรารัก เห็นความสุขของคนรักมากกว่าความสุขของตัวเอง เช่นเดียวกับผู้ชายแต่
จะเปิดเผยมากกว่าและชัดเจนมากกว่า ทัศนคติเหล่านี้จะส่งผลออกมาในรูปของการกระทำที่ คอย
ดูแลห่วงใยทั้งการกระทำที่แสดงออกอย่างชัดเจน และ ความรู้สึกที่ส่งให้เพื่อให้คนที่รักมีความสุข
ขณะที่ผู้หญิงที่รักผู้หญิงด้วยกันหรือที่เรียกว่าเลสเบียน จะไม่ได้แสดงออกต่อสังคมมากแต่จะส่ง
ความรู้สึกระหว่างกันและกันมากกว่า ทั้งเรื่องความรักความห่วงใยที่มีให้กัน การดูแลซึ่งกันและกัน
ขณะที่ ผู้หญิงที่ชอบทอมหรือที่เรียกว่าดี ทัศนคติที่มีต่อความรักเพศเดียวกัน คือมองเห็นความรักที่อีก
ฝ่ายมอบให้ อยู่เหนือเพศสภาพ เมื่อรู้สึกรักหรือชอบแล้วก็พร้อมชัดเจนในความรู้สึกไม่ได้ปิดบังซ่อน
เร้นพร้อมที่จะทำทุกอย่างให้ถูกต้องไม่ว่าจะต้องการให้ครอบครัวยอมรับ หรือคนรอบข้างเข้าใจแต่
ไม่ได้ถึงขนาดที่เปิดเผยต่อสังคม

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์ตัวบท (Textual analysis) ของภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกันจากการสัมภาษณ์อย่างเพื่อเป็นตัวแทนภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย และภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทยและเพื่อศึกษาภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย โดยใช้แนวคิดภาพสะท้อน แนวคิดเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน แนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ และ ทฤษฎีสัญญัตติวิทยา เป็นกรอบในการวิเคราะห์

6.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย สามารถสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งหัวข้อตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย และ เพื่อศึกษาภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย

6.1.1 พฤติกรรมการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย

จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน แบ่งออกเป็นภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ได้แก่ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด, เมื่อฝนหยุดลงบนหัว, Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว และภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง ได้แก่ She เรื่องรักระหว่างเธอ, 1448 รักเราของใคร, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ โดยใช้แนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ของ วรวัชร ศรีจันทร์ ที่ประกอบไปด้วย โครงเรื่อง (ตามโครงสร้างการเล่าเรื่องรูปตัว วี ของ กุสตาฟ เฟรย์แท็ก) ความขัดแย้ง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก และมุมมองในการเล่าเรื่อง ดังนี้

โครงเรื่อง กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ทั้งภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย มีการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ภาวะวิกฤติ ภาวะคลี่คลาย การยุติของเรื่องราว เหมือนกัน

ความขัดแย้ง กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ในส่วนภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชายและภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง มีความขัดแย้งภายในจิตใจและความขัดแย้งระหว่างคนกับคนเป็นส่วนใหญ่ แต่ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อ

ถึงหญิงรักหญิง เรื่อง 1448 รักเราของใครมีความขัดแย้งภายในจิตใจและความขัดแย้งระหว่างคนกับคนเช่นกันแต่มีความขัดแย้งด้านกฎระเบียบโครงสร้างทางสังคม

แก่นเรื่อง กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย และ ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ มุ่งเสนอเรื่องจริงของชีวิต สร้างข้อวิพากษ์ในประสบการณ์ทางธรรมชาติของมนุษย์ เป็นการประเมินสภาพของมนุษย์เป็นหลักดังนี้ Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุดแก่นเรื่องคือรักแท้เป็นรักที่ไม่มีวันสิ้นสุด, เมื่อฝนหยุดลงบนหัว แก่นเรื่องคือฝนเปรียบเหมือนปัญหา เมื่อฝนตกไม่นานก็หยุด เช่นเดียวกับปัญหาเมื่อมันเกิดก็ต้องมีทางแก้ไข, Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้วแก่นเรื่องคือเรียนรู้จากอดีตยอมรับความจริงในปัจจุบัน, She เรื่องรักระหว่างเธอแก่นเรื่องคือ ความรักคือยารักษาหัวใจ, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอแก่นเรื่องคือ การซื้อสัตย์ต่อตัวเองก็เท่ากับเราได้ซื้อสัตย์ต่อผู้อื่น ส่วนภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักเรื่อง 1448 รักเราของใคร มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับการวิพากษ์สังคมมุ่งสะท้อนสภาพสังคมซึ่งจะทำได้ทั้งแนวตลก เสียดสี หรือสมจริง เพื่อการปฏิรูปทางสังคมแก่นเรื่องคือความเสมอภาคทางเพศสภาพ

ตัวละคร กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน แบ่งออกเป็น ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย มีตัวละครหลักเป็นเกย์แสดงออกอย่างชัดเจน ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด คือ โอ้ม, Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด คือ นานา บอย และ นนท์, เรื่อง Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว คือ ไอต ส่วนตัวละครหลักชายที่ยังไม่ชัดเจนในตัวเอง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด คือ บีม และบอย, เมื่อฝนหยุดลงบนหัว คือ เจนท์และบาส, Present Perfect แค่นี้ก็ดีแล้ว คือ เต๋ย ส่วนภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง มีตัวละครหลักเป็นทอมแสดงออกอย่างชัดเจน ได้แก่ She เรื่องรักระหว่างเธอ คือ จูน, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ คือ ไวน์ และ พี มีตัวละครหลักเป็นดีแสดงออกอย่างชัดเจน ได้แก่ She เรื่องรักระหว่างเธอ คือ บัว, Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ คือ พิม และฟ้า มีตัวละครหลักเป็นเลสเบี้ยนแสดงออกอย่างชัดเจน ได้แก่ 1448 รักเราของใคร คือแพท และ พิม

ฉาก กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ทั้ง ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย และ ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง มีฉากที่สิ่งประดิษฐ์เป็นหลัก อาทิ อาคาร ที่อยู่อาศัย หรือสถานศึกษา ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร ฉากที่เป็นธรรมชาติ และ ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัยเรียงตามลำดับ

มุมมองในการเล่าเรื่อง กลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ทั้งภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย และภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง มีการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน สามารถหยั่งจิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถย้ายเหตุการณ์ สถานที่ และ

ข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา สามารถย้อนอดีต และสามารถสำรวจความคิดฝันของตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต

6.1.2 ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย

การวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมจากการศึกษา แนวคิดภาพสะท้อน เป็นสะท้อนลักษณะของคน สะท้อนวิถีชีวิต และสะท้อนทัศนคติ อันได้จาก โครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก และตัวบทสนทนา ประกอบกับ แนวคิดเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน ทฤษฎีสัญญัตติวิทยา เพื่อให้ทราบถึงภาพสะท้อนของคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ ที่ถูกทอดออกมา ดังนี้

การสะท้อนลักษณะของคน ในคนรักเพศเดียวกันภาพยนตร์ไทยจะเห็นได้ว่า ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย บุคลิกภายนอก ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย ผู้ชาย หน้าตาดี บุคลิกภาพดี สุภาพ อ่อนโยน เป็นที่รักของคนรอบข้าง ส่วนบุคลิกภาพภายใน ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย จริงใจ ซื่อสัตย์ เห็นแก่ผู้อื่น มีความคิด มีเหตุผล รักษาภาพลักษณ์ สนใจสายตาสังคมภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง บุคลิกภายนอก จะแบ่งเป็น รูปลักษณ์ยังคงเป็นผู้หญิง บุคลิกส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย บุคลิกภาพดี สวย น่ารัก และรูปลักษณ์เป็นทอมอย่างชัดเจน บุคลิกส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย หน้าตาดี สุภาพ บุคลิกภาพดี อ่อนโยน ทำงานเก่ง ส่วนบุคลิกภาพภายใน รูปลักษณ์ยังคงเป็นผู้หญิง ส่วนใหญ่ ใส่ใจความรู้สึกของคนอื่น เด็ดขาด รอบคอบ มีแบบแผน ยึดมั่นในความถูกต้อง และรูปลักษณ์เป็นทอมอย่างชัดเจน ส่วนใหญ่ จริงใจ ซื่อสัตย์ เปิดเผยกล้าแสดงออก ชัดเจนในความรู้สึก

การสะท้อนวิถีชีวิตจากภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อคนรักเพศเดียวกัน จากจากโครงเรื่อง ตัวละคร ภาพ ฉาก จะเห็นได้ว่า ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย โครงเรื่องการสะท้อนภาพวิถีชีวิตโดยมีเนื้อหาความสัมพันธ์เริ่มต้นมาจากความผูกพันรูปแบบเพื่อนสนิทแล้วพัฒนาเป็นความรัก ความใกล้ชิด ความเข้าใจกัน พัฒนาความรู้สึกจนกลายเป็นความรัก ตัวละครในภาพยนตร์จะแบ่งเป็นยอมรับตัวเองตั้งแต่แรก กับเพิ่งค้นพบตัวเอง สิ่งที่สะท้อนออกมาคือกรอบจากสังคมครอบครัว ถ้ายอมรับได้ตัวละครจะเปิดเผยและยอมรับความเป็นตัวเอง แต่ถ้าสังคมครอบครัวปิดกั้นจะเกิดเป็นความกดดันไม่กล้าแสดงออกจากที่ปรากฏในภาพยนตร์ ส่วนฉากที่สะท้อนวิถีชีวิตจะเห็นได้จาก สถานที่ศึกษา โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ขยายสังคมให้มีความกว้างขวางขึ้นการรู้จักหรือพบปะผู้คนทำให้เรียนรู้ชีวิต ตลอดจนโซเชียลมีเดียเป็นแหล่งชุมชนสาธารณะง่ายต่อการติดต่อในสังคมปัจจุบันและกล้าที่จะเปิดเผย ส่วนภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง โครงเรื่องการสะท้อนวิถีชีวิตโดยมีเนื้อหา ความสัมพันธ์เริ่มต้นมาจากความผูกพัน ความใกล้ชิด ความเข้าใจกัน พัฒนาความรู้สึกจนกลายเป็นความรักเช่นเดียวกับ ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย พัฒนาความรู้สึกจนกลายเป็นความรัก แต่บทสรุปของเรื่อง จะเป็นในรูปแบบสุขสมหวังทั้งในเรื่องความรู้สึกหรือการครองคู่กัน โดยที่ทั้งสังคมหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ตัวละครในภาพยนตร์จะแบ่งเป็นยอมรับตัวเอง

ตั้งแต่แรก กับเพิ่งคนพบตัวเอง ตัวละครที่ยอมรับตัวเองตั้งแต่แรกจะแสดงออกในรูปลักษณะภายนอก อาทิ ทอม การแต่งกาย บุคลิกภาพที่ชัดเจน ส่วนกรณีผู้หญิงที่ชอบทอมหรือดี ความรักที่มีให้ก็แสดงออกอย่างชัดเจน ส่วนเพิ่งคนพบตัวเองส่วนใหญ่รูปลักษณะจะเป็นหญิงแท้ แต่ลึกลงในความรู้สึกและมีกรอบทางสังคมไม่แสดงออก ฉากที่สะท้อนวิถีชีวิตจะเห็นได้จาก สถานที่ศึกษา โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ขยายสังคมให้มีความกว้างขวางขึ้นเช่นเดียวกันกับชายรักชาย

การสะท้อนทัศนคติของคนจากภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อคนรักเพศเดียวกัน จะเห็นได้ว่า ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ทัศนคติของคนจากภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อคนรักเพศเดียวกัน โดยส่วนใหญ่คนที่ยอมรับว่าตนเป็นเกย์หรือคนที่รักเพศเดียวกันตั้งแต่แรก จะจริงจัง เชื่อสัตย์กับคนที่เรารัก เห็นความสุขของคนรักมากกว่าความสุขของตัวเอง ส่วนชายที่ยังไม่ยอมรับตัวเอง เพิ่งรู้ว่าชอบเพศเดียวกัน หรือรู้ตัวแต่ไม่ยอมรับจะมีทัศนคติต่อเพศเดียวกันคือต่อต้าน ปิดกั้นตัวเองไม่ยอมรับความจริง มองข้ามความรู้สึกของผู้อื่น ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง ทัศนคติของคนจากภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อคนรักเพศเดียวกัน โดยส่วนใหญ่ผู้หญิงที่เผยตัวว่าเป็น ทอม จะเปิดตัวอย่างชัดเจนว่าชอบผู้หญิง จะจริงจัง เชื่อสัตย์ เห็นความสุขของคนรักมากกว่าความสุขของตัวเอง เช่นเดียวกับผู้ชายแต่จะเปิดเผยมากกว่าและชัดเจนมากกว่า ขณะที่เลสเบียน จะไม่ได้แสดงออกต่อสังคมมากแต่จะส่งความรู้สึกระหว่างกันและกันมากกว่า ทั้งเรื่องความรักความห่วงใยที่มีให้กัน ขณะที่ ดี ทัศนคติที่มีต่อความรักเพศเดียวกัน คือมองเห็นความรักที่อีกฝ่ายมอบให้ อยู่เหนือเพศสภาพ เมื่อรู้สึกรักหรือชอบแล้วก็พร้อมชัดเจนในความรู้สึกไม่ได้ปิดบังซ่อนเร้นพร้อมที่จะทำทุกอย่างอย่างให้ถูกต้องไม่ว่าจะต้องการให้ครอบครัวยอมรับ หรือคนรอบข้างเข้าใจแต่ไม่ได้ถึงขนาดที่เปิดเผยต่อสังคม

6.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวในสังคมกันผ่านภาพยนตร์ไทยจะเห็นได้ว่า กลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมาย ในภาพยนตร์ที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกัน ตามแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักที่สื่อถึงชายรักชาย หรือตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิงก็ยังคงมีโครงสร้างการเล่าเรื่องที่เหมือนกัน คือมีลักษณะตัวโครงเรื่องสอดคล้องกับการวิเคราะห์องค์ประกอบโครงเรื่องรูปตัว วี ของ Freytag (1895) ที่ว่าการเล่าเรื่องมีการเปิดเรื่องเพื่อเริ่มต้น พัฒนาลำดับเหตุการณ์ ไปสู่จุดสุดยอด เหตุการณ์ค่อยคลี่คลาย จากปมปัญหาความขัดแย้งแล้วจบเรื่องราว ในส่วนจุดขัดแย้งของภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกันทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิงส่วนใหญ่มีความขัดแย้งภายในจิตใจและความขัดแย้งระหว่างบุคคลซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่อง ที่ว่าโครงเรื่องเป็นลำดับปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมซึ่ง เหตุการณ์หรือ พฤติกรรมนั้นจะมีการพัฒนาท่ามกลางความขัดแย้งที่กาญจนา

แก้วเทพ (2553) ได้สรุปไว้ 4 ประเภท ความขัดแย้งภายในจิตใจ, ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน, ความขัดแย้งระหว่างคนในสังคม และ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับพลังงานภายนอก ด้านแก่นเรื่องของภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครหลักสื่อถึงคนรักเพศเดียวกันทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิงมีแก่นเรื่องที่จำแนกประเภทตามที่ Boggs (2008) ศึกษาไว้คือ แก่นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ มุ่งเสนอเรื่องจริงของชีวิต สร้างข้อวิพากษ์ในประสบการณ์ทางธรรมชาติของมนุษย์ เป็นการประเมินสภาพของมนุษย์เป็นหลัก ฉากสถานที่ทั้งภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย และ ภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง มีฉากที่สิ่งประดิษฐ์เป็น ฉากที่เป็นธรรมชาติ และ ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย ซึ่งสอดคล้องกับที่ รัตนา จักกะพาก และจิรยุทธ สินธุ์พันธ์ ศึกษางานวิจัยจินตทัศน์ทางสังคมและกลวิธีการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ ของ สัตยาจิต เรย์ (2545) ที่มีการสรุปแบ่งประเภทของฉากในการเล่าเรื่องและด้านมุมมองในการเล่าเรื่อง ทั้งภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย และภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิง มีการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน สอดคล้องกับจุดยืนพื้นฐานในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ที่ Giannetti (1982) การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน เป็นการเล่าเรื่องที่ภาพยนตร์ใช้บ่อยที่สุด

เมื่อศึกษาถึงในเรื่องของภาพสะท้อนของคนรักเพศเดียวกันผ่านสื่อภาพยนตร์จะเห็นได้จาก มุมมองของตัวละคร วิถีชีวิต และทัศนคติ ตามบทบาทการสะท้อนสังคมของ วิมลวรรณ ขอบเขต (2557) ที่ว่าเป็นการสะท้อนลักษณะของคน สะท้อนวิถีชีวิต และสะท้อนทัศนคติ ภาพยนตร์ที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันชายรักชายในปัจจุบันเพิ่มมากขึ้นและผลิตออกสู่ตลาดในทุกปี สิ่งที่สะท้อนลักษณะบุคคลความเป็นชายรักชายอาจออกมาได้หลายรูปแบบ ดังเช่น เพื่อนรักเพื่อน เพื่อนแอบชอบเพื่อน น้องชายชอบความรักของพี่ชาย ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดคนรักเพศเดียวกันของ Masters & Johnson (1970) การรักเพศเดียวกันเป็นรูปแบบหนึ่งของการปฏิเสธสรรค์ทางเพศ คนรักเพศเดียวกันที่มีรูปแบบที่แตกต่าง สิ่งที่สะท้อนออกมาจากตัวละครชายรักชายจะแบ่งออกเป็น ยอมรับตัวเองคือ เกย์ชัดเจนในความรู้สึกและการกระทำ สอดคล้องกับ ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง (2553) ที่ว่าเกย์คือผู้มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน แต่ยังคงพึงพอใจในเพศชายของตนเอง ด้านการแต่งกาย เกย์จะแต่งตัวเป็นผู้ชาย บุคลิกภาพภายนอกอาจบ่งชี้ผู้เป็นเกย์ได้ลำบาก เพราะมีทั้งสุภาพเรียบร้อย จนถึงเหมือนผู้ชายทั่วไปส่วนตัวละครไม่แน่ใจตัวเองคือ สามารถเปิดใจยอมรับได้แต่ต้องผ่านการคิดและตัดสินใจ และไม่ยอมรับตัวเองคือ ปฏิเสธความเป็นคนรักเพศเดียวกัน และจากภาพยนตร์ตัวแทนตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย ไม่ได้มีการกล่าวถึงการยอมรับหรือการแสดงตัวว่าเป็นชายรักชายต่อครอบครัวเลยแสดงถึงว่า ภาพที่ถูกสะท้อนออกมาถึงแม้ว่าสังคมจะยอมรับเป็นวงกว้าง แต่ขณะที่ครอบครัวยังขาดรับการยอมรับ

ถึงแม้ว่าภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักสื่อถึงหญิงรักหญิงยังผลิตออกมาไม่มากเท่าภาพยนตร์ชายรักชาย แต่สิ่งที่สะท้อนจากภาพยนตร์ ก็ยังคงออกมาในรูปแบบ เพื่อนรักเพื่อน รุ่นน้องชอบรุ่นพี่

การแอบรัก ซึ่งคล้ายกันกับภาพยนตร์ชายรักชายแนวคิดคนรักเพศเดียวกันของ Masters & Johnson (1970) การรักเพศเดียวกันเป็นรูปแบบหนึ่งของการปฏิเสธสังคมทางเพศ สิ่งที่จะสะท้อนออกมาจากตัวละครหญิงรักหญิงจะแบ่งออกเป็น ยอมรับตัวเองซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นทอมที่แสดงออกอย่างชัดเจนว่ารักเพศเดียวกันไม่ปกปิด เปิดเผย ส่วนกรณีที่เป็นดี้ก็เช่นเดียวกันจะแสดงตัวอย่างชัดเจนเมื่ออยู่กับทอม สอดคล้องกับ มัทนา เซตมิ (2539) ที่ว่าเป็นลักษณะทอมดี้สมัยใหม่ คือ ทอมและดี้ที่ปฏิเสธบทบาทดั้งเดิมของความเป็นหญิงและความเป็นชาย ส่วนเลสเบี้ยนจะยอมรับตัวเองแต่ไม่แสดงออก กลุ่มที่ไม่แน่ใจตัวเอง ส่วนใหญ่ภาพยนตร์จะสื่อในมุมที่ถูกรักจากคนเพศเดียวกัน แล้วต้องคิดและตัดสินใจ อีกทั้งภาพยนตร์หญิงรักหญิง ยังมีเนื้อหาเชิงกฎหมายรับรองสิทธิ และ จบด้วยการยอมรับจากครอบครัวและคนรอบข้าง แสดงถึงว่า ภาพที่ถูกสะท้อนออกมาว่าสังคมหญิงรักหญิงอาจจะไม่ได้เปิดกว้างแต่ต้องการได้รับความมั่นคงและการยอมรับจากครอบครัว

งานวิจัยเรื่องภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย จากภาพยนตร์ไทยที่ผู้วิจัยเลือกเป็นตัวแทนในการศึกษา มุมมองความรักของคนรักเพศเดียวกันทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิงที่ถูกสะท้อนออกมาสามารถจำแนกได้เป็น 3 ด้าน

6.2.1 เพื่อน

ความรักของคนเพศเดียวกัน การที่เราได้เป็นเพื่อนกันมาก่อน รู้จัก เราคุ้นเคยใจคอกันและเริ่มรัก ประรณาดิต่อกันด้วยนิสัยและหลายอย่าง ที่เป็นตัวตน ใช้เวลามากพอที่จะเข้าใจต้องการอะไรถึงแม้มันอาจจะไม่ได้หวาน อาจไม่ได้หวือหวา ไม่ได้คิดว่าแค่เพื่อน แต่นั่นคือตั้งเพื่อนคนหนึ่งที่มีความมากพอ ที่จะเป็เพื่อนชีวิต เพื่อนที่จะอยู่ข้างๆกันตลอดไป

6.2.2 ครอบครัว

ความรักของคนรักเพศเดียวกันที่คาดหวังสู่ความเป็นครอบครัว มีมุมมองแค่ทำวันนี้ให้ดีที่สุดอยู่ด้วยกันอย่างเข้าใจกัน มีความรู้สึกดีๆ ให้แก่กัน อยู่ทีใจของคนทั้งสองคนด้วย ตามหลักความเป็นจริงเรื่องแบบนี้เป็นเรื่องที่ผิดปกติ แต่ทุกวันนี้สังคมก็เริ่มที่จะยอมรับได้แล้วอยู่ด้วยกันจนแก่เฒ่า ในบางคู่แต่งงาน ตามประเพณี มีการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมทางด้านกฎหมาย เพื่อเป็นหลักประกันของชีวิตคู่ สังคมครอบครัวพ่อแม่ก็ยังไม่ยอมรับในความเป็นปกติ แต่คนทั่วไปอาจจะยอมรับทางออกก็คือต้องปล่อยให้เป็นไปธรรมชาติ

6.2.3 มิตรภาพ

ความรักในมิตรภาพ ความจริงใจ ที่สามารถมอบให้แก่กัน โดยที่ไม่มีความคาดหวัง อย่างการให้ความปรารณาดิ ความห่วงใย สนับสนุนให้กำลังใจ แสดงความยินดีเมื่อเขาประสบความสำเร็จ ไปถึงที่หมายได้อย่างใจ ปลอดภัยร่วมเสียใจ เมื่อเขาพลาดล้มหรือผิดหวัง และหัวเราะไปด้วยกัน ไม่ว่า จะสุขจะทุกข์อย่างไร ก็จะอยู่ด้วยกันเสมอ ยอมรับในตัวตน ยอมรับในสิ่งที่เขาเป็นอย่างเข้าใจ ซื่อสัตย์

ต่อความรู้สึกตัวเอง เคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันเกิดเป็นมิตรภาพที่ยั่งยืนในคนรักเพศเดียวกัน

สิ่งที่ได้จากผลการวิจัยการศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทยในครั้งนี้ อันประกอบไปด้วย

สื่อภาพยนตร์นั้นมีส่วนสำคัญในการสะท้อนภาพคนรักเพศเดียวกันโดยภาพยนตร์มีกลวิธีการเล่าเรื่องด้วยวิธีต่างๆบนพื้นฐานโครงสร้างภาพยนตร์ดั้งเดิมพาให้ผู้ชมในฐานะผู้รับสารได้ติดตามเรื่องราวอย่างมีระบบความคิด

ความเป็นคนรักเพศเดียวกันในสังคมไทยสะท้อนออกมาในรูปแบบตัวบุคคล วิถีชีวิต และทัศนคติ ซึ่งระบบความคิดเหล่านี้สื่อภาพยนตร์อันเป็นสถาบันสื่อมวลชนแขนงหนึ่ง ได้รวบรวมข้อมูลความเป็นคนรักเพศเดียวกันทั้งชายรักชาย และหญิงรักหญิงที่เกิดขึ้นในสังคมวัฒนธรรม ในช่วงระยะเวลาหนึ่งเป็น เป็นมุมมองของบุคคลที่เห็นว่าชายรักชายหรือหญิงรักหญิงคนรักเพศเดียวกันเป็นอย่างไร มีความคาดหวังหรือยอมรับอย่างไรซึ่งเป็นความจริงที่เกิดขึ้นในสังคมในช่วงเวลานั้น

การศึกษาภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทยในครั้งนี้จะเห็นแง่มุมความเป็นคนรักเพศเดียวกันที่หลากหลายที่สะท้อนผ่านสื่อภาพยนตร์ ทั้งมิตรภาพที่เกิดขึ้นระหว่างคนรักเพศเดียวกัน ความรักและปรารถนาดี การช่วยเหลือเกื้อกูล ซึ่งเป็นการสร้างทัศนคติอีกด้านหนึ่งแก่ผู้วิจัยที่ว่า ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาคนรักเพศเดียวกันไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องเพศสัมพันธ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มันยังมีเรื่องราวที่ถูกถ่ายทอดอย่างมีระบบ และมีมุมมองความรักที่หลากหลาย ดังจะเห็นได้จากการศึกษาค้นคว้าภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาคนรักเพศเดียวกันจะเห็นได้ว่าภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับคนรักเพศเดียวกันได้รับรางวัล และสร้างชื่อเสียงในระดับสากล ตั้งแต่ช่วงปี 2555-2560 ที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวความเป็นคนรักเพศเดียวกันของประเทศไทยถูกยอมรับในความเป็นสากลเช่นเดียวกัน

กลยุทธ์การสื่อสารที่ใช้ในสื่อภาพยนตร์เพื่อนำเสนอความเป็นคนรักเพศเดียวกันเป็นตัวกลางในการนำเสนอมุมมองที่หลากหลายของความเป็นคนรักเพศเดียวกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสร้างการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม การสร้างหรือการบริหารงานภาพยนตร์ในฐานะผู้ผลิตนั้นต้องอาศัยกลยุทธ์ ทั้งแนวทางการผลิตภาพยนตร์ วิเคราะห์ผู้ชมภาพยนตร์ จุดขายของภาพยนตร์ เช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาคนรักเพศเดียวกัน ดังนี้

การผลิตภาพยนตร์ในปี.ศ.2557 นิชภูมิ ชัยอนันต์ ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่อง “พี่ชาย My Bromance” ได้รางวัลจากงานประกาศผลรางวัลหนังไทยไบโอสโคปประสบความสำเร็จจากภาพยนตร์เรื่องต่อมา คือ ปี.ศ.2559 “The Rain Stories เมื่อฝนหยดลงบนหัว” จะเห็นว่าเนื้อหาภาพยนตร์คนรักเพศเดียวกัน ที่มีเนื้อหาที่หลากหลายแง่มุมของชีวิตรักวัยเรียน ถึงแม้ว่าจะใช้นักแสดงไม่เป็นที่รู้จัก

แต่เนื้อหาสื่อถึงความรักในวัยเรียนเข้าใจง่ายมีประสบการณ์ร่วมของผู้ชมก็สามารถประสบความสำเร็จได้

วิเคราะห์ผู้ชมภาพยนตร์ จากการศึกษาความเป็นคนรักเพศเดียวกัน เป็นเพศที่ได้มาตั้งแต่เกิดโดยทั่วไปของการกำเนิดมาเป็นมนุษย์ และเพศภาวะเป็นภาวะภายในของจิตใจของบุคคลที่ยอมรับว่าตัวเองมีความเป็นผู้หญิง เป็นผู้ชาย หรือความเป็นผู้รักร่วมเพศ ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนนับได้จึงมีความหลากหลายทุกช่วงวัย ดังนั้นผู้ชมภาพยนตร์จึงมีความหลากหลายไปด้วยเช่นกัน

จุดขายของภาพยนตร์ ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาคนรักเพศเดียวกันจะต้องมีทั้งงานโฆษณา การประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ชมได้รับทราบ ภาพยนตร์แต่ละเรื่องอาจมีจุดเด่นที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นนักแสดงนำ เนื้อหาภาพยนตร์ ตลอดจนผู้กำกับหรือผู้สร้างอันเป็นจุดเด่นของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่อง ดังเช่น ปีพ.ศ.2559 ภาพยนตร์เรื่อง Fathers ใช้นักแสดงนำเป็น อี๊ด อัษฎา พานิชกุล วิเจชื่อดังมาแสดงนำรับบทชายรักชาย

6.3 ข้อจำกัด

6.3.1 งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มเพื่อเป็นตัวแทนภาพยนตร์เท่านั้น อาจจะได้ไม่เป็นการแสดงภาพสะท้อนของภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาคนรักเพศเดียวกันได้อย่างครอบคลุม

6.3.2 งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาเฉพาะคนรักเพศเดียวกันที่เป็นชายรักชาย และหญิงรักหญิงที่ปรากฏในภาพยนตร์เท่านั้น ถ้าศึกษาตัวละครที่มีความหลากหลายมากกว่านี้อาจทำให้เกิดข้อมูลที่น่าสนใจเพิ่มมากขึ้น

6.4 ข้อเสนอแนะทั่วไป

6.4.1 งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาตัวละครหลักที่สื่อถึงคนรักเพศเดียวกันในภาพยนตร์ไทย ทั้งชายรักชาย และหญิงรักหญิง ดังนั้นจึงไม่สามารถสะท้อนกลุ่มในเพศวิถีอื่น เช่น กระเทย สาวประเภทสอง ที่มีแนวโน้มถูกนำมาผลิตในบทบาทตัวละครหลัก การสร้างสรรค์ตัวละครที่มีความหลากหลายทางเพศ อาจจะเป็นการต่อยอดเรื่องราวในภาพยนตร์อีกทางหนึ่ง

6.4.2 สังคมไทยทุกวันนี้เปิดเผยเรื่องคนรักเพศเดียวกันมากขึ้น ความแตกต่างทางเพศ แต่ละบุคคลมีการแสดงตัวตนออกมาแตกต่างกันตามกรอบของสังคมและวัฒนธรรม เพราะเรื่องเพศสภาพและเพศวิถี สามารถเปลี่ยนได้ตลอดเวลา ดังนั้นไม่ควรยึดติดรูปแบบที่ตายตัว

6.4.3 ในสังคมไทยแม้จะมีการยอมรับคนรักเพศเดียวกัน แต่สังคมก็ยังไม่ได้เต็มใจที่จะยอมรับความเป็นปกติของคนรักเพศเดียวกันอย่างแท้จริง จึงต้องมีการนำเสนอผ่านสื่อมวลชนที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความรู้ในตัวบุคคล ทศนคติ และวิถีชีวิต เช่นเดียวกับสังคมและวัฒนธรรมนั้น เนื่องจากสื่อมวลชนมีบทบาทในการสร้างความคิด ความเชื่อ ทศนคติและอุดมการณ์ของสังคม

6.4.4 ผลจากการศึกษาอาจเป็นประโยชน์ต่อองค์กรเอกชนหรือรัฐที่เกี่ยวข้องกับคนรักเพศเดียวกันเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม

6.5 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจจะนำงานวิจัยนี้ไปพัฒนาต่อในอนาคต

ผลการศึกษาภาพสะท้อนคนรักเพศเดียวกันในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทยจะเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งในแง่การศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องภาพยนตร์คนรักเพศเดียวกัน ภาพสะท้อนทางด้าน บุคคล วิถีชีวิต และทัศนคติ อันเป็นประโยชน์ต่อผู้สร้างภาพยนตร์ที่สามารถนำไปต่อยอดมุมมองทางความคิดในการสร้างเนื้อหาให้หลากหลายมากขึ้นไปจากเดิม และตรงกับความต้องการของผู้ชมที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอ อันเป็นประโยชน์ต่อผู้ชมภาพยนตร์ในอีกทางหนึ่ง

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2537). *วิจารณ์หนังที่คนใหม่* 2. กรุงเทพฯ: เจนเดอร์เพรส.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2553). *การวิเคราะห์สื่อแนวคิดและเทคนิค*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน. (2539). *วิเคราะห์โครงเรื่องการเล่นเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชายรักชายในไทยข้อมูลใหม่มีอยู่ 3%. (2559, 1 กันยายน). *ไทยรัฐ*, หน้า 5.
- ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง. (2553). *เพศสภาพและวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพานันท์ สุขุมาล. (2558). *การแสวงหาข้อมูล แรงจูงใจทัศนคติ และพฤติกรรมในการเลือกซื้อเสื้อผ้าของหญิงรักหญิง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤพนธ์ ตัววิเศษ. (2556). *เพศหลากหลายเจดีย์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์มนุษยวิทยาสิรินธร(องค์การมหาชน).
- ปิยรัตน์ มาร์แตง. (2546). *แนวทางการให้การศึกษาเพื่อความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปฐมนธ์ นาคสิงห์. (2555). *การประกอบสร้างตัวตนเกย์ในภาพยนตร์ไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปณณิกา จันทระประณี. (2550). *การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มหญิงรักหญิง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิงพิศ เทพปฏิมา. (2546). *การถ่ายทอดความคิดเรื่องจิตวิญญาณในภาพยนตร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัทนา เขตมี. (2539). *วิถีชีวิตและชีวิตครอบครัวของหญิงรักหญิง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยศยอต คลังสมบัติ. (2560), LGBT NEWS WORLD WIDE. *The Standard*, 5, 31.
- รัตนา จักกะพาก และจิรยุทธ์ สินธุพันธ์. (2545). *จินตทัศน์ทางสังคมและกลวิธีการเล่นเรื่องในภาพยนตร์ ของสตั๊ดยาคิต เรย์ : การศึกษาวิเคราะห์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรภัตรา บุรณะกิจเจริญ. (2543). *พัฒนาการพฤติกรรมหญิงรักร่วมเพศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วรัทพร ศรีจันทร์. (2551). *การเล่าเรื่องและการดัดแปลง เดธโนต์ ฉบับหนังสือการ์ตูน แอนิเมชัน ภาพยนตร์ และนวนิยาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วลัยพร บางชัยภูมิ. (2555). *ภาพสะท้อนของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ผ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับภาษาไทยในช่วงปี 2552-2554*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วลีสิทธิ์ เล่งเลี่ยม. (2555). *สิทธิในการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกันในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิมลวรรณ ขอบเขต. (2557). *การสร้างสรรคภาษาและภาพสะท้อนสังคมของเพลงตลกคำเมือง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมสุข หินวิมาน. (2548). *ประมวลสาระชุดวิชาปรัชญา นิเทศศาสตร์ และทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สิริภพ แก้วมาก. (2558). *การสร้างตัวละครหลักและวิธีการเล่าเรื่องชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ โสธนเสถียร. (2561). *สารกับการสื่อความหมาย*. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- อัทนันท เตโชพิศาลวงศ์. (2554). *วาทกรรมสะท้อนภาพไทยผ่านหนังสือพิมพ์ประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- องอาจ สิงห์ลำพอง. (2557). *การอภิปรายความการสื่อสารทางการเมืองจากภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ไทยเรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช*. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- 26 ขาดิเปิดไฟเขียว สมรสไม่ป้าเดียวกัน. (2560, 15 พฤษภาคม). *ไทยรัฐ*, หน้า 5.
- Barthes, R. (1967). *Element of semiology*. London: Jonathan Cape.
- Boggs, J.M. (1978). *The art of watching film*. California: The Benjamin/Cumming.
- Freytag, G. (1895). *Technique of the drama*. Chicaco: S.C, Griggs.
- Giannetti, L. (1982). *Understanding movies*. America: Prentice-Hill.
- Hall, S. (1997). *Representation*. London: Sage in association with the Open University.
- Joseph, J.E. (2012). *Sasusue*. Oxford: Oxford University press. MPG books group.
- Lacey, N. (1988). *Image and representation*. England: Palgrave Macmillan.
- Lacey, N. (2009). *Image and representation* (2nd ed.). England: Palgrave.
- Masters, W., & Johnson, V. (1970). *The Journal of Sex Research*, 6(3).
- O'Sullivan, T., & Rayner, P. (2003). *Studying the media*. London: Arnold.

Swain, D.V. (1988). *Film scriptwriting : A practical manual*. America: Butterworth Publishers.

Tilley, A. (1997). *The Media studies book*. New York: Taylor & Francis.

Timeline เพราะรักไม่สิ้นสุด

ปีที่เข้าฉาย : พ.ศ.2556

ผู้กำกับภาพยนตร์ : ดร.สพงค์ ตรงประสิทธิ์, จิตตินันท์ ยอดวงศ์สกุล, ธณัฐกรณ์ บางเกา

นักแสดงนำ : จิตตินันท์ ยอดวงศ์สกุล (น้ำ), ธณัฐกรณ์ บางเกา (อาร์ม), ดร.สพงค์ ตรงประสิทธิ์ (ต้า)

เรื่องย่อ :

เรื่องราวความผูกพันและมิตรภาพระหว่าง โอม กับ ปีม สองเพื่อนซี้วัยมัธยมปลายที่กำลังก่อตัวขึ้นท่ามกลางความสับสนของความรู้สึกและการนำไปสู่การตัดสินใจ เลือกรั้งสำคัญ ว่าท้ายที่สุดแล้ว มิตรภาพหรือความรักสิ่งใดกันแน่ที่จะมีความยั่งยืน ยาวนานที่สุดสำหรับเขาทั้งสองคน

รักวัยรุ่น ท่ามกลางกระแสสังคมยุคใหม่ของการคบกันเพียงฉาบฉวยหรือเพื่อผลประโยชน์ของคู่รักเกย์วัยรุ่นที่กำลังเป็นที่นิยม กำลังทำให้ความรัก ระหว่างท้อป และบาส สองหนุ่มนักศึกษาวัยมหาลัยเกิดสั่นคลอน เมื่อรายการเกย์ชื่อดังกำลังจับจ้องความรักของเขาว่าแท้ที่จริงแล้วโกหก หลอกลวงหรือไม่ท้ายที่สุดความรักจะลงเอย เช่นไร มีเพียงคนสองคนเท่านั้นที่รู้คำตอบ

รักดวนขบวนสุดท้าย เรื่องราวโรแมนติกดราม่าเข้มข้นระหว่าง พลชายหนุ่มวัยกลางคนเจ้าของโฮมสเตย์ที่ใช้ชีวิตอย่างสงบในต่างจังหวัดกับ บอย เด็กหนุ่ม หน้าตาดีวัยมหาลัยชาวกทม.ที่กำลังก่อตัวขึ้นพร้อมกับคำถามในใจมากมาย ของพลว่าที่แท้จริงแล้วความรักที่เขาได้พบเจออยู่นั้นคือรักแท้หรือไม่ การตัดสินใจเลือก ครั้งสำคัญอาจทำให้ใครบางคนเสียใจ แต่ท้ายที่สุดนั้น พวกเขาอาจได้เรียนรู้ความหมาย ของคำว่า เพราะรัก...ไม่สิ้นสุดไปพร้อมๆกัน

เมื่อฝนหยุดลงบนหัว

ปีที่เข้าฉาย : พ.ศ.2559

ผู้กำกับภาพยนตร์ : ณิชภูมิ ชัยอนันต์

นักแสดง : ออฟชั่น ธีรติกร, ย้ง ธีรกร, คิม วรกมล, ยีนส์ เอกภัทร, บาส ธนาเวศม์ และ นานา ถาวรพันธ์

เรื่องย่อ :

"เมื่อฝนหยุดลงบนหัว - The Rain Stories" เล่าเรื่องราวความรักและความผูกพันอย่างลึกๆ ของนักเรียนชาย มัธยมปลาย 5 คนที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน "นานา" นักเรียน ม.5 ผู้มีความพิการทางร่างกายและหน้าตาอัปลักษณ์แอบพบรักกับ "เจนท์" นักเรียน ม.4 ที่หล่อที่สุดในโรงเรียน, "บาส" นักเรียน ม.6 ที่ไม่เคยเจอหน้าพ่อของตัวเองเลยตั้งแต่เกิดแอบมีความรักกับเพื่อนสนิทที่ชื่อ "บอย" เพื่อชดเชยความรักที่ตนเองไม่เคยได้จากครอบครัว, "เต้" นักเรียนใจแตก ชั้น ม.6 ที่ติดหนี้พนันบอลหลายหมื่น แอบขายบริการทางเพศให้กับเกย์เพื่อเอาเงินมาใช้หนี้จนถลำลึกสู่ความรักต้องห้ามของสังคมสามเรื่องราวที่สร้างจากเรื่องจริงของวัยรุ่นในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ

Present Perfect แค้นนี้ก็ตีแล้ว

ปีที่เข้าฉาย : พ.ศ. 2560

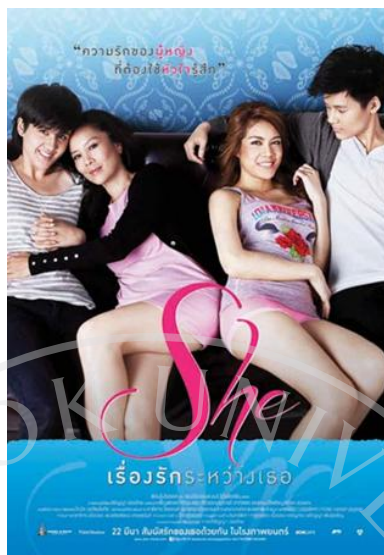
ผู้กำกับภาพยนตร์ : อนุสรณ์ สร้อยสงิม

นักแสดง : มิโตริ ทามาเตะ, อติศร โทณะวนิก, กฤษณะ มฤคสนธิ

เรื่องย่อ :

Present Perfect เป็นเรื่องราวของ "เต๋ย" หนุ่มขี้รักจากเมืองไทย เขาได้ตัดสินใจทิ้งเรื่องราวที่ขมขื่น ณ เมืองอันแสนสงบที่ชื่อว่า อิกาชิคะวะ และที่นั่นเอง ทำให้เขาได้พบกับ โอ้ต ชายที่มาจากเมืองนี้เพื่อบอกเล่ากับความอิสระครั้งสุดท้ายในชีวิต มิตรภาพก่อเกิดขึ้นระหว่างคนทั้งสองคน เพราะทั้งคู่ต่างมีชิ้นส่วนที่กระจัดกระจายอยู่ในจิตใจ ที่ต้องช่วยเยียวยา และประกอบมันขึ้นใหม่อีกครั้ง ก่อนจะกลับไปสู่โลกแห่งความจริง

She เรื่องรักระหว่างเธอ

ปีที่เข้าฉาย : พ.ศ. 2555

ผู้กำกับภาพยนตร์ : สรัญญา น้อยไทย

นักแสดง : เพ็ญพักตร์ ศิริกุล, แอน ศิริวรรณ เบเกอร์, อาภัสพร แสงทอง, กิตติชญาห์ แกะสุวรรณ, ปภัสร์ศมล ภูวัฒนกมลภัทร์, ศุภชัย เกิดสุวรรณ

เรื่องย่อ :

"บัว" ผู้หญิงคนหนึ่งที่มีชีวิตที่สมบูรณ์แบบแบบตดสิ้นใจหันหลังให้สามี และ "แพรว" ลูกสาว ด้วยเหตุผลที่ไม่สามารถบอกพวกเขาได้ ความโดดเดี่ยว ความเหงา กำลังใจ ที่เข้ามาโดยไม่เรียกร้องจาก ช่างภาพหญิงผู้มาดมั่นกับการทำงานที่ชื่อ "จูน" ทำให้เธอค้นพบความหมายที่ลึกซึ้งของความรักครั้งใหม่ของชีวิต

"ดา" คอลัมนิสต์รุ่นใหม่ไฟแรงถูกปล่อยคลิปลับจากแฟนหนุ่มทำให้สูญเสียความมั่นใจ เพื่อกู้วิกฤตครั้งนี้และเพื่อสร้างชื่อเสียงกลับมาเธอตัดสินใจทำคอลัมน์ "หญิงรักหญิง" โดยการเข้ามาตีสนิทกับ "ปิ" ทอมช่างห้องเพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลในงานเขียน แต่ด้วยความใกล้ชิดและความจริงใจที่ได้จากปิ ทำให้เธอสับสนว่า "ความรู้สึก" ที่เกิดขึ้นนั้นมันใช่ "ความรัก" หรือไม่

1448 รักเราของใคร

ปีที่เข้าฉาย : พ.ศ. 2557

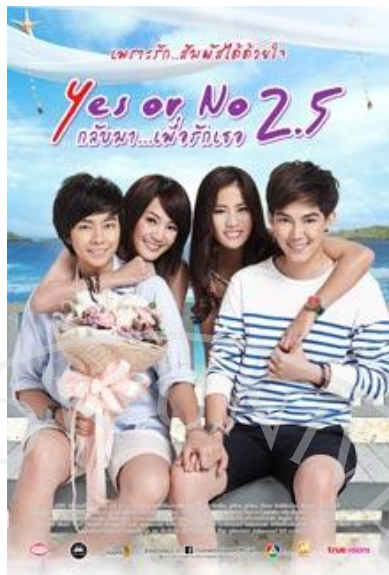
ผู้กำกับภาพยนตร์ : อรุณศักดิ์ อ่องล่อ

นักแสดง : อิศราเบลล่า เลเต้, อภิญญา สกุลเจริญสุข

เรื่องย่อ :

ณ ถนนคนเดิน ที่ป้าย แหล่งฮิปของวัยรุ่นยุคใหม่ แพท กำลังถ่ายภาพผู้คนที่เดินไปมาบนถนน จู่ ๆ ในเฟรมกล้องของเธอก็ปรากฏภาพของ พิม ผู้หญิงที่เธอตกหลุมรักตั้งแต่ครั้งแรกที่เห็น แพทเริ่มทำความรู้จักพิมในชมรมของมหาวิทยาลัย และสนิทสนมใกล้ชิดกันมากขึ้นในทุก ๆ วัน หากแต่แพทกลับต้องเก็บความรู้สึกนั้นไว้ เพราะพิมกำลังคบกับ น้ำ (บุ๊ค-ภูติพ ขุนชนะสงคราม) รุ่นพี่หนุ่มหล่อในมหาวิทยาลัย ขณะที่ความรู้สึกลึก ๆ ของพิม กำลังร้องบอกว่าน้ำไม่ใช่สำหรับเธอ พิมจึงตัดสินใจเลิกกับน้ำ ก่อนที่เธอจะค้นพบคำตอบของหัวใจว่า ไม่มีใครทำให้เธอมีความสุขได้เท่ากับแพทอีกแล้ว เธอจึงตัดสินใจเดินทางไปหาแพทที่ป้ายและเริ่มคบหากันในแบบคนรัก ไปพร้อม ๆ กับช่วยกันดูแลร้านกาแฟที่แพทเป็นเจ้าของ โดยมี เปียตเฟ้ ลูกจ้างหนุ่มสุดขยันที่เข้าใจความรักของพวกเธอเป็นอย่างดีมาช่วยดูแลร้าน จนในที่สุด ทั้งสองตัดสินใจที่จะแต่งงานกัน ทว่าความรักอันงดงามในความรู้สึกของพวกเธอ กลับไม่สวยงามในโลกความจริง โดยเฉพาะพ่อของแพทที่ต่อต้านและรับไม่ได้กับความรักระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิงเช่นนี้

Yes or No 2.5 กลับมาเพื่อรักเธอ

ปีที่เข้าฉาย : พ.ศ. 2558

ผู้กำกับภาพยนตร์ : กิรติ นาคอินทนนท์

นักแสดง : จันซกร กิตติวัฒนกร, พิมพ์กานต์ บางชะวงษ์, ศุภนาฏ จิตตลีลา, สุนันทา ยูรนิยม

เรื่องย่อ :

เรื่องราวของสองสาวหล่อเพื่อนซี้ ไวน์ ช่างภาพมาดเท่ และพี เชพยอดฝีมือ กับความสัมพันธ์ของทั้งคู่ที่มีต่อสองสาวนักศึกษา พิมพ์ และฟ้า ความรัก ความหลัง อดีต และปัจจุบัน พาทั้งสี่โคจรมาเจอกันอีกครั้ง ไวน์นั้นยังปักใจอยู่กับรุ่นน้องอย่างพิมพ์ แต่พิมพ์กลับกำลังคบอยู่กับแฟนหนุ่ม พีที่อยากช่วยเพื่อนให้ตัดใจจากรักเก่า จึงวางแผนเป็นพ่อสื่อจับคู่ไวน์กับฟ้า เพื่อนสนิทของพิมพ์ แต่เมื่อฟ้ากลับหลงเสน่ห์ของพีแทน ความสับสนอลเวงจึงเกิดขึ้น

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	วรางคณา สุขม่วง
อีเมล	au_kodnaruk@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรีคณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชานิติศาสตร์ เอกวิทยุ-โทรทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร เกรดเฉลี่ย 3.63 (เกียรตินิยมอันดับ 1) ระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกรดเฉลี่ย 3.30
ประสบการณ์ทำงาน	ธันวาคม 2551 - ปัจจุบัน ตำแหน่ง ผู้สื่อข่าว ที่ บริษัท วัชรพล (นสพ.ไทยรัฐ) ผู้สื่อข่าวแผนก ข่าวภูมิภาค รับภาพ/เนื้อหาข่าว จากแหล่งข่าว ภูมิภาคทั่วประเทศ และ ต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 13 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2561

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) สาวกมล สุมาว อยู่บ้านเลขที่ 126/1
ซอย พยอม 20 ถนน พระเทพรัตนมหามุนี ตำบล/แขวง พยอม
อำเภอ/เขต วังน้อย จังหวัด พระนครศรีอยุธยา รหัสไปรษณีย์ 13170
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7600300953
ระดับปริญญา ☐ ตรี ☒ โท ☐ เอก

หลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ คณะ นิเทศศาสตร์
ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/
วิทยานิพนธ์หัวข้อ ภาพสะท้อนของนักเทศน์เชิงรุกในสังคมผ่านภาพยนตร์ไทย

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
(ต่อไปนี้จะเรียกว่า “สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มี
กำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่
ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนาอื่น ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้
สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการ
กระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ
บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณา
ได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหาย
ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดย
ละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(งามกนก สุภาว)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์อภิญญา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน
(ดร.สุชาดา เจริญพันธ์ศิริกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ปฐมา สตะเวทิน)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร